

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

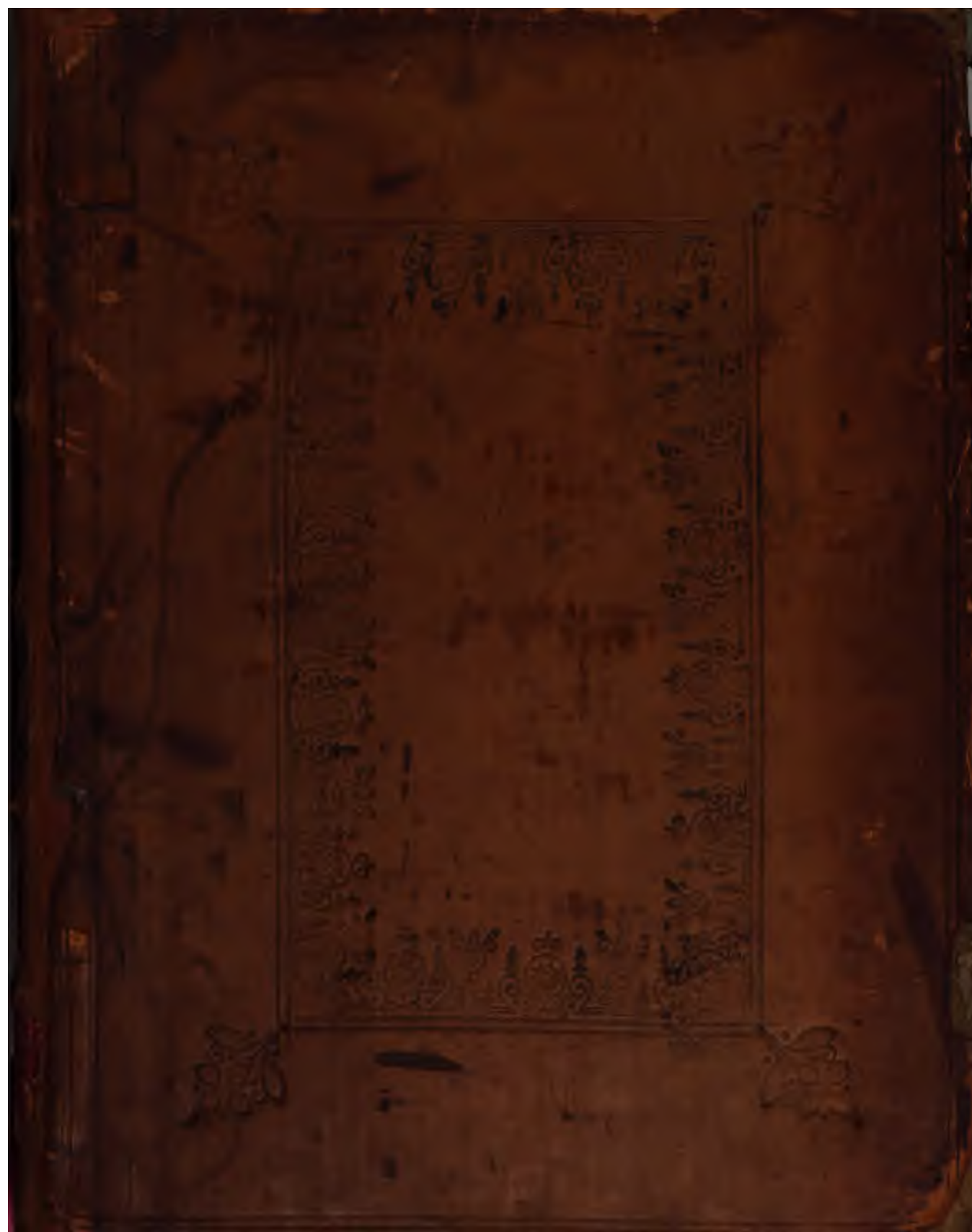
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

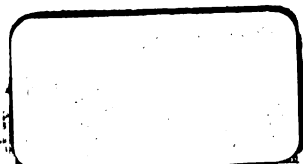
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

L. M. Ford. N. o. Cat R. 5
Oriel Coll: Oxon.

Thurs

See Burmann's Note on Val: Flacc. iii. 328. "Non enim
est negligentia in illo libro (i. e. Senarii Tragicæ) utili,
aditer, & laborioso, Vestigium. & vi. 152. Equinium Data
Hostis (i. e. Flaccus) fecit Tragicæ in Senarii. uti enim fecit Vir
Indutus, si ex eampla quæ firmius audis eis quæ apertis, adducit,
ex emendationibus Senarii codicibus deponisset. sed non
vacet omnia negligentia specimina corrigere. — — — — —

vide Pref. ad Prudentii Opera. 3. Rom. Tom. 1. p. 185. "Masius
Senarius, huius in nostris Legationibus natus"

See observations on the quantity of words in Prudentii & the Latin writers, in
the Pref. to Prudentii Op. 3. Rom. T. 1. p. 176-186.

See Hildbrands Works. vol. ii. p. 13.

C. Hase. Master of Cambridge School. born at Hachnau. died 1630.
in the diocese of Stirling. vol. 8. p. 20. That comment Philologus.

v. Hildbrandi Opera. p. 261.

L. Mottford. N. o. Cat. R. 5
Oriel Coll: Oxon.

M. 11

See Burmann's Note on Val: Flacc. iii. 328. "Non enim
id est negligentia in illo Libro (p. e. Senae Trajii) utili,
aliter, & laboris, Vestigium. & vi. 152. Injunctum Data
vostis (V. Flaccus) fidei Trajii in Senae. uti enim fidei Viri
Indutus, si ex cons. la. qua firmatis eis qua aperit, adducit,
ex consideratis Simp. horum codicibus deponisset. sed non
vacet omnia negligentia. officina corradit. — — — — —

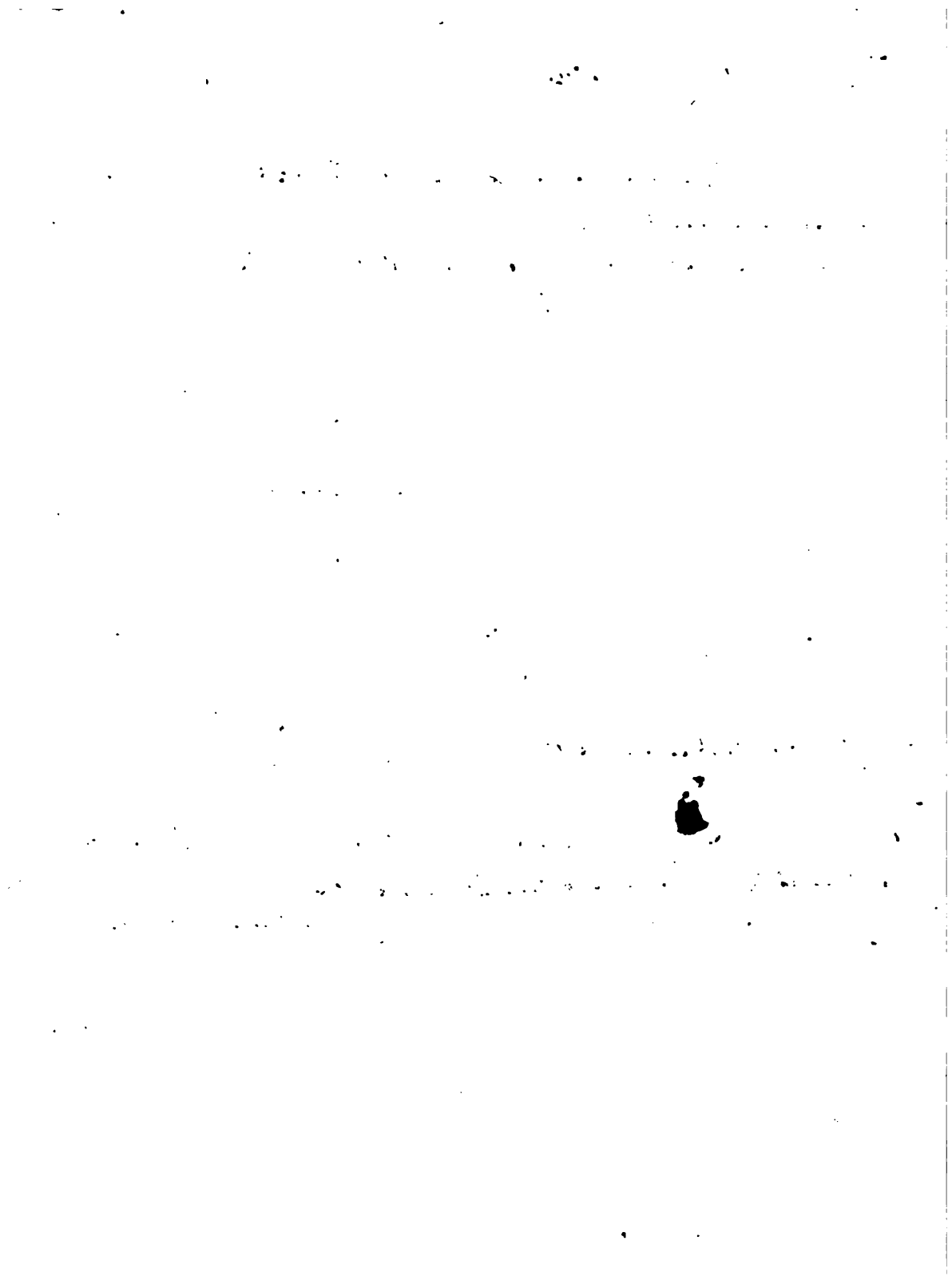
vide Prof. ad Prudentii Opera. 3. Rom. Tom. 1. p. 185. "Nasus
Inerius, hinc in vestris Injunctis vultus"

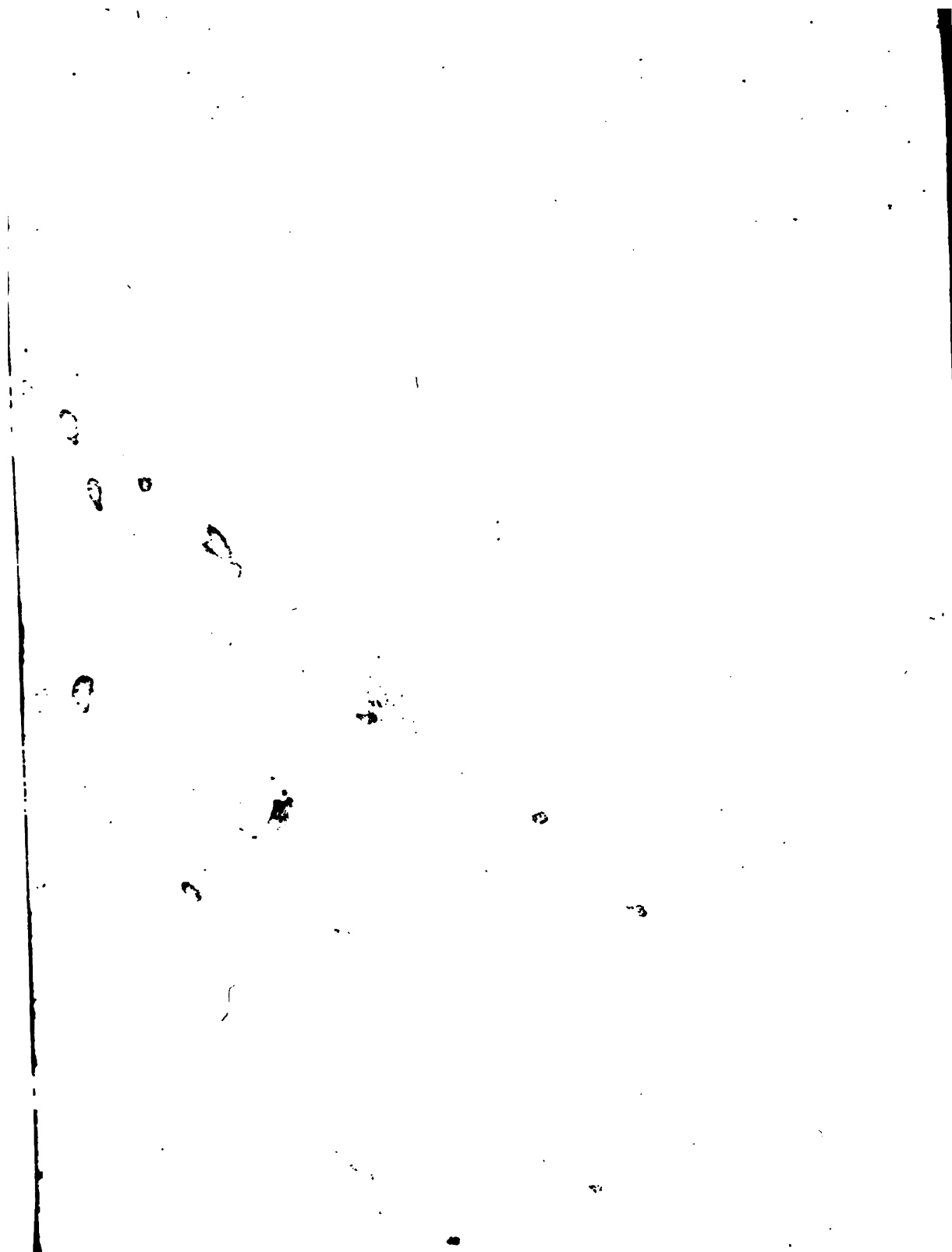
See observations on the quantity of words in Prudentius & the Latin poets, in
the Prof. to Prudentii Op. 3. Rom. T. 1. p. 176-206.

See Hildrop's Works. vol. ii. p. 13.

C. Hase. Master of Cambridge School. born at Hachmacy. died 1830.
in the de Hincory. vol. 8. p. 20. 'That comment Philology'.

o. Hincory Tom. p. 241.

IMPRIMATUR.

JOH. VENN,
Vice-can. *OXON.*

FEBR. 1.

168⁶/₇.

JUVENI EGREGIO

EDVARDO EATON Byromi F.

Chr. Wase S. P. D.

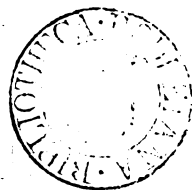
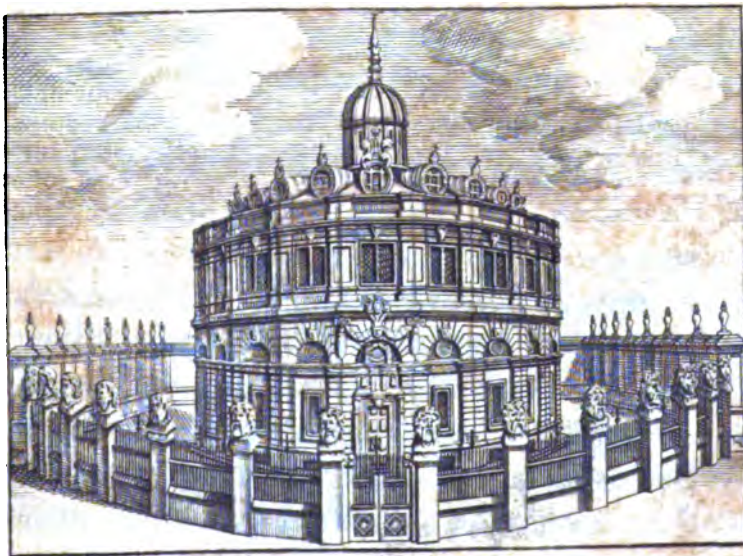
Facit insignis ille tuus in optimis quibusque studiis profectus, cum incredibili morum suavitate conjunctus, ut si quis quid vulgi usu remotum, in iis disciplinis, quæ juventutem ornant, publico committat, dignus videaris cujus judicio libenter acquiescat, patriocinium etiam ultro ambiat. Nec enim Academica institutione, sub optimis præceptoribus, contentus, cæteris Artibus Juris-prudentiam nunc quam maxime adjungere studes, quo civis melior evadas, quam nummosior. Hæc animi late respicientis virtutes contemplantibus munusculum hoc, diversi licet generis, consiliis tuis non usquequaque alienum attulisse videbor. Novi sane, qui, cum liberos Juris Anglorum municipalis studio despondissent, Græcarum iis literarum, omnisque in componendis versibus curæ gratiam facerent. Id scilicet volebant, ut, omissis deliciis, filius ad quæstuosam facultatem, coopertis oculis, recta contenderet: eoque fieret Jurisperitus omnino. Contra, qui omnia alia sentit sanior est, & tecum facit. Nolles enim ita semper ea quærere quibus abundas, ut interim partam ingenii liberalibus disciplinis exculi laudem abjicias. Habet hoc præclarum in se Juris scientia, quod capitibus & fortunis civium vim omnem & injuriam propulsat. Politior literatura sordes actionibus

James Barrington

CHR. WASI
SENARIUS.
SIVE
De LEGIBUS & LICENTIA
Veterum POETARUM.

Lucret. 4.

--- ut in fabrica, si prava est regula prima,
Normaque si fallax rectis regionibus exit,
Et libella aliqua si ex parti claudicat hilum;
Omnia mendose fieri atque obstipa necessum est.

OXONII
E THEATRO SHELTONIANO 1687.

500 e. 50

Cujus, quæso, eloquentiæ est in tenore syllabæ proferendæ subinde labi; semper animo incerto vacillare? Si Poeticæ Artis patrocinium hic ex professo in me reciperem, ingens porrigitur campus, ubi nostra jactuosius se effunderet oratio. Laudes divinas hymnis olim deprædicatas, Oracula, sapientiæ monita circa mores vel naturam versibus comprehensa, viros rebus cum laude gestis immortalitati consecratos. Sacri Vates ab ipso argumento spiritus sumunt, & crescunt. Præter cætera Concordiæ publicæ indicia, ubi numeros ab odiis. & turpi obsequio quam maxime puros in ore hominum jactari, ubi pulchra, studiorum in Arte musica, certamina vigere cernis, ibi lætum seculum & imperium stabile non vanus ominaberis. Sed neque semper cum contentione canitur. Lyra festivitatis adhibita, cum deliciis documenta miscere didicit. Fistulam pastorem, quia levior agit afflatus, aut etiam in scena tibiam non refugerim. Solennibus olim ludorum qui religionis ergo indicebantur, accesserunt Tragedi & Comædi. Quærebat populus, civilibus aut domesticis muneribus functus, sacrisque operatus, ubi molestias animi quotidianis negotiis lassus honeste deponeret: quo senium & squallorem detergeret: quod impleret aures: animum pasceret. Hunc in finem diriguntur fabulæ ad eximendas curas, aut lætitiæ publicæ adjuvandæ, tot retro seculis natæ.

Verum est omnibus fere poematis naves passim inspergi: morum autem corruptelam dramaticis omnium maxime vitio verti. Catonem quondam è theatro exiisse memorant. Vereor ne non in scenam hodieque prodeant

prodeant fabulæ, quæ severos procul arceant. Tene, publicæ festivitatis arbiter & moderator delecte, mores inferere pravos, qui corrigere debueras infitos! tene multitudinis aures modis inficere, quibus purgatas oportuit! Cur musæo lepore, ceu melle Attico, labra poculi contingis, in quo pro remediis venena propinas? An poenitebat quantum esset domi peccatum, nisi populum iusuper matrimonia doceas mutuatitia, &, inspectante, quantum est generosæ pubis ferro accinctæ, gladium in proscenio stringas falsi honoris vindicem? nisi per immanes tyrannos figurate cœlo ipsi bellum indicas? Videsis annon ad immanitatem sceleris atrocius sit, joci civitatem perdere, quam joco civem jugulare. Quorsum autem invidiam ludicris tanto opere facio? an, quia popularis levitas, imagine quadam salubris eloquentiæ, non etiam sacris interdum dominetur in Rostris? Error omnes facile circumfistit mortales. Mihi tanti non sit ingenii nobilitas, ut ea scribere laborem, quibus populo malè placeam. Hactenus dictis, causam, cur theatrum male audiat in eos fabularum scriptores conferre volui, qui liberaliter instituti cum decus suum honeste factis, vel populo iudice, asserere possent, tamen, ad stipem vel gratiam emendicandam, seculo nequiter supparafittantur; lusus ipsos, si intra terminos, aliis animi refectiionibus cum recta ratione præscriptos, se contineant, quoad ejus fieri potest, extra culpam reliqui. Videas pueros in triviis parvulos puellasque puerperia, nuptias, funera, non sine pompa aliqua, & sollennibus ritum, inter se gestientes ludere. Rursus, pro diverso
temporum

temporum habitu, simul belli rumor increpuit, ad arma velut motuum prænuncia se componere. Odiosissim, si per totum puerum redirem: huc respexi. Nihil adhuc repertum esse, quod hominem valdius oblectet humanæ vitæ imagine.

Nusquam interim Poetis plus licet, quam in Tragedia. Audaciam vero mortalis! cum videris, censeas. Homo sane neque factiosus, neque locuples imperia condit; idem destruit. Magistratui sine suffragiis ab se creato dominationem, qua impotenter usos facit, nutu detrahit. Hæc Aulici spectant, ut in alienis periculis, libenter: &, quod in theatris plauserunt, domi timent. Vulgus interim illustrium virorum fœdos exitus, ut est ingenio fere malignum, avidis auribus bibit. Choro demum præeunti suum assensum præbet. Amare res modicas. Nemescin à tergo superbis additam horrere, inter ruinas alte cadentium incolumem sibi casam gratulari. denique, paupertatem levius ferre. Quis, obsecro, Tragicum Poetam magni non faciat, cui licet, quicquid Fortunæ libet? Quod illa diu meditatur, hic in paucas horas confert; quod illa sparsit ubivis terrarum, hic intra tecti unius angustias concludit. Interea temporis hic vir beatus in conducto habitat: nec obsonatur, nisi ære prius numerato.

Comœdiæ vero docendæ partes longe difficiliores sunt. Omnia domo debet afferre; nihil querit Comicus. Materix suæ sibi faber, opus adjungit, personis mores attribuit convenientes, indit nomina. Quantum est virtutum & vitiorum, quot vitæ status & conditiones cum officiis exinde ortis; denique quot eventus

tus

tus in omni genere insignes ætatem ex turbido in tranquillum conferunt, tot Comœdiis species imponit, & colores. Actio fere culpam continet, magis quam facinus aut flagitium. Quantæ demum sagacitatis est ubi reum erroribus implicueris, ubi spem inter metumque diu torseris, eventu tandem præter opinionem læto, voti temere concepti, honesta ratione, compotem facere? Privata pauciores tangunt; adeo ut simplicis argumenti fabula vix reperiatur idoneas personas quibus administretur. Loca sunt ad pietatem & justitiam; ad fidem in conjugiiis, in mancipiis, in amicitiiis nobilitandam; rursus adversus avaritiæ sordes, & reliquorum vitiorum illecebras in quibus imaginibus ad vivum expressis, quid turpe, quid honestum sit, quid item ex quoque consequatur, haud paullo clarius elucescet, quam in nudis Philosophorum præceptis. Hæc omnia, quo propius ad seculi, quod agitur, consuetudinem & usus accommodantur, pronioribus accipiuntur auribus, & in animos altius descendunt. Stylum tu fortassis laboris omnis expertem arbitreris, cum de medio sumatur sermo popularis. Fateor ad tenue dicendi genus eum referri debere: sed nihilominus haud scio an alibi magis periclitetur Poeta Comicus. Quis enim in dicendo paullo exercitior non experitur proclivius esse commentanti aliquid, quod publico committat, in tumidum & inflatum orationis genus incidere, quam colloquii familiaris florem carpere, id est, puro, & urbano, & pro domesticis usibus vario, morato insuper, & qui spiritus habeat, sermone personam instruere. Philosophiam calleat oportet, non umbratilem & magniloquam,

b

loquam, qualis in sententiis fere eminet; sed ex vita depromptam, quæ prudentia vulgo dicitur, qui Patrem, qui Maritum liberaliter gerere doceat indulgentes quidem; sed, ubi res postulet, nec iratos supra modum, salvis semper affectibus, ne videantur in porticu potius Stoicorum officia ultra sortem humanitatis perfecta simulare, quam in ædibus privatis mediocria & hæc nostra communia colere. Non quivis Scriptor obsequia matronarum ab illecebris meretriciis, ut par erat sejunxerit. Filium liberali quidem ingenio præditum, sed nec adolescentem induxerit cupiditatibus expertem (quid enim haberet homo quod ratione regeret?) qui si paternis monitis minus obsequens ad extremam inopiam redierit; ibi demum Poeta, quid possit, ostendat, quo juvenis perditus, ægre licet aliquando tamen ad bonam frugem reducatur. Haud vulgaris judicii est Servum constituere, quales ut in illa conditione paullo melioris notæ reperiuntur. is inter herum majorem minoremque medius, alumno tamen propensior, consilii non tardus, quidvis & facere & pati paratus fingitur, dum cavet adolescenti, ne quid incommodi eveniat: in rei nummarie difficultate, pecunie quoquomodo conficiendæ provincia huic fere personæ demandatur: nec enim libero homini fallacias struere convenire visum est, minime vero omnium, filio adversus Patrem. Servilis interim dolus habuit locum veniæ, & aram, quo perfugeret, quod non sibi, sed custodiæ suæ peccaret; cujus salutem providere tenebatur pariter & jussis obtemperare. Tanti erat, hoc munere qui recteungebatur, ut in toto fabulæ actu primariam sæpe

sæpe personam sustinuerit. Parasitum, Lenonem, Danistam juveni in vitium flectendo comites inferere necessum habebit, adolescentiæ corruptores, nequitia nobiles: voluptatis instrumenta, sed & luxuriæ poenas: verum ita ludat luto ut manus ne inquinet. Servus cum Lenone aut Danista committitur veterator. Velitationes hinc inde mordaces: reliquum commercium utrinque captiosum. Genera mancipiorum ex responsionibus elucescunt: hic piger, ille contumax, alius denique curiosus. Parasitus Regi suo adhæret assentator, ridiculus, & unius escæ lautioris merito negotiosus. Quid autem infinitam materiam oratione complecti postulo; vitæ & fortunæ offensiones quot modis in meliorem locum restitui possint? In eo Comoedia est occupata, ut virtutis inter mala probatæ, merces; aut culpæ commeritæ, ignoscendæ tamen, venia fictis exemplis perhibeatur.

Vereor interim ne à Rhetoribus ipse culpam commuisse videar, qui, cum Aristarchi partes tuear, in Homeri laudes evager. Sed argumentum non male cohæret. Quamvis enim hæc Poemata per se jucunda, quamvis utilia concedantur, nonnihil fructus, plurimum certe voluptatis perit, ubi, ad Comoedias accurate scriptas, accedit Lector Comici metri plane imperitus. Id quod in reliquis artificiis usu venire cernimus, ut nemo, quid deceat, quid excellat in operibus dijudicare possit, nisi qui Artis istius elementa degustaverit. Quemadmodum in ædificiis membrorum cum toto corpore commensum haud facile percipiet, qui oculos eruditos non attulerit. Pariter in pictura, quo succes-

su de operis præstantia iudicium feret, qui vultus argutias, elegantiam capillorum, vestium rugas & sinus, qui colorum temperiem, luminis & umbræ commissuræ atque transitus, qui denique situs & mores diversos dignoscere non poterit, nec quibus lineis claudi debuerit? Eadem plane ratio in Muscis, omnique adeo re Metrica. Quid in unoquoque versuum genere conveniat, quid discrepet; quinam rectus sit syllabarum tenor, quod intervallum; quibus limitibus singuli versus terminentur; hæc omnia prius definita habere Tirones oportet; quam latentem in poematis vim & venustatem consequi aut satis digne æstimare poterunt. Unde, quæso, factum quod Dramatici versus ratio, in se non semper obscura tot viros humanitatis & amœnioris literaturæ minime contemptores hodieque fugiat? Materiam, leporem, orationis puritatem libenter agnoscunt circa numeros incuriosi. Nimirum vagam & nullis plane limitibus comprehensam modulorum veniam in antiqua Latinorum scena versari, plerique temere animum induxerunt suum. Ita quibusdam abnegatum in Terentio metra esse, Priscianus sua demum ætate docuit: alios persuadere voluisse, ea sibi solis cognita, reliquis omnibus semota & arcana. denique in MSS. Terentii Codd. fere o. reperias lineamenta versuum in unum ubique confusa.

Causas hujus ignorantie altius si repetamus, imprimis abolita Romæ sub Augusto antiquitatis memoria effecit, ut minus multi ex priscis scriptoribus ad nos pervenirent integri: tunc Tragici juxta ac Comici veteres Bibliothecis in urbe publicis dejecti: nec sub

Cæsa-

Cæsaribus, opinor, Lucilio parcitum, Pompeii Magni magno avunculo. Nova Poesis Ennii sterquilinum, Attii veternum, Pacuvii verrucas, omnino cum fastu repulit, & exoletorum verborum foetores procul ab se furcillavit. Autores vero honore fraudatos denuo describere librariis operæ non erat pretium. Nil profuit Varroni, rei antiquariæ peritia: hodieque non magis superest Q. Terentius Scaurus de erroribus Cæsellii, quam Vindicis commentarii antiquarum lectionum. Rursus Grammaticos veteres & Metricos, qua Græcos, qua Latinos, unde harum rerum cognitionem expeditissime depromptam oportuit, pene omnes longa dies delevit: reliqui ad nos vix evaserunt partim mutili, partim mendosi. Illud præterea dolendum quod ubi præcepta deficiunt, cum subsidio esse posset assidua in ipsis Autoribus evolvendis industria; priscos Scriptores eadem infederit injuria vel temporis, vel librariorum. His in pristinum nitorem restituendis invigilavit, post renatas superiori seculo literas, doctorum virorum cura non infelix: sed metri, quod in desuetudinem abierrat, parum stabilis observatio Censoribus quibusdam nonnunquam obfuit. Tragœdia jam Octonarios & Septenarios dedidicerat, nisi qua Chorus forsitan excurreret. etiam Senarius legitimis Trimetris cesserat. Terentius ipse Quintiliano plus placiturus fuisset, si intra Senarios substitisset. Versus enim longiusculi moram, veluti itineris longinqui laborem, citra lassitudinem ferre non poterant aures seculi delicatioris; nedum ut animus otio degener in operosas Artis Musicæ subtilitates inquirere sustineret, quibus tamen vetus

Græcorum Comœdia exquisitissime lufit. . Artes igitur ubivis publice receptæ, circa novam Poefin tirones inſtruere fat habent, de numeris vetuſtioribus, velut obſoletis, parum ſollicitæ. Egregios interim juvenus, Poetica in Arte progreſſus feciſſe creditur, quæ traditas Proſodiæ regulas imbiberit. . Piget ulterius operi nihil ad farinam facienti curas impendere, & in Metricis diligentius verſari, vix probro vacat.

Equidem non is ſum, qui utile cum honeſto conjunctum conſectari recuſem. Sed iis obviam ire volui, qui totum hoc lucubrationum genus carpere quam cognoscere paratiores ſunt. Paſſim inclementer loquimur humanioribus literis. Carmen, eſſe juvenilis ingenii florem, cito caducum: Antiquitatis ſtudium, cum blattis & tinceis commercium: Cenſuram librorum, literatoriæ vanitatis pruriginem. Haud ſtulte ſapimus; noſtris enim ſtudiis pondus addere videmur, dum alienos in materia diverſa labores verbis elevamus. Sed quis mihi Menandrum, Aratum, Epimenidem S. Pauli ungue notatos obtulerit? Quanti æſtimare convenit Ariſtophanem Chryſoſtomi dormientis cervicibus ſubjectum? Antiqua tibi ſordent. aliis jucundum eſt incunabula L. L. inſpicere, & naſcentis eloquentiæ à primis vagitibus, per ætates ſingulas incrementa notare, quibus ex rebus conſtat Ciceronis Brutus ſuaviſſimus. Quod ad Cenſorem, eum quidem citius vilipendas quam præſtes. Multum tædii eſt devorandum: improbus labor in conferendis inter ſe vetuſtis Autoribus, ut judicium ſtabile & ſubactum longo uſu extundas. MSS diverſi, ſcribarum inſcitia,
multorum

multorum seculorum decursu corroborata, mendis sca-
tent; huc si accedat interpolatorum audacia, quis
Mercurius inter multifida variantium lectionum divor-
tia monstrabit quodnam potissimum iter insistere opor-
teat? Equidem scio in his non verti fortunas Græ-
ciæ: tamen studiosorum interest, ut mentem auctoris
capiant: cuius sententiæ, titubantis calami lapsibus
subinde depravatæ, nonnunquam gratia decedit &
venustas: alibi vix constat valetudinis color. Non dis-
simulo vigilantius mihi exeundum esse eorum telum,
qui obijcient puerili jactantiæ propius videri quam vi-
rili judicio, quod tam levibus in causis tantum sæpe
testimoniorum produxerim, quasi magno conatu magnas
nugas egerim. Fateor, siqua versibus acciderint ra-
riora, præterque opinionem, testimoniis, quibus datum
erat, velut totidem argumentis, locum affectum evi-
cisse, nequa restaret dubitatio; quemadmodum in Ver-
rina causa Cicero fecisse dicitur, quum veritus ne tem-
pore excluderetur, in singula crimina, testium, quantum
producere potuit, juratos interrogare contentus adver-
sarium reum peregit. Cur autem quid veteres sibi
licere voluerint docere professus, non paucas ex re-
centiorum versibus auctoritates aliquando citaverim,
sic habe. Cum in melioris seculi Poetis quædam au-
dacius posita retineantur, quam quæ tironibus imitan-
da tuto commendes, compluria hujus libertatis aver-
sa passim vestigia ex ipsis retro legere non sum gravatus;
ut per ea veteris Poësis licentiam in ipsis cubilibus
deprehenderem, cuius vix odor ullus in Artibus ho-
die receptis percipi possit. Sintne vero versuum af-
fectiones,

fectiones, de quibus nunc agitur, ejus momenti, ut idoneis probationibus firmari postulent, ex subjecta tabula manifestius liquebit.

Cap. 1. Senarii leges. item Octonarii cum iusti, tum postrema syllaba imminuti. deinde Trochaici Septenarii. Sequitur Licentia. Spondiasmus, ubi Spondeorum ad Iambos aut Trochæos exuperantia Doricæ gravitati fertur accepta. Iusta vero temperies ab Atticis quando Romam traducta.

2. Sibili elisio. Contra Vossium non paucis arguitur τ & ϑ priorem literam non raro abjicere. super hac re disceditur ab Hephæstione. locus Aristophanis unus in Pluto, alter in Ranis à librariorum audacia sub hoc prætextu vindicati. quod apud veteres etiam Latinos, est, cum compositis facit. estis vos, priscis sonuit quemadmodum Gallis étés vous. Baſternæ apud Valerium Flaccum. astare; iste, isthic, isthoc, isthuc principalem syllabam apud Comicos tantum non semper corripunt. cur s tam facile excludatur.

3. Positio debilis more Poetarum ante c. d. l. p. r. s. geminatas. item d, t. t, d. cm, chm; cn, gn, ct; dm, dn, tn; mn, mp, pn, ps, pt. exemplis variis probatur. pleraque omnia ex usu Græcæ linguæ confirmata. Ille, ipse, ut plurimum à brevi incipiunt. Tres conditiones à Grammaticis ad infirmendam Positionis vim requiri: verum ex his duæ non necessario postulantur. Phædri ætas Augustæo Seculo vindicatur.

4. Hiatus ante pausam, si aspirata sequatur, in diversis personis maxime ferendus. in bisegmento lambici quadrati, sive is integer sit, seu curtus, frequen-
tatur

tatur sæpius apud Epicos, ubi alterutrum nomen est Proprium, Græculum, aut Poly syllabum, idque in Cæsuris aliquando cum Ecstasi, more Græcorum. item in majore bisegmento Septenarii, & Anapæsto dimidiato. Digressio de Communi Syllaba.

5. Ecstasis in omni pede absoluto in vocem integram, maxime vero in Cæsuris.

6. Par ratio in Ecthlipfi neglecta.

7. Brevis natura, post finalem longam, Crasis & aliquando thlipfis, contra receptam Synælophæ definitionem, usitatissime quidem post Monosyllaba; Græcorum exemplo confirmatur.

8. Vocalem cum labiali per Ecthlipfin in Monosyllabis pariter, quam rarissime exteri.

9. Vocalium ejusdem dictionis Crasis diphthongos tam Proprias quam Improbias multipliciter facit in Nominib. Materialib. item aliis in eis, ea contractis per omnes casus. similiter Meus, tuus, suus. Numeralia Duo utramque vocalem in unam conflare Syllabam, & Quatuor duas postremas. Puer Monosyllabum. puellam dissyllabum. Notandum Hujus, cujus, ejus vix ultra syllabam patere. cum inde derivatis. Par Episyndælopha in Verbis Eunt, eas, eat, eamus. in Scio, sciunt, sciebam, scies, scias, sciens. in Nominibus dies, lien, via, prior: aliisque cum Nominibus, tum Verbis polysyllabis compluribus. Confidunt in se deorsum, deosum, seorsum. Composita à jacio cum præpositione in vocalem desinenti. Sanguis, Quis, quid, siquid, quicquid, Neque.

10. Diæresis. æ resolvitur in ai. oi in Troia. i durum

remollescit. Subiecta. Jam diducitur in duas syllabas. nunc iam, iocus. v Consonans fit vocalis, soluit. isse, dissoluo, dissoluantur, dissoluisse, dissoluenda. Persoluenta, resoluit. Evoluam, evoluisse. Involuisse. Miluus, miluinus. Sylux. Eloquere. Quid, quoiquam, aliquo. forte quoniam, nequaquam. certe aquæ, reliquus. Larua, laruatus, larualis. Suasu, suavis, suemus, adfuevi, adfuetam, insueta.

11. Vocalis ante alteram in eadem dictione quod non semper fit positione brevis; indicio sumi poterunt ei, rei, fidei; huic, quæ veteribus producunt penultimam propter latentem diphthongi vim: quæ subesse quoque videtur, cui, Dativo. ierunt incipit ab longa: sic fieret, fieri, interfieri. Augentur in initiali velut interjecto v, ut in plui, fui, fuimus, fuerim, fuerint. luit. annuit. Eadem de causa incubuerit, voluerit, alueris. Sequuntur naturam quandoque, deest, præiret. Contra positioni natura decedunt Mæotis, Pelæo, Sigxon, Romphæa, Cyclopeia, more Græcorum: in Diphthongis ai, ei, oi, sequente vocali correptis: Catullo iuerint videtur debitum principalis syllabæ tempus posituræ condonare.

12. Syncope. ad vitandum Polysigma in secundis personis Perfecti Indicativorum; in omnib. plusq. Perf. Subjunct. in Perf. Infinitiv. ubi Verbor. thema secund. definit in xi, psi, vel si. cœpsti, percepset, ostentsti, advertsti, attotonse arguunt penultimam in vocibus integris gravem ab antepenult. acuta fuisse extritam; ut abscondi, sic indi, credi, reddi ad geminatam fugiendam. quomodo & Indidem. Soror. Exclusio gravis ex
Diminu-

Diminutivis eorumque confimilibus, ut vitulus, titulus: item compositis præterit. Tuli, postulare, congratulantes, cedite, cete, Porgo, Surpere, erpere, dirpere. Extruditur brevis inter mutam & liquidam, ver, per, ter, fer, phur, ver: aliquando etiam exilit compressa inter liquidam & mutam, aut geminas mutas, Valdius, caldior, soldum, arduum, horda. neminem, virgines, quæritas, clamitans. Expellitur item brevis inter literas quæ inter partiendum syllabam auspicantur. senex, senecta, senectus. manum. penum. bonum, bene. pariter imminuitur malum, malam: in Præpositionibus; con, ut concubinam; in, ut incitas, liquidam amittunt. Caput posteriori vocali revocata fit caupr: Dolet dolt, ut volit volt. Facit, feci; Tacet, respuunt c: d vero, Studet, student, sedet, videt; imo parî inter Rusticos balbutie Pedes, compedes; fide. eadem blæfitas Pater, Soror; consonanti media, adeoque syllaba multavit. Πινελόπη Πινλόπη, tanquam familiarius apud Aristoph. legendum: imo Πινελόιο Πινλόιο.

13. Apocope. Nomina in al & ar ex Adjectivis præcisis in Substantiva transeunt. quo valet quod; que, quid. Mutilantur Enclitica. Atque, neque leguntur Ac, nec. Perque fit unius syllabæ. gutturque, saxumque, ferorque duarum. mulieremque quatuor. Quodque, unumquodque, productionem in se colligunt; μηδ', μηδ' etiam seq. consonante. Ne similiter. nec ultima tantum deficit, verum etiam adhærentis vocabuli extremam syllabam damno involvit, ut ain'; sic viden', juben', haben', dedin', datin', dixtin'; itan', modon', fatin', potin'; ficcin', hiccinn', in unam fere contrahuntur

trahuntur syllabam: dedistin', vidistin', audistin', in duas. Decurtantur etiam; Quippe, quip'; nempe, nemp'; sæpe, sæp'; Inde, indeque, inque; Perinde, perin'; proinde, proin'; Unde, und'; Tute, tut'; Forte, fort'; Fortasse, fortass'; Hercle, hercl'; Simul. Enim, enimvero. Quidem: in ultima quoque liquecit. Infinitivis Verborum abscinditur finalis & Imperativis aliquando. Gau. do. coel. min. Ennio videntur ad Homericæ Poësis exemplar abrumpi. Tam pro tamen priscos posuisse pluribus confirmatur testimoniis. Modo, mo. quomodo, como.

14. Ambigitur de literarum u, i, g, potestate. Navis, *Navis*. navem, *navem*. Boves, *boves*. bos, *bovis*. Ovis, *ovis*. Jovem, *Jovem*. Jovi. Aves, *aves*. avium. Civitas. Novom. Novo-modo. Juvenix, *Juvenix*. Junix. Juventus, *Juventus*. junctus. Servitus, *Servitus*. sertus. Dividam, *dividam*. didam. Servat. Divitiæ, *divitiæ*. ditæ. Obliviscendi, *obliviscendi*. obliscendi. Cave, *cave*. cau. Cavillator, *cavillator*. cavillationes. Cavi, *cavi*. lavi, & alia Præterita quæque in avi ultimas duas in unam cogunt syllabam, easque per omnem personam contrahunt vel concidunt: item in evi, *evi*, ivi, *ivi*, ovi, *ovi*, cum temporibus à Præterito deductis. Volo, *ut* Wolle Anglic. Tu vis. me vis. facere vis. mavis. Sis. Te volt. quam volt. convenire volt. nevolt. nolt, *noltis*. Sultis. quæ volam. Velim. si velis. ut velis. quantum velis. quid velis. quam vellem. rogasse vellem. si velles. me velles. velles. vellet. voluntate. voltus. voluptas. voluptarius. Vide, *vides*, videtque, videbatur, videndum est, videlicet. Invidia. Avortit, circumvortunt, prævortit, revortar, *rortar*; ut rursus à revorsus, & reliqua à versus Præpositione composita. Venire.

Venire. vocare, evocare. volturius. villa. villicus. vah! velut. vel. Durescere videtur in his Tenuis, tenuiore, extenuantur. Genua, sinuatur, sinuatis. Ja concrefcit, ut Jazyges. Japeton. Japetide. remollescit in Juli. joco. jam. juncos. durius fit in Abiete, abiegnus. Ariete, arietat. dubitatur de arietibus apud Statium an numeris respondeat. Parietibus, Mulier. g mollescere aliquando videtur. ἄλλυς allium. πολλὰ λαγῶν. tis. magis esse, maïsse, magis exigere, maixigere. ut magis velle, mavelle, malle. ingenium, ut inyenium, bonum ingenium. Φάρυγος. ἐγκύκλιον. γαργυλίζειν. καργαρίζειν. ἐργασίαις. Magistratus. rogare. negare. ego, egon? Frigidaria. strigilibus. sagitta. Degerere.

15. Systole in Imperativis primæ, ut Ama, Da, Ora, Para, Procura, Puta, Roga, Serva, Vola, Com-
moda, Tempera: pariter secundæ ut Move, Mane, Cave, habe, Jube, Mone, Pave, Responde, Tace, Tene, Vide: postremo quartæ, ut Abi, Redi, Feri; finalem syllabam priscis fere breviari. quod ad Adverbia, Heri, Domi, Domo, ultimam habent ancipitem. Uti, Sicuti desinunt in brevem. Siquidem, simodo primam corripiunt. ibidem circa mediam variat. Modo & quodammodo breviare finalem traditum. idem contingit in Quomodo, eodem modo, novo-modo, postmodo. Protinam, propudium primam corripit. Tertia Plural. Præteritorum in erunt veteribus raptim efferebatur.

16. Diaſtole. Modo, dummodo quandoque finalem producere. Es à sum vetustioribus ut plurimum non corripit. Cito, ambo, Homo legi producta. Reperiri

etiam quia finali longa. Nisi, similiter & quasi. Circa præpositiones disceditur ab usitatis Grammaticorum placitis. Prologus Græcum est per o parvum, & propino nec proinde primam perpetuo brevem habent. Profecto & proterve non ab ultimis temporibus excipiebantur è longis. Reducere, recidere, refigere, refugere, relinquere, resistere primam non raro producunt. Rellatus, remmotus, repperit, reppulit, rettulit, rettudit, etiam primam thematis geminant. Dedi antiquis à longa auspiciabatur. Quarundam vocum recepta brevitās in dubium vocatur: unius aut alterius incerta quantitas declaratur.

Haftenus affecti Senarii causas investigare conati sumus, quæ eo latent altius, quod Codd. aliter scribuntur atque legi debent: unde factum, ut quibus rationibus numeri essent explicandi, nonnunquam ipsos Criticos fugerit, dum quem locum qui morbus insederit, haud satis perspectum semper haberent. Quid sonuerit viva seculi Plautini vox, ex ipsis per se literis ægrius consequaris. Spatia versuum subsidio veniunt, ut internoscas, quid hic inculcandum sit, quid in proximum rejicere oporteat. ubi rarecant ordines, quando stipentur. ex fide, quoad ejus fieri potest, MSS. cum delectu tamen, ita ut sine justis rationibus à scripto non discedatur.

Sub hæc sciscitari voles, Juvenis Ornatissime, nisi me fallat augurium ex discendi studio, rerumque causas inquirendi, quo flagras maximo; Utrum has figuras Prosodiarum inter virtutes sermonis, an in vitio ponendas existimem? quod si quadam tenus concedatur; Cur Terentius

¶ *Plautus, adeo, cum vitiosi sint, placeant? Postremo quam ob rem, cum recentissimus quisque ad Cæsares usque Oratorum in pretio maxime sit, Comicorum vetustissimi minime sordeant? Ad hæc paucis ordine. Literas opprimere non semper obscurum: interdum etiam exprimere putidum est. Subsidunt interim salebræ quod voces subjiuntur oculis integræ, eodemque pacto versus melius dissimulatur, quasi cum tibicinem removeas. Fateor offensiunculas extare non paucas, ubi numeros ad calculum revocas; sed Plautus salibus, Terentius viva morum imagine, uterque sermonis, seculi sui, puritate probatissimi. interpoles elegantias non requiro: multa commendat ipse incomptus. unde confecerim, si cæteras partes rite tuearis, juncturæ mollis & clausularum belle cadentium jacturam esse facillimam. Quod autem dicendi laus in Cicerone serius ad culmen pervenerit, quæ pridem in Catone majori emicuerat, cum deliciæ scenicæ non ita magno intervallo natæ sunt atque absolutæ; majoris erat moliminis Oratorem condere perfectum, quam ornare histrionem. Suum omni humanitati constet pretium: nescio tamen an usquam magis emineat, aut latius pateat quam in divino eloquentiæ munere. Supereſt ut verbo rationem reddam, cur hunc Tractatum Senarii nomine potissimum appellem, cui tot diversi generis versus ubique immisceantur. Modulum figere volui, quo cuicunque versuum affectiones, in quantum res pateretur, revocari possent; hunc in Senario statuere consultissimum duxi. Erat enim id metri simplex & apertum: quod in omnibus expositis rationibus, quales sunt mensuræ, imprimis & necessario requiritur; ut per notissima quæque aditus struatur ad minus noti investigationem:*

tionem: tantum monere vel indoctos, sat esset. Circum incunabula tibi steterunt Artes & Scientiæ. Nec ab ingenio destitutus, & ab industriæ subsidiis affatim instructus, domi habes qui studiorum tuorum cursum dirigat. Nihil fecius, si bene te novi, disquisitionum Metricarum exilitatem tueri non gravaberis, quo animo philosophos subtilitates domi forisque coemptas transcurris. Homericum enim Ulysses imitatus, Sirenum prætricosis cautibus insidentium, cantilenas variæ eruditionis mellifluas, ita non obturatis auribus præterveberis, ut interim negotiis astrictus nihil de recto propositi itineris tramite deflectas aut remittas. Sed in antecessum satis. Valeas, & quæ de tuorum consilio capeffis, ex animi sententia proveniant.

SENARIUS,

S E N A R I U S

Sive

De Legibus & Licentia veterum Poetarum.

C A P. I.

Leges Iambi & Trochaici. Licentia 1. Spondiasmus.

SENARIUS senis decurrit pedibus; sexto quidem Iambo, idque necessario; quinque vero prioribus Iambis indifferenter an spondeis: *Afranius Sella.*

Usus me genuit, mater peperit Memoria.

Sciendum sub Spondei nomine DaCTylum & Anapæstum contineri; imo & Pedem Proceleusmaticum nonnunquam: quia æque ac Spondeus, quatuor constat temporibus, ut

Beneficium dando accepit, qui dño dedit.

Malum consilium consultori pessimum.

Item Tribrachym Iambi vicarium esse; quia tribus uterque constat temporibus.

Bona comparat præsidia misericordia

Tenendum insuper, Ultimam cujusque versus syllabam esse ancipitem.

Pariter intelligitur OCTONARIUS qui in octavum Iambum necessario definit: alibi Spondeo locum, ubi res postulat, aperit.

Terent. Eunuch. 3 5 42.

At quem Deum? qui templa cæli summa sonitu concutit.

Id. Adelph. 2 3 1.

Abs quivis homine, cum est opus, beneficium accipere gaudeas.

A

Id.

Id. Ad. 2 2 8.

Pecuniam in loco negligere, maximum interdum est lucrum.

Versus hic quadratus dicitur, & quod Integer sit, Acatalectus. Alius habetur, curtus; qui, quod uno semipede deficiat, Catalecticus dicitur & in syllabam longam deponitur; præcedente, ut emendatius, Iambo, qui septimum occupat locum.

Aut ea refellendo, aut purgando, vobis corrigemus.

Reperitur etiam in septimo loco, minus tamen ex Arte, Spondeus ante syllabam longam supergressam.

Non visas nec mittas quidem, visendi causa, quenquam.

Pes istius loci in exitu versus tardus, gravis, & Molosso propior aures eruditiores ipso pondere, velut Rusticus, offendit.

Plaut. Pseudol. 1 3 4

Jam diu ego huic bene, & hic mihi volumus, & amicitia est antiqua.

Est ex Iambeis sed claudicat. Substituas mutua erit Trochaicus.

Habet in adversis auxilio, qui in secundis commodat.

His de Iambico genere, quod ad Comici metri rationem pertineat, præmissis, etiam Trochaicum attingere necesse habeo.

Versus Trochaicus septenis insistit pedibus cum longa syllaba; quorum septimus Trochæus est, vel etiam Trochæi vicarius, utpote æqualinum, id est, trium temporum, Tribrachys; reliqui sex Spondei cum Trochæis promiscue.

Plaut. Stich. 5 4 27. Anapæstis hilaritatem effingit.

*Bene vos, bene vos, benecto, bene me, bene nostram etiam Steph-
Iracundiam qui vincit, hostem superat maximum.* [nium.

*Neque aqua aquæ, neque lacte est lacti, crede mihi, usquam similis.**Benevoli conjunctio animi maxima est cognatio.**Homo, qui in homine calamitoso est misericors, meminit sui.*

Cum

Cum igitur utriusque hujus generis carminum lepor & venustas omnis fere pendeat ex pedibus inter se probe temperatis, conveniet imprimis aliquid de Spondiasmo loqui.

INTER cætera, quibus non ita paucis, vetus & nova Latinorum Poësis inter se differunt, maxime notabile est, quod in Iambicis Trochaicisque versibus prisci Tragici, Comici, Satyricique *Spondeos* ad Iambum aut Trochæum plures immiscere sibi licere voluerunt. Alternis eos sedibus recipere dignati sunt aurei & emendati seculi Poetæ; nec amplius. Apud antiquiores Spondens, aut ejus vicarius Anapæstus, utriusque carminis sedes præter ultimam, nullo discrimine, quasvis obsidet. Unde hæc tam vaga licentia in Latium defluerit, dicere in promptu non est, cum de eo nihil apud recentiores Grammaticos inquiritur. Veteres Metrici claudicantia carminum ad Hipponacta referre contenti, pedes tantum extremos permutari docent. Rarius Aristophani Anapæstus locum secundum quartumve occupat: nonnulla tamen ejus licentiæ vestigia apud illum exquisitissimæ artis Poetam deprehendimus. minor Doriensibus elegantia. Pindari Scholiastes (sive is, quatenus rem Metricam spectamus fuerit Heliodorus, seu quis alius) ad illud Nemeo. 6. 1. *Ἐν ἀνδρῶν ἐν ἑωὶν γένῳ* sic ait primum versum esse Iambicum (dimetrum puta) Acatalectum: Schmidius substituit Hypercatalectum [quia assumitur *ὄκ*. sed nihil muto quum pes ex tribus brevibus valeat Iambum. Observat interim in secundo loco Spondeum esse; deinde subjicit *πλὺ δὲ τῶν ὀκτὸς αἰσ Δωρεοῖς*. Spondeum in loco secundo versus Iambici Doriensibus in frequenti usu esse. sequitur in ejusdem Odes Epodo. 1. *Ἐπὸς δὲ τῶν Σικελίδων* Epodi nonum versum Iambicum esse Dimetrium Acatalectum Alcmaicum. quartus enim pes Spondens. Possum addere Laconas Spondeis delectatos: adeo ut Laconicum versum legamus quinque *Molossis* continuatum. Italos autem Doricis colonis frequentatos pauci ex eruditis nesciunt. Prisciani de Metro Comico scriinia compilare non placet. Est ille commentarius non aspernandus, ut erat autor inter seculi sui eruditos, in omni arte literatoria, consentientibus posterorum suffragiis facile princeps: vel, ut ita dicam, Grammaticorum

Aristoteles. Argumentum tamen hoc minus pertractate scriptum nobis reliquit. Est ubi lucem exemplorum desideres, passim, ordinem. Opus ipsum inchoatum magis, quam pro dignitate rei justis numeris absolutum censeas. videtur enim ita docere, ut qui peritos instruat. Hipponax, ait, Pindarus, Eupolis, Æschylus, Sophocles, Simonides & Alcæon multa peccant in leges Iambicis præfinitas. Testimonia quædam colligit ubi Trochæus Iambum ingreditur, aut Spondeus locos ejus pares, etiam extremum obsidet. Hinc auctoritatem impuris Latinæ Comædiæ senariis facere voluisse videtur. Sed exempla, quæ protulit, ex rariis occurrentibus sunt. Veteres Græcos bipedali metro versuum intervalla metatos fuisse acute colligit Rufinus, ex eo, quod apud Herodotum trimetri nomen extat. quod & liquido confirmant Fragmenta, quæ ex vetustissimis Comicis etiamnum supersunt. Hæc pedis utriusque indifferentia Latinæ poësis non tam versuum affectio, quam ipsa constitutio est, & indoles: alia compositionis lex & ratio: modus, ut ita dicam, Artis Musicæ plane diversus. Cujus originem, siquidem ex veteri Græcia arcessere necesse habeamus, ad Dorismum, ut supra dixi, libentius retulerim.

Quibus autem de causis versus hunc in modum temperare voluerunt Romani veteres, non ita cognitu difficile est. Cicero in Oratore facit propter similitudinem sermonis. Scholiastes Hephæstionis Dactylum Trochæis immisceri solere tradit δὲ τὸ ὁμιλητικόν. eleganter Terentianus Maurus.

*Sed, qui pedestres fabulas jocco premunt,
Ut, quæ loquuntur, sumpta de vita putes;
Vitiant Iambum tractibus Spondiacis.
Et in secundo, & ceteris æque locis:
Fidemque fictis dum procurant fabulis,
In metra peccant arte, non inscitia.
Ne sint sonora verba consuetudinis;
Paullumque rursus a solutis differant.*

apud Priscianum, ubi hos versus citat, in secundo legas.

Ut, quæ loquuntur, sumpta de via putes.

Sed illud vilitatem verborum denotat, potius quam sermonem familiarem. Rectius laudavit Rufinus, quomodo & ipse Terentianus hodie præfert, *sumpta de vita.* is Hephæstionis cap. 7. de Iambico versu respexisse videtur, ubi Anapæstum apud Comicos frequenter ideo reperiri dicit οὐτε γὰρ βίον μιμνήμενοι θέλωσι δοκῆν ἀγαλευμένως ἀγαλέμεσθαι, καὶ μὴ ἐμμέτρως. ὁ γὰρ ἀνάπαιστος ἀγαλευμένῳ πλεῖν ἢ φεῖσιν διὰ τὴν τῆς ἰσῆμιν. Hi enim vitam imitati soluta oratione inter se confabulari videri volunt, non autem numeris astricta. Porro Anapæstus dictionem solutam efficit, propterea quod trisyllabus sit. malim περὶ αὐτοῦ q. e. 4. temporum.

Habet, fateor, etiam suas Veneres hic Senarius. fuit illaboratus: nec moleste scribitur, nec auditur. Cui Plautus illepidus, cui Terentius durior, vereor ut ille seculorum sit æquus arbiter. spondeis tardior incedit? dignitatem profitetur. Anapæstis aut Dactylis incitator invehitur? in affectus exardescit. Omnem animi habitum facile induit; flebilis, lætus; vehemens, placidus; in omnia flexibilis. pedum enim permutatio multiplex, pro figurarum diversitate, varios orationi mores inserit, colores inducit. Fallit interim inter sermonem & versum velut medius & ambiguus: nec vagus; nec impeditus sed liber. Et quantula, quæso, intercapedine ab oratione soluta distinetur, qui pedum generibus numero quinque, pro arbitrio licenter ulus sermo longiuscule decurrit, incertus adhuc & suspensus, nec nisi loco demum sexto, aut, ut sæpe fit, octavo versus confessus nunc Iambicus, nunc Trochaicus; alias integer, alias claudus? Maxime vero commendatur prisca simplicitate ut qui numeris minime serviat: de re totus laboret.

Quamvis autem gravis incedat Senarius Spondeis frequens, progressu temporis eruditis Romanorum auribus non usquequaque satisfacit. Non uno nomine dignitatem pre se fert. spondiazon ille Plautinus de legat.

Mil. Glor. 2 1 28. Magnai Reipublicai gratia.

Item Hexameter Ennianus, holospondiacus.

Qlli respondit Rex Albai Longai.

Imo gloriosum illud Cæsii Bassi Molossicum

Romani victores Germanis devictis.

Sed nimiae tarditates, non loco adhibitæ, fastus speciem obiectant, aut personæ gravitatem pigritiæ atque veteri vitio vertunt. Contra nimiae celeritates ex Spondeis in sua resolutis spatia Satyrorum saltus & fugas referunt. Adhibitum est temperamentum; tardioribus pedum, & celerioribus inter se conjugatis; unde decorum illud eluxit, quod in castigatissimis purioris ævi Poetis hodie cernimus. Poesin Romanorum, ut Architecturam, utramque Doricæ propiorem, Augustus emendavit; Spondeo, qui plurimus apud Italos, itidem ut apud Dorienses, Iambis inciderat, in alternas modo sedes, Atticum in in morem, relegato. Jam Senarius legitimis trimetris cessit; & qui veterum Poetarum scriptis ante nobilitatus fuerat, suo demum artificio placuit. Hinc maxime novæ Poesi nomen & honor. Plurima restant alia circa quæ versus hic mutationem subiit, inferius indicanda.

C A P. II.

Sibili Elifio.

Veteres postremam, literam vocabulorum exeuntium, qualiter exit optumus cum vocalis non insequabatur, detraxisse monuit Cicero in Oratore; dein addit; quod nunc fugiunt novi Poeta. Observatum est hoc etiam è Græco fonte profluere cum Aratus maluit versum sic claudere — πάλῳ φωνῷ κερώνη quod Hesiodus dixerat — λακέρχα κερώνη. Euripid. Iphigenia in Aulide v. 468. — ὅς μ' ἄρ' ἔρρεται πίδα. Terent. Maneto: curre. Non queo; ita defessus sum. Alibi in fine Senarii idem; nullus sum, sepultus sum, incertus sum, expertus sum, abusus sis, admiratus sis. Nævianus hic Trochaicus est.

Quid ploras pater? mirum nō cōtem, condemnatus sum.

Et Pacuvianus ille; ubi Voss. crebro pro celebros.

Quod

Quod ego in acie celeberrime obiectans vitam, bellando aptus sum:

Ter. Ad. 5 3 53. Exporge frontem: scilicet: ita tempus fert.

Id. 3 3 61. Inspicere jubeo; & moneo quid facto usus sit.

De nominibus quidem in *us* desinentibus quod *s*. finalis ante consonantem liquefiat, res omnibus manifesta, qui Lucretium, aut etiam ipsius Ciceronis poemata vel leviter degustarunt. idem occurrit in nominibus in *is* breve finitis. *Lucilius*.

Tum lateralis dolor certissimus nuncius mortis.

Hinc mihi corrigendus videtur *Furius Bibaculus* apud Vet. Juven. Schol.

Sat. 8. Osce senex, Catinaeque puer, Cumana meretrix malim

Oscus senex, Catinensis puer, Cumana meretrix. Ar. Ranis

Καὶ ζῶντος, καὶ μωχρῆτος ὁφθαλμοῖς. q. ζῶντος Voc. tertiæ Contr.

Ger. Vossius lib. de Arte Gram. 2. c. 16. illud *Manilii-Cyllenii Cancrum* immutat in -- *Cyllenie Cancrum*. negat autem Augustei ævi scriptorem fuisse. utrumque, ni fallor, non satis iusta de causa.

Minus interim miram de *us* & *is* brevibus vocali non insequente: Nomen in *is* longum subunionis vinculo conjunctum nominis accentum rejicit & vocalem corripit, ut idem *Cicero* ait, *Multi modis contrahitur in multimodis. Plaut. Pers. 4 6 34. Heu, Flercle nomen multi-modis scriptum est tuum. ab omnimodo, omnimodis. Livius in Polymetro -- omnes sunt denis syllabis versi. reperitur & mirimodis: Plaut. Trin. 4 2 86. Quos locos adisti? nimium mirimodis mirabiles apud priscos etiam testi fractis protectis fractis hæc ante consonantem; si vocalis insequeretur, magis adhuc brevitari studebant, ut *vas argenteis*, pro *vasis argenteis*; *palmi* & *crinibus*, *palmis* & *crinibus*. Hujusmodi est.*

Plaut. Trinum. 4 2 141. Proper' annon properas.

Properas, annon properas, abire, aditum, ab his regionibus?

Plaut, Mercatore. 1 2 80. -- complicand' & componendis.

Armamentis complicandis, & componendis studuimus.

Id. Truc. 4 3 3. Rogitavi ego vos verberantes, & pendentes simul. q. Verberant' & pendentes.

Id. Merc. 4 4 33. quin abim'?

Cur hic astamus? quin abimus? incommodi. nisi forte ad tertiam Conjugationem revocanda sit, ut. ampus unde, Abi sæpe corripit ult.

Id. Men. 1 3 2. -- aliis ascriptiv'.

Idem istuc aliis ascriptivis ad legionem fieri solet. Potest tamen fieri ut v. subsidat.

Id. Bacchidib. 3 3 95. -- te me amic' atque alios.

Qui dedecorat te, me, amicos, atque alios flagitiis suis.

Hinc erat quod in quibusdam Virgilii Codd. scriptum reperiri tradit Servius. Æn. 2.

Limina tectorum, mediis in penetralibus hostem.

Sed obtinuit Hypallage, medium in penetralibus hostem. Subsunt interim Virgilianis operibus non obscura veteris licentiæ vestigia quamvis adeo latenter inserta, ut Lectorem non attentissimum subinde fallant. Idem Æn. 1. 241.

Certe hinc Romanos olim volventibus annis;

Hinc fore ductores revocatos a sanguine Teucri,

Qui mare, qui terras omni ditione tenerent, Pollicitus.

Quicquid fiat secundo versu (H. enim Stephanus sic edidit) vulgo legitur revocato a sanguine. Cod. Medicæus omitit a, certe in fine sententiæ, Pollicitus concrevit ex Pollicitus es; & animadversione dignum est quomodo Nomina & Participia in s. desinentia cum verbi substantivi casibus in quibus s. sequitur e. coalescant, vocali brevi absorpta. Terent Ad. 1 1 39. duru'st Nimium ipse durus est præter æquumque & bonum. Plaut Pænulo 3 1 18. tuo'sse.

Ne tuo nos amorì servos tuos esse addictos censeas

Terent. Heautontim 2 4 8. bona'sse

Nam expedit bonas esse vobis; nos, quibus cum res est, non sinunt, quibuscum supprimit s. res est re'st.

Plaut.

Plaut. Trinummus 2 4 52. t' aiba'sse.

Pro illo adolescente quem tu aiebas esse divitem.

Plaut. Aulular 4 9 8. Fure'sse.

Quid est? quid ridetis? novi omnes. scio fures esse hic compluris.

Terent. Heaut. 2 3 92. Hu'isse.

Tuam amicam hujus esse amicam. Pulchre. Cedo. quid hic faciet sua.

Id. Eunuch. 4 4 43. No'sse.

Etiam nunc non credis indignis nos esse irrisas modis?

Plaut. Capt. 2 3 57. me'u'sses.

Nox diem adimat. nam si servus meus esses, nihilo secius.

Possum istos. postos. Plaut. Trinum. 3 2 75.

Dices, non monstrare possum istos homines, quos tu quaeritas.

Existimo, extimo Plaut. Stich. 1 3 8.

Quo minus laboris illam cepisse existimo.

Ter. Hec. 1 2 28.

Ad exemplum ambarum mores earum existumans.

Plaut. Bacch. 3 6 19.

Atque ii, se cum frustrantur, frustrari alios stolidi existumant

Quod supra dictum, res est, coalefcere in unam syllabam re'st, paulo latius demonstrabitur.

Dictiois genus per se plene dici postulare mihi fumo ex

Plaut. Asinar. 1 1 40.

Ea res est. sed eum morbus invasit gravis. cui opponitur

Terent. Eunuch. 2 3 69.

Estne ut fertur forma? Sane. at nihil ad nostram banc. Alia re'st

Plaut. Capt. 3 2 28.

Pergo ad alios: venio ad alios: deinde ad alios: una re'st.

Terent. Eun. 2 2 37.

Rivalis servom. salva re'st. Nimirum hic homines frigent.

Plaut. Mil. Glor. 2 2 112.

Res parata est. vi, pugnandoque hominem capere certa re'st.

Id. Merc. 5 2 16.

Cogito, quonam ego illum curram queritatum; certa re'st.

Id. Persa 2 2 41.

Par pari respondes dicto. abi jam; quando ita certa re'st.

Id. Stich. 3 2 19.

Promitte. Certum est. Sic fac inquam. Certa re'st.

Id. Epidico 5 1 53.

Magna re'st. minoris multo facio, quam dudum, senes.

Terent. Phorm. 3 1 15.

Sic habent principia sese, ut dico, adhuc tranquilla re'st.

Proverbiales has locutiones, antiquioribus cum Ec'hlipsi prolatas, politior ætas integras & cum Verbo substantivo usurpavit. Martial 1 18. Et dicit mihi sæpe. Magna res est.

Similiter is est. *Quis* cum compositis ultimam abjicit *Qui* pro *Quis*

Plaut. Trin. 4 2 84.

Qui homo est me insipientior qui, ipse egomet, ubi sim, queritem?

Ibid. 3 76.

Qui eas emit? Callicles, quoi tuam rem commendaveras.

Ecquis, Ecqui.

Ibid. 28.

Aperite hoc, aperite, heus! Ecquis his foribus tutelam gerit?

Nisi qui, pro nisi quis Ibid. 163.

Nisi qui illud tractat aut movet, mutum est; tacet.

Numquis, numqui. Pomponius, Prostibulo

Numquis hic resistit, qui nondum labias liravit mihi?

Qualis est, Nonius 3 56. Culest. Plaut. Amphitr. 1 3 39 40.

Ecastor condignum donum, qual'ist qui donum dedit.

Imo sic condignum donum, qual'ist cui donum datum est.

Simile est. perfimile est. Titinius Fullonibus.

Formica

Formica pol perfmilest rusticus homo:

Veteri, non repugno, scriptura: sed nec ideo Neutr. pro masc. Valent enim simil'ist, perfmil'ist, cum utriusque vocalis sonus sit affinis, & figuræ inter se facile commutabiles. Sic *Magis, Magi, Mage. potis, poti, pote.*

Cornix est, Cornix't. *Plaut. Asinar 2 1 12.*

Picus & Conix est ab leva, Corvus porro ab dextera.

Restat adhuc gravior difficultas, in vocibus est, adest, inest, potest, in brevem syllabam desinentibus. e natura quidem tenuis est: videtur autem st. sic absorberi, ut in vernaculæ Gallorum linguæ hodierna pronuntiatione excluditur.

Est *Plaut. Mil. Gl. 2 3 40.*

Hercle! quicquid est, mussitabo, potius quam inteream male.

Ter. And. 2 6 17.

Nihil propter hanc rem: sed est, quod tibi succenseat.

Plaut. Trin. 2 2 39.

Is probu'st, quem non pœnitêt, quam probus sit, & frugi bone.

Adest *Pomponius, Præfecto morum.*

Pater adest: negato esse hic me. Ego operibo caput.

Senarius à Tetrabrachy incipit; qui pes quatuor brevium syllabarum spondeo temporibus respondet. Pæona vero quartum non capit.

Plaut. Amphit. 1 3 6.

Sed ubi summus Imperator non adest ad exercitum.

Inest *Plaut. Mil. Glor. 3 1 38.*

Inest in hoc amussitata sua sibi ingenua indoles.

Id. Rudent. 4 4 34.

Neque meum hodie esse unquam dixi: sed isthic inest cistellula

Ibid. 38. Istic in ista cistula insunt, quæ istic inest in vidulo:

Potest *Plaut. Trinum. 3 3 2:*

Potest fieri prorsus, quin dos detur Virgini.

Amor extorqueri non potest, elabi potest.

Fidem, qui perdit, nil potest ultra perdere.

Ter. Hec. 3 5 29. Septenarius est Trochaicus

Neque alio pacto componi potest inter eas gratia.

Plaut. Pseud. 2 2 38.

Potest, ut alii ita arbitrentur; & ego ut non credam tibi.

Virgil. Æn. 3 171. & in Ciri

Nec potest Ionios fluctus aquare sequendo.

Varro Marcopoli. æt. ἀρχῆς.

Natura humanis omnia sunt paria.

Qui potest plus, urguet; piscis ut sape minutos

Magnus comest; ut avis enicat accipiter.

Variant Mss. Oxon. partim, Quippe te. Alii, Qui pote: quæ scriptura eodem redit.

Gerardus Vossius. lib. de Arte Grammat. 2 c. 16. Vocale in media dictione sequente ΣΤ nunquam putat inveniri correptam: ambigit de Latinis veteribus; nedum de novis Poetis assentiatur; imo ne Græcos quidem tantum sibi licere voluisse existimat. Facit autoritas tanti viri, ut quæstionem argumento nostro perappositam accuratius edissertemus: quo constet omnibus nos, ut ab eo dissentiremus non levibus fuisse rationibus impulsos. Fateor apud seculi probabilis Poetas non nisi unicum Syncopes hujus exemplum, quod meminisse datur, occurrisse. *Valerius Flaccus Arg. 6.*

Illinc juratos secum trahit Æa Basternas. de populi nomine non finit *Ovid.* dubitare. *Tristium 2.*

Proxima Basterne Sauromataque tenent Antiquiores vero Latinos, præsertim dramaticos, quod attinet, uberior exemplorum feges ibi proveniet. Iste prima brevi *Terent. Prol. Andr. 15.*

Id isti vituperant factum, atque in eo disputant. Pacuvius Medo.

Possum ego istam capite cladem averruncassere?

Plaut.

Plaut. Curs. 3 49.

Sed istum, quem quæris, ego sum. Quæso, tunc is es?

Odiolus essem si singulos conquirerem Plauti Terentiique versus in quibus vox, *iste*, priorem vocalem corripit. Melius erat ostendere non sine ratione id fieri, nec nullo niti exemplo. Viteres Latini, teste Quintiliano l. 9. c. 4. dixerunt, in Appositione, *Belligerare po' meridiem* quemadmodum hodieque dicimus, in Compositiōe, *Pomeridianus*. Priscianus in memorato *de Metris Comic. lib.* illud *Homeri* nobis protulit.

Καλὺδα τ', Εἰρετρίαν τε, πολυδάφυλον θ' Ἰσθίαν.

Quo minus mireris si prior consonans in *Isti* lique scat. Camerarius adducit ex eodem in *Odyssææ* ε'. κλῦθι ἀναλξ' ὅστις ἔστι. sæpius etiam occurrit eadem vox. ut *ὡς ἀπλόιτο καὶ ἄλλ'*, ὅστις τριαῦπ' γὰρ ῥέζοι. Pindarus *Isthm.* 5. 56. πετίχισται *Id. Pyth.* 10. 48. θωυμασάν *Id. Isthm.* 7 60. αἰς penultima brevi posuit.

Euripides *Phæniss.* 419. κοίτας ματεύων ἢ φυγὰς πλανώμεν. Possum addere *Homerum* nunc εὐκπιτον alibi εὐκλινον dicere. sed pergo. *Isthuc*, *isthoc*, vel *isthuc* priorem corripunt.

Plaut. *Asinar.* 1 1 19.*Quid isthuc sit, aut ubi isthuc sit, nequeo noscere**Ibid.* 17. *Quid isthuc est, aut ubi isthuc est, terrarum loci?*Terent. *Andr.* 2 5 9.*Neque isthic, nec alibi tibi erit usquam in me mora. Hem!*

Satis sit digitum intentasse: nec hoc ignorant Græci. Euripides in *Cyclope*. Σιγᾶν νῦν. δόλον γὰρ ἐξέπισσας Aristoph. *Lyssistrata*. Πᾶς οὐδ' ὑμῖς διώσασθαι παῦσαι πλεοναγμένα περὶ γὰρ πολλά; Anapæstus est Aristophaneus tetrameter Catalectic. *Id.* Αχαρνέσι. καὶ δὴ ἐπευχόμεσθαι διὰ τ' Κανερῶν. Vox ἐπευχόμεσθαι facit spondeum cum Tribachy sequitur Anapæstus in quarta senarii sede.

Pindar. *Olymp.* 3. 56.

Προῖας ὅπασθεν ἑρῖα. ubi vocis ὅπασθεν penultima corripitur. Si quis objiciat ὅπασθεν & ὅπσθεν, ὅστις & ὅπσις, ματεύειν & μαπύειν,

εὐκπιδε & εὐκπιδε utrovīs modo legi : is sane de scriptura modo litem movet ; causa concedit.

Usquam *Plaut. Afinar. 1 3 22.*

Nam neq; usquam fictum, neque pīctum, neq; scriptum in Poematis.

Hac positione sic debilitata, geminus *Aristophanis* locus mendo liberandus mihi videtur, eoque insigni. in Pluto hodie legitur. Η γλῶσσα τῷ κήρυκι τῶν τιμνῶν. crediderim ab ipso Poeta scriptum πμνίσθαι. deinde, scribas, partim impietatem vocis aversatos, partim discrepantia numerorum, quæ videbatur, permotos, dictionem, in modum, quo nunc legitur, enunciativum non sine detrimento sensus reformasse. Priori rationi infirmandæ succurrere oportuit, quis, cui, dixerit male. Cario servus est. illi autem conditioni tanquam abjectæ, & nihil altum sapienti minimum honestatis adeoque reverentiæ adversus Deos à Poetis Comicis tribui solet: Repetatur supra qualis *Æsculapii* fano incubuerit. nihil admodum sanctæ venerationis ab illo oriturum sperabis. item *Mercurium* cogitent histrionem hac imprecatione exceptum ; qui mortali patre natus, non minus quam quivis nostrum formidaret malum. Quod ad metricam autem rationem spectat, jam ante, modo, probatum dedimus σ ante θ non raro liquefcere post vocalem natura brevem. Quin & alterius loci ex conjectura emendatio nobis una eademque opera confirmabitur. *Id. Raniis.* Euripid. ad Bacchum.

Ηκω γδ̄ ἐς γῆν, Φησὶ, καὶ πατέρχομαι

Ηκειν δὲ αὐτόν ἐστι τῷ πατέρχομαι. Aptius & rotundius

Ηκειν δὲ πάντῃ ἐστι τῷ πατέρχομαι quomodo in illo septenario

μητροτόμῳ δὲ μὲ γῆ τῷ κράτῳ δικάζομαι

Nec enim omnino assentior Hephæstioni penultimum pedem spondeum statuenti. *Estis* prima correpta legitur. *

Plaut. Pseud. 4 7 37 38.

Heus ubi estis vos? hic quidem ad me recta habet rectam viam.

Heus ubi estis vos? heus adolescens, quid istic debetur tibi?

Plane ut Gallicum *Hola! ou esles vous?*

Id.

Id. Cistellar. 3 18.

Ubi estis servi? occludite aedis pessulis, repagulis.

Id. Captiv. 5 1 30.

Ubi estis vos? ite aditum; Tyndarum huc arcessite.

Id. Poen. 3 1 8.

Quin, si ituri estis hodie, ite, aut ite hinc in malam crucem.

• Eam prima brevi. Pindar. Isthm. 8 63.

*Quidni minus gravate feramus Ennianum illud apud Var-
ronem.*

Subulo finitimas propter astatat aquas.

Diversi carminis illud alternum apud Festum videtur.

Plaut. Mostellar. 5 1 16.

Illico, intra limen astate illic, ut, cum extemplo vocem.

Id. Epid. 5 2 26.

Tibi moram facis, cum ego solutus aſto; Alliga, inquam, colliga.

Sic legendum supra videtur

Quaqua tangit, omne amburit; si prope aſtes calefacit.

*Multum valet accentus: in antepenultimam eum retrahi
oportere in Fenestra suadet autoritas.*

Plaut. Casin. 1 1 44.

Quid facies? concludere in fenestram firmiter.

Id. Rudent. 1 1 6.

Illustriores fecit, fenestrasque indidit.

Id. Milit. Glor. 2 4 26.

Nec fenestra nisi clathrata: nam certe ego te hic intus vidi.

Terent. Heautont. 3 1 71, 72.

Pecuniam omnem, quam abs te amittas filium. Hui!

Quantam fenestram ad nequitiam patefeceris?

*Interjectionem posterioris versus initio deberi currentis se-
culi*

culi usus valde commonefacit, contra dispositionem pervolgatam

Hui! quantam fenestram ad nequitiam patefeceris?

Plaut. Persa. 1 3 20.

Terrestris te coepulonus compellat tuus. Versus est concatenatus -- O mi Jupiter - restris te coepulonus compellat tuus.

Velut ad vitandam cacophoniam, ut *Protesilaodamia*. subabsurde. fateor; sed Parasitis adversus servos, puto, ridiculis esse licebit. Terrestris enim mediam illi usitate producit.

Id. 1 2 86. Terrestris cæna est. Sus terrestris bestia est.

Consonantes asperiores, teste Quintiliano L. 9. c. 4. in commissa verborum rixantur. sic, s. ultima si sequens vox ab eadem incipiat, ut *ars studiorum*, cum binæ inter se colliduntur stridorem edunt tristiore. pariter fit in x. si s. adjungitur ut exurgo Servius Sulpitius alterum subtrahit, Lauraninus reprehendit, Messala defendere solebat.

Quod l. geminatum non semper producat vocalem quæ suapte natura non sit longa, ad proximum caput plenius ostendere differam. nunc rationem inquirere convenit, siqua possit investigari, cur s. ante consonantem liquecat.

Polyfigmatis convicium auribus Atticis versus Euripidis fecisse dicitur

Εσωσι σ' ὡς ἴσμεν Ἑλλήνων ὄσι.

Dorientes contra litera hac minime sunt delectati. Pindarus ἀσγμοπιηθεῖσιν ὠδὴν scripsit: idem πὰν κίβδηλον vocat. Item Lasus Hermionensis ἀσγμον αἰοιδάν. Hunc esse suspicor anguem illum sacrum quem, Cadmus Thebarum Bœotiarum conditor interemisse dicitur; de quo vocem illam auditam referunt Quid, Cadme, peremptum serpentem spectas? & tu spectabere serpens. Certe legisse memini qui existimet Cadmum & Harmoniam cum in Illyrios fines penetrassent, in angues conversos fuisse eam ob causam tradi, quod Græci sermonis vena purior, ubi ad illas regiones deventum est, in Barbariam destineret, sibilis, ut opinor, frequentibus inquinatam. quod hodieque

dieque in Sarmatica loquela deprehendere licet, ex crebro linguæ crispantis in dentes allisu. Boeotii vero notabiliter non tantum α in τ convertebant, verum etiam aliquando ς . ut Cebes Thebanus apud Platonem $\iota\sigma\tau\omega$ Ζεύς. Aristoph. in Acharnensib. $\iota\sigma\tau\omega$ Ηγεμῶνς pro $\iota\varsigma\omega$ Lucianus in *Actione* τ adversus τ injuriarum & damni dati, Lyfimachum Comicum Poetam, Boeotia oriundum inducit, unde illa omnia resciverit. Eadem loquendi proprietas Laconas, Siculos, adeoque Italos pervasit. blæsitate quadam Orientalib. non penitus ignorata, qui duas Alphabeti literas extremas inter se facile commutant. imo parvulis inter prima loquendi tentamina familiari.

C A P. III.

Positio debilis.

DE POSITIONE, quæ dicitur debilis, superiori capite nonnihil tractavimus. supersunt non pauca ad idem argumentum spectantia quæ attexere hic loci convenit. Sunt voces in quibus s. geminatur, quæ alteram ex duabus consonantibus facile deterunt. Notum hoc lectoribus *Homeri* studiosis in voce $\sigma\delta\upsilon\alpha\tau\omega\varsigma$. Ulysses, ut $\sigma\delta\upsilon\alpha\tau\omega\varsigma$ media ancipiti.

Bac. 4 9 16.

Hæc exurit: ego sum Ulysses, cujus consilio hæc geruntur.

Miles Menelaus est: ego Agamemnon. idem Ulysses Laertius.

Pedissequam Plaut. Mercat. Arg. 5.

Quojus s. percontatur servos pedissequam.

Aristophanes σφιζι. Ινα γνώσκης τ' ἡδυσσάτην.

Pindar. Isthm. 2 67. εἰλυόσσοις media correpta.

Esse primam corripit. Plaut. Aulular. 2 4 36.

Censeri vero adeo esse parcum & misere vivere?

Terent. Heautont. 4 8 26.

Desponsam quoquo esse dicito. Hem! isthuc volueram.

Id. Hec. 5 1 31.

Sed esse falsa fama nolo gnatum suspectum tuum.

Plaut. Merc. 5 4 1.

Ad patrem ibo, ut matris iram sibi esse sedatam sciat.

Id. Pænulo. 4 2 67.

Id esse facinus ex ted ortum male credam & credam, tamen.

Ex te attrahit d. ut fiat ex ted ortum.

Ridiculofissimos Plaut. Stich. 2 2 64.

Ridiculofissimos. reverram hercle hoc quod converri modo.

Sunt etiam voces, in quibus l. geminatur, quæ priorem liquidam usu perdunt, ut apud Homerum Ἀχιλλεύς. similiter.

Plaut. Pænul. Prol. 1.

Achillem Aristarchi mihi commentari lubet.

Id. Merc. 2 4 20.

Achillem orabo, ut aurum mihi det, qui Hector expensus fuit.

Id. Bacchidib. 4 9 14.

Relictus, ellum non in busto Achilli, sed in lecto accubat.

Apelles Plaut. Epid. 5 1 20.

Quem Apelles atque Zeuxis duo pingent pigmentis ulmeis

Hæc rariora. sed ille, nulla non pagina, priorem brevem lectoribus, ad pedaturam versuum diligenter attendentibus, offert. Pauca, quæ ad manum erunt testimonia, subicere libet. reliqua, juvenus, rei antiquariæ studiosa, conquirant, & velut in certamine musico, versus Comicos ad leges jam destitutas revocent.

Terent. And. 1 1 59.

Id illi erat nomen. Teneq. Phædrum aut Cliniam.

Ita plane habent schedæ Westmonasterienles scriptæ Anno 1398. Vulgo transposita legitur Illi id erat nomen. calle protrito.

Ibid.

Ibid. 3 3 32.

Neque illum hanc perpetuo habere, neque me perpeti.

Plaut. Aulular. 3 5 40.

Compellarem ego illum, ni metuam ne desinat.

Terent. Heautont. 4 5 42, 43.

Fiat. quaratur aliud. sed illud quod tibi

Dixi de argento, quod ista debet Bacchidi.

Id. Andr. 5 2 12.

Sunt. cur igitur hic est? quid illum censes? cum illa litigat

Ibid. 17.

Quidnam apportas? nihil equidem nisi quod illum audiui dicere

Plaut. Trinum. 3 2 46.

Ille qui aspellit, hic compellit; ille qui consuadet, vetat.

Illic

Ter. And. 4 4 3.

Puer, hercle, est Mulier, tui posuisti hunc? ubi illic est?

Plaut. Captiv. 3 5 9.

Illic est abductus recta in phylacam ut dignus est.

Simillimæ

Plaut. Asinar. 1 3 88.

Portitorum simillimæ sunt januæ lenoniæ.

Supellectilis

Id. Stich. 1 2 5.

Jam, quidem in suo quidque loco nisi erit mihi situm supellectilis.

Supellectile

Terent. 4 3 61.

Supellectile opus est: opus est sumptu ad nuptias.

Supellectili

Plaut. Pæn. 5 3 26.

Tace, atque parce muliebri supellectili.

Libello

Plaut. Curcul. 1 3 6.

Ubi tu es, qui me libello Venerio citavisti? ecce me.

Expapillato

Plaut. Ml. Glor. 4 4 44.

Id connexum ex humero laevo, expapillato brachio.

Proverbialiter Græci φάων ὑπάρχεις τῷ καίλαι εἰ τῷ τρόπῳ.

Apud Pindarum Olymp. 2 142. Ἀλλήγον Olymp. 13 163. ἀλλὰ.

Pyth. 1 101. Μεταλλάσσοντες. Pyth. 4 414. αἰόλλαι. Euripid. Ἀπαλλαρ-
μὸν ὡς σὺ. -- Sophocles in Telepho.

Τὶδ', ὃ πάλαι σὺ, τῷδε πρὸς μέλλεις; hæc tenorem proprium
retinent ante liquidam geminatam. Obertus etiam Gifanius
in Virgilio legit, & navisfragum Scyllaceum.

cc non necessario producit præcedentem vocalem brevem.

ut in Hiccine.

Terent. Andr. 5 4 4.

Quid tu Athenas insolens? evenit. sed hiccine est Simo?

Hoccine

Id. Andr. 1 5 1.

(patris

Hoccine est humanum factum aut inceptum? hoccine est officium

Ecce ipsa

Id. Eun. 1 1 34.

Sed ecce ipsa egreditur fundi nostri calamitas.

Eccum.

Id. Eun. 3 1 5.

Deducam. sed eccum Militem! est istuc datum.

In occulto

Plaut. Captiv. 1 1 15.

In occulto miseri vivunt succo suo.

Id. Trin. 3 2 38.

In occulto jacebis, cum te maximo clarum voles

Accumbe

Id. Mostell. 1 3 150.

(mensulam.

Age, accumbe igitur. Cedo aquam manibus. Puer, appone hic

Occasum

Id. Menæchm. 2 2 82.

Tum facito, ante solis occasum, ut venias adversum mihi

Apud Aristophanem alicubi ~~occur~~ primam corripit
Imo quamvis diversarum sint dictionum non modo syllaba-
rum.

Ter. Phorm. 4 3 21.

Quid hic ceptat? aut quo evadet hodie? an legibus.

His affine est, cum c post brevem, qu. in sequentis vocis ini-
tio, correptum excipit.

Ter.

*Ter. Eun. 4 2 14.**Sed quid hoc, quod timida subito egreditur Pythias?**Id. And. 3 2 9. (nam id est?**Vel hoc, quis non credat qui te norit, abs te esse ortum? quidd. geminatum præcedentem syllabam antiquitus non pariter produxit, ut hodie facit.**Plaut. Stich. 5 6 8. Redde cautionem veteri pro vino novam.**Id. Pseud. 4 7 87.**Quin tu mulierem mihi mittis aut reddis argentum? mane.**Id. Mercat. 5 4 29.**Redde filio. sibi habeat jam ut vult; sibi habeat, per me licet.**Imo etiam in separatis dictionibus, cum se invicem sequuntur, altera deteritur & inter enunciandum furtim disparet.**Id. Pseud. 1 4 7. Neque addetexundam telam certos terminos. t sequente d disparet Plaut. Menachm. 1 2 22.**Sic hoc decet dari facete verba custodi cata.**Id. Pseud. 2 2 32.**Ballionis curo argentum, accepto, expenso, &, cui decet, dato.**d Similiter ante t Ter. Eun. 444.**Quid tibi huc reditio est? quid vestis mutatio?**Plaut. Trin. 3 2 83.**Quid tibi interpellatio, aut in consilium huc accessio est?*

Nisi forte contendas pronomen hoc priscis inflexum, ut Tristis, triste. sic Quis, que. Mihi, certe hoc admodum probabile videtur; primo, quia remanet ejusmodi inflexionis Ablativus, qui quibus; ut tristi, tristibus. Analogiam hanc observat Servius de octo partibus orationis MS. in Archivis Coll. Magdalen. Oxon. insuper adjicit idem autor *Originum libb. Catonem* ab his verbis auspicatum *Siquis homines*. Huc accedit, quod multiplici autoritate infra in Cap. de Apocope probabimus, d paragodicum in dimetiendo versu interdum sur-

descere. Neque nihil momenti huc addit, quod in Romano Rustico sermone Longobardi *che*, Galli *que* non aliunde tractum, hodieque retineant.

p Geminatum, cum brevi vocali subiectum fuerit, quandoque accentum, nec tempus variat. Philippi, Philippei, Philippicum secunda brevi

Plaut. Pæn. I I 38.

Trecenti nummi Philippi. sexcenti quoque

Ibid. 3 5 26.

Me esse hos trecentos Philippos facturum lucri.

Ibid. 3 3 57.

Trecentos nummos Philippos portat præsidi

Ibid. 3 4 4.

Trecenti nummi, qui vocantur Philippei

Ibid. 22.

Cum auri ducentis nummis Philippis. quippini?

Ibid. 3 1 55.

Quomodo trecentos Philippos Collybisco villico

Ibid. 3 2 22.

Verum ad hanc rem agendam Philippum est. ita nos assimulabimus,

Id. Trin. I 2 115.

Nemo est. nummorum Philippeum ad tria millia

Ibid. 4 2 113.

Philippeum, quod me aurum deferre iussit adgnatum suum.

Ibid. 117.

Si hunc possum illo milli nummum Philippo circumducere

Ibid. 123.

Atque etiam Philippeum, numeratum illius in mensa mana

Ibid. 5 2 34.

Spondeo. & mille auri Philippeum dotis. dotem nihil moror.

Ibid.

*Id. Trucul. At. 5 60.**Hem tibi talentum argenti: Philippicum est: tene tibi.**Ibid. 4 2 8.**Vel ut ducentos Philippos reddat aureos**Id. Bacchid. 4 8 27.**Nunc nisi ducenti Philippi redduntur mihi**Ibid. 18.**Quid sit? ducentis Philippi pepigi. vah! Salus.**Ibid. 41.**Ducentos nummos aureos Philippos probos.**Ibid. 78.**Nunc quasi ducentis Philippi emi filium.**Ibid. 4 9 45.**Copi spolia. is nunc ducentos nummos Philippos militi.**Ibid. 74.**Pater ducentos Philippos quaeso militi**Ibid. 88.**Philippi redemi vitam ex flagitio tuam.**Ibid. 103.**Da mihi ducentos nummos Philippos, te obsecro.**Ibid. 127.**Binos ducentos Philippos, jam intus efferam.**Ibid. 38.**Ducentos & mille Philippum: tantum debuit*

Versus scanditur perinde ac si legeretur ducentum. Non incupidum auri fuisse credas: ita Philippos ultra citroque jactat. nec ignorasse credibile est, aurei quo nomine appellarentur, Achaia jam tum in locietatem Romanorum recepta; neque vero secus pronunciasse quam seculi consuetudo tulit. Haud quaquam vereor nequis objiciat hæc temere Plauto

impru-

imprudenti excidisse. amat sic loqui: nec unquam varius est. constantia testimoniis pondus addit, & fidem astringit, veteres Romanos accentum, quam literarum positionem, potiori loco habuisse; eundemque tenorem in obliquis retinuisse, quem in recto sumperant: nec geminatas consonantes magnopere pensitasse. An huc faciat Trochæicus ille Aristophaneus sub finem Avium, non sum adeo sollicitus.

καὶ τὸ ἐγὼ πρὸς τὸν ἀντιπάλιν καὶ τὸν φίλον.

Stratippoclem. *Plaut. Epidic. 2 2 61.*

illi. ibi nominat Stratippoclem Periphanai filium.

Oppressionem. *Terent. Adelph. 2 2 30.*

Per oppressionem ut hanc mihi eripere postulet.

r Geminum cum aspiratione non semper valere ad brevem, quæ antecesserat, producendam, docent *Ocyrrhoe* apud *Ovid.* & *Callirrhoe* cum apud eundem, tum etiam *Persium*. altera enim ex liquidis quæ adest, Poetice, vel Græcis autoribus, abesse potest.

Arrhaboni *Plaut. Mostellar. 3 1 115.*

Sed arrhaboni has dedit quadraginta minas.

Possit quis conjicere t etiam geminatum parum valere ad positionem ex

Terent. Heautont. 1 1 14.

Ita attente tute illorum officia effungere.

Sed malum versum illum copulare cum præcedenti.

Muta ante liquidam vel semivocalem, vocalem brevem, quæ antecesserat, communem reddit.

c ante m. *Horat. Carm. 2 4 6.*

Forma captivæ dominum Tecmessa.

Notum hoc: illud non item vulgo observatum idem in diversis dictionibus fieri

Plaut. Stich. 1 2 16.

Minime. nolo turbas. sed hoc mihi optimum fassu arbitror.

Ter.

Ter. Andr. 1 1 16.

Sed hoc mi molestum est. nam isthac commemoratio

Hephæstion, licet arguat, si finalem mutam initialis excipiat liquida, vocalem communem non fieri, sed plane longam, ut apud Alcæum.

Εκ μ' ἐλάσας ἀλγίαν & Εκ' ἀσπυμένης βάρης.

Probat quidem in diversis dictionibus posse produci: sed, ut mihi videtur mendose colligit aliter fieri non posse, cujus contrarium exempla hic allata satis evincunt.

In singulari voce Græcis frequenter corripitur. Cratinus Cleobulinis *Επὶ ἄκμων* Id. Horis *προσδόντι πεμπερῶν*. Euripid. *Ἀπὲρ ἀκμαίων. Οὐκ ἐξικμαίω. Ἀνδροκμήτης. κακμηκότεν ὄχλῳ. πεμπαίριον.*
Hoc mihi. Eurip. *Νεοχμῶν. Μίσση μ' ὀχμαίω. ὀχμαίω* Aristoph. *Acharn. δύο δραχμαὶς τῆς ἡμέρας.* ita apud eundem Euripid. *Σπυργμός*, media correpta; par enim ratio Palatarum *κ γ χ*.

Nec illud novum quod *cycnus*, *cygnus*; *Horatio: Procne Progne*, *Petronio*, primam corripunt. quemadmodum apud Græcos *ὄκνον. δάννον*. Theognis *δάννονα*. Aristophanes *πυκνοῖσθαι*. Pindarus. *κύκνον*. Sophocles *Philoctete* 1395. *Πέμπω πρὸς αἶψα. Ταῦτά μοι προσέχον πάνων*. Id. *ibid.* 1359. *Οὐ γάρ με πάλγῳ ἢ παρθέλκων δάνει. ταύτης ἰκνέμεν σ'. καὶ γὰρ σ' ἰκνέμεν*.

chn. similiter vim amittit, *Martiali*, 7 8 6 5.

Delectat Marium si perniciosus ichneumon.

Euripides. *χρόνιον ἴχθῳ θάς. πύχνα. παχυνθῆσαι*. Pindarus. *λάχνα*. Aristophanes *λύχον* prima passim correpta.

Latini Comici in diversis etiam, non syllabæ modo, sed & vocibus idem faciunt.

Plant. Bacchidib. 3 3 11.

Quid hoc negoti est Pistoclerum Lydus berum quod tam ciet?

Id. Capt. 3 5 40.

Quid sit hoc negoti? meus sodalis Philecrates.

Terent. Hec. 1 2 22.

Sed quid hoc negoti est? modo quæ narravit mihi?

D

Id.

Id. Phorm. 5 8 11.

Et hoc nihil est quod ego narro. tu narra scelus.

gn Minus valet ad brevem producendam.

Plaut. Stich. 4. 2 4.

Sed videon' ego Pamphilippum cum fratre Epignomo? atq; is est.

Id. Men. 3 2 3. Non, faxo, eam esse dices: ita ignorabitur.

d Ante m in separatis dictionibus brevem natura non semper extendit situ.

Plant. Pseud. 4 6 38.

Facere, ut det nomen ad molarum coloniam

Id. Persa. 4 4 68.

Aut patriam tuam aut parentis. cur ego id mirer, mi homo?

Id. Merc. 2 3 117.

Quid id mea refert? quia illi suam rem esse equem est in manu.

Græci ante τμ & ante θμ brevem corripiunt. Euripid. Oreste. Θωμανῶν πόντος. Cratinus in Panoptis i. e. omnividis - ἐφ' ὁλμοῖδ' ἐκ ἀεθμαρῶν hinc quæritur an idem in Chironibus, cum dixisset Σκῆψαν μὲν χόρως ἐλήλυμεν, ponat pro ἐλήλυθμεν brevi tantum vocali exclusa. Hephæstion syllabam ablatam affirmat cum ibi, tum apud Achæum in Cygno. κύκως ἢ πρῶτα πρὸς δόμους ἐλήλυμεν quia ibidem in secunda quoque Plurali reperit τοῖς δὲ φωτὸς πρὸς δόμους ἐλήλυπ. sic ῥυθμὸς. σιθμόν.

V. Cl. Gerardus Voff. Polymneiam ex Horatio & Ovidio nobis affert, quod præponit vulgatæ Polyhymniæ etiam recte Polymnestora rejicit, qui Euripidi in Hecuba πολυμήτωρ dicitur.

Affert etiam ex

Silii 8.

Ecce inter primos Theramneō a sanguine Clausi.

Ex Latinis dictionibus proferre tuto potuisset Omnis.

Ter. And. 2 3 17.

Sine omni periculo, nam hoc haud dubium est quia Chremes.

Plaut.

Plaut. Trin. 3 20.

*Cui tuam rem cum credideris sine omni cura dormias.
Versus recipit concredideris.*

Ter. And. 4 2 11.

Per omnes tibi adjuro deos, nunquam eam me deserturum.

Id. Eun. 4 4 56.

*Hac re & te ab omni turba evolvēs, & illi gratum feceris.
Ita tres quatuorve Mss. quomodo Arnobius l. 7. Patrimo-
niis ab ingentibus evolutos*

Id. Heaut. 2 4 6.

Omniūque adeo vostrarum, vulgus quæ ab sese segregant

Id. Adelph. 3 2 33.

Nostrarum vitam omnium in quo nostræ spes omnesque opes sitæ

Id. Phorm. 5 6 13.

O omnium, quantum est qui vivunt, homo hominum ornatissime

Plaut. Stich. 4 1 21.

Omniū me exilem atque inanem fecit agritudinū.

Lucret. 1 119.

Per gentis Italas omnium quæ clara clueret.

Terent. Hec. 5 4 27.

Omnia omnes ubi resciscunt; hic, quos par fuerat resciscere.

Lucret. 3 440.

Cum semel ex omnibus membris ablata recessit.

Livius Ægistho.

Glytamnestra juxta: tertias natæ occupant.

Nota vetustissimos L.L. autores α. & ι. confudisse.

*Similiter Pindarus Olymp. 1 55. Hesiod. Op. & Dier. 1 20.
penult. in ἀντάμωρος corripunt. Solon. 11 9. primam in μεμνη-
D 2 μέν.*

μίνⓄ. Epicharmus Megaride ΕὐνῶνⓄ ἔ μυσικὰν ἔχουσαν πῶσαι φιλό-
λυρⓄ ΗΧή.

Potuit, ut videtur, Omne Latinis quod Italis hodie potest
ogni; vel Hispanis n titulo superjecto. Notatu dignissimum
labialem m ante labiales reliquas = β φ valde molliri ut
τύμπανον τύπανον. quomodo apud Hesychium non absurde con-
jicit Guietus: confirmat Diogenes Tragic. Semele, τυμπάνισσι ἃ
βόμβοισι καὶ χαλκοκύπων. Catullus in Galliambico 64. de Atty. 9.
Super alta vedtus.

Tympanum, tubam; Cybelle, tua mater initia.

Impotenti Ter. And. 5 3 8.

Adeon impotenti esse animo, ut prater civium.

Plaut. Mōl. Gl. 2 3 16.

Forte fortuna per impluvium hac despexi in proximum.

Similiter apud Esopidem νῆ πᾶς κοῤῥῆας & νῆ πᾶς Νύμφας
finiunt Iambum Trimetrum. nec tam claudicare videntur
quam penultimæ Consonantem, quam dixi, tacita quadam im-
murmuratione velut rodere. quemadmodum apud Euripidem
in Phœnissis σύλαμῶρⓄ penultimam quoque corripit. item ge-
minata; sic Aristophanes primam in μαμμακῆθαι raptim ex-
tulit.

νδρ. Hom. Il. 16 857. Ὀν πῶτμον γοοῶσαι, λυπῶσ' αἰδροτῆτα ἔ ἦβλυ

chl. Cochleæ primam bis in Martiali corripiunt. Trochleas
Lucret. 4 903. Multaque per trochleas sic. Euripid. μοχλόν. ὄχλⓄ.

tl. Ut Atlas, Atlantiades propter mutam ante liquidam
perstare breves non raro solent. sic Aristoph. σχέτλια. illud
minus usitatum in diversis vocibus contingere.

Plaut. Pers. 2 2 31.

Fateor ego profecto me esse, ut decet lenonis familia.

d. ante n. etiam in alia atque alia dictione proxime se-
quentibus corripitur patitur.

Plaut. Asinar. 3 1 21.

Quid

Quid dedit? quid deportari iussit ad nos? an tu tibi

Terent. Heautont. 5 5 7.

Non faciam. At id nos non sinemus. Si me vis vivom, pater.

t ante n in vocibus ordine sequentibus idem patitur.

Plant. Pseud. 4 5 3.

Libet nunc venire Pseudolum, scelerum caput.

Id. Curcul. 1 3 14.

{ licet.

Ipsus se excruciat, qui homo, quod amat, videt, nec potitur, dum

Ter. Andr. 2 3 22.

Dabit nemo. inveniet inopem potius quam te corrumpi fnet.

Euripid. in Oreste ο πότνια λήρη τ' κακῶν. Id. Phoeniss. πτνῶσ' ἐμῶ μετὰ. & Πολυδάμας πτνῶσ'. alibi φάτναισι Aristoph. Nubibus φάτνης prima brevi. Id. Acharnensib.

iv ἐτν κατὰ χεῖρ τὴν λατῆς τὰ τὰ.

θ. Pind. Olymp. 1 108. ἐθ. prima naturæ vim non deponente.

Placet admodum eruditus Ger. Voss. cum *Martial. 5 11.*

Sardonychas, smaragdus, adamantas, iaspidas uno

Defendat isto Æschyli versu in Supplicib.

Ηγῆσθε βαρὺς ἀπέχες θῶν ἔδρας.

Acute enim colligit eandem esse habitudinem γ ad δ quæ est α ad τ.

Phædrus. 1 18 2. *Instante partu Mulier, peractis mensibus.*

Minus satisfacit in positione vocalis brevis ante pt. Græcum quidem exemplum in Αἰγύπτι ex Homero & Theocrito nobis in medium protulit, Latinum non suppetebat, nisi quod refellere in animo habuit. ad Comici videlicet metri licentiam minus attendebat.

Voluptas

Plaut. Casina. 1 1 48.

Sine tuas oscillas deosculer, voluptas mea.

D 3

Ibid.

Ibid. 2 8 17. *res est res ut supra.*

Quid deosculer te? quæ res est? quæ voluptas tua?

Ibid. 2 7 3. *Et meis amicis voluptatem creaverim.*

Id. Pseudol. 1 1 50.

Minis viginti vendidit, voluptas mea.

Ter. And. 5 5 4.

Quod voluptates eorum propriæ sunt: nam mihi immortalitas.

Afra. Vopisco. Voluptatem capio maximam cruciari tua te culpa.

Qui de te & de illa pessime, quam deamas, promerere.

Ter. Hec. 5 4 19.

Ut voluptati obitus, sermo, adventus tuus, quocunque adveneris

Plaut. Mercat. 3 2 5.

Voluptate, vino, & amore delectavero

Id. Poen. 5 4 93.

Multorum annorum miseras nunc hac voluptate sedo.

Voluptarii

Plaut. Menæchm. 2 1 34.

Voluptarii atque potatores maximi.

Id. Rudent. Prolog. 54.

Eat in Siciliam: ibi esse homines voluptarios.

Optume

Id. Mercat. 2 2 57.

Nunc adeo ibo illuc sed optume gnatum meum.

Vocalis brevis ante pn. quantitatem suam intendum retinet.

Silius 13 43.

Non unquam affirmat Therapnæis Ilion armis

Eurip. in Oreste. ὁ φίλον ὑπὲρ θείλητον. — item κάπνῳ. καπνῷ.

Vossius Daphnen à brevi syllaba incipere probat ex Petronio
Similiter Pindar. Olymp. 2 74. πῖφρῳ protulit. Quod ordine dicturus venio, diligentiori animadversione dignum est quod sæpissime recurrit. Ostendimus Ille & Iste priorem usitatus corripere: nunc affirmo quod Ipse primam itidem corripiat.

Terent.

Terent. Andr. 1 2 3.

Futuras esse audivit. sed ipse exit foras

Id. Phorm. 5 7 67, 68.

Nunc quod ipsa ex aliis auditura sit, Chreme, id

Nosmet ipsos indicare placabilius est.

Id. Heautont. 3 1 17.

Sed ipsum foras egressum video. ibo: alloquar.

Id. Adelph. 3 4 35.

Neque iners. alit ipsas. solus omnem familiam.

Id. Hec. 5 3 14.

Gnata sua fuisse quem mihi ipse olim dederit scio.

Plaut. Capt. 2 2 29.

Quid ipse hic? quo honore est illic? summo atque ab summi viris

Seneca. Hippolyto.

Et limine in ipso mista lamentatio.

Pindar. Nemeor. 6 73. -- ἔπεψ' ἀκούεις. secunda brevi: quam hujus positionis ante ψ debilitatem cum non agnosceret Schmidius rescribere inceptavit ἐπεψ' ἀκούεις. sed lectionem receptam movere nihil erat necesse.

Vir Clariss. in hac Positione vocalis brevis ante duas consonantes tres minimum requirit conditiones. primo, ut Uda mutam sequatur; secundo, in eadem syllaba; tertio, post vocalem naturam brevem. Quod ad tertiam spectat res extra dubium posita est. reliquas duas hoc capite, ni fallor, abunde refutavimus Familiaris sermo libere semper, aliquando etiam rapide, effertur; nec omnem offensam moratur. Artis sit, an naturæ, nescio, quod utraque lingua tam amice conspiret. Plus sibi quidem permittit in re metrica vetus Comœdia, quam reliqua Poësis; nec eo minus justos agnoscit limites, quibus circumseribatur.

Idem V. Cl. velut conditionem quartam, classici Poetæ auctoritatem ipsis vocibus prælucere postulat. imo nec facile sibi per-

persuadet primam in latrare tuto corripi posse, tametsi apud Phædrum-- cui senex contra latrans senarium hodie finiat: vehementer enim autumat Phædrum hunc Augustæ ævi Poetam non fuisse: super quo, cur ab ipso dissentiam præter illa quæ ab aliis argumenta latis valida sunt allata, rem extra dubium ponere videtur, quod partem operis hujus Eutycho jam senior inscribat, qui Eutychnus, teste Josepho Antiquit. l. 19. c. 3. Præstinus auriga opibus & gratia in aula C. Caligulæ florebat: etiam in sacris stabulis ædificandis, (& magna tum ardebant Circensium certaminum studia) operum curæ præfectus. Cauti interim & circumspecti judicis erat sententiam ampliare, ne fides testimonium præcurreret: præsertim cum ipse Phædrus se in Poetarum chorum ægre receptum non inficietur, Vim consonarum concurrentium, ad moram in familiari sermone objiciendam, quomodo infregerint veteres poetæ Latini, pro virili demonstrare conatus ad vocales proprio, quæ cum in nulla non syllaba recurrant, eamque nunc incipiant, alias finiant, necesse est, ut sæpissime congregiantur, quandoque inter se coeant, nonnunquam etiam insistant. unde, licet in paucioribus numero literis, plurimum tamen in diversis locis atque temporibus dissimilitudinis oritur.

C A P. IV.

Hiatus.

CONCURSUM vocalium prisce sermonis usus non admodum refugit. Notat illud Cicero in horridulis Catonis orationibus; in Nævio etiam atque etiam, in Ennio semel. nec ipse in Poematis eo penitus abstinuit. Hujus generis exempla, quæ soni vastitatem quandam secum ferant, apud Terentium rarius, nec sine lenimento aliquo reperiuntur. in Quaternaria senarii clausula, quæ duas ex tribus ejus versus partibus continet, præsertim ante pausam, eoque magis, si aspirata sequatur, haud gravate admiserim.

Hecyra

*Hecyra Prol.**Hecyra est huic nomen fabulae. hac cum data est.*

Maxime autem in sermonis vicibus excipiendis quia mora necessario interponenda erat.

*Id. Heaut. 5 5 28.**Nam prorsus nihil intelligo. Hui tardus es*

Plautus oscitantius passim. Is in *Captiveis* exordio satis insubido risum popelli captans, Antiptosi quidem utitur familiariter; sed & jocum, præter opinionem frigidum, hiulco versu profundit.

*Hos, quos videtis stare Captivos duos**Illi qui astant, hi stant ambo; non sedent.*

Inde est quod Horatius Plautinos & numeros & sales fastidit. Ferenda quidem esset istiusmodi intercapedo in bilegmento Iambici quadrati.

*Plaut. Amphitr. 1 1 35 53 106.**Qui multa Thebano populo acerba objecit funera**Reducturum. abituros agro Argivos. pacem atque otium.**Nunc pergam heri imperium exequi, & me domum capeffare.*

Ferenda inquam esset hæc pausa in longiusculo versu dimidiato; imo & jactura temporis ad recipiendum spiritum redimenda.

*Ibid. 56.**Hæc ubi Telebois ordine iterarunt quos profecerat,**Id. Asuar. 2 3 10.**Ita hæc morata est janua: extemplo janitorem.**Cecilius Plocio.**Consequitur comes insomnia. ea porro insaniam affert.**Similiter post idem spatium in Septenario.**Plaut. Amph. 1 3 20.*

B

Car.

Carnufex! non ego te novi? abin'e conspectu meo?

Ib. 2 2 144. Pro territa circumferri. edepol quin factu est opus.

Imo Terent. Heautont. 5 1 29.

Est mihi in ultimis conclave adibus quoddam retro.

Idem contingit in bisegmento majore Iambi Tetrametri Catalectici, id est, uno semipede deficientis. ut Lector velut ad medias interjungat.

Plaut. Ainar. 2 3 1.

Ut sunt demonstrata mihi hanc adis esse oportet.

Similiter in Hexametro ante paulam

Virgil. Æn. 1.

Et vera incessu patuit dea. ille ubi matrem.

Columella. Delie te Pæan! & te Evie, Evie Pæan.

Etiam facta Systole. Virgil. Bucol. Ecl. 3.

Et longum, formose, Vale, vale, inquit, Iola:

Ovidius ad diversas personas transtulit Metam. l. 3.

--- Disloque Vale, Vale, inquit & Echo.

Imperativos autem hujusmodi corripi sæpe solitos suo loco docebimus. *Cicero* extra paulam.

Hec motu radiantis Etesia in vada Ponti.

Addo Synaloephæ neglectum in Anapæstum bisectum quandoque cum venia cadere. *Seneca Medea Chor. 2.*

Claustra profundi, hinc atque illinc.

Chor. 4. Phaethonte tuli. habeo media

Dona Chimææ. habeo flammæ. Id. Hippol.

Æt. 1. Turba triumpho. En! diva fave.

Chor. 1. Murmure sævæ. amat insani.

Oed. Ch. 1. Nocte flenti. Amphionios

Troas. Ch. 1. Canuit Idæ. Idæ nostris

Contenta sano. Hæcra flemus.

Agam. Ch. 1. Vicina polo, ubi caruleis.

Idem facit *Odavia* scriptor citra omnem pausam

Ch. 1. Mixtam gemitu animam tandem.

Scio Gronovium in superioribus exemplis clausulas ex Adoniis procudere, ut aurium offensionem subveniat, nescio an Florentinis membranarum autoribus. secus habent schedæ Oxonienses.

Dixi de synalœpha in iustis metris neglecta: deveniatur ordine ad pedum cæsuras. Censores sane versuum acriores Poema si quod rectum est non idem emendatum continuo pronunciant. mitto dictionis & sententiæ virtutes: accedant, oportet, numeri qui dulcedine quadam audientium aures atque animos permulceant. hinc Cæsurae subeunt ut apta pedum progressionem versus inoffenso tenore decurrat modulatus. Notandum igitur in structura carminis vel Hexametri vel senarii. Incisionis semiquinariæ quæ Græcis *ἡμιπυρρὴ* dicitur & semiseptenariæ (ea Græcis *ἡμισεπτενάρια*) usum imprimis eminere. absque harum altera versum ut cacometrum sordescere. Tanta huius utriusque dispositionis venustas, ut ejus gratia temporis rapti dispendium vel carminis vastitatem vocalium sibi invicem occurrentium dissidio bene pensatam existimarent. Ita quidem veteres. Contra recessus orti portæ, quamlibet leve rhythmici periculum eos adire suadeat felicius impetus, potius quam à receptis Grammaticorum placitis vel latum unguem recedant, omnia vexare parati genuinum verborum ordinem pervertunt, dictionis florem carpunt, cum aliquo sæpenumero ipsius sententiæ detrimento; nullum defugiunt laborem, quo patriæ Prosodiæ leges, quas sibi, cen sacrosanctas, à magistris traditas religiose colunt & observant, salvas & inviolatas præbent. Vetusissimi, fateor, multa testinanter, incuriose multa, nonnulla minus affabre facta reliquerunt; ut in rudimentis artis Musicæ non optime positæ, aurium judicio necdum subactæ: Moribus interim fabularum rectis cum orationis nativa simplicitate blandimenta aurium condonare par erit.

Hiatus propter Cæsuram Penthemimere.

Plaut. Amph. Pr. 89. Quid admirati estis? quasi vero novom.

Id. Pen. 3 3 81. Quam regi Antiocho oculi curari solent.

Id. Men. 5 3 16 Lumbi sedendo, oculi spectando dolent.

Id. Pen. Prol. Illi divitiæ evenerunt maxumæ.

Semiquinariæ Incisionis, vocales geminas discludentis, licentiam sibi fecisse Terentium, in operibus, quæ ad posteros reliquit, non memini. Hanc autem sedem, ut & semiseptenariam, utraque, optimi ex antiquis Poetæ notabili quadam immunitate donatas voluerunt; sæpius ante pausam majorem, minoremve.

Virgil. Buc. Ed. 2.

Addam cerea pruna; bonos erit huic quoque pomo.

Ubi notabis, cum quintus semidactylus in duas syllabas deponatur, Penthemimere dici Trochaicam: quum, ut fit sæpius, in unam finiatur, simplicem appellari. deinde quod sequens clausula à spiritu aspero ordiatur, levem parmam adversus ictum superioris vocalis objicit; ut læsionem defendat.

Idem. Bucol. Ecl. 3.

Et succus pectori, & lac subducitur agnis

Munera sunt lauri & suave rubens hyacinthus.

Id. Ecl. 8 & in Ciri.

Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit error.

Ismarus, aut Rhodope, aut extremi Garamantes.

Id. Ecl. 10.

Illum etiam lauri, etiam flevere myricæ.

Id. Georg. 2.

Orchites, & radii, & amara pausia bacca.

Id. Georg. 3.

Tum pingues agni, & tum mollißima vina.

Id.

Id. Aeneid. 7.
Submovet Oceano, & squem extenta Plagarum.

10. *Inclusum buxo, aut Oricia terebintho.*

12. *Ille ruenti Hilo, animisque immane frementi.*

Id. Ceiri.

Coralio fragili, ac electro lacrymoso.

Ovid. Metamorph. 14.

o & de Latio, o & de gente Sabina

Id. Heroid. Epist. 8.

Castori Amyclæo, & Amyclæo Polluci.

Id. de Ponto 2 4.

Quantus in Æacide, Astorideque fuit.

Silius Italic. Belli Punic. 1.

Hic castra Æacide, hic Epirotica signa.

3. *Ensis Adyrmachide, ac laevo tegmina crure.*

10. *Uni turba viro. Alter si detur in armis.*

Juven. Sat. 2.

Hic Andro, ille Samo, hic Trallibus, aut Alabandis.

6. *In statione sua, atque expectantibus illam.*

Incipit agnosci, atque illo lacte fovetur.

12. *Partem aliquam belli, & euntem in praelia turmam.*

Stat. Thebaid. 8.

Admovet. unde minæ? unde hæc mihi praelia fratrum?

Scriptor Oſtavie

Tristes Philippi. hausit & Siculum mare.

Manil. Astronomic. l. 2.

Quosque dabunt Chela, & quos dat Aquarius ortus.

Nemesian. Cyngetic.

Huc omnes catuli, huc indiscreta feratur

Hæc ante pausam resistunt; quandoque etiam in ipso orationis cursu negligitur elisso.

Varro Atacinus & extra pausam & cum pausa

Eo Oceano Hyperion fulgurat Euro;

Hesperio, Zephyro; Orion voluitur Austro.

Virgil. Georg. 1.

Ante tibi Eoæ Atlantides abscondantur.

Statii Thebaid. 12.

Ceu pater Edonio Æmi de vertice Mavors.

Ovid. Heroid. Ep. 9.

Forsthan & pulsa Ætolide Deianira.

Juven. Sat. 10.

Bellorum pompa animam exhalasset optimam

15. Hac sevit rabie imbellæ & inutile vulgus.

Virg. Æn. 4.

Quid fruit? aut qua spe inimica in gente moratur?

7. Antiqua ex cedro Italusque, paterque Sabinus.

Horat. Carm. 2 20.

Jam Dadaleo occor Icæro.

1 28. Ossibus, & capiti inhumata.

Epod. 5. Et Esquilinæ alites.

Hiatum hunc nonnunquam comitatur Diafole in qua gemina Cæsura visprehenditur.

Virgil. Æn. 12.

Sancta ad vos anima, atque illius inscisa culpa.

Silius Italic. B. Pun. 12. de Ennio

Aonidum cura, & dignus Apolline vates.

Javen. Sat. 10.

Ergo supervatua, aut perniciofa petuntur.

Manil.

*Manil. Astronom. l. 4.**Et sexta & decima & quæ ter quinta vocatur.*

Scaliger quidem aliter ex suo Gemlacensi. sed is liber reliquis, puto, omnibus, sane nostris Exemplaribus Mss. & Codd. prius impressis diversus, licentia veterum ubique præcisa, literatoris cujusdam non inscituli manum emendatricem olet.

5. Naturam eruere, orbemque invertere præda.

Hujusmodi labes & abscessus versuum, qui *λαζαρὶ* & elumbes vocitantur, Criticorum etiam primoribus, quos hac in parte nominare nihil attinet, suspicionem injecerunt de temporibus Manilii, annon post Augusti seculum longe rejiciendus sit. Immerito; cum amplior licentia vetustatis potius notis accenseri mereatur. Stylus est varius & inæqualis; nec enim ornatu caret in exordiis, & quoties res poscit; alibi speciosa argumenti vanitate legentium spem frustratur & illudit. Præterea aliter scribunt ingenui & nobiles; aliter in eodem seculo liberti; quod etiam ad Syrum & Phædrum huic suppare extendi velim. His parum animadversis Censores, ut, quod summæ numerorum, prout ipsi rationem calculis non ordine positis subduxerunt, abesse temere opinati sunt, supplerent, nunc voces superfluas asciscunt, alias trajectionibus violentis genuinum verborum ordinem contra consentientium Mss. auctoritatem pro libitu pervertere non sunt veriti. Proderit igitur junctis universorum, qui classici modo Poetæ sunt, suffragiis suam singulis scriptionem probam & germanam, velut tot pignoribus captis, asserere. Non alio modo melius antiquitati obscuræ lux poterit inferri; nec depravatis melioris ævi Poetis suis restitui nitor. Suppetebant causæ, cur artis Musicæ peritissimi tales in se culpas loco admitterent. In funambulis, placent in arcto gressus numerosi: maxima quippe delectatio percipitur ex periculis. Ita fit; molliter & arcte coniventibus versuum juncturis indormiscit auditor securus. lapsantibus subinde numeris & casam minitantibus expergiscitur & animum attendit. Comici vero metri male laxæ compages artis & commentationis suspicionem procul movent; Rusticisque & de plebe infima personis veram barbariem addunt.

dunt. Pergamus igitur ad semiseptenariam Cæsuram, quam alteram ex nobilioribus Hexametri & Senarii carminis dissectionibus supra memoravimus. Hiatus ante aspiratam.

Plaut. Aulular. 1 2 33.

Nam non est verisimile hominem pauperem.

Id. Mil. Glor. 4 3 43.

Una exeuntis video hinc è proximo.

Item ante pausam. *Plaut. Afinar. 1 3 80.*

Non omnino jam perii; est etiam, quo peream magis.

In diversis etiam personis hoc adit periculum.

Terent. Adelphis 5 1 51.

Exemplum disciplina! Ecce autem hic adest.

Defenditur quod inter audiendi & respondendi vices moram intercedere justam oportet. nec alibi, quod memini, apud Terentium occurrit, cum Plautus oscitantius versus edere non refugiat. adeo est ille compositionis numerorum, præ hoc, artifex.

Reperitur etiam hujusmodi licentia in optimi sæculi Poetis

Virgil. Georgic. 2.

Implevere tenent oleæ, armentaque læta.

3. *Arcebis gravido pecori, armentaque pascet.*

Id. Æn. 1.

Posthabita coluisse Samo, hic illius arma.

5. *Concilia Elysumque colo. huc casta Sibylla*

9. *Hanc sine me spem ferre tui, audentior iba.*

10. *Maonia generose domo. ubi pingua culta*

Externo commissa duci. Æneia puppis.

12. *Promissam eripui genero. arma impia sumpsi.*

Gratius Faliscus sub finem

Nebrodem liquere fera. O quantus in armis.

Juvenal.

C. 4. *Hiatus. Veterum Poetarum.*

41

Juvenal. Sat. 1.

Ingenium par materia, unde illa priorum.

2. *Si fur displiceat Verri, homicida Miloni.*

5. *Quis melior plorante gula? ergo omnia fiunt.*

Silius Ital. Belli Pun. 12.

Hoc Cannæ statuere tibi. Eja! incute muris

Stattius Silvæ 5. carm. ult.

Uberibus tibi, parvo, dedi. Heu! munera nostra:

Nemesian. Cyneg. 71.

Pene prior genitore Deo. atque intima frater.

Hæc ante pausam fore majorem: reperitur etiam interdum
in versus contextu.

L. Attius Annalibus.

Iste, ut cum dominis famuli epulentur ibidem.

Cic. de consulatu suo 2.

Atque animo pendens noctu eventa timebat.

Virgil. Bucolic. Ed. 5.

Ecce duas tibi, Daphni; duo altaria Phæbo.

Id. Æn. 5.

Sed cadat ante diem media inhumatus arena.

Helvius Cinna

Cecropi atque alta Tyrii ab origine Cadmi.

Atque istiusmodi vocalium invicem occurrentium placidos congressus imitatione Græcorum factos mihi facile persuaserim. Synaloepham passim negligunt.

Homer. Odyss. 19.

Κρήνη τις καὶ ἐν μίῳ ἐν ὄνοσι Πόντῳ.

Hesiod. Theogon.

Μῦθος δὲ ὀφθαλμὸς μίῳ ἐν ὄνοσι Πόντῳ. cum Diastole αὐτὸς ἐπὶ
Δαναῶν γένετο ἰαχὴ π. θρόνος π. Studiosi juvenes in Poematis utriusque

que linguæ inter se diligenter conferendis id genus exempla oculo corrente rapient, ne lacunas has, in Comicis præsertim, quorum præcipue versibus tendendis opellam hanc navamus, tanquam Charybdes & barathra perhorrescant.

Plaut. Stich. 5 1 3, 5.

Qui hercle illa causa nihil ocius venit

Qui nihil ocius venit tamen hac gratia.

Utrobique l. nihilo.

Superfunt adhuc Cæsurae cum Synaloepha insuperhabita, ut in Hexametris & Senariis, semiternaria potissimum & seminovenaria. de semiternaria breviter.

Plaut. Mostellar. 2 2 67.

Hic habito: hac mihi dedita est habitatio.

Id. Captiv. 3 1 16.

Quam in tribu aperto capite fontes condemnant reos.

Id. Mostellar. 1 3 102.

Una opera ebur atramento candefacere postules.

Imo vero Poetae nominatissimi idem sibi licere voluerunt.

Virgil. Georgic. 1.

Sit pecori; apibus quanta experientia parvum.

Horat. Epod. 13.

Tbreicio Aquilone sonant. rapiamus, amici.

Juven. Sat. 12.

Testiculi; adeo medicatum intelligit inguen.

Homerus οἱ δὲ μύρα ἰαχέας ἀνιδράμου ἵπς Ἀχαιοῖν

Item cum Ectasi conjungitur in Poly syndetis quibus multum competit.

Virgil. Aneid. 9.

Fadumque, Hobe sumque subit, Rhacumque, Abarimque.

Hastenns de Triemimeri. sequitur Enneemimeres.

*Plaut. Curcul. 2 2 8.**Facit hic, quod pauci, ut sit magistro obsequens.**Id. Captiv. 3 5 25.**Dum ne ob malefacta peream, parvi estimo.**Id. Asinar. 3 1 33.**Non veto te amare, qui dent, quæ amantur gratia
In Asyndeto, qui & Articulus.**Plaut. Men. 3 2 11.**Prandi, potavi, Scortum ascendi, abstuli.**Id. Men. 3 3 3. Atque huic ut addas auri pondo unciam**10. Nunquam hercle factum est. non meministi, obsecro?**4 1 5. Pallam ad phrygionem cum corona ebrius.**Phedr. 2 5. Heus, inquit Dominus. ille vero adsiluit.**Ter. Eun. 3 2 40. Simul imperabo: post continuo exeo.*

In Heroicis autem versibus apertior hic ad pene extremum sonus ampullatur in Propriis fere Nominibus, iisque sesquipedalibus, & maximam partem Græculis: ut non aliunde profluxisse credas quam ex imitatione vetustissimorum inter Græcos Poetarum. Grammatici, cum tirones Græce docerent, ab Iliade auspicati sunt. Rudimentum hoc Epigrammate cuiusdam in Anthologia festivo tangitur, velut male ominatum. sed is per me luserit: aliquid certe extat in compositione prærupti exitus.

Μῆνιν ἀνδρῶν Πηλεΐδης Ἀχιλλεύῳ.

Viderunt hoc Latini Poetæ & cum dictionis simplicitatem probarent, tamen commissuram adeo rudem & pene dissutam vix satis idoneam judicarunt, quæ Poematum initiis prætexeretur. quippe, rupto silentio, quod avidis auribus primo ingeritur, ut exquisitum videri minime laborat, ita reprehensione carere debet. Relucebat interim, in ipsis Ionice molli-
tæ deliciis, oratio titulis animosa, vocalium autem confluxu adeo lenita ut a domestico sermone non admodum abhorre-

ret. Quapropter virtutem hanc dignam habuerunt, quam suo sibi loco exprimerent, ut erant Græcorum Poetarum studiosissimi, quotquot ex veteribus notæ paullo melioris hodie in manibus habentur. Conferamus igitur præteritam in Epicis utriusque linguæ synalcepham in Cæsura Enneemimeri.

Hesiod. Theogen.

Ἀμφιτρωνιάδης σὺν Ἀμφίφιλῳ Ἰολάῳ

Id. Scuto Herculis.

Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου

Aratus φασομέν. 724.

Ἀμφότεροι δὲ πόδες καταδυμένοι Ὀφειέχου.

Id. Διοσμυί. 361.

Πολλοὶ γὰρ κρώουσιν ἐπ' αὐχμηρῶ ἑαυτῶν.

Virgil. in Bucol. Eclog. 2.

Amphion Dircaeus in Ἀἶαο Aracyntho.

Græce per omnia, litera modo barbarica.

Id. Æneid. 1.

Tunc ille Æneas quem Dardanio Anchisæ?

9. *Antiquum in Buten. hic Dardanio Anchisæ.*

11. *Servabat senior qui Parrhasio Evandro.*

Ovid: Metam. 2.

Et celer Ismenus, cum Phocæico Erymantho.

5. *Est medium Cyanes, & Pisæ Arethusa.*

8. *Penelope/que socer, cum Parrhasio Ancæo.*

11. *Orgia tradiderat, cum Cecropio Eumolpo.*

Id. Fastor. 2.

Amphiariades Naupææo Acheloo.

Id. Heroid. Epist. 4.

Arct & Oenides in Manalia Atalanta.

*Id. de Arte am. 2.**Quid fuit asperius Nonacrina Atalanta?*3. *Si scelere Oeclides Talaionia Eriphyles.**Stat. Thebaid. 6.**Nota parens cursu, quis Menalia Atalantes.*

Aliquando etiam Diaſtole, Cæſuræ non incongrua, Hiatus
conjungitur in hac etiam ſede.

*Virgil. Bucol. Ecl. 10.**Ulla moram fecere, neque Aonia Aganippe.*

Haſtenus in Nominibus utriſque Propriis & Græculis con-
ſtitimus. Auſi ſunt etiam Poetæ Latini in vocibus non tantum
Græcis & Propriis, verum etiam alterutra & nonnunquam u-
traque Latina Synalœpham omittere. nec penitus intereſſe
credebant utrum Propria eſſent Nomina an Communia, modo
vox productior & ſonantior, ut in multiſyllabis & compositis,
ad Dithyrambicum genus accederet.

*Virgil. Æn. 7.**Ardea, Cruſtumerique & turrigera Antemna.**Ovid, Metam. 15.**Hæc Helenum ceciniſſe penatigero Ænea.**Id. Heroid. Ep. 9.**Ut Tegeæus aper cupreſſifero Erymantho.**Id. Faſt. 5.**Hinc ſata Pleione, cum cœliſero Atlante.**Stat. Thebaid. 4.**Taygetique phalanx, & oliuiferi Eurotæ.*9. *Ruricolamque Gyan, cum fluctivago Ergino.*

Aut in vocibus ſaltem duas excedentibus ſyllabas.

*Ovid. Metam. 4.**ſaſſari quos cernis in Janio immenſo.*

11. *Tympanaque, plaususque, & Bacchoi ululatus.*

Virg. Æn. 3.

Lamentis, gemituque, & femineo ululatu.

9. *Evolat infelix, & femineo ululatu*

Id. Georgic. 3.

Ætas Lucinam, justosque pati Hymeneos

Valer. Flacc. Argonaut 4.

Cum facibus, spirisque, & Tartareo ululatu

Ovid. Heroid. Ep. 9.

Eurytidosque Ioles, atque infani Alcide.

11. *Ille Noto, Zephyroque, & Sithonio Aquiloni.*

Facit ad Heroici carminis pompam erudita hæc novitas, si loco adhibeatur & cum modo. quid, quod tumidis & inflatis versibus erroris specie quadam invidiam demit? ut athleticis & multum torolis corporibus sanguinis missio nonnunquam prodest.

Autoribus supra laudatis defendere vel saltem excusare dabitur Hiatus cum Diastole quem in nono semipede posuimus, cum Grotii Catechismum, præceptoris jussu, Græce vereremus, ipso anno quo manum ferulæ subduximus — *παλιγγενεσία*.

Item cum Sytrole *Plaut. Cureul. 3 1 4.*

Si reddo illis quibus debeo plus alieni est.

Extat etiam apud Homerum *Hendechemimeres* tone; idque non semel -- *πῶς ᾧ & πῶς ᾧ*.

Imo vero reperitur in Plauto *Hemimeres* pariter affecta, seu in primo semipede neglecta *Synalcepha*.

Plaut. Menachm. Prol.

Quo illud vobis Græcum videatur magis.

Nec plures Cæsuras recipit versus sex pedibus constans. Septenarius vero Trochaicus admittit Hiatus in undecimo.

• *Plaut.*

C. 4. Hiatus

Veterum Poetarum.

47

Plaut. Captiv. 4 2 44.

Mirumque adeo, ni hunc fecere sibi Aetoli agoranomum.

Id. Asinar. 3 2 33.

Argenti viginti minas habesne? Hariolare.

Et in decimo tertio semipede.

Id. Merc. 3 4 70.

Sed id forte ita fat animo acceptum est, id pro certo si habes.

Id. Persa 4 4 68.

In superiori cap. vid. Posit. d. ante m.

Aut patriam tuam aut parentis. cur ego id mirer, mi homo?

De Cæsuris Iambici Trochaicique versus vidimus. atque in omni pede etiam absoluto veteres sibi vindicarunt hanc Hiatus licentiam

In primo pede *Plaut. Cusculion. 2 2 17.*

Qui tibi auxilium in iure-jurando fuit.

Id. Mercat. 5 3 4.

At ego expurgationem habeo, ut ne succenscat.

Id. Amph. 3 3 10.

Habui expurgationem. facta pax est. optume est.

Persius Sat. 3 66.

Discite, o miseri, & causas cognoscite rerum.

In secundo pede *Plaut. Asinar. 5 2 74.*

Vae mihi! vera hariolare. Surge amator. i domum.

In tertio *Pomponius Pistoribus.*

Pappus hic in medio habitat senica non sescuncia.

Sapphicus iste Horatii affectionis hujus immunis est

Carm. 3. Od. 14.

Jam virum experte male ominatis

Quia

Quia composita non necessario patiuntur Synæresin, ut sua-
veolens.

Huc refero versus illius abundantiam.

Plaut. Amph. 2 2 49.

In somnis fortasse. imo vigilans vigilantem. va misero mihi!

Librarii, ut explerent lacunam, posterius Participium ex
Scenæ prioris hujus Actus versu 77. transtulerunt. sed respuit
numerorum ratio; nec ultra modum excrescere patitur. dele-
atur igitur *vigilantem*.

Amph. 1 1 in 4 273.

Cadus erat vini inde implevi birneam. ingressus est viam.

In 5 274. Eam ego, ut matre fuerat natum, vini eduxi meri.

In 6 275. Mira sunt nisi latuit intus illic in illa birnea

In quarto pede propter Præterit. Vocis Pass.

Plaut. Men. 5 2 28.

Nescio quid vos veltati estis inter vos duos.

Reperitur etiam Hiatus cum Sytrole conjunctus; ad exem-
plar omnino Græcorum, quibus *α* & *ω* finales ante dictionem
à vocali exoriam imprimis corripuntur.

Plaut. Amph. 1 1 19.

Nec Jugula, neque Vesperugo, neque Vergilia occidunt

Virg. Georgic. 4.

Implerunt montes. sterunt Rhodopeie arces.

Id. Æneid. 3.

Victor apud rapidum Simoenta sub Illo alta

Hom. Il. 24 67.

Ὀδυσσεύς ἔκτα δαΐμονα Λαερτιάδῃσι δὲ δὴ Διὶ φίλῳ.

Id. Georgic. 1.

Ter sunt conati imponere Pelio Ossan

Glauco, & Panopea, & Inoo Melicerta.

In quibus utriusque Synaloepha bis omittitur in eodem versu; quod & sequentes faciunt.

Virgil. Aeneid. 2. & in Ceiri.

Nereidum matri, & Neptuno Aegea.

Ovid. Metamorph. 5.

Fonte Medusae & Hyantea Aganippe.

8. *Cumque Pheretiade, & Hyanteo Tolao.*

Nec in propriis tantum Nominibus, aut Græculis, sed etiam polysyllabis Latinis.

Virgil. Bucolic. Eclog. 7.

Stant & Juniperi, & castanea hirsuta.

Item in Exclamationibus. *Plant. Aul. 4 9. 7.*

Perii! interii! occidi! quo curram? quo non curram?

Id. Penul. 5 5. 11.

Ita replebo atritate atrior multo ut fiet.

Festus in voce Rutabulum. *Vel quae sperat nupturam iri adulescentulo*: Locus mendosus Rescribe *Vetala* quod sequitur, *nupturam iri*, ni fallor, Latinum non est. reposuerim *desperat nuptum iri*. Versus cavus est propter Ecclipsis & synaloepham priscorum more insuperhabitas, quod originem praebuit sinceræ constructioni & numeris simplicibus pervertendis.

Versus oculatus *Id. Mercat. 1 2 17.*

Qui potuit videre? Oculis. Quo pacto? Hiantibus.

Hirmus asyndetos Ibid. 4 4 5.

Videre, amplecti, osculari, alloqui.

Inclamationes. *Id. Curcul. 2 2 26.*

Heus Phadrôme, exi, exi inquam, ocius.

Id. Most. 4 2 46.

Cui patrem Theuopidem esse opinor; hei! hei! occide.

Ovid. Metam. 5.

Et bis Io Arethusa, Io Arethusa vocavit.

Virgil. Bucolic. Ecl. 6.

Clamassent, ut litus Hyla, Hyla omne sonaret.

Notandum Pronomina Me, te, se, ante dictionem à vocali coeptam d sive ponatur, seu mente tantum percipi possit sæpius attrahere, ut in istis Anastrophis Mederga, tedergera, se-dergera.

Plaut. 2 3 31.

Ecastor me haud invita se domum recipit suam.

His exemplis instructi voces autoribus priscis librariorum audacia male insultas ejicere poterimus. Minas versuum præruptas, velut parietinas desuper pendentes, vel ruinas dehiscences suspensis auribus, non sine quodam vetustatis horrore tuto præterire. Meminerimus interim aliam Dramaticæ Poësis aliam Epicæ rationem esse. Heroum vitam illustrat consiliorum factorumque supra vulgi captum præstantia: decus orationi addunt figuræ insolentes. Comicis autem sermonis ordo natus & genuinus imprimis quæritur. Colloquium instituunt pro re nata cujusque generis proprium. Artis opinionem etiam ultro a se remotam cupiunt. Forensibus periculis timidam & scrupulosam in verbis struendis diligentiam condonemus. Intra domesticos parietes moleste loqui nec occupatis vacat; nec rusticis aut rudibus datur. Agit Pater cum filio, Dominus cum servo, vocibus non tam ad sonum compositis, quam veris, & ut impetus fert, gravibus & copiosis. Offensiunculas literarum, credo, perhorrescet. Quin, mores aperte, quin affectus libere, sic omnia promit, ut ex animo potius, quam belle loquutus videatur. Per nos igitur liceat hominibus ex plebe populariter loqui. Quid quod hinc vario sermoni simplicitatis quidam color accedit unde rebus ad vivum fictis, & inter se coherentibus sua conciliatur fides, & tanquam sub iudice testimoniis parum meditati compositique pondus. Venustioribus igitur Poematum has maculas, ut supra diximus, loco quidem intersperant & ex arte, non ita sæpe fateor

fateor, sed ut appareat studio factum. Hujusmodi licentiam ex parte saltem, cum res ultro eam suaderet, novis & maxime emendatis Poëtis hoc ipso capite vindicavimus, satisque ni fallor præstitimus. adeo ut pro materiæ tenuitate metuere habeamus ne viris eruditis nimium diligentes existimemur, potius quam operæ parci. Dabit interim Lector, ut spero, non gravate veniam auctoritatibus ubertim perscribendis, ne quod à proçrita hodiernæ consuetudinis orbita paululum deflectit, continuo singulare judicetur.

Quamvis autem sýnalocphæ neglectæ sedes, & causas persequi plus in se laboris, quam acuminis continere videatur, paulo fortassis acrius aciem ingenii intendat, oportet, qui cum veteribus Grammaticis causas repetere paulo altius studebit, cur vocales quædam natura longæ, positione corripiantur aut contra, cur aliæ syllabæ natura breves, itidem positura producantur. quot modis hoc eveniat inter ipsos metricos non levis est dissensio. Hephæstion tres omnino statuit; Marius Victorinus quatuor; Charisius quinque, Donati autem editio prima, & ejusdem interpres Sergius octo vel novem casus assignant, in quibus hoc eveniat. nec tamen in omnibus exemplum satis lucidum adferunt. illud præterea fere ab omnibus supponitur; positione ante consonantes duas, vel unam duplicem, in diversis dictionibus, post brevem, in fine prioris vocalem, æque validam esse ad necessitatem ejus extendendi tempore atque si in una eademque voce sequeretur duplex; aut binæ consonantes in utraque divisim sedem haberent.

Cæterum hoc inter omnes convenit; Primo, brevem natura vocalem, quam muta vel f. semivocalis, ante Liquidam posita, continenter sequitur, ancipitem reddi.

Secundo loco probant. auctoritatem, qua vocales longæ, & diphthongi, tam apud Latinos, quam Græcos, pro arbitrio breves esse possint, si modo subsequens dictio à vocali, vel diphthongo, incipiant. illud obiter hic interponere liceat, angustius illis fidem regularum patere, quod nihil auctoritatis ultra Virgilium afferant. ille quidem, ut vetustissimus novorum Poëtarum, ita veterum recentissimus caute satis, nec

sine miro quodam artificio vetustatis consuetudinem sibi non raro servandam putavit, plura tamen utriusque regulæ testimonia ex priscis autoribus prioris quidem, in superiori tractatus hujus Capite, hujus autem alterius in hoc ipso quarto capite, quod nondum absolutum est, in medium produximus. nec hoc tantum vim obtinet in diversis dictionibus; verum etiam tam diphthongos, quam vocales corripit in syllaba ejusdem vocis proxime sequenti, apud Latinos æque ac Græcos: cujus rei fidem inferius capite undecimo firmabimus.

Tertio, quum brevis syllaba, finiens partem orationis, antecedit vocalem, ut in Cæsuris, anceps sit. dupliciter hoc contingit: si brevis vocalis præcedat vocalem; qui casus in hoc ipso capite non semel occurrit; ubi hiatus in Cæsura Diastolem secum trahit. aut rursus, si prior dictio in syllabam brevem, consona finitam, desinat; posterior autem vox aspicetur à vocali, in Cæsura pedum Ecclasin accidere, in omni semipede, statim in sequenti capite pluribus ostendemus. accedit hoc quoque, quod ibidem probabitur, quod artium scriptores vix assequuti sunt; syllabam brevem sive vocali, seu consonante terminatam, ubi dictio cum justo pede absolvitur, aliquoties produci. sive id propter pausam contingat; seu metro justo, quamvis id non sit ultimum, in versu, concedatur.

Quarto, si, post consonantem brevem, h. litera succedat. ut *terga fatigamus hasta*: quam licentiam, ex veteribus, eodem capite, plenius demonstrabimus, non in Cæsura tantum, verum etiam in metris cum dictione absolutis sumi nonnunquam. Veteribus enim modo consonans, modo aspirationis nuda duntaxat credebatur nota.

Idem, quem supra memoravimus, Charisius, Quinto loco brevem asserit dichronon, seu ambiguae quantitatis fieri, si eam v. consonans sequatur; cujus tamen rei auctoritatem non attulit satis firmam: quod Lectori, modo consulat illum sub initium operis, constabit. poterit tamen, si non pigebit eum caput decimum quartum hujus operis perfringere, argumentum satis validum inde petere ad illud probandum, ex ambigua hujus Literæ pronunciatione.

Sexto demum loco, Donatus in editione prima affirmat,

si correptam vocalem duæ consonantes excipiant, quarum prior s. Litera sit, brevem quæ præcesserat, in mediam transire. quod duobus exemplis, quum astruit, à positione debili petitis, non omnino extra dubium posuit. Protulit enim, *Ponite spes sibi quisque & Unde spissa coma vel scissa.* alibi, ex Horat. *præmia scribe.* putamus nos magis idonea potestatis hujus literæ imminutæ testimonia produxisse, in Capite secundo.

Septimo, cum pronomen c litera terminatum vocalis subsequitur, complures Grammatici volunt, illud esse anceps, autore Virgilio: cui *Hic & Hoc* in quantitate varie ponuntur; *Hic erit, Hoc erat.* sic interim arguunt; si nec substituitur versum vitari. nos tamen capite nono extremo, testes produximus, circa hanc conjunctionem, quod extendi possit, non modo *Plautum* ter, & *Manilium* iterum, verum etiam *Martialem* & *Statium* autores non ita sordidos. Quod dicunt usitatus produci, res aliter se habet. nam apud veteres *Hic*, illic, isthic; nisi cum correpta sint, quantum memini, semper adverbialiter sumuntur. quod Virgil. aliquando produxit propter crassitiem soni factum recte autumant, velut *Hicce, hocce.*

Octavo, Quum correptam vocalem duplex consonans sequatur; quod affirmant inde probatum eunt quod reperiantur in exitu Heroici versus *nemorosa Zacynthos; & litera Xerxes.* sed hæc in diversis dictionibus posita, propter distantiam, non necessario operantur ad ullam omnino positionem validam.

Nono, propter ambiguitatem: & o apud Latinos quæ longarum & brevium vicem sustinent ab *ia* & *ia* primo surgebat *Eoo*: alibi, *Eoasque acies.* item - *nimbosus Orion: & circumspicit Oriens.*

Sunt qui affirmant Decimo idem contingere quum brevem continuo, in eadem voce, sequatur liquida, ut *Melos.*

Undecimo, quum eadem vox apud classicios autores variz quantitatibus syllabam exhibeat: ut apud Virgil. *Sidonius, Italus*: apud Martialem *Batavus.* cui tamen auctori ne subscribam per omnia, facit 1. 19.

In Vaticanis condita musta cadis.

Horatius contra. l. 1. 20.

Redderet laudes tibi Vaticanæ.

Quidni variet syllaba primæ proxima? inquit. Ne id quidem Hispano concedam, prohibet Ovidius; Epistola seu Elegia ad Tuticanum. de Ponto 4. 12, & 14. Duodecimo, per Systolen & Diastolen; cujus rei causas ad proximi capitis finem penitus inquirere differemus.

C A P. V.

Ectasis.

CUM syllaba natura brevis extra Positionem, quam vocant figurate producit ECTASIN dicimus. Primus hujus immunitatis honos Cæsurae defertur. Ea est concinna versuum partitio per voces absolutas in semipedes impares. Hæc quatenus temporis quæstum facit in Senarium non cadit, cum Iambus à brevi auspiciatur. ad aptam tamen numerorum conclusionem vocum inter se connexio non minus in Senariis requiritur quam Hexametris. quo cursus eorum & rhythmus levior perficiatur. Affectionem tamen istam in justis pedibus patiuntur. Contra Trochaici in absolutis pedibus syllabam produci non requirunt, cum Trochæus in brevem syllabam definit. Cæsura autem cum Diastole nonnunquam admittit. semel apud Græcos legisse in 11 semipede memini. Aristophanes ΣΦΗ.

οἱ γὰρ τὰ φθάλμῳ κύκλῳ κερπιδ', οἱ δὲ τὰς δακτύλους.

Plaut. Menæchm. 5 5 22.

Potionis aliquid priusquam percipit insania.

Id. Mil. Glor. 2 3 42.

Sceledre, Sceledre! Quis homo interminat? est te alter audacior?

Titinius Gemina.

Parasitos amovi, tenonem adibus absterrui.

In 13. semipede *Id. Mercat. 3 4 63.*

Cur istuc captas consilium? quia enim me afficiat amor.

In 9. semipede *Plant. Mil. Glor. 2 2 87.*

Ut si illic concriminatus sit adversum Militem. Vela Siet

In 1. semipede (sequente aspirata) *Id. Stich. 4 2 31.*

Per hanc tibi cenam incenato Gelasime, esse hodie licet.

Id. Capt. 3 4 87.

Sed hoc primum me expurgare tibi volo me insaniam.

In 3. semipede. *Id. Men. 5 9 98.*

Venibit uxor quoque etiam, si quis emptor venerit.

Productionem brevis syllabæ, in vocibus in justum pedem desinentibus, etiam Senarium recipere modo posui. Exempla subjicio in primo pede.

Plaut. Men. 4 2 5. Solet hortator remiges hortarier.

Id. Merc. 4 3 11.

Vidit. ut omnes te Demipho dii perduint!

Id. Merc. 4 4 60. Uxor, heus uxor! quanquam tu irata es mihi.

Terent. And. 2 6 8. Propter hujusce hospitæ consuetudinem.

Id. Eun. 5 5 10. Quicquid hujus factum est, culpa non factum est mea

Id. Heaut. 3 3 40. Si quid hujus simile forte aliquando evenerit

Id. Eun. 1 2 57. Nuper. ejus frater aliquantulum ad rem est avidior

Hic periodo aut aspiratione molitur

Alibi commate sequente. *Plaut. Captiv. Prol. 25.*

Ut fit, in bello capitur alter filius.

Extra pausam *Homerus Il.*

Καὶ μὲν οἱ Δῖοι πῦρ πῦρ ἔχον πάντων.

In 2. pede *Plaut. Bac. 1 2 15.*

I, stultior es barbara Potitie.

In 4.

Id. Capt. 3 5 79.

*Atque hunc ita velle, dicite, curarior.*38. *Nam mihi propter te hoc obtigit. abducite**Seneca Hippol.**Umbra nocentes cedit. cervicibus.**Plaut. Epid. 3 4 6.**Potuit plus jam sum libera quinquennium.**Id. Curcul. 5 2 44.**Cleobula. nutrix qua fuit? Archestrata.**Ante vocem ab aspirata exorsam.**Valerius Flaccus Argonautic.**Contussi tremuere regi. ter horruit ather.*

Simpliciter

*Titinius Setina.**Ipsus quidem, hercle, ducere sano nevolt.*

In 5. pede

*Id. Fullonib.**Formica pol persimil' est rusticus homo*

Nobilis Tetrametri Iambici dichotomia, seu bisegmentum, de quo in superioris capitis initio meminimus, brevem syllabam saepenumero producit.

*Plaut. Amph. 1 1 32.**Sibi eventurum id contigit, ut salvi poteremur domum.**Id. Asinar. 2 3 2.**Demianetus ibi dicitur habitare. i. puere, pulta.*

In 5. pede

*Id. M. Gl. 2 6 91.**Ita facere certum est. sed satini oratus abis?*In Octonarii Catalectici 6. pede *Ibid. 4 6 29.**Sine ultro veniat, quaeritet, desideret, expectet.*

ubis Cæsurae locum non esse: sed Ecstasin in tantum extare. Contra in Trochaicis Ecstasin

fin

fin ad Cæsuras tantum pertinere, justos pedes nihil omnino lædere. Quod ad Heroicum carmen attinet, ut ejus usum hoc etiam in genere leviter perstringam, inter melioris seculi Poetas non nisi in Cæsuris hanc Diastolen repèries, ubi mora quædam in transitu ad diversam vocem sensim sine sensu intervenit. Apparet autem Figuram hanc nonnunquam de industria quæsitam tam à Græcis quam Latinis ornamenti puto, aut delectationis causa, sive ut Lectoris, opere in longius progressu subinde lassu, fastidium detergerent. Virgilius enim in Propriis & ad libitum fictitiis Nominibus, cum vocabulum accudere ei esset integrum, quod debili saltem positione muniretur, non id semper facit, is autem Homeri aliorumque Græcorum vestigiis insistit.

In Polylyndetis

*Virg. Aeneid. 10.**Chloreaque, Sybarimque, Daretaque, Therfiochumque.**Ovid. Metamorph. 7.**Othrysque, Pinusque, & Pindo major Olympus.**Homer. Iliad. 12 20.**Ῥήϊός δ', Ἐπιδάμειός τε, Κάριός τε, Πόδιός τε.*

Ut Virgilius ante f. produxit sic Homer.

*Ἐπιδά τε αἰέτας τε καὶ ὅσα μιν λύνει.*Ovidii æqualis ante p. *Gratius Faliscus.**Taxique, pinusque, Altinateque genistæ.**Ovid. Metam. 10.**Liliaque, pistasque pilas, & ab æthere lapsas.*

Ante p. ut supra

*Hom. Iliad. 2 155.**Φαῖσιν τε Πύρρον τε πάλῃς ὡν ναυαγίστους.**Id. Iliad. 23 395 & 777. — εἶμα τε πῖνός τε.**Ovid. Metamorph. 11.**Sarculaque, rastrique graves, longique ligones.**10. Cinnamaque, costumque suum, sudataque ligno.*

11. *Peleusque, comitesque rogant: quibus ille profatur.*

Hom. Iliad. 16 767.

σηρόν, μάλιν π, ταυόφλοιόν τε κεράϊας.

Εἰδός τε, μίγαςός τε, Φυήν τ' ἄγχιστε ἰώπῃ.

20. 242: Ζεὺς δ' αἰρετὴν αἰδρωσὶν ἐφίλλε τε, μινύθῃ τε.

Illud inusitatus licet molliat aspiratio.

Virg. Æn. 10.

Et Clarus, & Hemon Lycia comitantur ab alta.

Id. Georg. 4.

Atque Epbyre, atque Opis, atque Aha Deiopeia.

Atque Geta, atque Hebrus, atque Aëtias Orithyia.

De Cæsura quid addam iis, quæ in Grammatica nobis publice recepta vulgo innotuerunt? iisque quæ de Hiato Superiori capite? an & in undecimo semipede apud Græcos reperiri?

Hom. Il. 23 690.

κόψῃ δὲ παλῆναι τε παρῆιον ἔσθ' ἄρ' ἐπ' δὴν.

An leniri pausa majori, minorive? ante vel post Parenthesin?

Virgil. Ceiri.

Nec levis hoc facere (neque enim pote) causa subegit.

Id. Æn. 1.

Qui teneant (nam inculta videt) hominesne feræne.

11. *Confident (si tantus amor) & mænia condant.*

An etiam in alternis confabulationibus? an Interrogatione?

Ibid. Oratis? equidem & vivis concedere vellem.

An ante aspirationem? Catull. de nuptiis Pelei & Thetidis.

Tum Thetis humanos non despexit hymenæos.

Item polysyllabis Hesiod. Scuto Herculis Διόγρητῳ & ἀμώμητῳ ἰόλατῳ. item κρατερὸν ἰόλαον. nec Græculis modo, aut Propriis, sed Latinis communibus.

Virgil.

*Virgil. Georg. 2 5.**Muneribus, tibi pampineo gravidus autumnus.*

Propter Mimesin quæ vim habet Interjectionis

*Horat. Sat. 1 3.**Usque ad mala citaret. JO BACCHE modo summa.*

Ubi dicta cantilenæ pro numeris & modulatione posuit.
 Hactenus de simplici Cæsura dixisse fortean plusquam suffi-
 ciat. est ubi in eodem versu gemina reperitur; aut etiam cum
 Hiato conjuncta.

*Ovid. Metam. 2.**Mygdoniusque Melas, & Tanarius Eurotas.**Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχη Δὲ μὴν Ἀπιδανῶ.**Ovid. Metam. 3.**Nubibus esse solet, aut purpureæ Aurora.**Id. Heroid. Ep. 9.**Semifer occubuit in letifero Eveno.**Catull. de coma Berenices.**Qua Rex tempestate novo ausus Hymenæo.**Plaut. Aſnar. 2 3 12.**Si me iratus tetigerit, iratus vapulabit.**Id. Menachm. 5 2 88.**Ut ego illi oculos exuram lampadibus ardentibus.*Habet *Ectasis* locum etiam in Pentametris & Lyricis.*Ovid. Fastor. 3.**Me tua, sed lædit ille pudendus amor.**Id. de Ponto 4 3.**Indigus effectus omnibus ipse magis.**Cæsura Semiternaria Horat. 1 3.**Perrupit Acheronta Hercules labor.*

2. 13. *Cæca timet aliunde fata.*

3. 24. *Si figit adamantinos*

C. Semiquinaria. 3. 5. *Si non periret immiserabilis.*

Seneca Medea. 3. Chor. *Conjugis fatum redimens Pheræi.*

Uxor impendit animam marito.

Membranæ, videlicet, *Florentina* ordinem invertunt.

Conjugis fatum redimit Pheræi

Uxor impendens animam marito.

Blandiuntur auribus hi numeri, sed nec minus recta illa constructio quæ Participium præmittit. Monet hic autor ne Anapæstos penitus intactos transeamus. Patitur Anapæstus Tetrameter in Bisegmento temporis jacturam: dum enim in Dimetram tomen dissilit, quod libenter & apud Senecam, artis metricæ observantissimum, semper facit, ibi pausam quandam sibi reperit. quod si contumax obstat syllaba, eam contentim præterit.

Medea. Chor. 2. Pervius orbis. Indus gelidum.

Gronovius Adonio sententiam claudit. aliter Mss. nostri

Id. Hippol. Chor. 1. Terga leonis. humerisque quibus

Id. Troasyn. Chor. 1. Bis pulfata Dardana Graio.

Delrio bisegmina versus alterum in alterius cornu traducit.

Id. Hercule Octao. Choro 5.

Clara Tonante. centum populi.

Florent. Cod. Chara Tonanti. puerili, ut mihi videtur, lapsus in plano metu; cum istic loci ultima sententiæ, in absolutam vocem insistentis, syllaba sit indifferens. nec interim attendit Corrector quam turpi aurium convicio prior clausula in similis soni syllabam collata posteriori obloquitur.

Id. Oedip. Chor. 1. Non sua sylva decorata coma.

Princeps Delrio quasi numeris reposcentibus reposuit, Non silva sua. hunc sequuti Thysius & Gronovius. Utra lectio mollior incedat assis non interduim sin contra o. libb. Mss. & prius

prius editos trajectio verborum facta fuerit, utut speciosa videatur mutatio, non laudo exemplum, Scriptor *Ostaviae*.

Chor. 1. Hoc quoque nostra videre nefas

Clamor ad astra cum femineo.

2. Conjugis ora non invisos.

5. Remigis ante. mox & ferro.

Tartara testor Erebiq; deos.

Videor apud Græcum Comicum semel legisse in carmine Aristophaneo, quod septem Anapæstis cum longa syllaba constat, Cæsuram Semiternariam, quando sequens vocalis debili tantum positione producebatur.

Aristophanes. Lysistrata.

Αλλ' ἢν περ ὁ γλυκύθυμος ἔρως καὶ Κυπαρισσὶν Ἀφροδίτην

Advertendum, Præterita in iit Syncopata Cæsin passa, natura; extra coalitionem, Cæsura, si obvenierit, produci.

Virgil. Æn. 9.

Sceptra Palatini, classẽque petit Evandri.

Ovid. Metam. 9.

Tempora; nec petiit horamq; animumq; vacantem.

Sic impediit. Imprimis iit, it ab eo cum compositis Abiit; adiit, coiit, interiit, obiit, periit, præteriit, rediit, subiit; hæc, inquam etiam incontracta extenduntur. cui rei probandæ possem in medium producere Virgilium, Ovidium, Lucanum, Persium, Martialem, Juvenalem, Statium, Valerium Flaccum. & Testimonia ad manum & in promptu sunt; sed in re manifesta testibus uti non necessariis quid attinet? ad ulteriora nos accingamus.

Doctrina de mediis syllabis tam late diffunditur, & tam spissis difficultatum tenebris obvoluta jacet, ut, nisi ipsa sibi facem præluceret antiquitas ex Poetarum lectione, frustra Grammaticos veteres, vel modernos consulas. Videri possit hic noster Tractatus, quantus quantus est, nil aliud nisi commentarius

in caput illud unum, de varietate temporum in diversa syllabarum positione, quam Charisius, Donatus, Servius, Priscianus, alii, strictim attigerunt, idque satis obscure. Quod si quis hæc inter se conferre dignabitur, nos aliquanto latius nido pennas nostras extendisse fortassis intelliget. Causam hujus licentiæ si quis altius repetere voler, ea potius à Rhythmicis & Musicis, quam à Metricis arcessi debet. Pes omnis, qui metrum graditur, in sublatione & positione, quas Arsin & Thesis magistri vocant, temporis aliquod intervallum metitur. Insuper moræ nonnihil aliquando objicitur, quam, ut usus fert, ducas an rapias non multum interest. Varro laudatus in *Servii, Ml. Cap. de Accentib.* pluribus pro Media Prosodia arguit, *ipsa in natura nihil totum*; ubi non fit medium: ut enim inter rudem & eruditum, inter calidum & frigidum, amarum & dulce, longum & breve, est quoddam medium, quod neutrum est; sic inter imam summamque vocem esse mediam; ibique, quam quærimus Prosodiam. Neminem Musicum esse qui mediam vocem in cantu ignoraverit: nec quenquam potius esse dicere in sono chordarum, aut alia voce buccinarum, assave voce cantantium mælen esse, si non in omni vocis natura esset medium. minimeque mirum, ut in hanc multorum sensus non animadvertat; cum illa, quæ in cithara auditur, quia aliquanto uberior est, sæpe tantum non sentiat meatum. præterea minus reliquis notam, primum quod ea sit principium aliarum, ut Mese in Musica initium cantionis, & omnia initia semper obscura sint. deinde quod omne medium in angustis non videatur, ut punctum in quamvis magno orbe, quem vocant centron. nullum esse corpus, ubi non sit medium; & omnem vocem corpus esse: omnem igitur vocem medium habere. quod enim fuit deorsum, prius in medium succedere, quam volet sursum: & quod sursum est, ante eo devenire quam deorsum. quantumvis compitum medium esse. Hæc Varro: qui plurimos & clarissimos quosque mediæ hujus sibi fuisse autores commemorat. Grammaticos, Glaucum Samium & Hermocratem Jasium. Item Philosophum Theophrastum Peripateticam, cui divina sacundia nomen adscivit, necnon ejusdem sectæ Athenodorum, summi acuminis virum,
qui

qui quandam Profodiam monotona appellat, quæ videtur non alia esse quam media, licet diverso vocabulo. nec deesse monet *Servius* qui Profodias plures esse quam quatuor putaverint, ut *Glancus Samius*, à quo sex Profodiæ sunt, sub hisque nominibus [an *simenhimēs ip pentamēne cecasmēn antanaca homenech*] conjicio αἰμῆν· μίση· Πηπταμένη· αὐτανάλα· μένη· ῥήν. sed hic quoque non dissentit à nobis, nam cuius ex ipsis nominibus intellectu proclive est, tres primas esse simplices, & non alias quam βαρεῖαν· μίσην· ὀξείαν· Posteriores autem tres duplices, & quasi species unius flexæ, quæ est genere una: hanc enim flexi non uno modo omnes putaverunt. *Ergo* *sthenes* ex parte prior acuta in gravem: *Theodorus* aliquando etiam ex gravi in acutiorem extendere. Cæterum *Varro* in utraque parte moveri arbitratur. Neque hic facile fieri sine media; eamque acutam plerumque esse potius quam gravem; quod ea propius utramque est, quam illa superior & inferior inter se.

Quorsum hoc illustre *Varronis* de accentibus fragmentum, ut erat ubertim diffusum, produxerim, quomodo materiæ, de qua agitur accommodem; aut quid inde conficiam, paucis accipe. Quemadmodum inter tenorem vocis in acutum sublimatæ, & in grave depressæ datur pronunciationis æqualitas: sic inter pedem attollendum & deponendum pausa quædam conceditur: in fastigio vel summo, vel, quod ei opponitur punctum. Hinc *Ectasis* in impari semipede, quæ *Cæsuræ* dicitur, locum sublationis occupat: vel in iusto pede, quæ positionis sedem obtinet; ubi dictio cum pede vel semipede finitur. Egregie *Quintilianus*: Pes currentis, quamvis non moratur, vestigium facit. singulæ quidem voces ne inter se confundantur, quoddam temporis interstitium requirunt, quanto magis vel versus integer à versu, vel sententiæ partes, ut sensu, sic notis majoribus minoribusque distingui postulant, quæ moram longiorem breviorēque, prout res poscit, indicare valeant. Hujus potestatis exempla cum in sublati tum in positi pedibus, non pauca protulimus hoc ipso Capite: nec aliunde est quod hiulcam orationem, velut ad mollitiem *Jonum* compositam, occurrere, five lenis, seu aspirata se-

quatur

quatur vocalis, prolixè demonstravimus. quid enim ni? cum in vernacula Grammatica tam alto prætereatur silentio, ut inter Profodiæ figuras Hiatus ne nominetur quidem. cujus tamen eam vim esse ostendimus, ut vocales natura longas aliquando corripiat, alias natura breves producat. neque hoc fit in diversis tantum, verum in eadem quoque dictione fieri inferius in undecimo Capite probabimus. Sermonis impetus aliquando rapit voces, ut inter se distinctæ vix appareant. sic contra Grammaticorum etiam veterum præscripta Positio infirmatur, ubi, post brevem vocalem, hanc vocem muta claudat, illam vero ducat liquida.

c. r. *Andr. 2 5 8.*

Nunc nostræ timeo parti quid hic respondeat.

d. r. *Id. Phorm. 5 7 86. In solas terras in id redactus sum loci.*

c. m. *Id. Andr. 1 1 85.*

Quid si ipse amasset? quid hic mihi faciet patri

d. n. *Id. Phorm. 5 7 47.*

Etiam dotatis soleo. quid id nostræ? nihil.

Id. Eun. 5 1 10.

Quid is, obsecro, ad nos? aut quamobrem adductus est? nescio.

Ita 9. ex nostris Mss. Cod. Bembinus disjunctivam particulam omittit; unde mihi politior, quam sincerior videtur. nec enim Terentiani seculi licentiam latis perceptam habebat.

t. l. *Plaut. Mil. Gl. 4 5 4.*

Quid jam? ut multa verba fecit? ut lenta materies fuit?

Hujus generis plura tertium Caput suppeditabit. in secundo quoque vidimus sibilum facile supprimi: ne geminatum quidem orationis cursum necessario morari: quibus exemplis adde.

Possit. *Plaut. Mil. Glor. 4 5 8.*

Idem ego te liberabo, ne, si posset ullo modo.

Hæc obiter de causis mediarum syllabarum. Cæterum opus, quod sub manibus habemus institutum, pergamus exequi.

C A P. VI.

Ecthlipsis.

• **E**CTHLIPSIS à Grammaticis dicitur esse quoties *m.* cum sua vocali perimitur proxima dictione à vocali exorsa. Fateor in nova Poesi vim hanc habere. Sed apud veteres syllaba non periit tota, cum hujusmodi concursus incideret. Verrius Flaccus censuit quoties id fieret non totam literam, sed partem illius priorem scribi oportere, quo appareat eam exprimi non debere. Verum Annæus Cornutus in hoc casu permittit consonantem perscribi quidem, cæterum in enunciando durum & barbarum sonare existimat. Ut igitur Synæloepham sic etiam Ecthlipsin syllabæ non semper nocuisse demonstrabimus.

In Cæsura semisingulari *Plaut. Amph. Prol. 114.*

Dum ille quicum volt. voluptatem capit.

In semiternaria *Plaut. Menæchm. 3 2 24.*

Flagitium hominis! subdole, ac minimi preti.

5 1 9. Flagitium hominis cum isthoc ornatu quid est?

In Semiquinaria *Id. Bacchidib. 2 1 2*

Postquam hinc in Epbesum abii, conspicio lubens.

Id. Aulular. 1 1 26.

Nunc ibo ut visam, estne ita aurum, ut condidi.

Id. Pæn. 1 2 115.

Namque edepol lucrum amare nullum amatorem addecet

In Semiseptenaria *Id. Amphitr. Prol. 54.*

Eandem hanc, si vultis, faciam ex Tragedia.

In Seminovenar. *Id. Pæn. Prol. 94.*

Huc commigravit in Calydonem baud diu.

In Semiundenaria forte *Id. Rud. 2 4 34. 5.*

Palæstra in aram uti confugiamus, priusquam huc

Sceleſtus leno veniat, noſque hic opprimat.

Imp. quam huc ſceleſtus. præter leges metri.

Semiſeptenaria cum ſemiundenaria in uno verſu reperitur.

Plaut. Caſin. Prol. 23.

Ejicite ex animo curam atque alienum æs.

Semiquinaria ſimiliter. Cæcil. Plocio.

Inſanum auſpicium aliter biſtrionum eſt.

Item in pedibus abſolutis. Id. Aſinar. 2 2 52.

In 1. *Siquidem omnes conjurati cruciamenta conferant.*

Ibid. 3 1 36.

Etiam opilio, qui paſcit, mater, alienas oves.

In 2. *Id. Mæ. Glor. 4 4 22.*

Date modo operam: id nos ad te, ſiquid velles, venimus.

Epid. 2 2 63. Hoc quod actum. egomet poſt ubi illas audivi loqui

Id. Epidic. 1 2 18.

Quem quidem ego hominem, irrigatum plagis, piſtrino dabo.

Id. Pſeud. 2 3 7.

Hic argentum: hic amica amanti herili filio.

In 3. cum Ecclæſi. *Id. Perſa. 2 5 20.*

Sequere hac ſis: argentum hic eſt, quod me dudum rogavi.

In 4. *Plaut. Aſinar. 3 1 38.*

Sine me amare unum Argyrippum animi cauſa, quem volo.

Pomponius Aleonib. At ego ruſticatim tungam, urbanatim neſcio

Plaut. Mercat. 4 3 7.

Vidiſſe eam credo mulierem in adibus.

C. 6. *Ætbl. omiff.*

Veterum Poetarum.

Brookland

67

In 5.

Ibid. 4 4 43.

Ut veniat ad me jam final tecum. eo.

In 6.

Id. Mil. Glor.

Nam nihil miror si libenter, Philocomasium, hic eras.

Etiā bis in eodem versu. Id. Asinar. 4 1 11.

Alienum hominem intromittat neminem.

Quandoque cum Hiātu. Id. Pseud. 1 3 112.

Militi Macedonio. & jam quindecim habeo minas.

Se absente. q. sed absente. Id. Asinar. 3 2 37.

Quod se absente tibi fidem habere noluisse.

Dum hoc non satis attendunt librarii versus miscant.

Plaut. Epid. 2 2 61, 62.

Illi. ibi nominat Stratippoclem Periphanai filium. Perii.

*Hercle! quid ego ex te audio? hoc quod actum. egomet post ubi
(illas. audiui loqui)*

Versus uterque præter modum excurrit. Inconditam hanc verborum congeriem in justos numeros verum erat sic dispunxisse.

Illi. ibi nominat Stratippoclem Periphanai filium

Perii! Hercle! quid ego ex te audio?

Hoc quod actum. egomet post ubi illas audiui loqui.

Senex recenti dolore perculsus, propter damnosum filium deliquium sermonis patitur, & septenarium in Trochaicam Dimetram Acatalectam clausulam eleganter abrumpit.

Alibi consonans hæc perperam extritaton tantum limitibus versuum inter se confundendis spatium vacuefecit, sed etiam habitus loquutionis immutandi ansam præbuit.

Id. Pseud. 4 7 56, 57.

Leno Ballio. atque ut à me mulierem abduceres. Ita

Phaniciumne esse dixit? Recte meministi. mane.

Iusta dispositio, & exinde lectio hæc erat.

Leno Ballio. atque ut à me mulierem abduceres.

Ita. Phanicium esse dixit. Recte meministi. mane.

Certissime secunda in Phceniciu[m] producitur. & sane Mimesis ludificanti commodius inservit quam Erotēsis.

Deprehendas etiam apud aliquos insequentium seculorum Poetas Ecclipsin loco insuperhabitam.

In Cæl. Semiternaria. *Nemesian. Cynegetic.*

Sape canum. est forma illis licet obsita villo. valet μῦθος

Phædrus 1 5. Prol.

Ut illum ipsum cupiam famæ tradere.

In Semiquinaria. propter pausam.

Lucan. 5.

Scit, non esse casam! o vite tuta voluptas!

Sil. Italic. Belli Punici 13.

Dum daret auspiciu[m] usque in certamina duxer.

Senec. Agamemnone.

Regina Danaum, inclytum Lede genus.

Recipe hunc Orestem, ac pium furtum occule.

Sonabat ut Danaon. Oresten.

Id. Hercule Octao.

Fortis carerem. O fera victa! O fera!

Manil. Astronomic. 1.

Emeritus cælum, & Claudia magna propago.

Phædr. 1. Fab. 4.

Aliamque prædam ab alio ferri putans.

Laurentius, ut versus ruinam suffulciat, subdit perferri. male: non enim perfertur, quod inter viam amittitur.

*Id. 4. 5.**Historia quorum in tabernis pingitur.**Terentianus Maurus.*

Quom Xanthum, Xerxem, aut Xuthum, & talia pono. vel
In Cæſura Semifeptenaria. Phædr. 1. 13.

*Hac re probatur quantum ingenium valet.**Post quartum pedem. Id. Prol. 5.**Quo pacto damnabit quidnam omiserim?**Seneca Agam. Act. 3.**Hinc scelere Lemnon nobilem; hinc Chalcida.*

Mss. duo; alter in Bodleiana Bibl. alter C. Mert. Chalcedona. Gronovius reponit Anthedona; commentum ex priori natum. cur prætulerim Chalcida, in causa est Hemistichium sequens. Tardamque ratibus Aulida. Aulis enim tam Chalcida suggerit; quam Abydos Seſton; aut Calpen Abile. nec magis periclitatur versus, quam in his bisegmentis pariter affectis Anapæstus. *Seneca.*

*Medea Chor. 2. Potat Araxem. Albim Persæ.**Id. Hippolyt. Chor. 1. Potat Araxem. & quæ ſtanti.**Id. Herc. Fur. Chor. 1. Linea piscem. hæc innocua.**Auctor Octav. Chor. 3. Principis aulam. En! illuxit.**Id. Act. 1. Reddit clarum. Age tot tantis.*

Scio virum de Tragico hoc insigni optime meritum hujusmodi cola in clauſulas fere Dimetras seu Adonios conjicere. ſequentia vero eo uſque percellere donec in quadrum confidant. Nos, quibus Mss. Codd. & vett. librorum autoritas ſatis munita videtur, nihil hic recepti ordinis movere auſi.

Non erat, cur aliquis hujus capitis originem ex Græcorum fontibus repetendam expectaret quibus Lucil. 17. *Τὴν ἐν ἀνὰ πλάι* aliquam rem insignem habuisse impingam. hæc litera nullum omnino vocabulum illic terminat. ita fortean um, om, in on aut Græcum *ον*. am in an, quoad ſonum, aliquando abjerit.

Tantum de his passionibus in omnimoda versuum sede monuisse non piguit, cum hæ minutie vitis non obscuris subinde offensionem crearent. Adest certamen vocalium imparibus viribus inter se concurrentium.

C A P. VII.

Apostrophus initialis.

ARtium scriptores volunt SYNALOEPHAM esse elisionem quandam vocalis ante alteram in diversis dictionibus. Obtineat sane lex ea in comptiore seculo. Fraudi interim fuit nuperis Criticis ad hanc amussim exigere, quantum uspiam extat vetustiorum Poematum. quibus, quamvis fa-veat consuetudo recentior, obstat veterum auctoritas. his Monosyllaba in vocalem natura longam exeuntia dictionis sequentis initialem brevem avertunt. Verbi gratia; me ames, non Iambum sed Spondeum constituit, perinde ac si m'æmes vel me'mes vel Gallicum, m'aimes efferretur: quod blæsitatis illecebram in se continet:

Terent. Eun. 1 2 113.

Dies noctesque me ames, me desideres.

Plaut. Amphitr. 1 3 44.

(tamen

Nanquid oia? ut, quem absim, me ames, me tuam, absentem

Id. Rud. 2 4 25.

(cape

Dabitur tibi aqua, ne nequitquam me ames. Cedo mihi urnam.

Horat. Sermon. 1 9 38.

Si me amas, inquit, Paulum hic ades. Inteream, si

μη

Sophocl. Philoctete.

Ο Λαέρτις πῦς ἔσ'· μὴ πύλην πύλας

Aristophanes Vespiis.

Μεγαλὸν ἐνδύματα ἴσ' αὖ μὴ ἔλῃ.

Euripid.

Euripid, Plaintiff.

Κακὸν τὸ μὴ ᾗψ' τὸ γὰρ ἐκ ἔβραζέ με.

Pythagoras Carminib. Aureis.

Πρῆστοι δὲ μηδὲν τῇ μὴ ἵστασθαι ἀλλὰ διδάσκει.

Terent. Eun. I 2 106.

Faciendum est quod vis. Merito te amo, bene facis.

Not. Var. *merito amo te*. nimis inveniuste

Terent. Heautont. 2 3 119.

Ut sit necesse. Merito te amo, Clinia.

Eadem editio, *Anno te merito.* etiam inconstanter. alibi nihil movent.

Id. Eun. 3 1 58. Jamdudum te amat; jamdudum illi facile sit.

Id. Adelph. 5 7 5.

Qui te amat plusquam hosce oculos. sed cur non domum.

Iterum Lugdunensis editor. *Qui amat te.* Quid enim ni fluctuetur cui ad clavum sedenti, nec Cynosura, nec certum fidus, quod cursum dirigeret, uspiam affulsit? Mss. aut libros vett. sumpsisset comites, plus profecisset; quando variantium seculorum rationem minus perspectam habuit.

Plant. Mostellar. i 3 25 74.

Ita tu me ames ; ita Philolaches tuus te amet, ut venusta es.

Quid illis futurum est ceteris, qui te amant? magis amabunt.

Bis in eodem versu. *Ter. Adelpb. 4. 5. 46.*

Et scis nam te amo quo magis, que agis curasunt mihi.

Plant. Strabo. 4 1 5.

Nunc quia te amicum mihi experior esse, creditur tibi.

Virgil. Æn. 6 507.

Nomen & arma locum fervant, te amice, requirunt.

Im Aristoph. Acharnensib.

Εν τῇ 'μερῇ καθήμεν.

Id. Equitib.

τοῦ τῆς οὐ τῆς χεῖρ τῆς λαοφρονίας.

Se

Terent. Andr. 4 2 4.

Orare jussit, si se ames, hera jam ut ad sese venias.

Latet sub hac formula nescio quid delenificum: & ipsa loquelæ intractio mirum quantum ad animos adolescentis amantis pariter infringendos valet.

Ne

Terent. Eunuch. 5 9 50.

Neque istum metuas ne amet mulier. facile pellas, ubi velis.

Quietus invertit ne mulier amet. Erat ille vir politus; sed moduli Terentiani, si quis alius, non satis gnarus.

Me habes

Plaut. Pers. 3 78.

Utrum tu pro ancilla me habes an pro filia?

Me homo

Ter. Andr. 4 5 5.

Reliquit me homo atque abiit. Di vestram fidem!

=

Plaut. Mil. Glor. 2 3 61.

Me homo nemo d. terruerit, quin ea sit in his adibus.

Me ad

Terent. Adelph. 1 2 31.

Proh Jupiter! tu homo adigis me ad insaniam.

Me &

Terent. Heautont. 1 1 63.

Putavit me & ætate & benivolentia.

Ita Mss. novem. tres omittunt priorem copulam omnes ordiuntur versum à verbo putavit. Contra Muretus, Bembo auctore, Ætate me putavit & sapientia, supposuit Schrevel. seorsim. Et ætate putavit me & benevolentia. Possit tamen aliquis non immerito suspicari Terentium hic scriptam reliquisse Putavit me & æ. & b. quomodo Ennius in Epicharmo, Lambini ex conjectura ad illud Ciceronis Academic. 2.

Nam videbar fomiare me & ego esse mortuum.

Scripsit me. sed nescio an Terentiana Plautinis Ennianisque non sint castigatiora.

Me

Me ibi.

Plaut. Capt. 3 1 30.

Nunc redeo inde, quoniam video me ibi ludificarier.

Me in

Id. Mostellar. 2 2 68.

Nam me in Acheruntem recipere Orcus noluit.

Aristoph. Ranis

Ἡ βωμολοχὸς ἐπιστὶ καὶ ἐν τῇ κατὰ τὴν μῆσιν.

Me item

Plaut. Aulular. 2 2 50.

Fastiosum me item esse hominem pauperum pauperrimum.

Me ut

Ibid. Prol. 8.

Defodit venerans me, ut id servarem sibi.

Id. Capt. 3 4 68.

Crucior lapidem non habere me, ut illi mastigia.

Id. Rud. 5 3 32.

Id ego continuo huic dabo, adeo me ut hic emittat manu.

Te ego

Ibid. 3 4 13.

Te ego appello. cum isthoc primum, qui te novit, disputa

Id. Afinar. 1 2 22.

Te ego ulciscar; te ego, ut digna es, perdam, atq; ut de me meres.

Te agis.

Id. Mostellar. 3 1 35.

Quo te agis? nec quoquam abeo. na ego sum miser.

Id. Trinum. 4 3 71.

Eamus intro, sequere. Quo tu me agis? Quonam, nisi domum?

Te heri.

Id. Amph. 2 2 99.

Te heri me vidisse, qui hac noctu in portum advecti sumus.

Aristoph. Avibus.

*τὴν πύργον καὶ τὰ πλῆκτρα Σητερά.**Te honestet. Plaut. Trinum. 3 2 67. Plane ut dehonestet.**Te honestet, me autem collutulet, si sine dote duxeris.*

Te idem.

Terent. Phorm. 2 3 79.

*Iratus est. Tu te idem melius feceris.**Id. Heautont. 3 1 44.**Cedo dextram. porro te idem oro ut facias, Chreme.*

Te in

Plaut. Pers. 4 4 31.

*Te in exilium ire hinc oportet. Quid jam? Quis perjurus es.**Id. Asinar. 1 3 6.**Quam magis te in altum capeffis, tam ætus te in portum refert.**Catullus ad Camerum 4. Te in circo, te in omnibus libellis.*

Se inania.

Lucret. 5 5 22.

Passim per cæli volvunt se inania templa.

Ne agas.

Terent. Phorm. 2 3 72.

Actum, aiunt, ne agas. Non agom! imo haud desinam.

Editor Nott. Var. Ne actum agas, aiunt. Ordinem vero receptum præter consentientes Mss. stabilit Donatus. nec hic tantum sed etiam ad Andr. 3 1 7.

Ne eam.

Plaut. Merc. 1 2 78.

Quin, scelestè, abstrudebas, ne eam conspiceret pater.

Ne ego

Titinius Fullonibus.

*Ut mihi subvenias, ne ego maialis fuam: etiam Mercerus invitis**Mss. edidit, ego ne.**Plaut. Amphitr. 1 1 149.**Ne ego hic nomen meum commutem, & Quintus fiam ex Sofia.**Sophoc. Philoct.**Ἀλλ' ὅδ', εἰ μὴ γὰρ κατὰ γνώμην ἔφην.*

Ne enim.

Plaut. Mostellar. 5 1 46.

*Ne enim illi hic confugere possint, quæstioni quos dabit.**Strattis. Ὅταν Φαῖνὸν ἐψῆν, μὴ πῆχυν μύρον.*

Ne herus.

Id. Pseud. 4 3 11.

Metuo autem ne berus redeat etiam dum a foro.

Ne id.

Id. Men. 5 2 38.

Quid ille faciat, ne id observes, quo eat, quid rerum gerat.

Ne in.

Id. Casind. 2 6 33.

Quid tu id curas? quia enim metuo ne in aqua summa natet.

Næ ego

Id. Mostellar. 3 1 35.

Quo te agis? nec quoquam abeo. nã ego sum miser.

Id. Trinum. 2 4 32.

Is hercle est ipse. Edepol. nã ego istum velim

Id. Amphitr. 1 1 109.

Vox mihi ad auris advolavit. Nã ego homo infelix fui.

Nã hodie

Id. Trinum. 2 2 107.

Nã hodie malo cum auspicio nomen commutaveris.

Mi ego

Terent. Heautont. 5 5 16.

Gnate mi, ego pol tibi dabo illam lepidam, quam tu facile ames.

Mi here.

Plaut. Trinum 4 3 65.

Certe is est. is est profecto. O mi here exoptatissime.

Mi homo

Terent. Phorm. 5 8 16.

Uxorem duxit. Mi homo, Dii melius duint!

Mihi. mi ut

Plaut. Trinum. 3 1 18.

Ulciscare. ut mihi ut erga te fui, & sum referas gratiam.

Tu abi

Terent. Eun. 4 6 25.

(forum

Tu abi, atque obsera ostium intus, dum ego hinc transcurro ad

Editor Lugdunens. Not. Var. Abi tu.

Id. Phorm. 5 2 12.

Cum ista ut loquatur. tu abi Geta: prænuncia hunc venturum.

*Corrector noster iterum udo digito Tu Geta abi: timebat
delicet Iambo.*

Plaut. Rud. 4 3 88.

Quo pacto ? sine me hinc abire. tu abi tacitus tuam viam.

Tu ab *Id. Truculent. 4 3 17.*

Sam tace. accepisti puerum tu ab hac ? accepi. tace.

Tu ages *Id. Pan. 3 3 62.*

Hominem peregrinum. tuam rem tu ages, si sapi.

Tu emis. *Id. Mercat. 2 3 119.*

Prius respondes, quam rogo; prius tu emis, quam vendo, Pater.

Tu eum. *Id. Casin. 2 3 55.*

Tu eum orato; ego autem orabo villicum. sane volo.

Tu idem *Id. Asinar. 2 1 8.*

Serva herum. Cave tu idem faxis quod alii servi solent.

Tu item *Ibid. 2 108.*

Quæso æquo animo patitor. Patitor tu item cum ego te referiam.

Tu habes *Id. Epidic. 3 3 29.*

Næ tu habes servom graphicum & quantivis preti.

Ibid. 5 2 18.

Tu habes lora: ego te emere vidi. quidnam cessas ? colliga.

Tu herus *Id. Men. 5 9 17.*

Tu herus es; tu servom quare. Salveto tu; tu vale.

Tu homo *Id. Epidic. 5 2 28.*

Quid ago ? quid agas ! mos geratur. Frugi es tu homo Apæcidæ.

Ibid. 4 2 6.

Tu homo insanis. Egone ? Tute. Cur ? quia ego hancce, quæ fiet.

Ibid. 5 1 31.

Quis tu homo es, qui meum parentum nomen memoras & meum ?

Id. Men. 2 2 50,

Non edepol tu homo sanus es, certo scio

Qui

Qui amat

*Terent. Hec. 3 2 8.**Nam qui amat, cui odio ipſus eſt, bis facere ſtulte duco.*

Quietus, ex metri ratione, ſcilicet, ſcribit ac diſtinguit; Nam amat qui cui ipſus eſt odio. Nequaquam Latine. Relativum enim adeo non ſequitur ſuum ipſius Verbum in recto caſu, ut illud ſemper ordine compositionis præcedat etiam in obliquo. Tantum Barbariſmum puriſſimo ſcriptori per emendationem importare potuit ignorata Comici metri licentia. Nimirum exciderat quod annotarat ad

*Andr. 1 2 20.**Hoc quid ſit? Omnis qui amant ægre ſibi dari uxorem ferunt.*

Tò i in qui non elidi dicit quemadmodum apud

*Virgil. Ecl. 8. v. Penult.**Credimus? an qui amant ipſi ſibi ſomnia fingunt?*

Mihi geminam videtur Crasim abjeciſſe, verborum, quæ prius attulimus, compage diſturbata. Nam qui amat & cui odio ipſus eſt, qui aime & qui eſt hai, valet.

*Plaut. Mercat. 4 4 4.**Nam qui amat, quod amat, ſi id habet, id habet pro cibo.*

Qui aget.

*Ter. Phorm. Prol. 28.**Quia primas partis qui aget, is erit Phormio.*

Editor Nott. Var. Quia primas qui. partes aget grefſu inæquali & admodum incompoſito; ſed Non quivis videt immodulata poemata.

Qui ais.

*Ibid. 2 3 36.**Ego me nego. tu qui ais, redige in memoriam.*

Qui aquam

*Plaut. Truc. 2 7 12.**Nam hoc adſimile eſt, quaſi de fluvio qui aquam derivant ſibi.*

Qui erit

*Ter. Ph. 5 7 18.**Nam qui erit rumor populi, inquit, ſi id feceris?*

Plaut. Mercat. 5 4 57.

Annos natus sexaginta qui erit, siquem scibimus.

Qui erant *Terent. Heautont. 5 2 13.*

Abii ad proximos tibi qui erant, iis commisi & credidi.

Præli Hackiani curator, proximos qui erant tibi. invitis Mfs.

Qui eras *Plaut. Trinum. 4 2 138.*

Prius non is eras qui eras: nunc is factus, qui tum non eras.

Qui abhinc *Id. Stich. 1 2 80.*

Quid illos expectatis, qui abhinc jam abierunt triennium?

Qui ad *Id. Asinar. 1 2 9.*

Qui ad heri fraudationem callidum ingenium gerunt.

Qui alunt *Id. Captiv. 4 2 27.*

Tum pistores scrospasci, qui alunt furfuri sues.

Gerardus Vossius in Etymolog. Dict. digerit ordine inverso -- furfuri qui alunt sues. Nimirum melioris literaturæ artifex & rei metricæ doctor, insuper in vett. Poetis non mediocriter exercitatus, tamen in Crases hæc & cæteras minutias, quibus antiquæ Poesios licentia summa continetur scrupulosius inquirere, fortasse id sibi negotii non dedit.

Qui eas *Id. Trinum. 4 4 76.*

Qui eas emit? Callicles, quoniam tuam rem commendaveras.

Qui emit *Id. Mercat. 2 3 97.*

Quo vortisti? ad illum qui emit. ubinam est is homo gentium?

Qui ego *Id. Amphitr. 1 1 218.*

Qui ego sum? Perii. Parum etiam, prout futurum est, prædicas

Qui heri *Terent. Heautont. 3 2 8.*

Tam mane, qui heri tantum biberis? Nihil nimis.

Leidenfis Corrector. -- heri qui, minus venuste.

Qui heros *Ibid. 26.*

Eho! quæso, laudas qui heros fallant? in loco.

Dictus cenfor. Eho! laudas, quæso, heros qui fallant? Mirum ni idem semper fallatur in versuum pedatura cui ipsa regula pariter ubique à vero deflectit.

Qui herus *plaut. Asinar. 3 3 6.* cum Dimetro Hiato.

Nolo ego te, qui herus sis mihi, onus istud sustinere.

Qui habet *Id. Pæn. 4 2 1.* (*est*
Verberatum, vindictum, addictum, qui habet, quod det, utut homo

Id. Rud. 5 2 10.

Meum, hercle, illic homo vidulum scit, qui habet, ut ego opinor
Novius Tabellaria.

Qui habet uxorem sine dote, pannum positum in purpura est.

Qui habent *Plaut. Curcul. 4 3 16.*

Quam pars latronum liberos qui habent, & eos deserunt.

Qui habeam *Id. Epid. 4 2 11.*

Quid ego lenocinium facio, qui habeam alienos domi?

Qui habito *Id. Amph. 3 1 3.*

In superiore qui habito cenaculo.

Qui homo *Id. Mostell. 5 1 1.*

Qui homo timidus erit in rebus dubiis, nauci non erit.

Id. Aulular. 4 10 60.

Qui homo culpam admisit in se nulli est tam parvi preti

Id. Trinum. 4 2 84.

Qui homo est me insipientior, qui ipse egomet, ubi sim, quaritem?

Ib. 2 2 24.

Qui homo cum animo inde ab ineunte aetate depugnat suo.

Cacilius Harpaxomene.

Qui homo ineptitudinis cumulatus cultum oblitus est.

Qui in *Plaut. Trinum Prol. 12.*

Adolescens quidam est, qui in hisce habitat adibus.

Qui

Qui amabo

*Plaut. Bacchidib. 1 1 19.**Qui amabo? quia, Bacchus, Bacchas timeo & Bacchanal tuum.**Id. Stich. 1 2 34.**Osculum. sat est osculi mihi vestri, qui, amabo, Pater?*

Qui eam

*Plaut. Trin. 2 2 49.**Quid is, egetne? eget. habuitne rem? habuit. qui eam perdidit?*

Quoi ego

*Id. Curcul. 1 3 46.**Cedo mihi contra aurichalco, quoi ego sano serviam.**Ibid. 4 4 4.**Male lo, ui profecto quoi ego, nisi malum, nihil debeo.**Id. Mercat. 2 3 107.**Certe edepol adolescens ille, quoi ego emo, efflictim perit.**Ib. 10.**Ex amore. quam ille adolescens, quoi ego do hanc operam, pater.**Id. Trinum. 4 2 25.**Quoi ego liberosque, bonaque commendavi, Calliclem.*

Quoi emitur

*Id. Mercat. 105.**Maximam hercle habebis praedam: ita ille est, quoi emitur senex*

Quoi operam

*Id. Capt. 3 5 47.**Quia vera obessent, illi quoi operam dabam.*

Quoi odio

*Ter. Hec. 3 2 8.**Nam qui amat quoi odio ipse est. ut supra.*

Quoi homini

*Plaut. Trinum. 3 1 3.**Quoi homini despondit? Lysiteli, Philtonis filio.*

Quoi herus

*Id. Pers. 4 4 61.**Quoi herus iussit. quid si hic non vult me adesse una? imo i modo.**Nota me desse.*

Quo eam

*Id. Aulular. Prol. 27.**Quo eam facilius nuptum, si vellet, daret.*

Quo

Quo *Etesia**Lucr. 6 711.**Anni tempore eo, quo Etesia flabra feruntur.*Quo *is**Plaut. Cistellar. 1 1 91.**Quo is homo insinuavit pacto se ad te? per Dionysia.*Quo *abis**Terent. Adelph. 5 2 5.**Nestor? jam scibo. quid agis? quo abis? mitte me.**Nott. Var. Abis quo? constructione violenta, nec satis Latina.**Id. Hec. 3 5 46.**Mane, inquam; Quo abis? qua hec est pertinacia?**Id. Phorm. 1 4 39.**Non possum adesse. Ab! quid agis? quo abis? Antipho, mane.**L. non potis sum --*Quo *ego**Id. Heautont. 3 3 25.**Abire hinc aliquo. Quo ego hinc abeam? quo lubet, da illis locum**Corrector Leydenfis. Quo hinc abeam ego? quo? quo lubet. Inanis agnominatiois aucupio justos numeros egressus est.**Ib. 2 3 71.**Ebo, scelesti, quo illam ducis? Quo ego illam? ad nos scilicet.**Idem Censor novæ Profodiæ regulis, velut fascino, confectus. Quo illam ego?*Quo *eat**Plaut. Pseud. 4 6 40.**Nisi ut observemus quo eat, aut quam rem gerat.**Id. Men. 5 2 38.**Quid ille faciat, ne id observes, quo eat, aut quam rem gerat.*Quo *eam**Lucilius 30. imitatione Plauti.**Quid servas quo eam? quid agam? quid id attinet ad te?*Quo *iter**Plaut. Persa. 2 2 39.**Quid aut? certumne est celare, quo iter facias, pessuma?*

Quo agis

*Id. Amph. 1 1 294.**Quo agis te? domum. Quadrigas si nunc inscendas Jovis.*

Quo herus

*Pomponius Ergastulo. ex Nonio.**Longe ab urbe villicari, quo herus rarenter venit.*

M S. C C C. quorus. dominatur igitur prioris vocalis sonus: dictionis sequentis vocalis premitur & latet.

Quæ ames

*Plaut. Truculent. 5 1 38.**Qui (malum!) bella aut faceta es, quæ ames hominem istimodum?*

Quæ amat

*Id. Mil. Glor. 4 2 8.**Quæ amat hunc hominem nimis lepidum, & nimia pulchritudine.*

Vulgo nimium, à librariis, qui Artem Metricam secus edo-
cti quam priscorum usus tulit, ne versus ἀνίστατο foret, sylla-
bam de suo largiti videntur.

Quæ Acherunti

*Id. Captiv. 5 4 1.**Vidi egamulta sepe picta, quæ Acherunti fierent,*

Quæ agis

*Terent. Adelph. 4 5 46.**Et scio. nam te amo; quo magis, quæ agis, curæ sunt mihi.**Eurip. Ione.**καὶ τῆς κακῆς αἰ' ἡδονῆς μεμυγμένα.*

Quæ amara

*Lucret. 2 405.**At contra quæ amara, atque aspera cunque videntur.*

Quæ ea

*Plaut. Pæn. Prol. 97.**Suam sibi cognatam imprudens, neque scit quæ ea sit.*

Sit, male redundat in sequ. versum juxta vulgatos, eumque
cooperit, tanto longiorem quam jus erat Senarii.

Quæ ego

*Id. Pseud. 1 1 70.**Hec quæ ego scivi, ut scires, curavi omnia.**Id. Trinum. Prol. 6.*

[*Nunc igitur primum, quæ ego sim, & quæ illa hac fiet.*

Lucil.

Lucil. 2.

Que ego nunc Emilio precanto, atque ex canto, atque exigor.

Sonabat proculdubio quemadmodum Καὶ γὰρ παρὸν πάρος παρ-
 μέ· παρὸ· παρ· παρ· χάπας.

Quæ erat *Terent. Heautont.* 2 3 46.

Ejus anvis causa, opinor; quæ erat mortua.

Leydenſis Terentii caſtigatō, erat quæ mortua. Inſcite: ſed
nō præter ſolūtum.

Plant. Mil. Glor. 5 1 17.

Itaque ancilla, conciliatrix quæ erat, dicebat mihi.

Supra probavimus per Cratin coaluisse qui eras, qui erant, qui erit: infra, si erant, si eris, probaturi.

Aristophanes Thesmophoriazusis.

Επίρριπτε ἑγὼ δὲ ἡΐ φασκεν ἰσθίην γυνή.

Εἶθ' ἡ μαρὰ γράυς ἡ' φέρει τὸ παιδίον.

Par Crasis apud eundem in brevibus reperitur. ἃ λαβὴς ἀχψ.
Αὐτὸς τ' ἐμμετὸν ὑπὸ Κλέωντος ἃ παθον.

Quæ ut *Plant. Bacchidib.* 3 1 7.

Quæ ut aspexi, me continuo contuli protinam in pedes.

Quæ habeas *Id. Merc. 4 3 3.*

Hem, quoi te, & tu quæ habeas, commendes viro !

Quæ habent *Id. Pæn. 1 2 107.*

Quæ habent nocturna ora noctu sacrificatum ire occupent.

Quæ habuit *Id. Epid. I I 32.*

Mulciber, credo, arma fecit, quæ habuit Stratippocles.

Quæ habitudo *Terent, Eun. 2 2 II.*

Qui color, nitor, vestitus? quæ habitudo corporis?

Quæ heri *Plaut. Afinar. 2 4 30.*

Sed vino, quod heri vendidi vinario Exarambo.

Id. Mil. Glor. 2 5 29.

Egone ? tute. qua heri Athenis Ephesum adveni vesperi.

Quæ hominem *Id. Men. 2 3 23.*

Qua hominem ignotum compellet me tam familiariter.

Qua heri *Id. Mercat. 2 1 33.*

Navem ex Rhoda qua heri est advectus filius.

Sic ó, ñ, ñ, ai, ai Nominibus omnibus à vocali præcipue brevi incipientibus ipsa mixtura syllabam initialem productionem reddunt.

DI ament *Id. Trinum. 4 3 17.* (tam ?

Ita de me di ament graphicum furem ! quid ego, quod periit, pe-

Id. Pæn. 3 3 45.

Tu, si te di ament, agere tuam rem occasio est.

Ibid. 1 2 76.

Nam ita me di ament, ut illa me amet, malim quam di, Milphio

Terent. Heautont. 4 3 8.

Atque ita me di ament, ut ego nunc non tam meapte causa.

Catullus in Æmilium.

Non, ita me DI ament, quicquam referre putavi.

Niego *Pacuvius Pseudone. ex Fulgentio Planciade.*

Ni ego te blaterantem aspicerem, his nuncium indicassem.

f. nunc jam pro nuncium.

Plaut. Amphitr. 2 2 41.

Ni ego illi puteo, si occepso, omnem animam intertraxero,

Ni ita *Id. Mil. Glor. 4 3 27.*

Itane tu censes ? quid ego ni ita censeam ?

Ni etiam *Pacuvius, Peribæa.*

Parum est quod te atas male habet, ni etiam ad malam.

Quo-

Quomodo in uno Nonio manu scriptum vidimus.

Si amas *Plaut. Curcul. 1 3 57.*

Si amas, eme; ne rogites: facito ut precio pervincas tuo.

Si amabat *Id. Rudem. 2 3 40.*

Quid faceret? Si amabat rogas, quid faceret? asservaret.

Si abest *Id. Bacchidib. 2 2 16.*

Anima est amica amanti. si abest; nullus est.

Lucret. 4 1054.

Nam si abest quod amas, praesto simulacra tamen sunt.

Si abeamus *Plaut. Captiv. 2 2 10.*

Neque te nobis, si abeamus hinc, si fuit occasio.

Si acum *Id. Men. 2 1 13.*

Sumus circumvecti, si acum, credo, quæreres.

Si agit *Id. Bacchidib. 2 2 37.*

Nullam aequè invitus specto, si agit Pellio.

Si avom *Id. Menachm. 5 1 51.*

Idem hercle dicam, si avom vis adducere.

Si ego *Ibid. 2 64.*

Si ego intra adis hujus unquam ubi habitat, penetravi pedem

Id. Pseudol. 1 3 105.

Si ego emortuus sim, Athenis te sit nemo nequior.

Id. Capt. 2 3 56.

Si ego item memorem quæ me erga multa fecisti bene.

Id. Amphitr. 1 1 202.

Auferere, non abibis; si ego fustem sumpsero.

Si erant *Plaut. Asinar. 1 2 17.*

Atque ea si erant, magnas habebas omnibus DIS gratias.

Conciunno versum. magnam -- gratiam. Agere gratias; Tur-

pilius Philopatro. Utinam possim tibi referre gratias, ut de me meres l. gratiam. Referre, habere gratiam Latinis in usu frequentiori. Similiter ex ignorata priscæ dictionis consuetudine corrumpitur Senarius apud

Terent. Phorm. 2 3 23.

Ob hanc inimicitias caperem in nostram familiam.

Versus est μαχονίῳαλ. Legendum

Nam, ni ita eam existumasssem, nunquam tam gravem,

Ob hanc, inimicitiam caperem in vostram familiam.

Versus abundantia in priorem restagnat. Vox ævo Terentiano familiaris; nec ipsi Ciceroni ignota. inimicitiam capere est δουρίῳαλ ἀπαλ. eam vocem antiquis vix ultra singularem, recentioribus vix unquam citra pluralem numerum reperias usurpatam.

Si eris

Plaut. Asinar. 1 3 75.

Remeato audacter mercedem si eris nactus: nunc abi.

Id. Trinum. 4 3 61.

Si eris meritus fiet. st respice ad me huc. ego sum Charmides.

Si erit

Id. Mil. Glor. 2 2 40.

Ego isthac, si erit hic, nuntiabo: sed quid est Palæstrio?

Si eum

Pomponius Maiali.

Si eum nemo vocat, revortit mæstus ad menam miser.

Si eam

Terent. Phorm. 2 2 33.

Si eam sustinuëris, postilla jam ut lubet, ludas licet.

Si ibi

Plaut. Mercat. 3 4 65.

Si ibi amare forte occipias; atque item ejus sit inopia

Si item

Ibid. 66.

Jam inde porro aufugies; deinde item illinc si item evenerit.

Si ita

Terent. Heautont. 4 1 47.

Nestra est, si ita est. vivitne illa cui tu dedoras? Nescio.

Mss. 12. o. quos vidimus ordinem hunc clare præferunt. Censor Leydenfis; ita si est, nobis obtrudit in Terentio suo. cum Nott. Var. Artis videlicet, quam puer didicerat, religiosus observator. juxta libros; fateor, ante se perperam editos. aliter facturus si Mss. vel suos consulisset: quanto magis si veterum auctoritati animum attendisset? ea nimirum unica solida ratio est editiones gregarias secernendi ab exemplaribus lectis & genuinis.

Plaut. Aulular. 3 5 18.

Hoc si ita fiat mores meliores sibi.

Id. Pæn. 5 2 87.

Antidamæ gnatum me esse. si ita est tesseram.

112. *Sed si ita est ut tu sis Iachonis filius.*

Id. Trinummus 4 4 6.

Credo omnia isthæc si ita est ut prædicas. Malim; ut tu

Si itura Id. Mil. Glor. 4 7 16.

A matre illius venio: si itura est, eat.

Si idem Terent. Eun. 5 ult. 41.

Verum si idem vobis prodest; vos non facere inscitia est.

Ita Mss. optimæ notæ 10. reliqui 2. si id quod plane eodem trahit. Castigator opt. auctoris nobis jam ante non semel memoratus, ut versui sano medicinam faceret, Verum idem si vobis prodest, edidit. Durius. Atqui si cum priscis, in foro suo litigasset, adesset reo Terentio advocatus.

Plaut. Aulular. 3 5 4.

Nam, meo quidem animo, si idem faciant ceteri.

Si id Id. Men. 3 1 19.

Si id ita esset, non ego hodie perdidissam prandium.

Si odorata Lucret. 6 791.

Tempore eo si odorata est, quo menstrua solvit.

Aristoph.

Aristoph. Ranis.

ΕΦρυγε, κῶνον αἰκλαρόν γε γλυκύτατον.

Si habet

Terent. Phorm. 5 9 52.

Homo adolescens si habet unam amicam, tu uxores duas

Si haberem

Pompon. Pistorib.

Nam plus quaesti facerem, quam quadrinas si haberem molas

Si herum

Plaut. Asinar. 2 2 87.

Te non aequum est succensere; si herum vis Demanetum.

Pro alimentis

Terent. Heautont. 4 8, 9.

*Quas pro alimentis esse nunc duco datas**Hasce ornamentis consequentur alteræ.*

Guietus cum ad primores numeros imprudens pedem offendisset, iratus dolabram censoriam distringit. locum, si quis alius, sanum pro male affecto reputat: nec mora; duos integros versus deasciat. En medicum! cui consilii maturo, & manu imprimis leni, pestes poeticas melius commiseris, quam orbis humanioris delicias, Terentium.

Pro equo

Plaut. Bacchidib. 1 1 39.

Ubi mihi pro equo lectus detur, scortum pro scuto accubet.

Pro asinis

Id. Asinar. 2 2 70.

Pro asinis. adolescens venit modo, qui id argentum attulit.

Pro eo

Id. Captiv. 5 1 27.

At ob eam rem mihi libellam pro eo argenti ne duis.

De alia

Id. Aulular. 4 10 40.

De alia re rescivisse censui, quod ad me attinet.

De ea

Id. Cistellar. 1 1 86.

Obsequuta est de ea re gessit morem morigera mihi

O amice

Id. Trin. 1 2 10.

O amice salve atque equalis. ut vales?

O Alexi

O *Alexi**Virgil. Bucol. Ecl. 2 65.**Te Corydon, O Alexi. trahit ſua quemque voluptas.**Ariſtoph. Nubibus.**Ἀδελφὸς, ὦ Λέξιμα, τὸ ὁμοιωτὶς ἀδελφόν.**item ὦ νόη. ὦ ναίσχωπ. ὦ μαθίςπεπ. ὦ δελφί.**Theocritus ὦ πμληγνί ὦ λούθρε.**Habet etiam locum in contractis.**Ariſtoph. Theſmophor.**Ὡς αὐτὰ κῆν ἔξ Απατρύων πῖς μακροτὶς διδύμα.**Ubi κρίατα· κρίαα· κρία· κῆν cum iſ coaleſcit.**Rei agenda**Plant. Mercat. 5 4 27.**Adolescentes rei agenda iſti magis ſolent operam dare.**Interdum idem contingit in vocibus plurium ſyllabarum.**Vidiſti ita**Id. Stich. 2 2 49.**Venit inquam; Tun eum ipſum vidiſti? ita ego! libens.**Auri &**Idem. Rudente. 4 4 144.**Credo edepol ego illic ineſſe auri & argenti largiter.**Cœpi ego**Terent. Eun. 4 2 21.**Dum rus eo, cœpi ego mecum inter vias. 2. Miſſ. Bœcleri**Niſi herum**Plant. Moſtell. 4 2 75.**Mibi, niſi herum metuam & curem, nihil eſt, qui tergum tegam.**Sic Græci**Sophocles Philœtet.**Εὐὸ μάλω γὰρ ζῶν πρὸς Οἰπύῳ χθόνα.**Ariſtoph. Ranis.**Μὴ τὸ Περσῶ γῶγε εἰ, πῶς γ' ἐρεῖ.**Nec ulla figura Atticis ſcriptoribus celebrior.**In his omnibus exemplis ſupra allatis Craſin debere ſtatui
neceſſario demonſtravimus, niſi Trochæum in Iambicis, aut*

Iambum in Trochaicis supponere velimus, quod esset absurdum. Præterea, tam contra naturam sonorum est, ut longæ vocales à brevibus absorbeantur, quam esset si minor mensura caperet majorem; aut corporum levia gravibus præponderarent. Quod ad vocalium igitur concursum, in his quasi Protheticis vocibus, idem propemodum usuvenit quod verbis compositis, ut enim Præhabeo, præhibeo, præbeo: Dehabeo, dehibeo, debeo: sic qui habet, qui hibet, qui bet: si habet, si hibet, si bet. Vocalis enim quæ raptim effertur, proxime abest ut auditum omnino fugiat, & soni amplioris claritate præstringatur. à Prohibeo sunt proibia, præbia. miscentur igitur vocales in dipthongum. ut Deago, deigo, dego: sic Ne agas, ne igas, ne gas. ut ne hemo, nemo fit: sic me homo, me mo sonabat. sed in re adeo subtili ventilanda qualis est literarum potestas, nolo lectoribus fastidium creare.

Operæ pretium esset si Latinæ compositionis studiosi diligenter animum adverterent an hujusmodi dictiones in oratione soluta apud idoneos optimi seculi scriptores unquam à se invicem divulsæ fuerint, aut in eum ordinem conjectæ qui familiaris sermonis interpolatione, lenocinium auribus faceret. Habet quasdam compellendi formulas omnis humanitas, quicquid inter se verborum commercio contrahunt. etiam Orator ex domesticis affectibus aculeos mutuatur quibus concionem configat; & in quem velit animi habitum impellat. Has locutiones incontaminatas servari oportet. unde magnam partem orationis puritas oritur. intimus enim in populum se insinuat dicendi mos jam ante privatim compertus. Tantum habui monere nequis parvi referre existimet quid quo ordine componatur. Refrigerat enim auditoris ardorem quicquid perplexis anibagibus animi sensa suspendit. Alia jam se nobis offert mora circa extritionem unius ex labialibus, quam præsertim in Monosyllabis excutiemus, & quo pacto fiat ut asperitas soni in præcedentis vocalis gratiam molliatur, proximo capite, quoad ejus fieri à nobis potest, declarabimus.

C A P. VIII.

Euphonia.

SUPRA monuimus ECTHLIPSIN apud antiquos non semper integram syllabam abstulisse, nec ideo magis concesserim m ante vocalem clare sonum eum reddidisse, quem in pausa, vel sequente b p aut m exhibet. Circuire, circuitio: domum ire, domuitio. Cato Censorius die' hanc scriptum reliquit. cuiusmodi etiam alia in Vett. libb. reperta imperitos mutare solere docet Quintilianus; & dum librariorum incitiam insectari volunt, suam confiteri: quinetiam eadem illa litera, quoties ultima est & vocalem verbi sequentis ita contingit, ut in eam transire possit, etiamsi scribitur, tamen parum exprimitur: adeo ut pene cuiusdam novæ literæ sonum reddat; neque enim eximitur, sed obscuratur: & tantum aliqua inter duas vocales nota est, ne ipsæ coeant. Victorinus scribit impressis invicem labiis mugitum quendam intra oris specum attractis naribus dare. item inter m & n literas mediam vocem sonare. quæ non abhorreat ab utraque litera, sed neutram proprie exprimat. Cassiodorus ante consonantes asserit m literam sono n decentius efferri. manifestum id in c q d t f. ut concurro, conquiro, condono, contendo, confugio, à præpositione com vel cum. idem ait, si vocalis dictionem proximam exordiat, non enunciari. Nos modo innuimus pari quodammodo ratione in particulis quæ per appositionem applicantur nominibus, atque Præpositionibus quæ per compositionem Verbis præfiguntur, eandem intervenisse EUPHONIAM. quod dico huiusmodi est. *Cum eo* sic prolatum veteribus atque *Cō eo: plane ut Comeo Cōeo.*

Plaut. Pseud. 4 2 5.

Et cum eo fimitu mulierem mitti volo.

M 2

Terent.

Terent. Andr. 4 1 15.

(postulem ?

Sed quid agam ? adeamne ad eum ? & cum eo injuriam hanc ex-

Id. Hec. 4 1 24.

Cum eo qui meretricem amaret, qui pernoctaret foris.

Plaut. Mercat. 5 4 59.

Cum eo nos hic lege agemus. inscitum arbitrabimur.

Id. Cistellar. 1 1 81.

Unum amare, & cum eo aetatem exigere, cui nupta est semel

Luctet. 6 275.

Semina, seque simul cum eo commiscuit igni

Cum ea

Plaut. Menachm. 3 2 17.

Errare : extemplo, quasi res cum ea esset mihi.

Id. Panul. Prol. 99.

** Neque quicquam cum ea fecit etiamnum stupri.*

Id. Pseudol. 1 1 60.

Sino : nam mihi videor cum ea fabularier.

Id. Epid. 2 2 14.

Et cum ea tibicina ibant quatuor. Quicum, Epidice ?

Latet in coetu brevium vocalium Crasis quædam. Coago, coigo, cogo. coagito, coigito, cogito. coagmenta. coaddito.

Cum amica, coamica, co'mica. Terent. Eunuch. 3 2 42.

** Una ire cum amica Imperatorem in viam.*

Cum amicis

Plaut. Stich. 4 2 2.

Cum amicis deliberavi jam, & cum cognatis meis.

Cum amatore

Terent. Eun. 5 4 14. •

Quæ cum amatore, cum canant, ligurriunt.

Plaut. Mil. Glor. 2 2 84.

Dicam Athenas advenisse cum amatore aliquo suo.

Cum

Cum amore *Id. Persa. 1 1 5.*

Quam cum amore ita miser sis quarendo argento mutuo.

Cum aqua *Id. Casin. 2 4 17.*

Et sitellam huc tecum afferto cum aqua & sortis. satis placet.

Id. Nervolaris.

Ecqui huc effert nasternam cum aqua sine suffragio?

Cum Aliis *Id. Captiv. 1 1 25.*

Ita nunc belligerant Aetoli cum Aliis.

Ibib. Prol. 24.

Postquam belligerant Aetoli cum Aliis.

Cum avunculo *Id. Aulular. 4 7 3.*

Fac mentionem cum avunculo, mater mea.

Cum hero *Plaut. Penul. 1 2 184.*

Capias rostim, ac te suspendas, cum hero, & vestra familia.

Terent. Adelpb. 2 2 3.

Nescio quid concertasse cum hero: nunquam vidi iniquius.

Legimus Cooperiant, cooperuisse. copis, copia.

Cum odore *Lucret. 2 679.*

Reddita sunt cum odore imprimis pleraque dona.

Cum onere *Plaut. Penul. 4 2 30, 31.*

Tuus amicus. haud amice facis, qui cum onere offeras moram.

At ob hanc rem tibi reddam operam; ubi voles, ubi jusseris.

Librarii in versum secundum incurrerunt dum præpositionis locum justo contractiorem attribuunt. *Moram* crediderim in versus secundi caput retrahi oportere.

Cum ibi *Plaut. Pen. 1 2 143.*

Quam mare est olim; cum ibi alcedo pullos educit suos.

Quom amet *Terent. Adelpb. 3 2 4.*

Fateatur, quom amet aliam, non est utile hanc illi dari.

Sic Quom ego.

Plaut. Merc. 5 8 5.

Quom ego accurro, teque eripio, vi, pugnando, ingratiis.

Quom hero

Id. Pæn. 3 2 12.

Et bene, & benigne facitis, quom hero amanti operam datis.

Coite, coinquinari. proin; ut Græci *ῶν σφῶν*. sic

Quom in

Plaut. Amphitr. 5 2 7.

Tu gravidam item fecisti quom in exercitum.

Dum abest

Lucret. 3 1096.

Sed dum abest, quod avemus, id exsuperare videtur.

Dum ego

Terent. Phorm. 5 7 89.

Assequere ac retine dum ego hinc servos evoco.

Id. Eunuch. 4 6 25.

(forum

Tu abi atque obsera ostium intus; dum ego hinc transcurro ad

Idem Cenfor Leydensis qui Abi tu supposuerat, mox subdit ego dum. scilicet ut vulgatæ in Prologia hypothesei inseruiat, bis eundem versum corrumpit.

Plaut. Curcul. 2 3 1.

Date viam mihi noti atque ignoti dum ego hic officium meum.

Id. Rud. 3 4 69.

Ut illas serves, vim defendas, dum ego herum adduco meum.

Id. Mil. Glor. 2 3 37.

Dum ego in tegulis sum, illac hæc se hospitio edit foras.

Dum eo

Id. Menæch. 1 1 17.

Facite asservabis dum eo vinclo vincies.

Dum id

Terent. Andr. 5 1 6.

Vide quam iniquus sis præ studio, dum id efficias quod cupis.

Aristarchus Batavus. dum efficias id, hominem sane non indiligentem toties transversum egit, quod plus Arti modernæ tribuit, quam autoritati veterum.

Dum

Dum erit Terent. Adelph. 1 2 38.

Amat? dabitur à me argentum, dum erit commodum.

Dum habet, tum amet Plaut. Trucul. 2 1 23.

Dum habet, tum amet. ubi nihil habeat, alium questum capiat.

Tum ibi Terent. Eunuch. 1 2. 28.

Potest taceri hoc. Tum ibi matri parvolam. ex Mss.

Impressi, ibi tum;

Tum igitur Plaut. Ainar. 2 2 6.

Tum igitur tu dives es factus: mitte ridicularia.

Num adest Horat. Sat. 2 2 28.

Quam laudas pluma? cocto num adest honor idem?

Crediderim Hemistichium ex Lucilio desumptum.

Num ego Terent. phorm. 3 2 49.

Quoad dares huic praestituta. Factum, num ego istud nego?

Sum hominis Plaut. Bacchidib. 4 1 1.

Parasitus ego sum hominis nequam atque improbi.

Sum ego Id. Amph. 1 1 47.

Quid (malum!) non sum ego servos Amphitruonis Sosia?

Sum idem Id. Curcul. 4 3 9.

Nec daturus sum. idem ego istuc, quom credebam, credidi.

Quem amo Id. Afnar. 3 1 12.

Verum ego meas queror fortunas, quom illo, quem amo, prohibeer

Quem ames Id. Cistellar. 1 1 99.

Melius illi multo, quem ames, consulas, quam rei tuae.

Quem ad Id. Bacchidib. 2 1 7.

Mnesilochi Pistoclerum, quem ad epistolam.

Quem

Quem adeat

*Id. Asinar. 1 2 24.**Quem adeat, quem colloquatur, quoique irato supplicet.*

Quem ego

*Terent. Andr. 4 7 10.**Satis sanum qui me id rogitas? Quem ego igitur rogem?**Id. Eun. 5 8 30.**Semper. Do fidem futurum. Accingar. Quem ego hic audio?**Plaut. Rud. 5 2 52.**Si vidulum illum quem ego in navi perdidit.**Id. Pænul. 5 3 3.**Nam quem ego aspicio? proh supreme Jupiter!**Id. Asinar. 2 2 88.**Quem ego novi, adduce: argentum, non morabor, quin feras**Id. Cistellar. 1 1 87.**Ut me, quem ego amarem graviter, fineret cum eo vivere.*

Quam ego

*Id. Acharistione.**Quam ego tanta pauperavi per dolum pecunia.**Id. Bacchidib. 3 6 35.**Quibuscum haberes rem nisi cum illa, quam ego mandavi tibi?*

Quam habes

*Terent. Eunuch. 4 4 28.**Primum istam, quam habes, unde habes vestem? taces?**Gaius. Primum, quam habes, istam unde habes vestem? Versus nexu plane omni dissoluto. malum hoc incurrit, dum tuta timet. Verum fuisset Terentium modulo suo metiri.*

Quam habuit.

*Plaut. Menachm. 4 1 7.**Sed eccam coronam quam habuit. num mentior?*

Quam herus

*Id. Pen. 4 2 72.**(modo?)**ia Adelpheum, quam herus deamat tuus, ingenua est. Quo-**Quam.*

*Plaut. Rud. 4 4 4.**Vos confugite in aram potius, quam ego. Misera periiimus.**Quam herus Id. pæn. 4 2 4.**Quam herus meus est, neque tam latus, neque tam cauo collitus**Quam homo Lucil. 1.**Irritata canes, quam homo, quod plinius dicat.**Nam ego Plaut. Bacchidib. 3 4 21.**Nam ego illum perisse duco, cui quidem perit pudor.**Nam ut Ibid. 1 2 23.**Nam ut in navi vesta es, credo, timida es. aliquantum soror.**Jam edes Id. Curc. 2 3 41. (mavolo.**Jam edes aliquid. Nolo, berche aliquid. certum, quam aliquid,**Jam esant Id. Asinar. 2 2 73.**Vetulos, claudos, quibus subtrita ad femina jam erant ungula.**Jam ego Id. Men. 5 2 57.**Jam ego ex hoc, ut factum est, scibo. ibo ad hominem atq; alloquar.**Id. Rud. 2 5 14.**Apponam berche urnam jam ego hanc in mediam viam.**Notius. Detuma Fullonis.**Jam ego illi subleas sublabrabo esui illud sinciput.**Quam amicos Id. Pseud. 3 2 90. numeris suffragante sententia**Quem tu illo inimicos potius, quam amicos, voces.**Quam amico Id. Asinar. 3 2 27.**Ubi amica, quam amico tuo, fueris magis fidelis.**Quam ego Terent. Eun. 3 3 21.**Non major. Ithais, quam ego sum, majuscula est.**Id. Adelph. 4 5 71.**Quo vir melior multo es, quam ego, obtemperaturos magis.*

Jam habeo

Plaut. Pseudol. 1 3 91.

Quid jam? quia enim non venalem jam habeo Phanicium.

Jam oportebat

Id. Menachm. 1 3 12.

Nam, si amabas, jam oportebat nasum abruptum mordicus.

Rem age

Plaut. Mil. Glor. 2 2 70.

Tuto possit pervenire. hanc rem age. res subitanea est.

Rem agas

Id. Mercat. 3 4 23.

Odiosa est oratio, cum rem agas, longinquum loqui.

Rem agi

Ibid. 5 4 50.

Eutychē, hanc volo prius rem agi, quam meum intro refero pedem.

Rem ego

Ibid. 2 3 111.

Quis se inquam; isthanc rem ego recte videro. Quid agis? quid est?

Notandum, Quamobrem & Tametsi dissyllabice, ut plurimum ~~offerri~~, propter Ecthlipsin. ut Vossio non satis causæ fuerit cur suspectam haberet Luciliani versus apud Gellium lectionem. *Quo me habeam pacto, tametsi non quæris, docebo.* adeo ut autore Doussa rescriberet; tamen etsi haud quæris. Positionis inusitatæ fuga.

Facile crediderim in sermone familiari Latino multas incidisse Euphonicas mutationes, multas vocum coalitiones, literarum aut syllabarum interversiones, quas omnes tamen varietates Orthographia sui similis & prope invariabilis repræsentare nil pensi habuit. Cum; com, con, co. cum illo, cum illa; co'llo, co'lla. cum tempore. co' tiempo. con todo esto. quasi cum toto isto; quod valet, nihilominus. Sum ego? So ego? suis je? Jamdius; jadis. nuncdius; nudius. *Ne me oblaesis.* Plaut. *Ne me blesses pas.* Sed campus hic patet immensus: quamobrem me reprimo. Hæc enim ex idiotismis Linguarum Italicæ, Hispanicæ, Gallicæ, una cum originibus probe perspectis citius retrolegas; quam ex Gramaticorum commentariis haureris. præterea, partes operis ad ea, quæ satis multa adhuc restant, me non invitum aliq̃ revocant.

C A P. IX.

Synæresis.

VOCALIMUM in eadem dictione concurrentium mixtura EPISYNALOEPHA dicitur. Crasis hæc multis nominibus venit. Synæresin enim, Synizesin & Synecphonesin appellant. Longe maximum discrimen inter veterem & novam Poesin hinc oritur. Si recte teneamus, quam late per utramque linguam pateat contractionis vis, quæstionem reliquam facile profigabimus. Apud Græcos diphthongi quot propriæ, totidem numerantur impropriæ. Contractio, Nominum Declinationes & Verborum Conjugationes sibi peculiare, vendicat. insuper in diversis idiomatis quæ per Europam Asiamque minorem & insulas interjectas Græcica audiuntur, diphthongorum, præsertim sursarum, censum etiam auget. præter Heteroclitæ, quæ dicuntur, Contractiones. Latinos videamus: an & ipsorum sermo tale quid passus sit. Consulemus præscos, Poetas præsertim, Comicos quoniam ibi in diverbiis sermo vere familiaris ex rebus, ipsis quæ variæ incidunt, nascitur. deinde iusta versuum spatia, quantum quæque vox loci occupet, præmonstrant atque definiunt. adeo ut qui sonus dictionibus quibusque vulgo fuerit attributus, & à quibus usque temporibus obtinuerit, non aliunde melius æstimare liceat.

Contrahuntur quasi per omnes casus. ἰλοπαθῆ. Nomina Materialia. Aureus, æreus, ferreus; alia. plane ut χρύσεον· χαλκόν· σιδήρεον. in 5s.

Virgil. Æn. 7.

Aurea percussum virga, versumque venenis.

6. *Ferreique Eumenidum thalami, & Discordia demens.*

7. *Centum arei claudunt vestes, aeternaque ferri.*

5 88. *Unguibus aureis.*

Ad hanc classẽ retuleris Aheneus, iligneus, eburneus, cereus.

Nomina Propria; ut Nereus, Menestheus. Cenchreæ. Lynceis Communia Alveus alveare. Area. Ostrea. sic *isra isra*.

Cenchreis Ovid. Trist. 1 9 9.

Ille Corinthiacis primum mihi cognita Cenchreis

Lynceis Horat. Sat. 1 2 86.

Hoc illi velle, ne corporis optima Lynceis

Baltei Virg. Æn. 10.

Exanimam, rapiens immania pondera baltei.

Cerea Id. Sat. 1 8 38.

Abdiderint furtim terris; & imagine cerea.

Areis Tibull. 2 1 21.

Tunc nitidus pleni confusus rusticus areis.

Ostrea Horat. Sat. 2 2 21.

Sudando, pinguem vitis albumque, nec ostrea.

Alveos Phædr. 3 13.

Alveos accipite, & ceris opus infundite.

Virg. Georg.

Sed lento fuerint alvearia vimine texta.

Pronomina Possessiva. Meus, tuus, suus, idem patiuntur. Diligenter hoc advertendum. Exempla non affero: quia in tercio quoque versu recurrunt. sit igitur satis monuisse.

Numeralia Duo, &, quod simile est, Duellum. Quatuor sonant *nam* *ὅλληψιν* ut suadeo.

Duo, duæ, duo, & Antique dua ut in duapondo. sunt unius Syllabæ. ut Angl. Two; Belgic. Twee, Twey. Sax. Twa. *τῶα* in Accus. *τῶαμ τῶαμ* Chald. *ἵ*

Duæ

Duæ *Plaut. Pæn. Prol. 84.*

Carthaginenses duæ fuere filia.

Id. Cistellar. 1 2 26.

Id. duæ nos sola scimus: ego, quæ illi dedi.

Id. Bacchidib. 4 9 118.

Duæ conditiones sunt: utram tu accipias, vide.

Id. Bac. 1 1 5.

Sequere hac. quid agunt duæ germanæ meretrices cognomines?

Duæ. Diæres. cum Hiato. *Id. Rud. 3 2 28.*

Duæ innocentes hic sunt, tui indigentes auxili.

Duorum *Id. Pseud. 1 1 3.*

Duorum labori ego hominum parvissem libens.

Duum *Id. Men. 3 3 18.*

Faciundas, pondo duum nummum stalagmia.

Duarum *Ter. Heautont. 2 3 85.*

Harum duarum conditionum nunc utram malis, vide.

Plaut. Stich. 4 1 45.

Et, si duarum pœnitebit, inquit, addentur duæ.

Duobus *Id. Cas. 5 4 32.*

Duobus nupsit: neuter fecit, quod nova nupta solet.

Id. Stich. 4 1 34.

Duæ erant quasi nunc meæ sunt: eæ erant duobus nupta fratribus

Duos *Id. Amph. 5 2 8.*

Profectus, uno partu duos peperit simul.

Id. Pseud. 1 3 9.

Quid eo? Lantos inde arcessam duos cum tintinabulis.

Duas *Id. Merc. Prol. 1.*

Duas res simul nunc agere decretum est mihi.

Id. Rud. 1 2 41.

Duas secum adduxit; quique adornaret sibi.

Ibid. 3 5 20.

Duas clavas. Clavas? sed probas. propera cito.

Id. Truc. 4 2 28.

Meus qui affinis fuit, ancillas duas constrictas ducere.

Id. Mil. Gl. 3 1 209.

Lepidiores duas ad hancce rem, quam ego. habe animum bonum

Id. Stich. 4 1 44.

Imo duas dabo, inquit ille adolescens una s parum est.

Duasne

Ter. Ph. 5 1 27.

(hanc solam.

Quid duasne is uxores habet? au! obsecro, unam ille quidem

Duelli

Plaut. Truc. 2 6 2.

Manibus duelli predicare soleo, haud in sermonibus

Id. Asinar. 3 2 13.

Sicut ego possum quæ domi, duellique male fecisti.

Duellatores

Id. Capt. Prol. 68.

Domi bellique duellatores optumi.

Duellicus

Id. Epid. 3 4 24.

Memorant apud reges armis, arte duellica

Lucret. 3 660.

Lanigera pecudes, & equorum duellica proles.

Perduelles

Id. Cistellar. 1 3 54.

Perdite perduelles: parite laudem & lauream

Id. Amphitr. 1 1 94.

Perduelles penetrant se in fugam; ibi nostris animus est additus

Id. Mil. Gl. 2 2 67.

Curte in obsidium perduelles: nostris præsidium para.

Quatuor

Quatuor Plaut. Mostellar. 3 1 102 121.

Quatuor quadraginta illi debentur minæ.

Seneca Hercul. Oct. Act. 3. Chor. 1093, 4.

Quatuor præcipitis Deus Anni disposuit vices.

Ennius. Annal. 1.

Cedunt ter quatuor de cælo corpora sancta.

Puer, puella similiter contrahuntur.

Puer Ter. Adelph. 4 7 10.

Puer natu'st. DI bene uortant! Virgo nihil habet.

Id. Phorm. 1 1 16.

Puer causa erit mittundi. sed videon' Getam?

Attius Diomedes. Si unquam perpediar gnato, puer, ne attenderis.

Plaut. Pænul. Prol. 66. & argum. 1. (Pris. ut creditur)

Puer septuennis surpitur Carthagine.

Id. Most. 3 2 157.

Ebo istum, puer, circumduce hæc ædis & conclavia.

Id. Bacchidib. 3 3 37.

Extemplo puer pædagogo tabula dirumpit caput.

Id. Mercat. 2 2 22.

Puer sum' Lysimache septuennis. sanun' es?

Id. Truc. 4 3 34.

Puer quidem beatus matres duas habet & avias duas.

Puella Plaut. Cistellar. 1 2 7

Puellam projectam ex angiportu sustali.

Id. Pæn. 5 5 22.

Non pædet puellam amplexari baliolum in media via?

Pronomina in Genitivo Hujus, cujus, ejus, syllabam unam constituunt. similiter cum adjectione. Hujusce, hujusmodi. Cujus vel Quoius. Cujusquam, cujusque, Quoiusmodi. Ejus,

eiusmodi

ejusmodi, ejusdem. supra in articulo de Ecclasi observavimus ex Terentio.

Propter hujusce hospitali consuetudinem.

Quicquid hujus factum est, culpa non factum est mea.

Siquid hujus simile forte aliquando evenerit.

Nuper. ejus frater aliquanto ad rem est avidior.

Id. Hec 3 5 64.

Uxorem; cujus haec sunt consilio omnia.

Laber. in Prol. Mimi.

Necessitas, cujus cursus transversus impetum.

Ne Gifanium hac in parte audias, antiquarium alias felicem: is substituit averis; & elidit ultimam in cursus. utrumque non satis confulto.

Cujusquam

Terent. Hec. 1 1 7.

Et moneo & hortor ne cujusquam te misereat.

Ex fide M^{ss}. 12. Censor Leydenensis te omittit. cur id fecerit, in promptu causa est. parum perspectum habuit vocem hanc arctari vocalibus in se confidentibus.

Cujusque

Id. Heautont. 2 3 43.

Qua, cujusque ingenium ut sit, declarat maxime.

Quojusmodi

Plaut. Rud. 1 1 1.

Pro dii immortales, Tempestatem quojusmodi!

Id. Most. 3 2 132, 133.

Viden vestibulum ante adis hoc? & ambulacrum quojusmodi!

Luculentum edepol profecto. nge specta posses quojusmodi!

Huc facit quod cuimodi & cuicui modi. sint prisca moris genitivi.

Hujus

Terent. Andr. 3 7 16, 17.

Car meam senectutem hujus sollicito amentia? an

Ut pro hujus peccatis ego supplicium sufferam?

Ibid.

C. 9. Synaresis *Veterum Poetarum.*

105

Ibid. 1 3 5.

Si illum relinquo ejus vitæ timeo : sin opitular, hujus minas.

Hujusmodi *Plaut. Amph.* 3 2 57.

Nam in hominum ætate multa eveniunt hujusmodi

60. *Veram iræ siquæ forte eveniunt hujusmodi.*

Turpilius Thrasylyone.

Coronas, mensam, talos, vinum, hæc hujusmodi.

Ejus *Ibid.* 1 5 39.

Bene & pudice ejus doctum atque eductum sinam.

Ibid. 4 5 4.

Ejus morte ea ad me lege redierunt bona.

Gifanius absorbet ea. minus recte. non enim satis attenderat ad morem Genitivi contrahendi planè familiarem.

Ejusmodi *Ibid.* 1 1 66.

Nam qui cum ingentis conflictatur ejusmodi.

Plaut. Rud. 1 2 39.

Nam ego propter ejusmodi viros vivo miser.

Notandum. Is in obliquis quando flectitur in plures syllabas, & Idem similiter contractionem pati. Ejusdem; & ejusdemmodi sunt in pari ratione. ei contrahitur ut cui. sin resolvitur, Spondeum constituit, ut inferius ostendemus. eidem similiter Crasim recipere videtur.

Plaut. Men. 5 2 121.

Ei derepente tantus morbus incidit. Catullus.

Eripere ei noli multo quod carius ipsi.

Eum, eam. eundem, eandem. eo, ea. eodem, eadem. eapse. eorum, earum. eorundem, earundem. eos, eas. eodem, eadem. duas primas vocales in unum cogunt.

Plaut. Bacchid. 2 2 32.

Unquam intermittit tempus, quin cum nomen

O

Id.

Id. Cistellar. 2 3 74.

Eam postquam peperit, jussit parvam projici.

Ter. Eun. 2 1 20.

Ex amore. ut non cognoscas eundem esse. hoc nemo fuit.

Id. Ad. 5 3 26.

Ducturum. eandem illam rationem antiquam obtine.

Id. And. 1 1 22.

Eo pacto & Gnati vitam, & consilium meum.

Plaut. Pen. 2 1 11.

Eo pacto avaræ Veneri polchre adii manum.

Id. Men. 5 5 4.

Quin' ea te causa duco, ut id dicas mihi.

Ter. And. 2 3 11.

Suadere noli. ex ea re quid fiat, vide.

Plaut. Men. 2 1 39.

Homines sedeodem pacto ut insani solent.

Lucil. 28.

Adds eodem tristis ac severus philosophus.

Virg. Eclog. 8 81.

Uno eodemque igni: sic nostro Daphnis amore.

Id. Æn. 12.

Uno eodemque tulit partu, paribusque revinxit.

P. Syrus. Eodem animo beneficium debetur, quo datur.

Plaut. Men. 4 4 62.

Eadem licebit mox cenare rectius.

Id. Bacchid. 3 4 26.

Eadem exorabo Chrysale causa mea.

Id. Cercul. 1 3 4.

Eapso merum condidicit bibere foribus dat aquam, quam bibant

Id.

*Id. Men. 1 1 76.**Perasse, atque capse merces vectatum undique**Id. Pæn. Prol. 61.**Eorum alter vivit, alter est emortuus.**96. Earum hic adolescens alteram efflictim perit.**Ennius. Eorundem me libertati parcere certum est.**Plaut. Epid. 2 2 29.**Eos captabant: id adeo ego qui maxime animum adverterem.**Plaut. Pæn. Prol. 87.**Eos qui surripuit in Anactorium debebit**Id. Pseud. 3 2 24.**Eas herbas herbis aliis porro condiunt.**Nomina Deum Deorum & Deos pariter affici reperias, ut
apud Græcos Ζεὺς, Ἥρᾱ, Ποσειδῶν, Ἑρμῆς.**Homer. Il. 1.**Ἦν δὲ Ζεὺς οὐρανὸν ἀστερόεντα, δώματ' ἔχοντα.**Id. Pæn. 2 1 10.**Auspex dixit. deam esse indignum credidi.**Id. Capt. 3 5 69.**Per Deos atque homines ego te obtestor Hegio.**Id. Curc. 1 1 70.**Si Deos salutas, dextroorsum censeo.**Ter. And. 5 5 3.**Ego Deorum vitam propterea sempiternam esse arbitror**In verbo eamus. eas. eat. eunt. Contractio reperitur.**Plaut. Curc. 5 2 70.**Nunc adeamus ad Lenonem, laudo: hoc prius volo.*

Id. Men. 2 3 36.

Eamus intro, ut prandeamus. bene vocas: tam gratia est.

Id. Amph. 1 3 45.

Eamus, Amphitruo, luciscit hoc jam: abi præ Sosa.

Id. Trin. 3 1 23.

Eunt uterque. ille reprehendit hunc priorem pallio.

Id. Pœn. 1 2 117.

• *Eunt hæ. quid si adeamus? adeas. primum, prima salva sis.*
Versus enim sunt Trochaici

Id. Merc. 2 3 39.

Ergo, edepol, palles, si sapias, eas ac decumbas domi.

Id. Mil. Glor. 4 4 49.

Ut, si itura jam est Athenas, eat tecum ad portum simul.

Transeuntem

Ibid. 3 1 82.

(comitas.

Deum virtute ut transeuntem hospitio accipiam apud me est

Commeatum

Ibid. 1 2 68.

Intercludito inimicis commeatum: tibi muni viam.

Unde Menagio conge ducit originem Gall.

Hæreat.

Lucr. 1 77.

Quanam sit ratione, utque alte terminus hæreat.

In adverbii deorsum & leorsum,

Terent. Eun. 2 2 47.

Ne sursum deorsum cursites, neque usque ad lucem vigiles

Lucret. 2 190.

Pondera, quantum in se est, cum deorsum cuncta serantur.

Id. 6 334.

Deinde quod omnis natura pondera deorsum.

Id. 3 1030. De saxo jactus deorsum.

Quæ lectio firma. cum reperiantur, rufum, fufum, profus, fa-
sum. unde Menagius, opinor, nec enim ad manum liber est,
giu Gallicum originem trahere nos docuit. Macrobi. in Somn.
Scip. 2 5. iufum habetur, ubi est terra. ut ex Mss. vestigiis
callide conjicit Gronovius. in impressis visum legitur, nullo
trium lineolarum discrimine, cum punctum nusquam sylla-
bam superne distingueret. inde certe colligas in quem sonum
coaluerint olim in Provinciis hæ vocales.

Plaut. Epid. 3 3 21.

Is adiculam isthanc, seorsum concludi volo.

Id. Capt. 3 5 52.

At ego aio recte, qui abs te seorsum sentio.

Ter. Adel. 5 9 14.

Omibus gratiam habes; & seorsum tibi præterea, Demoe.

• Lucret. 2 473.

Ist ratio secernendi, seorsumque videndi.

Id. 4 497.

Seorsus item sapor eris habet vim, seorsus odores.

Contractio fit in Nominibus item Propriis, ut Cleostrata. sic
Eotas, Theodosius, Theodericus

Plaut. Casina. 2 6 41.

Periisti. animum adverte, amabo. taceo: nunc tu, Cleostrata.

Illud minime prætereundum ei, qui causas L. L. diligen-
ter investigare cupit, quartam quintamque inflexionem No-
minum esse, quæ in plerisque casibus contrahuntur. cum enim
in Nominandi & Vocandi casibus singularis numeri us finale
corripitur, cur producat in Genitivo singularis, & in tri-
bus similibus pluralis numeri casibus, ad Crasin referendum.
Manus, manpis, manus. Pluraliter Manuos, manus. quomodo
anus, annis, anus. item apud Græcos in tribus similibus plura-
tivi numeri casib. *μῆς μῆς. ἐπὶ μῆς. ἐπὶ μῆς. μῆς. ἐπὶ μῆς. μῆς.*
item in Dativo Anui anu, quomodo apud Plautum Aulular.

3 4 7. adscribitur i sed in mensuratione versus absorbetur. apud Virgilium ne scribitur quidem in pluribus, idque ex Cæsaris analogia. quidni & manue, manu in Abl. Sing? imo in Gen. Plur. Manum :

Virgil. enim Æn. 6 653.

--- quæ gratia currum Armerumque fuit ---

Addunt *Nurum*, & *Passum*. nec quicquam refert an ascribatur altera, necne: potestatem enim reliquæ vocalis afficit sonorum mixtura. Latius hæc observatio manare poterit: Eruditus Vossius de Analogia l. 2. c. 19. Genitivum quintæ Declinationis quadrigeminum nobis ostendit; in *ei* vulgatum: in *ii* ut *pernicii*, *Luxurii*, ex Cicerone, *dii* ex Plauto, Virgilio; item ex aliis priscis autoribus *fami*, *progenii*, *acii*, *specii*. in *es* ut *rabies*, ex Lucretio; *dies*, ex Cicerone (veteris autoris clausulam laudante) & *Ex Virgilio.*

Libra diès somnique pares ubi fecerat homs.

Denique in *e* ut *acie*, *requis*, *die* ex Sallustio. item *die* ex Plauto & Aufonio; *facie* ex Lucilio. Omnia hæc non adeo longe inter se dissident. posito enim quod terminata in *es* augeantur in syllabam puram, gignetur dieis vel contracte dies: sin liqueſcat vel per Apocopen edidatur sibillus; fiet nullo negotio diei, dii vel die; sono quodam intermedio; qualis in *ei*, *ii*; eidem iidem; eis, iis; eisdem, iisdem, auditur. similiter se habet Dativus.

Plaut. Aulul. 4 6 1.

Fide censebam maxumam multo fidem.

Non. cap. 1. Sublevit & Meurs.

10. *Certum est Silvano potius credam, quam Fidei.*

Id. Men. 1 1 4.

Vidi facere amatores, qui aut Noſſi aut Die.

Nihil attinet monere similem contractionem fieri in *Ehem*, *eho*. vehemens, prehendo. dehortatus, decerro. notabiliora sunt, videam, luceat.

Plaut.

C. 9. Synaresis Veterum Poetarum.

III

Plaut. Aulul. 4 9 20.

Fugin' hinc ab oculis ? abin' hinc annon ? abeo. cave sis te videam.

Ait *Plaut. Men. 5 3 9.*

Ait se obligasse crus fractum Æsculapio.

Aiebat *Id. Pseud. 4 6 21.*

• *Malum & scelestum & perjurum acebat esse me.*

Aiebas *Terent. Adelph. 4 2 22.*

Produce aiebas ? factum. verum venit post insaniens.

Similiter subsidunt vocales præcedente i.

Verbis, in eveniat, perveniat, adveniat.

Plaut. Ps. 4 3 13.

Cum hac metuo, metuo ne ille hic Harpax adveniat.

Plaut. Curcul. 1 1 39.

Lenonis hæ sunt ades. male istis eveniat !

Id. Epid. 2 2 105.

Nequa ob eam suspicionem difficultas eveniat.

Id. Trin. 1 2 3.

• *Bona, fausta, felix, fortunataque eveniat.*

Ibid. 56. Ad amici partem an ad inimici perveniant.

Id. Rud. 3 2 12.

Prætorquete injuriæ prius collum, quam ad vos perveniat.

Scio Nonium ad mutatam conjugationem, referre evenat.
cap. 10. 20. *Ennius, Hecuba.* laudatur item cap. 8. 86.

Senex sum, utinam mortem oppetam, prius quam evenat

Quod in pauperie mea senex graviter gemam !

Rustici enim, præsertim prisca, conjugationes longas cum brevi confundere soliti. quid ad hæc dicemus ?

Accipias *Plaut. Epid. 3 4 27.*

Mihi illam ut transmittas : argentum accipias.

Falcia-

Farciat, Condiat. *Id. Mil. Glor. 3 1 98.*

Da qui farciat; da qui condiat. da quod dem Quinquatribus.
Sarriunt *Id. Captiv. 3 5 5.*

Nam semper occant prius, quam sarriunt rustici.

Fodentes *Ennius (apud Festum)*

Illyrici restant ficis, sibiniſque fodentes.

Nisi tertiæ conjugationis in o impurum desinat:

Plant. Capt. 3 5 66.

Ibi, quom alii octonos lapides effodint.

Subjunctivo fortassis antiquo ut Edim.

Sortiendo *Plaut. Cas. 2 6 47.*

Quondam prognatus ista in sortiando sors deliquerit.

Scio *Id. Captiv. 1 1 3.*

Scio absurde dictum hoc derisores dicere.

Id. Mil. Gl. 4 8 55.

Scio, & perspexi saepe. verum, cum antehac, tum hodie maxime.

Hæc contra&io cum minus animadvertetur, limitibus ver-
sum inter se confundendis occasionem præbuit.

Id. Trin. 1 2 59, 60.

Si id me non accusas tute ipse objurgandus es. Scio.

Et, si alia huc causa ad te adveni, æquom postulas.

Prior Senarius ad septimum usque pedem exsultat. Scio, transferendum ad posterioris versus initium. Scio, etsi alia huc causa ad te adveni, æquom postulas. in priori, non accusas, sonat n'accusas cum particula privativa. Veteres cum Verba & nomina in o finita tum Adverbia & Conjunctiones productas extulerunt. de Verbis credo quod apud Græcos sive Barytona seu Circumflexa sint in æ semper desinant. Hinc est quod Charisius in Virgilio quod invenitur *Nunc scio, quid sit amor,* & *Scio me Donum & classitur unum* dicit, quia in uno ver-
bo

C. 9. Synæresis Veterum Poetatum. 113

bo videtur, in Synaloeppham contrahunt, qui servandam vetustatis consuetudinem putant. Contra Marius Victorinus. causam repertam existimat, cur corripere debeat ad discrimen obliquorum Adiectivi *scius*. cui hac in parte minus assentior.

Sciunt *Plaut. Trin. 1 2 170.*

Sciunt, id quod in aurem Rex Reginae dixerit

Ter. Hec. 5 4 28.

Sciunt: quos non autem æquum est scire neque resciscunt, neque
Sciebam *Ter. Heaut. 2 3 68.*

Ita timui: at ego nihil esse sciebam, Clinia.

Plaut. Pæn. 3 1 6.

Sciebam ætate tardiores: metui amoris meo moram.

Id. Amph. 1 1 229.

Sciebam equidem nullum esse nobis, nisi me, servum Sosiam.

Scies *Id. Bacchid. 4 8 12.*

Scies haud multo post. oppido interii miser.

Id. Most. 2 2 4.

Scies imposuisse in undam; haud causa est illico

Id. Mil. Gl. 4 8 56.

Scies: imo hercule verum factum, faxo, post dices magis.

Sciam *Pomponius. Pracone posteriore.*

Si sciam quid velis quasi servi Comici committis

Scias *Andr. 1 1 68.*

Scias posse habere jam ipsum suæ vitæ modum.

Plaut. Curcul. 5 2 22.

Qui scias mercari fartivas, atque ingenuas virgines

Id. Pseud. 4 7 80.

Ubi suram aspicias, scias posse hunc gerere crassas compedes.

Id. Rud. 3 4 23.

Do tibi argentum. nunc adeo ut scias meam sententiam,

Nescius

Id. Mast. 1 3 121.

Quid oleant nescias, nisi id unum, ut male olere intellegas.

Sciens

Ter. Hec. 4 2 4.

(mei

Ut nunquam sciens commerui, merito ut caperet illam odium

Fiant

Id. Andr. 1 1 76.

Quid igitur obstat cur non vera fiant? audies.

Quiesce

Plaut. Mercat. 2 3 111.

Quiesce inquam: istanc rem ego recte videro. quid agis? quid est?

Quievi.

Ibid. 36.

Postea hac nocte non quievi satis mea ex sententia.

Quiescam

Id. Mercat. 5 2 21.

Non concedam, neque quiescam usquam, noctu neque interdus.

Piari

Plaut. Men. 3 2 50.

Aut te piari jubes, homo insanissime.

Ambiunt

Id. Mil. Gl. 1 1 69.

Molestæ sunt mihi: orant, ambiunt, obsecrant.

Nunciabo

Id. Mil. Glor. 2 2 40.

Ego isthæc, si erit hic, nunciabo. sed quid est Palæstrio.

Reddier

Lucr. 1 209.

Culta loca, & manibus meliores reddier fetus.

Siem plene scribitur nonnunquam, ubi contracte legitur.

Impertior

Plaut. Stich. 2 2 15.

Nimio impertior multo tanta plus, quam speras. salva sum.

Cuipiam

Plaut. Curc. 1 1 58.

Credam. pudar si cuipiam lenoni fiet.

Dies

Id. Pers. 3 2 31.

Quod si non dederit, atque hic dies præterierit.

Id. Cas. 2 3 1.

Dies atque noctes cum cæne ætatem exigis.

Id. Amph. 3 51.

Tanto brevior dies ut fiat factam, ut æque disparet.

Id. Men. 1 2 45.

Dies quidem jam ad umbilicum est dimidiatus mortuus.

Id. Trin. 2 4 180.

Dies constitutur. eadem hæc confirmabimus.

Diem

Id. Men. 4 2 33.

Diem corrumpti; optimum jussi apparari prandium.

Die

Aulul. 2 8 10.

Occæpi, Festo die siquid prædegeris.

Plaut. Pæn. 3 5 13.

Die festo celebri, nobilique Aphrodisiis.

Dieleptimi

Id. Men. 5 9 94.

Vix conclamari auctionem fore? quæ die? die septimi.

Pomponius. Mævia.

Dies hic sextus cum nihil egi: die quarte moriar fume.

Diu

Id. Casin. 3 4 16.

*Quin etiam diu morabor; quin cupio tibi.*P. Syrus. *Deliberandum est diu quod statuendum est semel.*

Plaut. Trin. 1 2 27.

• *Edepol proinde ut bene vivitur, diu vivitur.*Id. Aul. *Nec noctu, nec diu quietus unquam tam. nunc dormiam.*

Ditius

Phædrus 1 2.

Hoc mersum limo cum jaceret ditius

Afranius Divertio. Honeſte ut latites, & nos ludas diutius.

Plant. Trin. 3 2 59.

Sicut dixi faciam: nolo te jaſſari diutius.

Lucil. Sat. 29.

Si longius te produſſurum & diutius.

Pacuvius. Hermiona.

Paucis absolvit, ne moraret diutius.

Diutinus *Turpil. Demiurgo.*

Sibi ſuum amicum eſſe indulgentem & diutinum

Siet *Plaut. Amph. 3 3 6.*

Triftis fit, heriſi triftes; hilarus fit, ſi gaudeant.

Dieſpiter *Id. Pæn. 4 2 47.*

Dieſpiter me ſic amabit! ut equidem, edepol, dignus es.

Lien *Id. Merc. 1 2 14.*

Perii! ſeditionem facit lien: occupat præcordia.

Liene *Id. Curc. 2 1 5.*

Nam jam, quaſi Zona, liene cinctus ambulo.

Lienes *Ibid. 21.*

Sed quid tibi eſt? lienes necant, renes dolent.

Ut Varro de L. L. 6. in vulgatis legitur lien necat.

Lienofum *Id. Gaſ. 206 62.*

Perii! cor lienofum opinor, habeo: jamdudum ſalit.

Promontorium *Ovid. Met. 15.*

Inde legit Capreas, Promontoriumque Minervæ.

Proletario *Plaut. Mil. Glor. 3 1 157.*

Nam proletario ſermone nunc quidem hoſpes utere.

Arenarius *Lucil. 6.*

Concuſſans veluti arenarius, clareque quiritanſ:

C. 9. Synæresis

Veterum Poetarum.

117

Volturie

Plant. Capt. 4 2 64.

Ignem ingentem. ita dico magnus ut sit. quid me volturie.

Impendiosum

Id. Bacchidib. 3 2 12.

Nimio præstat impendiosum, te quam ingratum, dicier.

Compendium

Id. Capt. 5 2 22.

Satis facundus. sed jam fieri dictis compendium volo.

Gloriam

Id. Trinum. 3 2 30.

Ut rem patriam, & majorum gloriam fœdarim meum.

Gloriosus

Id. Curc. 5 2 34.

Ut fastidit gloriosus! mitte isthunc; ego dicam omnia.

Injuriam

Id. Aulular. 4 4 16.

Facin' injuriam mihi annon? Fateor, quia non pendes, maxumam

Injuria

Ter. Andr. 1 3 9.

Quo jure, quaque injuria præcipitem me in pistrinum dabit.

Injurie

Plaut. Pers. 3 3 4.

Impure, inhoneste, injurie, illex, labes popli.

Quomodo Nonius recte: nam injure prout in editis habetur, est vox nihili.

Fallaciæ

Id. Pseud. 2 3 6.

Hic doli, hic fallaciæ omnes sunt, hic sunt sycophantiæ.

Tertio

Id. Cistellar. 2 1 49.

Et equidem hercle nisi pedatus tertio omnis efflixero.

Collaria

Id. Captiv. 2 2 107.

Hoc quidem haud molestum est, quod jam collus collaria caret

Præmium

Id. Pseud. 4 7 126.

Auferetur id præmium à me quod promisi per jocum.

Præmiatores

Navius. Agrypnuntib.

Nam in scena capit vos nocturnos præmiatores tollere.

Vindemiator

Hor. Sat. 1 7 29.

Vindemiator & invictus. cui saepe viator.

Elogiorum

Plaut. Merc. 2 3 74.

Impleantur meæ fores elogiorum carbonibus.

Præstigiator

Plaut. Aulular. 4 4 3.

Ego Edepol te, præstigiator, miseris jam accipiam modis

Præstigiatrix

Id. Amphitr. 2 2 50.

Aut, pol, hæce præstigiatrix mulier multo maxima est

Vietus

Hor. Epod. 12 7.

Quis sudor vietis, & quam malus undique membris.

Victor

Plaut. Rud. 4 3 51.

Et victorem & piscatorem te esse, impure, postulas.

Fastidio

Lucil. 26

Quam fastidiosum & vescum cum fastidio vivere.

Suavium

Id. Trucul. 2 6 44.

(put.

*Habe bonum animum : Suavium, sis, pete hinc à me. nequeo ca-**Ibid. 47.**Suavium petere tuum jubeas. petere haud pigeat me, mel meum.*

Prandium

Id. Capt. 3 1 19.

tacon

Salvete, inquam. Quo imus una, inquam, ad prandium? atque illi

Lolligiunculas

Id. Cos. 2 8 57.

Emito sepiolas, lepadas, lolligiunculus.

Pecunia

Id. Aulular. 2 2 9.

*Ain' tu te valere? pol ego haud à pecunia perbene.**Laberius. Restione. Sic ego fulgentis splendore pecunia volo.*

Præconium

Id. Men. 5 9 93.

Quid? mihi ut præconium detis. dabitur. ergo nunc jam.

Viam

Viam

Id. Cæpt. 2 3 1.

Duce viam mihi, noti atque ignoti, dum ego hic officium meum.

Qua via

Ter. Hec. 1 1 16.

Aut qua via te captent illi, eadem ipso capi. Centor Leidenfis
omittit illi

Virg. Æn. 9 67.

Qua tentet ratione aditus, & qua via clausos.

Pacuv. Paulo.

*Qua via caprigeno generi gradibilis gressio est.**Ita constituetur Senarius integer potius quam Octonar.
truncus.*

Ter. Haut. 1 1 49.

Tradere: sed vi, & via pervulgata Patrum.

Viatico

Plaut. Trinum. 4 2 45.

Opus face est & viatico ad tuum nomen, ut tu prædicas.

Fiet

Pl. Trin. 4 3 61.

Si eris meritus, fiet; sed respice ad me. ego sum Charmides.

Omnia

Virg. Æn. 3 33.

Bis patriæ cecidere manus, quin protinus omnia.

Minacias

Plaut. Rud. 3 5 16.

Minacias ego istas flocci non facio tuas.

Potiones

Id. Stich. 1 3 60.

Quot potiones mulsi! quot autem prandia!

Oratione

Id. Rud. 1 2 21.

Qui oratione hic nos occupatos occupes:

Id. Merc. 1 2 64.

Tu quidem ex ore orationem, mihi eripis. taceo. tace.

Ennius Phœnice.

*Quam tibi ex ore orationem duriter distis dedit.*Cantio

Cantio

Id. Stich. 5 4 25.

Cantio est Græca

ἡ κέρν' ἢν ἡ τέρς πῖν', ἡ μὲ πῖν' αἶσα.

Cantationem

Ibid. 5 5 19.

Lepidam & suavem cantationem aliquam occipito cinedicam.

Mentionem

Id. Trin. 4 2 13.

Prius tu non eras, quam auri f. ci mentionem. nihil agis.

Opiniones

Phædr. 3 10.

Opiniones alterius ut quis ponderet.

Occasioni

Id. Asinar. 2 2 12.

Nam si huic occasioni tempus sese subterdixerit.

Mansiones

Turpilus. Paraterusa.

Ejus crebras mansiones ad amicam, sumpti largitatem.

Censuram

Id. Rud. 4 8 9.

At sume quidem; ne censuram semper facias. Censeo.

Sapientiae

Id. Trin. 5 2 32.

Sapientiae etas condimentum est. sapiens etati cibus est

Nequitia

Id. Most. 2 1 66.

Quae designata sunt & facta nequitia.

Filiam

Id. Trin. 5 2 32.

Filiam meam tibi desponsatam esse audio. nisi tu nevis.

Id. Cistellar. 2 1 48.

Nisi ego teque, tuamque filiam, meque hodie obtruncavero.

Novius. Surdo.

Filias habeo temulentas; sed eccas video incedere.

Custodiam

Id. Rud. 3 2 11.

More antiquo in custodiam suam commiserunt caput.

Id. Mostellar. 2 1 51.

In tuam custodiam meque, & meas spes credo, Tranio.

Quian

C. 9. Synæresis Veterum Poetarum.

121

Quian' *lb. 5 2 11.*

Verbero, etiam irrides? quian' me pro te ire ad cenam autumò?

Sexcenties *Id. Men. 5 4 8.*

Quin suspirabo plus sexcenties in die

Idem obtinet etiam in Propriis Nominibus.

Illurios *Plaut. Menach. 2 1 10.*

Histros, Hispanos, Massiliensis, Illurios.

Eotas, Ætolia *Plin. 35.*

Marcus ludius Eotas Ætolia orindus.

Videtur habere locum in Eotas contractio quæ in sequenti voce etiam cum Hiato conjungitur. inscriptio est pervetus & rustica.

Junio *Juvenal. 15 27.*

Nos miranda quidem, sed nuper Consule Junio.

Aquinios. Catullus. Curram scrinia. Cefios, Aquinios.

Ut recte Gifanius: non item in illo Virgiliano. *Vis & Tarquinios reges.* neque enim trisyllabum esse poterit, nisi Trochæum in Heroicum versum recipias. Aquinia gens, Aquino urbe fortean oriunda, secundam naturam producit. disparem esse Tarquiniorum rationem probatur.

Ex Horatio Carminum. 1 12.

Superbos *Tarquinj fasces, dabito, an Catonũ.*

Tranioni *Plaut. Mœcellar. 5 2 47.*

Tranioni remitte quæso hanc noxiam causa mea.

Formianus *Catull.*

Formianus saltus. Calpurniano. Epitaph.

Alibi, Furium. Autor Oðaviæ 5 971. Pandataria littora terra.

Pelio *Silius It. 3.*

Ossaque cum Pelio, cumque Hæmo resserit Othrys.

Q

Ii & iis. ut dii, diis. gratiis, gratis. denariis, denaris. tæniis, tænis. Velius Longus apud Terent. *Heautont.* 4 2 21. *miis nuptiis* in antiquiss. Cod. reperit. apud Plaut. *Cistell.* 4 2 8, 9.

-- *mi homines: Mi spectatores facite indicium.*

--Critici Enallagen numeri causantur: mihi Crasis in hujusmodi constructione simpliciorum solutionis rationem affert. Veteres mius dixerunt quod nos meus hinc Voc. Sing. Mie, mi. Plural. Mii, mi. Petrop. O mi hospites. Statius *Theb.* 1. *Si stagna petii Cirrhæa.* item *Connubii gavisus inii.* Id. *Achill.* *Nec nisi jussus abii.* Seneca *Medea.* *Fidemque supplex præsidis dextra petii.*

Fallaciis Plaut. *Pseudol.* 4 7 126.

Docuit ut fallaciis hinc à me mulierem abduceres.

Sed de vocalibus geminatis minus dubitatur, quin coalescant: præstat igitur cœpta prolequi.

Otiose Plaut. *Mosell.* 3 2 128.

Quid nunc? quin tu is intro atque otiose perspectas, ut lubet?

Otiose. otium. Plaut. *Aulular.* 4 10 41.

Magna est res, quam ego tecum otiose, si otium est, cupio loqui.

Otiolus Plaut. *Mosell.* 4 3 11.

• *Quid tu ut otiosus res novas requiritas?*

Otio Id. *Trin.* 3 2 32.

Ita vi Veneris victus, otio captus, in fraudem incidi.

Similem ad modum otiolus, otiosa contrahere amabant prisca. omitto Genitivos in ius terminatos.

Stellio Virgilius *Georgic.* 4. ut Gifanius ex v.c.

Stellio & lucifugis congesta cubilia blattis.

Modestior Plaut. *Men.* 5 5 33.

Imo modestior nunc quidem est de dictis, præut dudum fuit.

C. 9. *Synæresis* *Veterum Poetarum.*

123

Prior *Terent. Phorm.* 2 2 28.

Prior bibas : prior decumbar. Cæna dubia adpenitur.

Ibid. 3 2 27.

Miles dare se dixit, si mihi prior tu attuleris, Phædria.

Plaut. Cist. 2 3 71.

Prior posterior sit & posterior sit prior.

Firmiorem *Ter. Hec.* 5 1 20.

Quære alium tibi firmiorem dum tibi tempus consulendi est.

Certiozem *Plaut. Casin.* 2 6 1.

Face, Charine, me certiozem quid meus vir me velit.

Id. Curcul. 5 2 35.

Nihil est, quicquid ille dicit. fac me certiozem obsecro

Mensium *Id. Most.* 1 1 78.

Paucorum mensium sunt, relicta reliquia.

Ovid. Fastor. 5.

Cum tua sint, cedantque tibi censuria mensium

Nec tu dux mensium Iane bisformis eras.

Seneca Phaniss.

Quod pene vidi. per decem mensium graves

Trium *Plaut. Aulul.* 2 4 46.

Solet ire coctum tui trium literarum homo.

Id. Most. 2 1 10.

Vel isti qui hastis trium nummorum causa subeunt sub fûlas.

Id. Trinum. 4 2 6.

Qui ego nunc subigor trium nummorum causa ut has epistolas.

Mortalium *Id. Rud.* 5 1 1.

Quis me est mortalium miserior, qui vivat alter hodie?

In Propr. Nom. Flos Veronensium. Catull. Phronesium in recto.

Plaut. Truc. 1 1 60.

Phroneſum. nam Phroneſis eſt ſapientia.

Potius, Adverb. *Id. Caſin. 2 3 38.*

Veſtimentis, ubique educat pueros, quos pariat potius.

Totiusque *Georg. 4.*

Magnanimosque duces, totiusque ex ordine gentis

Quoad, quod *Terent. Eun. 2 1 8, 9.*

Munus noſtrum ornato verbis, quoad poteris, &

Iſtum æmulum, Quoad poteris, ab ea pellito.

Plaut. Rud. 4 4 29.

Quoad primarius vir dicat comprime hunc ſis, ſi tu iſt.

Id. Pſeud. 2 2 29.

Præſtituta eſt, quoad referret nobis, nec dum rettulit.

Horat. Sat. 2 3.

Heredes voluit. quoad vixit, credidit ingens.

Coaddito *Id. Caſin. 3 1 4.*

Cano capite; ætate aliena, coaddito ad compendium.

Coaccedunt *Id. Cure. 2 3 65.*

Triginta minis, veſtem, aurum: & pro iis decem coaccedunt minæ.

Coactum *Id. Trin. 2 4 125.*

Tum vinum, priuſquam coactum eſt, pendet putidum.

Coagmenta *Id. Muſtellar. 3 2 144.*

Viden' coagmenta in foribus; video. ſpecta quam arte dormiunt.

Coerce *Pacuvius Atalanta.*

Gradere, atque atrocem coerce confidentiam.

Id. Tencro. Niſi coacturo prætervitatem, atque hoſtio ferociam.

Coite *Id. Men. 5 9 46.*

Poſſum ſed nunc coite. uterque id, quod rogabo, dicite.

Cuierint

C. 9. Synæresis

Veterum Poetarum.

125

Coierint

Lucr. 2 1060.

Tandem coierint. eâ qua conjecta repente.

● Coinquinari

Ennius puto (apud Cic. l. 3. de Nat. deor.)

Periculum, matres coinquinari regias.

Coemptionalem

Plaut. Bacchid. 4 9 42.

Nunc Priamo nostro si est quis emptor, coemtionalem senem.

Cooperiant, cop. cooperuisse, cop. coopertus, copertus. coopis, copis. coopia, copia.

Idem accidit v oculis Proin, prout ; Ohe ! oho ! si tanti esset exemplis probatum ire, quæ passim occurrunt.

Ruina

P. Syrus.

Haud cito ruina perit vir, qui ruinam timet.

Patrui

Stat. Theb. 4 430.

Nocturnique canum gemitus, ubi limina patrui.

Januam

Plaut. Men. 1 1 9.

Tum compediti januam lima proterunt.

Id. Aul. 4 5 6.

Tantis per hic ego ad januam concessero.

Censui

Id. Curc. 1 1 84.

Ego nobis offerri censui. quin tu taces.

Immiscuit

Phædr. 1 3.

Immiscuit se pavonum formoso gregi.

Expalluit

Plaut. Curc. 2 3 32.

Viden' ut expalluit ! datin' isti sellam, ubi assidat, cito ?

Maluisti

Lucilius. apud Cic. de fin. bon. & mal.

● *Maluisti dici. Græce ergo, Prater, Athenis*

Id quod maluisti, te, quum ad me accedis, saluta.

Fuit

Id. Capt. 2 2 38.

Nam ille quidem Theodoromedes fuit germano nomen.

Lucil. 14.

In terra fuit, lucifugus nebulo, id genui sane.

Plaut. Mil. Gl. 4 6 11.

Namque edepol vix fuit copia adeundi atque impetrandi.

Fuere

Id. Stich. 4 2 3.

Ita mihi autores fuere ut egomet me hodie jugularem fame.

Fuisti

Ter. Heaut. 5 2 34.

Dum istis fuisti solus, dum nulla alia delectatio.

Fuissent

Plaut. Bacchid. Epilog. 1.

Hi senes, nisi fuissent nihili, jam inde ab adolescentia.

Fuisse

Lucil. 17.

Compernem aut varam fuisse Amphitruonis uxorem.

Plaut. Merc. 2 4 2.

Fuisse credo, prout quo pacto ego divorjus distrabor.

Tumultuoso

Id. Trin. 5 2 52.

Quis homo tum tumultuoso sonitu me excivit subito foras.

Æstuose

Id. Bacchid. 3 3 67.

At quæ acerrume atque æstuose absorbet, ubiqueque attigit.

Tueri

Lucil. 26.

*Porro amici est bene præcipere, tueri, bene prædicere.**Mercer. Tusci. argutius quam sapius. prædicit non semper valet ἀσφαλισίη). aliquando φθινύδην.*

Ter. Eun. 4 4 54

Virgine? ita. utrum taceamne: an prædicam? tu pol, si sapi

Fluctuat

Lucrot. 3 190.

Namque movetur aqua, & tantillo momine fluctuat.

Lactuosum

Epitaphium. citante Gifanio.

Lactuosumque mihi quid scio, quid fueris.

Promisque

Promisque cue. *Varro. Caprino pralio.*

Cetera promisque voluit communia habere.

Arcuato *Ovid. Metam. 11.*

Iris & arcuato cælum curvamine signans:

Sin per qu. scribas, eodem res redit. manebit enim notatio, scriptura variante. Pituita & Fortuitus quomodo mensurentur, notius est, quam ut hic denuo aliquid de iis reponatur. Gratuitus, cujus temporis, pene ultimam habeat fortasse necdum satis liquet.

Mortuum *Plaut. Stich. 4 2 57.*

Neque ego hoc committam ut homines mortuum me dicant Fame.

Observatu dignum quod occurrit circa voces sanguis, quis, neque, temporis discrimen.

Sanguis *Lucret. 4 1043.*

Emicat in partem sanguis, unde icimur, istu.

8 850. *Ignis, an humor, an aura quid, horum sanguis, anne, os?*

Ovid. Fast. 6.

Educet. at sanguis ille sororis erat.

Id. Metam. 10.

Et color & sanguis animusque relinquit euntem.

Silius Ital. 9.

Vulneraque, & sanguis, & clamor & arma juvarent.

10. *Et color & sanguis & tela minora periclo.*

Valer. Flac. 3.

Porrigit, & iusta sanguis exuberet urna.

Seneca Medea 2 775.

Victoris isthic perfidi sanguis inest

Quis *Plaut. Aulular. 4 10 43.*

Neque scis quis abstulerit? isthuc quoque bona, atque id scis.

Id. Truc. 5 25.

Sed eccam video boues! amica, quid agis? quis illic homo?

Juven. Sat. 12 48.

Sed nunc quis alius? qua mundi parte? quis audet?

Statius Theb. 7.

Phocida? quis Panopen? quis Aulida? quis Cyparisson?

Boeth. de Consol. Pb. 3 4 7.

Quis illos igitur putet beatos?

Ciceto, qui versum in soluta oratione vitiosum putat, reprehenditur à Quintiliano 9. 4. quod Orationem in L. Pisonem ab Senario exorsus sit Proh DI immortales! quis hic illuxit dies?

Quid

Ter. Heautont. 3 3 40.

Si quid hujus simile forte aliquando evenerit.

Id. Eun. 5 5 10.

Quicquid hujus factum est, culpa non factum est mea.

Que Positionem facit. *Varro Hecatombe.*

Ubi illa phalera, gemmeaque ephippia?

Neque

Plaut. Amph. 3 2 27.

Si dixi, nibilo magis es, neque esse arbitror.

Id. Mostell. 1 3 107.

Neque cerussam, neque melinum, neque ullam aliam effuciam.

Mart. 10 69.

Custodes das, Polla, viro, nec accipis ipsa.

Manil. Astr. 1.

Nec gravius cedit, neque horrens frigore surgit.

Id. 5. Feminea vestes, neque insunt tegmina plantis.

Verfus tenor Scaligero suspectus: reponit igitur insulant, ut
numeros

C.9. Synæresis Veterum Poetarum.

129

numeros absolvat. Latinitatis, ni fallor, dispendio. Vestes enim inesse magis quam subesse dicuntur membris humani corporis.

Statius. Thebaide. 2.

Solus in arma voco, neque his mora. quos ubi plures.

Plaut. Mercat. 5 2 21.

Non concedam; neque quiescam usquam noctu, neque interdus.

Notandum Major contrahi velut Angl. More.

Plaut. Pen. 1 3 4.

Quid jam? quia majorem partem in ore habitas meo.

A Jacio composita miram retinent proprietatem. dico, si vocalis præcedat. interdum enim contrahuntur.

Ejicit *Lucr. 4 1265.*

Eicit enim sulci recta regione, viaque.

Dejicit *Asinius Gallus.*

Qui caput ad levam deicit, glossemata nobis.

Projicere *Ter. And. 1 1 113.*

Quæ sese in ignem proicere voluit, prohibui.

Projiciet *Sen. Theb.*

Et inter acies projiciet raptam duas.

Rejicere *Ter. Phor. Prol.*

Ille ad famem hunc ab studio studuit reicere.

Rejice *Plaut. Asinar. 2 1 6.*

Quin tu abs te socordiam omnem reice, & signitiem amove.

Virgil. Ecl. 3 96.

Tityre pascentes à flumine reice capellas.

Rejiciat *Ter. Phor. 5 5 5.*

Nam si altera illa magis instabit, forsitan nos reiciat.

R

Conjicitis;

Conjicitis; cojicitis, coicitis. *Plaut. Merc. 5 2 11.*

Sanus non es. quin pedes vos in curriculum coicitis?

Conjiciam

Id. Rud. 3 4 64.

Nam hercle ego te barba continuo arripiam, & in ignem coiciam.

In reliquis vero compositis, ubi præpositio in consonantem definit, verbum modo plene, modo concise ponitur: cujus rei testimonia in alium articulum commodius rejicientur. Vocalium confluxu quomodo arctentur syllabæ, quod ad studium Artis Metricæ excitandum & ad operam in ejus rudimentis dirigendam nonnihil valeat, ex superius dictis non obscure colligi posse confido. Rursus earundem vocalium conciliis di-
remptis, quomodo voces spatia laxent, inquirere series argu-
menti monet & hortatur.

C A P. X.

Diæresis.

Resolutio vocalium complexarum, quam DIÆRESIN appellant notam genuinæ antiquitatis præ se fert, eoque augustior est. Martiali notatur antiquarius sui seculi Poeta quod sic claudere versum suave judicaret, *terrai frugiferai* quomodo & *Ennius: silvai frondosai*.

Tuæ turbæ; tuai turbai *Plaut. Mil. Glor. 2 5 69.*

Atque apud hunc vicinum. tuæ mihi turbæ non placent.

Id. Asinar. 5 2 44.

Dic, amabo, an fatet anima uxoris tuæ? nauteam.

Familiæ; familiai

Id. Merc. 5 1 5.

Di penates meum parentum, familia Lar pater

Nebulæ; nebulai

Id. Pæn. 1 2 62.

Quojus ego nebula cyathoseptem noctes non emam.

Amicæ;

C. 10. *Diæresis* *Veterum Poëtarum.*

131

Amicæ; amicaï *Id. Tru. 2 4 5.*

Non des amice, Dinarsche, suaviu.

• *Fugæ; fugai* *Varro Parmenone.*

Viscum, fugæ lineamque compedem

Æoles unde Latinam idioma maximam partem profluxit, solent diphthongos resolvere ut παῖς· παῖς· δαῖς· δαῖς.

Charmidæ; Charmidai *Plaut. Trin. 2 2 78.*

Lesbonico huius adolescenti, Charmidæ filio.

Periphanæ; Periphanai *Id. Epidic. 5 1 30. Imp. male Periphani*

Videon ego Telestidem te Periphanai filiam?

Ib. 2 2 61.

Illi. ibi nominat Stratippoclem Periphane filium

Quomodo locum illum alias confusum & inconditum superius digessimus. Charmidai, Periphanai. Æolum more χαρμίδα· περριφάναι. ipsa soni laxitas propter syllabarum augmentum sententiæ quandam amplitudinem circundat. Liceat duos modo versiculos sub initium hujus commentarii memoratos ob oculos revocare. hic *Ennianus.*

Olli respondit Rex Albæ Longæ. i. e. Albai Longai

Quid, quæso, apud Ovidium leniori fertur agmine? nil coacti: nihil supervacui. peregrinitas à fronte; Archaismus in extremis vocibus dissolutis, utrumque pompalitatem personæ Regiæ conciliat. præterquam quod singulæ dictiones in aptos numeros, velut sine tormento, suoapte nutu confidunt.

Plautinus ille de legato; Magnæ Reipublicæ grátia.

Aciem instructam censeas: ita lentis & militariis gressibus superbum incedit: agmen in medio quadratum, cornibus hinc inde circumfusus. Interdum j & v. durum in yod & wau emolliuntur.

Troiz *Seneca Hippol. Mist infestis Troia ruinis.*

Id. Troasyn. Dum luem tantam Troiæ atque Achivis.

κοῖλον Æolice κοῖλον Priscian, L. 1. c. de ordine literarum

Ερξίν πῆ δῆτ' αἰολβῶ ἀδρούνην πρᾶτῶ.

Subiecta ; Subiecta Seneca Hippol.

Siqua ferventi subiecta Cancro est

Jam in dissyllabum iam distrahitur : quod Scauro ex priscis observatum.

Plaut. *Asinar.* 1 1 50.

Qui mihi auscultabunt facient obsequelam iam.

Nunc jam; nunc iam Ibid. *Prol.* 1.

Hoc agite sultis spectatores nunc iam.

Idem *Most.* 2 1 79.

Et ego hinc occludam. jube venire nunc iam

Ibid. 2 6.

Apoge apoge te à me nunc iam post hunc diem

Ibid. 4 3.

Circumspice etiam. nemo est : loquere nunc iam.

Idem *Pæn.* 3 6 19.

Demos abeamus nostras, sultis, nunc iam.

Ibid. 5 1.

Suspendant omnes nunc iam se aruspices.

Idem *Pseud.* 1 1 116.

Dabo. molestus nunc iam ne sis mihi.

Ibid. 5 82.

Peccata mea sunt. animum advorte nunc iam

Idem *Stich.* 5 6 7.

Ago iam infla buccas. nunc iam aliquid suaviter

Id. *Trinum.* *Prol.* 3.

Adest, bem illa sunt adis : i. intro nunc iam

Ibid.

Ibid. 1 2 158.

Iſtuc volebam ſcire. i ſane nunc iam

Id. Aul. 3 7 5.

Coquite, facite, feſtinate nunc iam quantum lubet.

Id. Curcul. 5 2 37.

Summane nunquid nunc iam me viſ? Vale atque ſalve.

Id. Moſtellar. 4 2 73.

Alio, credo, commiſſatum abiſſe; abeamus nunc iam

Ib. 5 2 44.

Diſpudet. dat iſtam veniam: quid me fiet nunc iam.

Id. Rud. 3 3 20.

Deſiſte diſtis nunc iam me miſeram conſolari.

Id. Stich. 5 7 6.

Intro hinc abeamus nunc iam: ſaltatum ſatis pro vino eſt

Terent. And. 5 2 25.

Age nunc iam; ego pol hodie, ſi vivo, tibi

Ibid. 2 5 13.

Inunc iam intro ne in mora cum opus fit ſies

Ibid. 5 2 1.

Animo nunc iam otioſo eſſe impero. Hem Davom tibi

Ibid. 1 1 144.

Curabo. eamus nunc iam intro. i, præ, ſequor.

Quomodo extat in quinque Mſſ. Cenſor Leydenſis deteriores Codd. ſecutus jam nunc edidit.

Ibid. 2 1 29.

Preſer, dum proficiſcor aliquo, ne videam. Audi nunc iam

Ibid. Heant. 4 1 5.

Abi nunc iam intro, atque, illa ſi jam laverit, mihi nuncia.

Id. Adel. 5 7 16.

Ego lepidus in eo gratiam. jube nunc jam

Jocum; iocum Plaut. Captiv. 4 1 3.

Laudem, lucrum, ludum, iocum, festivitatem, ferias.

Lavius Protefilaodamia.

Ineunt, irruunt, cachinnos, ioca, dicta risitant

Suavis Vetus Epigr. Oulus suave: multiplex herba genus.

Suemus Lucr. 1 54. Adpellare suemus, & hac eadem usurpare

Adfuevi Phædrus 4 6. Omne adfuevi ferrum quæ corrodere.

Adfuetam Id. 3. Prol. Ut adfuetam fortius præstes vicem.

Insueta Id. 1 11. Ut insueta voce terreret feras

Suasu Andrie Argum. Davi suasu non repugnat Pamphilus.

Evoluam Catullus. Condita quin veri pectoris evoluam

Evoluisse Ovid. Tr. 2. Nunquam te nostros evoluisse jocos

Involuisse Id. Ep. 9. Infantem cunis involuisse manum.

Eloquere Plaut. Most. 2 2 38.

Vos quoque terram. obsecro, hercle, quin eloquere

Sylvæ; sylvæ Horat. Epod. 13 3. Nunc mare, nunc sylvæ.

Id. Carm. 1 23. Aurarum & sylvæ metu.

Milvus Terentius Phorm. 2 2 16.

Quid istuc? quia non rete accipitri tenditur, neque miluo.

Ut Mss. o. & Gifan. Editor. Nott. Var. Milvio.

Ovid. Met. 7 17. Ut volucris, visis rapidissima, milvus, extis.

Hor. Epod. 16. Adulteretur & columba miluo.

Plaut. Aul. 2 4 37. Pulmentum pridem ei eripuit milvus.

40. Ut sibi liceret miluum vadariet.

Phædr. 1 3 1 3. Columba sæpe cum fugissent miluum.

10. Illa credentes tradunt sese miluo.

Plaut.

Plaut. Rud. 4 4 80.

Vidi petere miluum etiam, cum nihil auferret tamen.

Id. Pæn. 5 5 13.

Tenesis me arcte, mea voluptas; male ego metuo miluos.

Miluinus *Id. Pseud. 3 2 63.*

Nisi miluinis aut aquilinis unguis.

Id. Men. 1 3 29.

Madida quæ mihi in mensam apposita miluinam suggerunt

Larva; Larua *Plaut. Gass. 3 4 2.*

Qui me atque uxorem ludificatus Larua

Id. Amph. 2 2 145.

Nam hæc quidem edepol laruarum plena est. quid verbis opus est?

Id. Aul. 4 4 15.

Larua hunc, atque intemperie, insanieque agitant senem

Id. Capt. 3 4 66.

Jam deliramenta loquitur. Larua stimulant virum.

Id. Merc. 5 4 20.

Num ibat exulatum, an abiit? etiam loquere larua?

22. *Fateor deliqui profecto. etiam loquere larua?*

Laruatus *Id. Men. 5 4 2.*

Num laruatus aut cerritus, fac sciam.

Id. Amph.

Laruatus. edepol hominem miserum! medicum querite.

Larualis. Priapeis. Pallorem, maciemque larualem.

Reliquom *Ter. Eun. 5 5 26.*

Reliquom? tantum est cesso huc introirumpere.

Plaut. Cistel. 1 3 40.

Nunc, quod reliquom restat, volo persolvere.

Ibid.

Ibid. 2 1 30.

• *Quod dedi datum non vellem, quod reliquum est, non dabo.*

Phædr. 1 31, 13.

Tunc de reliquis una; Merito plectimur.

Id. 3 4 2. *Inter reliquas merces atque obsonia.*

Id. 4 22. *Accepit partem: cum reliquam posceret.*

Lucret. 1 560. *Nunquam reliquo reparari tempore possunt.*

Id. 2 954. *Reliqui motus vitales vincere saepe.*

Quid *Plaut. Most.* 3 2 70.

Quid consomniavit? ego dicam tibi

Quoiquam; ut cuiquam *Plaut. Capt.* 4 1 5.

Nec quoiquam homini supplicare nunc certum est mihi

Aliquo *Id. Rud.* 2 7 17.

Dum mea arescunt: in aliquo tibi referam gratiam

Nisi Hiatus, quod facit aliquando, reddat ult. in mea syllabam communem.

Quoniam *Id. Stich.* 5 3 3.

Domo dudum huc arcessita sum, quoniam nunciatum est

Nequaquam *Novius. Pullis.*

Ubi tu nequaquam cubares aspriter.

Aquæ *Lucr.* 6 550.

• *Fit quoque, ubi in magnas aquæ, vastasque lacunas.*

Ibid. 863. *Quæ calidum faciunt aquæ tactum atque vaporem*

Vulgati Codd. subdiderunt, laticis. etiam Beda parum attendit ad Diæresin, cum tradit vett. principem vocalem in aquæ pro communi usurpare solitos

Plant. Mil. Gl. 2 6 71.

Aqua aquæ sumi, quam hæc est, atque ista hospita.

Affinis huic materiæ erit disquisitio de toto genere vocalium, in eadem dictione concurrentium inter se, quantum spatium occupent & tueantur: quantoque temporis intervallo jure proferri debeant.

C A P. XI.

Vocalis ante Vocalem.

EST igitur & alia POSITIO, quæ dicitur, VOCALIS ante ALTERAM, in diversis ejusdem dictionis syllabis, in eaque traditur ubique, paucis duntaxat exceptis, prior corripi. an ita se res antiquitus habuerit veterum monumenta recolamus.

Primo propter latentem diphthongum vocalis illa produci-
tur. ut in ei velut eii. in Germanica pronuntiatione vocis ejus;
eijus clare exauditur. sic ei, eii.

Terent. Heaut. 3 1 27.

Non tu ei dixti ut essem? Non. quamobrem Chreme?

Dixti in C. C. C. scripto 1471. Leydenfis dixisti: quamvis in Eographio legatur, dixti.

Ibid. 46. Sensi. nam unam ei cenam atque ejus comitibus.

Ita MSS. o. Faern. & Donat. in *Adelpb.* 1 2 59. contra Leydenfis -- *namque ei unam cenam.* libb. non præeuntibus.

Ibid. 4 5 29. Fortasse argentum dabitur ei ad nuptias.

Guietus supposuerat, illi. nimirum tenorem vocis ignorabat recentiorum regulis transversus actus.

Ibid. 4 25.

Næ ille haud scit hoc paulum lucri quantum ei damnum apportet.
Lugdunenfes typothetæ omiserunt, hoc, manifesta versus rui

Plant. Casn. Prol. 35.

Senex hic maritus habitat; ei est filius.

Id. Curc. 4 3 12.

Is Summanum se vocari dixit; ei reddidi.

Id. Mil. Gl. 2 2 101.

Cito domum transire, atque has ei monstra, praece.

Ter. Phor. 5 7 79.

Quin novo-modo ei faceres contumeliam.

Id. And. 2 6 12.

Laudo, dum licitum est ei, dumque aetas tulit.

Id. Ph. 5 8 41.

Habet has ei quod dum vivat, usque ad aurem ogganniat

Id. Hec. 4 1 58.

Neque detractum ei est quicquam, qui posset post noscieri qui fiet.

Coierint in superiori cap. videtur idem posse, ac si scriberetur coijerint; eoque nomine in syllabam mediam seu ancipitem transire.

Lucret. 2 1135.

Nec facile in venas cibus omnis diditur ei.

Id. 5 285. Nam primum quicquid fulgoris disperit ei.

Ibid. 753. Lumine, & à terris altum caput obstruere ei.

Id. 6 674. Scilicet & flavius qui non est maximus ei est.

Ib. 79. Et manibus mitidum teneris opus effluit ei. ei N. Pl.

Id. Merc. 5. 2. 28.

Non amittunt hi me comites, qui tenent. qui sunt ei? penult. corr.

Etiā in Dativ. Sing.

Plant. Mil. Gl. 4 5 5.

Verum postremo impetravi, ut volui; donaviq; ei.

Huic

Plaut. Bacch. 4 94.

Nam non conducis huic sycophantia.

Id. Rud. Prol. 39. *Huic filiola virgo perit parvula*

Id. Bacchid. 3 3 20. •

Mibi discipulus, tibi sodalis perit, huic filius.

Id. Amph. 2 270.

Etiam tu quoque assentaris huic? quid vni feres?

Id. Men. 5 979.

Eam dedi huic. hancne dicis, frater, palla quam ego habeo?

Cui

Id. Amph. 3 11.

Ego sum ille Amphitruo cui est servos Sosa.

Id. Men. 5 530.

Perdormisco, si resolvi argentum cui debeo.

Id. Merc. 3 430.

Loquere porro aliam malam rem: cui est emptum? nescio.

In Gen. Sing. 5. declinationis

Rei;

Lucr. 1 688.

Præterea rei qua corpora mittere possit.

Id. 2 111. *Cujus, uti memoro, rei simulacrum & origo.*

Ib. 236. *Tempore inane potest vacuum subsistere rei*

Id. 6 392. *Et potius nulla sibi turpis conscius rei. Aliter*

Plaut. Men. 3 229.

Adolescens, quaeso, quid tibi incum est rei?

Id. Merc. 5 43.

Optuma opportunitate ambo advenisti. quid rei est?

Fidei

Id. Aul. 3 647.

Aulam in Fidei forum. ibi abstrudum probe.

Lucr. 5 103.

Nos jactare unde manus via qua munita fidei.

Ennius. Ille vir haud magna cum re, sed plenus fidei.

Quem verum Gifanius ~~non~~ injuria reputat.

Paulinus. Auscultat nato genitrix (vis tanta fidei)

Id. Discutiebat ovans galea scutoque fidei.

Adeo non temere est, quod *Beda* penult. Natura longam,
Licentia Poetarum sc. Novorum corripere affirmet.

Alterius; Terentianus. Nec alterius indigens opus veni.

Id. Sescuplo vel una vincit alterius singulum

Id. Sub alterius consonant vocabulo.

Sed mihi non ponitur extra dubium seculi istius autoritas,
cum classici scriptores syllabam in ista voce penultimam fere
constanter corripiant. Manet etiam natura longa, quamvis
sequatur vocalis.

Ierant *Ter. Adelph. 1 1 2.*

Neque servolorum quisquam qui adversum ierant

Fieret *Id. Eun. 1 2 12.*

Pars aqua amoris tecum, ut pariter fieret.

Id. Adelph. 1 2 26. Injurius est, nam si esset unde id fieret.

Id. Ph. 5 1 33.

Quod nos ambo opere maximo dabamus operam ut fieret.

Plant. Amph. 1 2 24. Pater curavit uno ut fetu fieret.

Id. Trin. 3 2 18.

Atque honori posterorum tuorum ut vindex fieres

Ter. Andr. 4 4 53.

Hic fecer est, alio pacto haud poterat fieri.

Plaut. Pan. 3 3 11.

Non fore: nec Fortunam id situram fieri.

Ibid. 43. Consulto hoc factum est, mihi ut insidia fierent

Id. Bac. Epid. 3:

Neque adeo hac faceremus, ni antehac vidissemus fieri.

Id.

Id. Rud. 5 3 48.

Palam age. nolo murmur ullum neque susurrum fieri.

Ter. Heaut. 5 4 14.

Patiar, Clitipho, flagitiis tuis me infamem fieri.

Pub. Syrus. Ita habeas amicum posse ut fieri inimicum putes.

Tanaqu. Faber Trochaico ceu vitioso, cum per se sanus sit, traiectione particulæ remedium quærit.

Confieri

Pacuv. Hermiona

Quum pigra est ipsa, ut spisse omnia videantur confieri

Interfieri

Pl. Trin. 2 4 131.

Si in obferendo possent interfieri.

Est & alia vis hujus Positionis, qua syllabæ natura longa cum apud Græcos, tum Latinos corripuntur.

Suet. Νέραν, Ορίσης, Αλκμάων μητροκτόνοι.

Aristoph. Plut. Οἱμοι κακοδαίμων ὡς ἀπλόμα δάμας

Plaut. Asinar. 2 2 67.

Meminiſſin' afinos Arcadicas mercatori Pelleo.

Qu. Trist. 3 12 2.

Longior antiquis visa Maotis hyems.

Val. Flac. 6 Arg.

Æquaque nec ferro brevior, nec romphæa ligno.

Seneca Troas. Alti vadosos Sigeon spectans sinus.

Soph. Philoctet. 1401.

Τίνα προσωφίλητον ἔρχετ' εἰλεσι πῖς Ἡρακλέους;

Ar. Pluto Εἰ γὰρ ὁ Πλὺτ' ἐβλέψῃ πάλιν, ἀναόμαί τ' ἴσιν ἑαυτῶν.

Id. Achar. Φιλαῖς ἐπὶ βαρχέου.

Virg. Æn. 1 205.

Accessis scopulos, vos & Cyclopeia saxa.

Soph. Phil. 1254. Σὺ δ' ὦ Πρίαυ' πῶς φιλοπονήτω λέγω.

Ar. Pluto. Γεωργὸς εἰς μελαγχολαῖ μ' ἔταος οἷ;

Id. Equitib. Ἀλλ' ἔχ' οἷον π' τ' Παφλαγόν' ἐδὲν λαθῶν.

Æschylus Niobe. Οἷσ' πιαύτης παρθίνα λοχιά).

Catull. de coma Ber. Non, ita me divi, vera gemunt, iuverint.

Pro juverint. imitatur jurandi formulas, quas comminutis & concisis vocibus concipere quibusdam lepidum videbatur. sic deurit, præustas. nec ideo semper Positio Naturam expellit.

Statius Thebaid.

6. Præmia, cum vacuus domino præiret Arion

10. Nec deest captis, unde hæc tam fera repente.

11. Deest servitio plebes, hos ignis agentes.

d. Epenthericum aliquando facessit ut committantur vocales. Proderit, proerit.

Plaut. Cistellar. 4 2 75.

Commoda loquelam tuam: tibi nunc proderit. confitemur.

Antideo, anteco Ibid. 2 1 3.

Qui omnes homines supero atq; antideo cruciabilitatibus animi.

Præterita etiam in ui incrementi speciem præferebant. ut pluo, pluvi.

Fui Plant. Rud. 5 3 3.

Quando ego erga te benignus fui, atque opera mea.

Fuimus Id. Captiv. 2 2 12.

Captus est? Ita non nos igitur soli ignavi fuimus

Ennius. Nos sumus Romani, qui fuimus ante Rædini.

Fuerint Plaut. Pæn. Prol. 110.

Quo genere gnato, qui parentes fuerint.

Fuerim Id. Mil. Glor. 4 8 54.

Cogitato identidem tibi quam fidelis fuerim.

Luit. *Lucilius. Tantalus, qui pœnas ob facta nefantia luit.*

Annuat

Enn. Ann. 2.

Annuat sese mecum decernere ferro.

Plaut. Asin. 4. 1. 63. Tot reddat spurcas, quot puras habuerit.

Phœdrus 3. Ad Eutychem.

Et, laude invita, in hanc vitam incubuerim.

Id. 3 17. At mehercule narrabit, quod quis voluerit.

Id. 4 9. Significat primo, saepe quos alueris. in Nomine.

Lucr. 2. 463. Sed quod amara vides eadem, quæ fluvida constant.

Ib. 465. Nam quod fluvidum est, e levibus atque rotundis.

Novissimis his articulis exposuimus quæ sint vocalium inter se concurrentium affectiones: circa syllabarum detrimentum facilius erit quæstio.

C A P. XII.

Syncope.

FRequentabatur temporibus priscis brevis vocalis ex medio vocis exemptio, quam SYNCOPEN dicunt, ubi hodie vix habet locum.

Dixti. ut supra in ei.

Non tu ei dixti ut essem? Non. quamobrem Chreme?

Id. And. 3 1 1.

Ita pol quidem res est, ut dixti, Lesbia:

Imo apud eundem plufquam vices.

Dixe

Id. Pœn. 5 2 1.

Ain tu tibi dixi Syncerastum, Milphida.

Plaut. Amph. Exjuravisti te mihi dixi per jocum.

Ansen,

Auson. in 7. Sap.

Multi hoc Solonem dixit Cræso existimant

Ut in ludo non absurde.

Ter. Hec. 5 4 5.

Maneo, sic te dixit opinor; invenisse Murrbinam

Etiamsi scribitur plene, ut in Schreveliana editione, legitur concise. Arnobius dixit l. 5. extra versum usurpat

Addixti

Mart. 10 31.

Addixti seruum nummis hære mille ducentis

Id. 12 16. Indixit Varro

Duxti Varro τῷ θι ναυτῶν. quas ærifice duxti

Abduxti

Plaut. Curc. 5 2 16.

Me reposcui, quam ab lenone abduxti hodie, scelus viri.

Adduxti

Ter. Un. 4 7 24.

Rogitas, quæ mihi ante oculos coram amatorem adduxti tuum;

Id. Heaut. 4 6 15.

Amicam adduxti, quam non liceat tangere

Adduxe

Plaut. Rud. 4 4 3.

Quæ me pellices adduxe dicat ante oculos suos.

Induxti

Ter. Hec. 4 4 69.

Nunc animum rursus ad meretricem induxisti tuum.

Id. And. 5 3 12.

Olim isthuc, olim cum ita animum induxisti tuum

Obduxe Argum. Merc. Obduxe scortum. tum Charinum ex fuga

Induxe Varro. Producti. Produxe Ter. Ad. 4 2 22.

Produxe aiebas. factum. verum venit post insaniens.

Subduxti

Terent. Eun. 4 7 25.

Quid cum illo tu agas? & cum eo clam te subduxti mihi

Subduxe

Subduxe Varro de R. R. a 1. quam sibi Thyestem subduxe queritur. ut Victorius ex antiquis codicibus edidit.

Traduxti *Plaut. Cas. 3 3 16.*

Iamne hanc traduxti huc ad nos vicinam tuam?

Directi *Virg. Æn. 6.*

Dardana qui Paridis directi tela, manusque

Extinxti *Id. Æn. 4.*

Extinxti te, meque, soror, populumque patresque

Extinxem *Ibid. 606.*

Cum genere extinxem; memet super ipsa dedissem

Affixet *Silius Bel. Pun. 14.*

Affixet transiro; vix morte incepta remittit

Intellexti *Ter. And. 1 3 2.* quomodo Prif. citat in libello de versibus comicis,

Quantum intellexti medo senis sententiam de nuptiis,

Plaut. Rud. 4 4 59.

Dixi equidem: sed, si parum intellexti, dicam deniq.

Intellexes *Plaut. Cistellar. 2 3 81.*

Nam, ni intellexes, nunquam, credo, emitteres.

Surrexti *Mart. 5 80.*

Undecies una surrexti, Zoile, cana.

Surrexe *Hor. Serm. 1 9.*

Tam nigrum surrexe mihi, fugit improbus, & me.

Depinxti *Plaut. Pæn. 5 2 154.*

Formam quidem, hercle, verbis depinxti mihi.

Emunxti *Id. Most. 5 1 60, 61.*

Me emunxti. videbis, satine recte? num mucos fluunt?

Imo etiam cerebrum quoque omne è capite emunxti meo.

Auxti Auson.

Luxti

Catull. de Coma Ber.

At tu non orbem luxti deserta cubile.

Plaut. Merc. 2 3 36.

Sed quid ais? ecquam tu advexti tua matri ancillam Rhodo?

Advexe

Plaut. Merc. 2 2 61.

Nam ei dono advexe audiui, sed praeauto est opus.

Circumspexti, Prospexti Ter. Ad. 4 5 55.

Numquid circumspexti? aut numquid tute prospexti tibi?

Circumspexe Varro Sexagesi. Se circumspexe, atque invenisse.

Prospexe. Varro. Despexe Plaut. Mil. Gl.

Et me despexe ad te per impluvium tuum.

Illexe

Plaut. Men. 1 1 53.

Amorem multos illexe in dispendium.

Cic. de N.D. 3 26. non sat habet conjugem illexe in stuprum.

Devinxti

Id. Asn. 5 1 20.

Hem, istoc me facto tibi devinxti. quin te ergo hilarum das mihi.

Fluxe Varro de R. R. 2 11. Fluxe ex herba, quæ ipsa sumpta perpurpare corpora nostra solet.

Instruxti

Plaut. M. Gl. 4 1 34.

Sube tibi aurum, atque ornamenta, quæ illi instruxti mulieri.

Vixet Virg. Æn. 12. Vixet, cui vitam Deus & sua dextra dedisset.

Scripsti

Id. Asn. 4 1 57.

Ut careat: pulchre scripsi: scitum syngraphum.

Scripsti

Ennius Hecuba.

Sed nunquam scripsisti qui parentem aut hospitem

Scripse

Auson.

Delphi Solonem scripse fama est Atticum. Arnob. 4.

Conscripsti

Plaut. Asn. 4 1 1.

Agadum istum ostende, quem conscripsisti syngraphum.

Præscripsi

C. 12, Syncope *Veterum Poetarum.* 147

Præscripti *Ter. And. 1 1 124.*

Tute ipse his rebus finem præscripsi, Pater.

Sumpse *Nævius Ithyphallo.*

Argentum amoris causa sumpse mutuum.

Consumpsi. Propert. *Clepsi. Cic. Tusc. 2.*

Consumpsi *Lucret. 1 232.*

Infinita atas consumpsi anteaſta, diesque.

Erepsi *Pompon. Macc. Gem.*

Quin bono animo es. video, erepsi primitè de pannibus.

Erepsemus *Horat. Sat. 1 5.*

Nunquam erepsemus, niſi nos vicina Trevici.

Excluſti. *Ter. Eun. 1 2 18.*

Credo, ut ſit, miſera præ amore excluſti hunc foras.

Quomodo etiam in Donato MS. legitur. Imp. excluſit.

Ocluſti *Pl. Trin. 1 2 151.*

Ocluſti linguam: nihil eſt qui reſpondeam.

Concluſſem *Ter. Eun. 4 3 25.*

Nam illum aliqua concluſſem, neque illi commiſi ſſem Virginem.

Miſti *Catullus ad Calvum. Miſti continuo ut die periret.*

Miſſe *Lucilius Sat. 28. (ex Nonio in Autumare)*

Socratium quod ante Tyranno miſſe Ariſtippum autumant.

Amiſti *Ter. Hec. 2 2 9.*

Adi te heri de filia: ut veni, itidem incertum amiſti.

Admiſſe *Plaut. Mil. Gl. 4 7 4.*

Verum cum multos multa admiſſe acceperim.

Commiſti *Ter. Eun. 5 1 16.*

Sceleſta, Ovem lupo commiſti. diſpudet.

Immiſti *Sil. Bell. Pun. 17.*

Immiſti Latio: tremuerunt mænia Romæ.

Promisti

Plant. Pen. 1 3 13.

Fac, quod facturum te esse promisti mihi.

Terent. Ad. 5 8 17.

Fac, promisi ego illis, promisti autem | de te largitor puer.

Catull. ad Ausilenam.

Tu quod promisti mihi, quod mentita inimica es.

Promissem

Plaut. Bacchid. 5 1 12.

Reliquum id auri factum, quod ego ei stultissimus homo promissem.

Promisse

Catull. ad Aus.

Aut facere ingenua est, aut non promisse pudica.

Invasse. elisse

Lucilius Sat. 2.

Injuriatum hunc in fauces invasse, animamque elisse illi.

Mansti

Id. Sat. 4.

Quando in eo numero mansti, in quo maxima nunc est.

Advertendum in Satyris & Comœdiis, quæ familiarem sermonem proxime referunt, figuras dictionis etiam rectæ loquelæ præferendas, si nativus ordo patitur, & expeditus orationis tenor.

Justi

Ter. Eun. 5 1 15.

Quid facerem? ita ut tu justus; soli credita est.

Jusse

Id. Hac. 3 5 16.

*Hæc Philumenam ad se accersi jussit hic. dic jussit te.**Quomodo MS. Ball. diserte exhibet ex consuetudine vett.*

Sensisti

Ter. And. 5 3 11.

Me miserum! modone id demum sensisti, Pamphile?

Ter. 3 3 29.

Si unquam erga te esse animo amico sensisti eam, mi Pamphile.

Sense

Id. Ib. 3 1 12.

Vix tandem sensi stolidus. quid hic se sense ait?

Pronomen exhibent Mss. 7. & Vett. impressi. Nott. Var. editor omittit.

C. 12. Syncope *Veterum Poetarum.*

149

Detrusti *Plaut. Aul. 2 5 9.*

Hucine detrusti me ad senem parcissimum?

Laberius in Prol. mimi cujusd.

Quo me detrusti pene extremis sensibus?

Evasti *Hor. S. 2 7.*

Evasti. credo, metues, doctusque cavebis.

Silius B. P. 15. Evasti nostram mentito fœdere dextram.

Evasset *Id. Ib.*

Forſan & evasset rapidi freta ſava pericli

Ceſſe *Lucr. 1 1077.*

Nam quacunq; prius de parti corpora ceſſe.

Absceſſem *Silius B. P. 8.*

Vestra; nec abſceſſem thalamo, ni magna minatus.

Acceſtis *Virg. Æn. 1 205.*

Acceſtis ſcopulos, vos & Cyclopeia ſaxa.

Acceſſet *Turpil. Epicl.*

Dividia tibi, quum ætas acceſſet, non fore.

Deceſſe *Ter. Heaut. Prol. 32.*

Deceſſe populum. cur inſano ſerviat?

Diſceſti *Plaut. Aſin. 2 1 3.*

ſam diu eſt factum quem diſceſti ab hœro, atque abiſti ad forum

Inteſceſſe *Ter. Ad. 3 2 50: (periar Geta.*

Pretium, neque rem ullam inteſceſſe, illa aut me indignam; ex-

Proceſſe *Turpilius Lindis.*

Noſtrum, proceſſe nobis ex ſententia.

Receſſet *Plaut. Merc. 1 1 73.*

Poſtquam receſſet vita patrio corpore.

Immerſti

Plaut. Bacch. 4 4 26.

Erras. at quidem tute erraſti, cum parum immerſti ampliter.

Abſterſti Catull. Riſti

Ter. Heaut. 5 1 13.

Ha, ha, he! quid riſti? Servi venere in mentem Syri.

Ita ſchedæ Weſtmon. gloſſa adjecta pro riſiſti. item C. Magd.

Diviſſe

Hor. S. 2 3.

Antiquo cenſu natiſ diviſſe duobus.

Percuſti

Hor. Sat. 2 3.

Gaudes ſi cameram percuſti forte? penes te es?

Oppreſſet

Ter. Adelp. 4 1 9.

Prius nox oppreſſet illic quam huc revorti poſſiet iterum.

Plaut. Caſ. 5 4 17.

Te quidem oppreſſet. feci ego iſthæc dicta quæ vos dicitis?

Convaiſſem

Ter. Phorm. 1 4 13.

Aliquid convaiſſem atquæ hinc me ego coicerem protinam in pedes

Illud hic notandum In 2. perſonis Præteritorum Indicativi & temporibus ab illo altero themate ortis in xi, pſi, aut ſi, cur intercipiatur vocalis inter ſ. ſequentem, contigiſſe ad evitandam ſtridoris duritiem. in omnibus autem arguit accentum antepenultimam occupaviſſe ſyllabam; ut oĩdaciĩdaci. oĩdaci. cum vocalis acuta clariuſ ſonet, quam quæ facile ſupprimatur.

Cœpſti

Seneca. Thebaide.

Hac parte mortem perage, qua cœpſti mori.

Percepſet

Vet. P. apud Cic. Off. 3.

Iſtius percepſet malitioſam audaciam.

Attotonſe

V. Epigram. in Sabinum.

Bidente dicit attotonſe forcipe.

Advertiſti Plaut. Merc. Abſcandidi & abſcondi. nota ſunt. illud nobis minus in uſu.

Indiſtiſ

Indistis

Plaut. Capt. 5 3 7.

Pagnium vocitatus est: post vos indistis Tyndaro.

Inderunt

Pl. Afn. 3 2 7.

Qui saepe ante in nostras scapulas cicatrices inderunt.

Reddisti

Attius Alcmaeone.

Reddisti alacrem, ac me excitasti ex luctu in latitudinem.

Credisti

Ter. Phorm. 3 1 3.

Alios tuam rem credisti magis quam tete animadversuros.

Sed redeo in viam. de Syncope, quæ ad manum erant, subjuncturus. in nominibus brevis vocalis sæpe exteritur, cum mutæ, interdum & aliis consonantibus subiecta præcedit liquida.

Tabulas, tablas. ut Gr^b. *πίπλα· τῶπλα·* Plaut. Curc. 4 3 13.

Qui has tabellas obsignatas detulit, quas tu mihi tabulas?

Nubilam Plaut. Cistellar. 2 5 1. v. infra Feror, differor.

Gloss. Phil. *φίπλα·* fibula.

Auriclas

Phædr. 1 1 1.

Fugientes ipse ut exciperet. Hic auriculas.

Circlos

Virg. Georg. 3.

Ac primum laxos tenui de vimine circulos.

Oclis

Plaut. Aul. 4 9 30.

Fugin hinc ab oculis? abini hinc, annon? abeo. cavesis te vidam.

Poclum

Id. Curc. 2 3 80.

Facto basilicum. propino magnum poclum. ille ebibit.

Poclis

Varra Sesiqualysse.

Vino invitari poclis large atque benigne.

Mitto oraculum, periculum, gubernaculum: & id genus tritissima.

Specula

Pl. Cas. 2 4 27.

Si non impetravit, etiam specula in sortitu est mihi.

Vidulum

Plaut. Rud. 5 4 62.

Quid ista ad vidulum pertinent, serva sint ista an Libera?

Mundlos

Pl. Truc. 3 1 13.

Nunc ego istos mundulos urbanos amasos.

Unglæ

Attius Thebaide.

Nitidantur ungula quadrupedantum sonipedum..

Singulariter

Lucr. 6 1060.

Quæ memorare queam inter se singulariter apta.

Poplus

Plaut. Amph. Prol. 101.

*Nam cum Telebois bellum est Thebano poplo.**Sic manipulus.*

Coplata

Lucr. 6 1081.

Inter se quedam possint copulata teneri.

Vaplando

Plaut. Aul. 3 3 8.

Heu senex! pro vapulando, hercle, ego abs te mercedem petam.

Opræ

Ennius Epitaph. P. Scip.

Quibit pro factis reddere opræ pretium.

Pl. Men. 5 7 20.

Imo & opram dabo, & defendam, & subvenibo sedulo.

Aliquantulum

Ter. Eun. 1 2 51.

Nuper. ejus frater aliquantulum ad rem est avidior.

Biclus (in Philoxeni Glossario) *Φώνη* & in Græcolat. *Φώνη*, vitulus marinus. Biclus, bitlus, vitlus. quomodo videtur exantclare ab exantlare deflexum, quicquid docti ex Festo in diversum argutentur. & ita legerim in Plinio; vitlos marinos.

Ventlum

Pl. Curcul. 2 3 37.

Fieri ventlum: quid igitur vis? esse ut ventum gaudeam.

Attulit

Artulit ut supra in tablas.

Qui has tabellas obſignatas attlit.

Intuli *Pl. Amph. 2 2 101.*

Næque meum pedem huc intli etiam in ædis, ut cum exercitu

Detuli *Plaut. Bacchid. 4 7 13.*

Egomet tabellas detli ut vincirer ; ſine

Obtulisti ● *Id. Pæn. 1 1 81.*

Cum mihi hoc obtliſti tam lepidum ſpectaculum.

Extuliſti *Titin. Prælia.*

Næ tu iſtum edepol inedia extliſti, pariter ut dignus fuit.

Postulare *Ter. And. 2 1 31.*

Cum is nil promereat poſtlare id gratiæ apponi ſibi.

Congratulantes *Pl. Men. 1 2 20.*

Conferre omnes congratlantes. quia pugnavi fortiter.

Cedite *Plaut. Merc. 5 4 4.*

Uxor tibi placida & placata eſt. cæte dextræ nunc iam

Pergo, ſurgo pueris comperta ſunt à perrigo, ſurrigo concidi. non item.

Porgo à porrigo *Plaut. Pſeud. 2 4 18.*

Contra pariter porge audacter ad ſalutem brachium.

Virgil. Æn. 8.

Cingite fronde comas, & pocula porgite dextris

Phædrus. 4 19.

Porgunt rogantes viſum. quos caſu obuius

Stat. Theb. 8.

Imperat abſciſſum porgi, levaque receptum.

Silius 9. Exemplo doctus porgebat protinus enſem.

Stat. Sylv. 2 204.

Porxit & obtuſo pallentes germine flores.

Expurge

Ter. Ad. 5 3 53.

Expurge frontem. scilicet: ita tempus fert.

Surpите

Hor. S. 2 3.

Quiddam magnum addens; unum me surpите morti.

Plant. Capt. Prol. 2.

Alterum quadrimum puerum servos surpuit.

Id. Ib. 3 5 102.

Puerum quadrimum quem mihi servos surpuit.

Id. 5 4 14.

*Pater hic est: hic servos, qui te huic hinc quadrimum surpuit**Horat. Carm. 4 13 20. Quae me surpuit mibi.*

Lucret. 2 3 14.

Cernere jam nequeas, motus quoque surpere debent.

Er'pio

Ter. Heaut. 4 3 35.

pio.

At enim spem, isthoc pacto, rursus nuptiarum omnem mihi eri-

Id. Adolph. Prol. 2.

In Græcia adolescens est. u lenoni eripuit

Plaut. Mostell. 3 1 6.

*Responsiones omnes hoc verbo eripite**Sic dir'pior à diripior Pl. Cist. 2 1 5. v. infra feror, differor.*

Id. Stich. 5 4 36.

Haud tuum isthuc est te vereri. eripe ex ore tibias.

Liberis

Id. Af. 5 2 82.

Istoscine patrem a quom mores est libris largirier.

Liberius

Ter. And. 1 1 25.

Librius vivendi fuit potestas. nam antea.

Liberalis

Plaut. Mil. Gl. 1 1 64.

Et liberalis visus, casaries quam decet!

Liberali

Liberali

Pl. Pœn. 5 2 132.

Manuque, liberali causa, ambas afferas.

Liberet

Id. Capt. Epil. 4.

Nec ubi amans adolescens scortum librat clam patrem suum

Liberare

Id. Pseud. 1 5 68.

Meum amare? negare meum est. librare quam velis?

Asperis

Virg. Æn. 2.

Improvissum aspris veluti qui sentibus anguem.

Stat. Theb. 1.

Proterere exanimis artus, asprosque molares.

Aspere

Cæcil. Fallacia.

Nam quam duriter vos educat atque aspre non negat.

Asperiter

Novius. Pullis escam.

Ubi tu nequaquam cubares aspriter.

Properas

Plaut. Merc. 5 2 110.

Hic homo non sanus est, medicari amicus quin properas?

Virgil. Georg. 3.

Et spumas miscent argenti, vivaq; sulphura. sic excusari possit.

Alterum

Supra.

Altrem quadrimum puerum servos superat.

Id. Truc. 1 1 27.

Sin alter alteri potior est, idem perit.

Nevius. Ariolo.

*Altris inanem bulbam madidatam dari.**Altris nuses in proclivi profundier.*

Posterior

Ter. And. 3 2 29.

Ne tu hoc mihi postrius dicas, Davi factum consilio, aut dolis.

Interibi

Pl. Mil. Gl. 2 1 26.

Interibi ut hic Miles forte Athenas advenit.

Calda. pro calida aqua, vulgatum: unde & caldarium.

Hor. S. 1 3. Caldior est. acris inter numeretur, opinor.

Valde, protritum.

Id. Ep. 1 9.

Quid possim videt, ac novit me valdius ipso.

Id. ad Pisones.

Valdius oblectat populum, meliusque moratur.

Soldum

Id. S. 2 5.

Filia Nafica metuentis reddere soldum.

Id. Sat. 1 2:

Querere plus prodest, & inane abscindere soldo.

Ad hanc Syncopen mensura versus hujus exigi poterit.

*Virgil. Georg. 2.**Inferitur vero ex fetu nuci arbutus horrida.*

Varro Mysteris.

Prisca horrida silent oracula crepera in nemoribus.

Ardum

Lucil. 29.

Ardum, miserimum, atque infelix lignum Sambucum vocant.

Ficedula. Hor. antepenult. produxit. Juven. est. Sat. 4 19.

Mergere ficedulas didicit nebulone parente. à ficubus edendis

Indidem

Pl. Est. 1 1 64.

Indidem, unde oritur, facito ut facias stultitiam sepelibilem.

Crastinum

Id. Stich. 4 2 55.

(diem.

Nunquam edepol me vivom quisquam in crastinum prospiciet

Neminem

Pl. Pæn. 5 6 11.

Neminem venire qui istas affereret manu

Virgines

Ennius.

Virgines nam sibi quisque domi Romanus habet fas.

Quæritas

C. 12. Syncope

Veterum Poetarum.

157

Quæritas

Plant. Ps. 4 2 22.

Ipse ego is sum, adolescens quem tu quæritas. Tunc es Ballio?

Clamitans

Ter. Ad. 1 1 35.

Venit ad me sape clamitans: Quid agis Micio?

Curfitet

Id. Eun. 2 2 6.

Niquis forte internuntius clam à Milite ad istam curfitet.

Usitatus

Pl. Ps. 2 4 37.

Atque eum qui non hic usitatus sape sit. si servos est.

Muffitabas

Ib. 1 5 86.

*Cum ea muffitabas? scibam. cur non dictum est mihi?**Aristophanes in Ranis similiter expulisse videtur mediam vocalem in ῥίμα.**Ἐχάτω γαῦ ῥίμα ῥίμα πρὶ Δαρίας τῷ πρὸνῳ.*

Penicillus

Pl. Rud. 4 3 69.

*Ego jam hic te itidem, quasi penicillus novos exurgeri solet.**Poterit & eadem vocalis in fulica excludi; nisi malis pedem Proceleusmaticum.*

Concubinam

Plaut. Merc. 4 4 17.

Scitam hercle opinor satis concubinam hanc. non abis?

Ter. Eun. 3 1 40.

*Dolet dictum imprudenti adolescenti & libero.**Rustici, præsertim vetustiores, verba in tertia Conjugatione usurparunt, quæ sequens ætas secundæ tantum esse voluit. pro dolet igitur supponamus dolt, dolt: Gallis, il deult. ut a volit, volt: iisdem & veult.*

Studet, studit, stut.

Id. Adelph. 1 1 48.

Studet par referre: præsens absensque idem erit.

Stunt.

Id. Ib. 5 7 2.

Student facere; in apparando consumunt diem.

Sedent.

Sedent, seent

*Id. Aul. 4 9 6.**Qui vestitu & creta occultant sese, atque sedent quasi sint fragi.*

Videt, il voit

*Plaut. Aul. 4 1 7.**Si herum videt superare amorem, hoc servi esse officium reor.*

Amat, il aimet

*Ter. Ad. 1 2 38.**Amat? dabitur a me argentum: dum erit commodum*

Facit, il fait

*Id. Pseud. 1 3 9.**Nugæ isthæc sunt. non jucundum est nisi amans facit stulte. pergin?*

Feci

*Plaut. Curs. 4 3 17.**Quid fecisti? quod mandasti fieri, tui honoris gratia.*

Tacet, il taist

*Ter. Ad. 4 5 5.**Tacet. cur non ludo hunc aliquantisper? melius est.*

Consultat quisque suam sibi linguam vernaculam; & in ea maxime formulas antiquitus receptas, salutandi, objurgandi, & reliqua agendi, quibus vita communis continetur, profecto reperiet alias vocales clarius, alias obscurius sonare: nonnullas adeo rapide efferri, ut auditum plane fugiant: nequis voces apud priscos Latinos in hunc modum concisas ceu portenta miretur, & averruncet. Fateor, ut quæque ætas disertior fuit & politior, ita magis id operam dedisse, quo singulæ voces inter eloquendum ad audientium aures integræ pervenirent. Sed in rusticis & de plebe personis quibus manu victus quæritur, circa linguam minima sollicitudo. quantum sermonis familiaris ad operas indies exercendas requiritur, semper sufficere visum est.

Experiri

*Plaut. Asinar. 1 3 94.**Dignos indignos adire, atque expriri certum est mihi. sic*

Opperiri

*Cecil. Fallac.**Velim paulisper te oppriri. quantisper? non plus triduum.**Plaut. Truc. 4 2 40.**Expriri sine imo. opprime. vis est experiri.*

Periculum

C.12. Syncope

Veterum Poetarum.

Goddard
159

Periculum

Plaut. *Agnar.* 3 1 27.

Ecastor nobis priculum magnum & familia portenditur.

Perii

Id. *Rud.* 4 4 99.

Hoc habet: solum est. ab! prii! video cistellam. haccine est?

Id. *Cas.* 2 6 55.

Fri malam tu illi rursus. prii. pugnis cador, Jupiter!

Disperii

Id. *Aul.* 2 3 65.

Dispri. quid tibi est? Fiat. quid crepuit, quasi ferrum, modo.

Perire

Id. *Trin.* 3 2 34.

At opram prire meam sic & te hac dicta corde spernere.

Imperitum

Ibid. 39.

Pernovi equidem, Lesbenice, impritum tuum ingenium admodum

Purpuras

Id. *Truc.* 2 6 58.

Etiannum me vili pendit: ad id, purpura ex Serya tibi.

Ferentani

Silius *Ital.* 8.

Marrucina simul Frentanis amula pubes.

Ferentarium

Id. *Trin.* 2 4 55.

Frentarium esse amicum inventum intellego.

Feror, Differor

Plaut. *Cistellar.* 2 1 5.

(tem.

Exanimor, feror, differor, distrabor, diripior; ita nubilam men-

Ferebant

Id. *Men.* 5 8 3.

Eripui homines, qui te ferebant sublimem quatuor.

Auferes

Id. *Truc.* 4 4 23.

(verit.

Si aufres puerum a Milite, omnis tum mihi spes animam effla-

Efferendum

Plaut. *Aul.* 3 6 32.

Loces effrendum. nam jam credo mortuus est.

Vereor

Pl. *Merc.* 2 3 46.

Jam non vereor, ne illam me amare hic potuerit resciscere.

Verebamin¹

Verebimini

Terent. Phorm. 5 7 8.

*Quid ad me ibatis? ridiculum. vrebamini.**Veretur Afrani. Simulante. Tui veretur: me ad te misit oratum pater -- Tui vre -- Spondeus.**Pacuv. Hermiona -- Tyndareo.**Fieri contumeliam cujus a te vretur maxime.*

Verecunde

Ennius Hecuba.

Quae tibi in concubio vrecunde & modice morem gerit.

Verecunditer

Ponponius Macco.

Prateriens vidit Dossennum in ludo vrecunditer.

Viros

Pl. Stich. 1 2 41.

Vros nostros, quibus tu voluisti esse nos matres familias.

Verum

Plaut. Capt. 2 2 90.

Vrum te queso ut aestimatum mihi des, quem mittam ad patrem.

Vero

Id. Mil. Gl. 2 3 25.

*Tuum stultiloquium. qui vro dupliciter? id dicam tibi.**Hesiod. Op. & Dier. 2 158.**Ἄσκη χεῖμα, καὶ, θέρδ' ἀρραλὴν, ἐδίπτ' ἰαθλή. Ita Camerar.*

Fores

Q. Trabea.

*Fres patebunt: de improvise Chrysis, ubi me aspexerit.**Ter. Eun. 2 2 53.**Qui mihi nunc uno digitulo fres aperis fortunatus.**Plaut. Trin. 4 2 26.**Fres pultabo. ad nostras edis hic quidem habet rectam viam*

Foras

Id. Stich. 4 2 17.

*Quid foras? fras; hercle vero. qui, malum! tibi lasso libet**Id. Pæn. 5 5 4.**Ipse abiit fras; me reliquit pro atriensi in adibus.*

Foras

C. 12. Syncope

Veterum Poetarum.

161

Forum

Id. Ps. 4 2 132.

(quor-

DI te perdant ! sequere sis me ergo hac ad frum, ut solvam. Se-

Senex

Ter. Phorm. 2 2 32.

*Snex adest. vide quid agas : prima coitio est uterruma.**Pl. Rud. Pr. 35. Snex, qui hac Athenis exul venit, non malus.*

Senem

Plaut. Capt. 4 1 9.

Nunc ad snem cursum capeffam hunc Hegionem, cui boni.

Senectutem

Ib. 2 3 87.

*Senectutem oblectet : respice etatem tuam.**Statius Cecilius. Hymnide.**Sine suam senectutem ducat usque ad senium sorbilo.*

Senecta

Plaut. Mostellar. 1 3 60.

Dum tibi nunc hac etatula est. in senecta male querere.

Γέρων γέρων.

Homer. Il. α 650.

Εκτὸς μὲν δὴ λέγον, γέρων φίλε, μή τις ἀχαιῶν.

Penum

Id. Capt. 4 1 4.

Pompam, pnun, potationes, saturitatem, gaudium.

Manum Gallice main mains. Id. Ps. 3 2 71.

Mnum si protollet : pariter proferto manum.

Id. Mil. Gl. 2 3 54.

Tum mihi sunt mnus inquinata. qui dum ? quia ludo luto.

Ibid. 5 35.

Res est. non mitto. at mihi jam crepabunt mnus, male tibi.

Id. Merc. 3 4 43.

(manu est.

Quin tibi in mnu est quod credas, ego quod dicam id mihi mea in

Id. Bacch. 1 2 54.

(cebrofius est.

Mnum da & sequere : Aba ! minume. quid ita ? quia isthoc illo

Bonam

Id. Persa. 4 5 4-

Bnam vitam feci : fateor habere gratiam.

X

I

Id. Truc. 2 4 75.

Sic facito; quicquid autem erit bni consulas.

Id. Pæn. 3 5 42.

Qui siquid bni promittunt pro spisso evenit.

Id. Pers. 4 4 93.

Hæc erit bno genere nata; nihil scit, nisi verum loqui.

Id. Merc. 3 4 36.

Bnum sodalem? quid me facere vis? idem quod me vides.

Id. Stich. 1 2 42.

Bnas ut æquom est facere facitis, cum tamen absentes viros.

Scaurus de Orthographia. b. præjicitur in literis d. l. n. r. nulli alii consonanti.

Bene

Id. Most. 1 3 29.

Equidem pol miror tam catam, tam doctam te, & bne educatam,

Id. Pæn. 5 2 108.

Pol istam rem vobis bne evenisse gaudeo.

Id. Curc. 5 3 20.

Bne & pudice me domi habuit. Naud voluntate id sua.

Ter. Heaut. 4 4 50.

Omnes in lauta te, & bne audita parti putant

Malum!

v. Sup. foras.

Quid foras? frs bercle vero. qui m lum! tibi lasso libet.

Id. Most. 2 1 2.

(cubas.

[Quid ego ago? nam quid tu, m lum! me rogitas, quid agas? ac-

Id. Bacchid. 4 4 45.

Quam, m lum! facile, quem mendaci prehendit manifestum modo?

Id. Ps. 1 3 5.

(rum.

Mittam hodie huic, suo die natali, m lam rem magnam & matu-

Pater

Pater Gallice Pere Plaut. Bacch. 3 6 3.

Sed veniam mihi quam gravate pater dedit de Chryfalo.

Id. Trin. 2 2 35.

Neu tibi agritudinem, pater, parerem parsi sedulo. (nevolt.

80. Ne opprobra, pater, multa eveniunt homini quæ volt, quæ

Ter. Phorm. 4 2 11.

Pater venit. sed quid pertimui autem? Bellua.

Soror. Hirritum tollas è medio Soor Gall. Soeur Ter. Eun. 1 2 77.

Soror dicta est: cupio abducere ut reddam suis.

Ita quidem plerique Mss. nostri; etiam Cod. Bembinus spectatissimæ fidei: nec aliter edidit Lindebrogius cujus fides & diligentia ad Censoris Leydenfis in re metrica peritiam, nostris quidem ponderibus examinata, non elevabitur. Mihi, fateor, latere videtur in hac voce sic concisa ut Sor pro Soror dicatur, multum venustatis. Puellaris in familiari colloquio simplicitas & blandiens mollities in publicum vulgata, ridiculo multum infervit. Subjungam ex nobilissimo vet. Comœdiæ scriptore diminutionem Proprii Nominis pariter facilem & suavem; utpote ex domesticis congressibus natam. quibus autem indiciiis necessario colligatur, haud ex facili percipiet, qui Aristophanis in numeris ad unguem exigendis diligentiam & severitatem non ante multa assuetudine probe perspectam habuerit, & inter legendum ad metri Comici leges animum acriter adverterit. Aristophanes Thesmophoriazusis.

ἔχοντο Μαιάλας παῖων, Φαίδρας π' Πηνελόπειν δὲ

τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπειν Φαίδρας δ' ἀπαξαρτάσας.

Utrobique *Πηνελόπειν* legendum fidenter assero. quamvis enim Anapæstus Senarium ingrediatur, quod ipsum tamen rarius in locis imparibus fit; non memini apud Græcos, nedum Aristophanem, incidisse in Tetrametrum Catalecticum Iambicum claudum, nempe cujus pes, qui syllabam longam in quam deponitur, antecedit, merus Iambus non sit. nec in tome Dime-tra seu bisegmento Tetrametri secus se habere offendisse memini. Propria hominum nomina novimus tam servis, quam

liberis esse communia. syllabarum autem multitudinem in fervili nomine præfestina dominorum imperia præcidunt. unde. vilitas quædam adhæret ipsi Nomini, quæ altioris conditionis hominibus retro communicata risum movet. Mitto quod ipsi nobiles dum in patria potestate sunt, familiari compellatione citati parentum imperiis assuescunt. Hinc remedium quero Homericο Πυλάειο ἀνακτῶ.

Sudant hic metrici in concinnandis numeris λαός: necessario producit priorem. non Sophocles in Ἀρχέλαῳ, nec Parthenius in Ἀρχέλαῳ eam syllabam corripere sibi licere voluerunt. cum pace igitur Hephæstionis Πυλάειο valebit Πυλάειο per Synopen cum Euphonia.

Pedes Gall. Pieds. Novius *Quæstione.*

Mammas teneas : pedes attollas : suavies. congenicules.

Plaut. Mil. Gl. 3 1 36.

Clare oculis video, pernix sum manibus, sum pedes mobilis.

Compedes

Pl. Pers. 2 3 17.

Verberibus cadi jusserit, compedes imponi : vapulet.

Fide Gall. Foy, Lusitanice Fe. *Id. Pers. 2 2 45.*

Fide data credamus ; novi, omnes lenæ sunt levifide.

k. Kaput. priscis. Caput. caupt. Teutonice Haupt. Kopff.

Titin. Fullonib. Ei caput defringam

Plaut. Curc. 2 3 81.

Caput deponit : condormiscit. ego ei subduco annulum.

Id. Merc. 1 2 42.

Caput tibi faciam, paucos cū menses. palpo percutis

Advertendum diligenter Neutiquam reperiri scriptum in Corp. jur. Civ. ne utiquam. quamvis igitur diphthongum videas in vers. seq. cave Syncopen supponas: prioris vocalis elisio est. N'utiquam.

Ter. Heaut. 2 3 16.

Quapropter hæc res neutiquam neglectu est mihi.

Id. Hec. 1 2 15. Usq; illud visum est Pamphilo neutiquam grave.

Plant.

Pl. Pæn. 1175. Sine damno magno quæ elui neutiquam potest.

Id. Capt. 3454. --id neutiquam mihi placet.

Ter. Andr. 2139.

Ego, Charine, neutiquam officium liberi esse hominis puto.

Huc fere redit, quod de Creticis, Bacchiis, Antibacchiis, & Pæonibus pedibus inæqualium cum Spondeo temporum, an in Senarium prorsus admitti possint inter nuperos Grammaticos hinc illinc prolixè disceptatum est. Alia remedia sunt ad manum. Quoties animus affectibus concitator in liberam orationem se erumpit, agmini verborum cum impetu torrentium nihil obstat, trudit, pellit, commiscet; vocales, consonantes. Fateor vocalem natura longam, aut acutam syllabam non facile suppressi. aliter de iis sentiendum quæ positione tantum producuntur. quas literas in soluta oratione prisce expresserint, quas oppresserint: quas syllabas quo accentu notaverint, nos hodie latet. nisi quod cum reperiamus dixi, scripsi, iusti: non levis suboriatur suspicio veteres L. L. autores in dixisti, scripsisti, iussisti antepenultimam acuisse. secus quam fert hodiernus loquendi usus; quomodo, Æoles quorum Latini vestigiis insistant. sic vixet, arguit vixisset ejusdem tenoris fuisse: dixit, iussit quoque & scripsit indicio sunt dixisse iussisse scripsisse tonum in principe syllaba gestasse acutum. Videamus adolescentem in Plauti Cistellaria, quem in modum amoris œstro percitus dequeratur. Æstuantis animi impetus versum per crebros obices rapit: altius enim insurgens, obvia quæque rejectat, & moras indignatur. Voces hic complures plene scriptæ, inter proferendum obruuntur; ut fiat Octonarius curtus Hipponactius.

Exanimor, fror, diff'ror, distr'or, dir'pior; ita nabi lam mentem.

Ne tu speres Creticum hic, aut Pæonas in Trochaico genere vel Iambico reperisse; repugnantibus veteribus Grammaticis; neu Mss. Codicibus invitis, ad verborum mutationes aut trajectiones confugas; cum res aliter fortassis explicari possit satis commode. Porro operæ pretium erit notare quid circa voces extremas animadversione dignum occurrerit.

C A P. XIII.

Apocope.

USUS loquendi nonnullis vocibus, dum raptim efferuntur, ultimam vocalem per APOCOPEN detraxit. Patet hoc in Substantivis ex adjectivis Neutralibus in al & ar; ut capitale (vinculum) capital.

Horat. Sat. 2 3.

Fasciolas, cubital, focalia. Vossio imposuit pseudetymon.

Focalia deducit à foco. atqui à faucibus derivatum oportuit. quomodo præfoco & suffoco, cum angere significant penult. long. Fauces palliolo obvoluti incedebant, qui sibi metuebant a frigore. Laqueare (tectum) laquear. similiter veteribus volupe, volup. & in adverbis ex ejusmodi Adjectivis; Perfacile, perfacul; Paulus Festi abbreviator. Facile, facul; Difficile, difficul.

Varro, Bimargo.

Quod utrum sit magnum an parvum, facile an difficul.

Patet item in Nominibus lacte, lac: sale, sal. In Pronomine Relativo inflectendo veteres dixerunt Qui quæ quo; ut Græci δὲ ἡ ὅ. sed neutrum ex sequentis seculi consuetudine d finalis attractivum erat.

Afranius Promo. Ut scire possis adquo te expediat loqui.

Id. Privigna. Ni tantum amarem talem tam merito patrem.

Iratus essem ad quoliceret --- ut nos hodieque inverse, quoad. hinc factum est ut in quodlitera finalis ex usu hodiernæ loquutionis adscribatur; inter legendum autem omitti debere passim apud Terentium & Plautum ratio versuum, si diligenter attendas, dubitare non patitur.

Plaut. Trin. 2 4 81.

De honore populi. verum quod ad ventrem attinet.

Id. Capt. 2 3 3. Tuo veteri domino, quod is velit fideliter.

Ibid. 1 47.

Quod antebac, pro jure imperitabam meo, nunc te oro per precem.

Id. Men. 3 3 7.

Scin quod hoc sit spinther? nescio, nisi aureum.

Id. Asinar. 1 1 112.

Sed quid ego cesso ire ad forum, quod inceperam?

Ter. Ad. 2 2 28.

Jamne enumerasti quod ad te redituum putas?

Id. Heaut. 2 3 97.

Mane. habeo aliud; si istud metuis, quod ambo confiteamini.

Plaut. Asin. 3 3 81.

Quidvis egestas imperat: fricentur; da nunc quod oro.

Id. Curc. 5 1 15.

(nem?)

Quod argentum? quas tu mihi tricas narras? quam tu virgi-

Ib. 1 3 2.

Ne, quod hic agimus, herus percipiat fieri, mea Planesium.

Id. Mil. Gl. 3 1 18.

Sed volo scire eodem consilio quod intus meditati sumus.

Ibid. 4 2 1.

Sed ita, quod occipi narrare vobis, cum hic non affui.

Id. Trin. 4 2 122.

Vel trecentis. Haben' tu id aurum, quod accepisti a Charmide?

Ibid. 127.

Quod à me te accepisse fassus, abs te accepisse? ita loquor.

Attius, Bruto.

(teram

Perpropinquam, hac bene verruncet populo! nam quod ad dex-

Pl. Merc. 2 1 32.

Postquam his, id, quod velui, transégi atque ego conspicer.

Cecil.

Cacil. Emporo.

Audire, ignoti quod imperant, soleo, non auscultare.

Quid; Que Plaut. Pæn. 4 2 59. Gall.

Quid ergo dubitas, quin libenter tuo hero meus. quod possiet.

Id. Men. 5 4 1.

Quid esset illi morbi dixerat, narra senex.

Id. Pl. 4 2 35.

Sed quid agit is? quod homo edepol fortis, atque bellator probus.

Id. Trin. 2 2 37.

Quid exprobras? bene quod fecisti, tibi fecisti, non mihi.

Apud, in omnibus dramaticis vett. extrita ultima ubique legitur.

Ter. Heaut. 4 6 17.

Tua Bacchi. Apud nos. Non. ubi ergo? Apud Cliniam.

Ibid. 2 3 87.

Nam apud patrem tua amica tecum sine metu ut fiet, copia est.

Plaut. Curc. 4 4 8. (dem.

*Sed quid agit meum mercimonium apud te? Nihil apud me qui-
Navius.*

Cujus facta viva nunc vigent: qui apud gentes solus prestat.

Gruterus in vett. Inscriptionib. Pag. 208. Apueme.

Ter. Eun. 1 2 72.

Apud me habere. nihil mihi respondes? Pessuma.

Censor Leydenfis recidit, mihi; cum detrimento venustatis redditur enim verl. sequi. Egon' quicquam cum istis factis tibi respondeam? in Encliticis ne ve que decurtatio extremæ vocalis frequentissime usurpatur, etiam ubi vocalis non sequitur. idem accidit in particularum productionibus pe, te. Atque, ac; Neque nec; sive, seu; neve, neu; aisne? ain? scisne? scin? sunt in usu quotidiano, & alteris quibusque paginis inter legendum

dum occurrunt. de quibus nihil addo: nisi quod hæ voces ut & aliæ quarum non pauca hoc ipso capitulo continentur, non raro integræ scribantur, cum legi debeant imminutæ.

Sive, seu *Plaut. Pseud. 1 5 27.*

Si sumus compeſti, ſive conſilium unquam inivimus.

Sive profertur seu; inivimus, iniimus; ſi tendas Senarium.

Id. Amph. Prol. 71.

Sive qui ipſi ambiffent, ſeu per internuncium

Ter. And. 1 3 11.

Sive iſta uxor ſive amica eſt, gravis à Pamphilo eſt.

Seu mica eſt; ſi pronuncies. in pari cauſa ſunt ſequentia.

Nive, neu *Id. Rud. 3 4 10.*

Nive te in carcerem compingi eſt aquom, etatemque ibi.

Quive, queu *Id. Amph. Prol. 84.*

Quive, quo placeret alter, feciſſet minus

Idn' *Plaut. Pseud. 1 5 27. Idne tu miraris ſi patriſſat filius?*

Ter. Eun. 1 2 82. Ego idne timeo? quid te ergo aliud ſolicitat? cedo.

Edit. Lugd. juxta pejoris commatis imp. excludit, aliud. caput gravius in præcedentem reclinat. Vulg. Egon' id MS. C. C. C. Ego idne. ſignantius,

Quodn' *Id. Curc. 5 3 27.*

Quodno promiſti? qua promiſi lingua, eadem nunc nego.

Licetn' *Ter. Hec. 5 4 3.*

Hære licetne me ſcire ex te hodie, quid ſit, quod feci, boni?

Juben' penult. vocali excluſa ut & in ſeq. *Plaut. Amph. 3 2 48.*

Juben' mi ire comites? Sanan es? Si non jubes.

Id. Mil. Gl. 2 3 44.

Juben' tibi oculos effodiri, quibus id, quod nuſquam eſt, vides?

Ter. Eun. 2 3 97.

Culpam in me. Non faciem. Juben? Jubes: imo cogo, atque impero

Censor Leydenfis deteriores sequutus Impress. Codd. quod non attendit ad hanc Apocopen contra fidem Mss. particulam, imo, gradationis indicem i. e. nervos sententiae succidit.

Haben

Id. Trin. 4 2 122.

Vel trecentis. Haben tu id aurum, quod accepistis Charmide?

Ter. Eun. 4 4 7.

Haben hominem, amabo? quidnt habeam? O factum bene.

Datin

Plaut. Truc. 2 8 1.

Datin? solens? atque me intro allutum ducite. an, ducitis?

Itan?

Ter. Heaut. 3 1 97.

Itan? comparatam esse hominum naturam omnium?

Id. Ph. 2 3 66.

Itan? tandem quaso? itidem ut meretricem, ubi abusus fies.

Satin

Ter. And. 4 4 10.

Satin? sanus? qui me id rogites? quem ego igitur rogem.

Id. Heaut. 5 2 33.

Satin? sanus? ego dicam quid mihi in mentem est: tu dijudica.

Plaut. Cist. 1 3 2.

Satin? vix reliquit Deo, quod loqueretur, loci?

Dedistn?

Plaut. Trin. 1 2 92.

Dedistn? hoc pacto ei gladium qui se occideret?

Dixtin?

Ter. Heaut. 4 7 2.

Quid rei esset dixtin huic? dixi pleraque omnia.

Vidistn?

Pl. Merc. 5 2 62.

Sed qui ego isthuc credam? vidistn? an de audito nuncias?

Audistn

Audistin

Id. Ibid. 4 3 6.

O mi Syre audistin obsecro? quidni, qui usquauna affuerim?

Plaut. Mil. Glor. 4 8 3.

Qui a matre & sorora venit. vides. audistin, Palastrid

Modon'

Ter. Haut. 4 5 26.

Hanc se cupere uxorem. modon' qua inventa est? eam.

Atq; monosyllab. ac Turpilus Lemnii.

*Neque durare possunt, ite hujus insensitis atque dementis.**L. possum. atque valet ac. Illa forsitan insolentius amputata.*

Mulieremq;

Plaut. Ps. 4 2 37.

Atque accipere argentum aditum, mulieremque mihi amittere.

Gutturq;

Id. Capt. 3 1 8.

Itaque venter gutturque resident esuriales ferias.

Saxumq;

Id. Ib. 4 8 4.

Nunc ego inter sacrum saxumque sto. nec, quid faciam, scio.

Quodq;

Id. Mil. Gl. 2 6 28.

Quodque concubinam hostilem insimulare ausus es.

Unumquodq;

Id. Asnar. 2 2 60.

Placide ergo unumquodque derogita, ut acquiescam. non vides

Id. Trin. 4 2 39.

*Sin unumquodque singillatim & placide percontabere.**Ita legerim. nam & Latinius dici videtur & versum concinnat.*

Perq;

Id. Pan. 1 3 10.

Perque meos amores, perque Adelpheum meum.

Pacuv. Chryso.

(gat.

*Perque nostram egregiam unanimiorem, quam memoria deju-
Iambus est Octonarius seu quadratus.*

Fortunasq;

Ennius.

Fortunasque quas capere latrones Inter se memorare.

Ferorq;

Attius Meleagro.

Hec! cor ira fervit cecum amentia rapior ferorque.

Neq; nec; latine protritum: rarius apud Græcos occurrit.
μὴδ' μὴδ' Aristophanes Equitib. μὴδ' Εὐμάρων ἀνίστατο αὖ.

Sæpe, sæp.

Nævius apud Gell. 6 8.

Etiam qui res magnas manu sæpe gessit gloriose.

*Enjus facta viva nunc vigent, qui apud gentes solus præstat,
 Eum suus pater cum pallio uno ab omica abduxit.*

Quippe, nempe, particulæ modo Ætiologicæ, modo Ironi-
 cæ, ultimæ syllabæ jacturam apud priscos non raro faciunt.

Quipp'

Terentius Heaut. 3 2 27.

Ego vero laudo. Recte sane. quippe quia

Plaut. Amph. 2 2 113.

(mam.

An etiam id tu scis? quippe quæ ex te audiui; ut urbem maxu-

Id. Afinar. 1 1 51.

Quippe qui magi amico utantur gnato & benevolo.

Nemp'

Terent. Phorm. 2 1 77.

Nempe Phormionem istum patronum mulieris.

Plaut. Aul. 2 4 15.

Nempe sicut dicis. quid? hic non poterat de suo.

Id. Bacch. 2 2 11.

Rogabis me ubi sit. Vivit. nempe recte valet.

Id. Cas. 3 4 9.

Quin tu suspendis te. nempe tu te dixeris.

Id. Epid. 3 4 13.

Ego sum, siquid vis. nempe quem in adolescentia.

Id.

*Id. Trin. 2 4 25.**Nempe quas sponendi. imo quas dependi, inquit.**Ibid. 2 2 47.**Bene volo ego illi facere si tu non nevis. nempe de tuo.**Id. Mil. Gl. 2 3 6.**Nempe tu isthic ais esse herilem concubinam. atque arguo.**Ibid. 3 3 32.**Nempe ludificari Militem tuum herum vis. eloquuta es.**Ibid. 48.**Nempe tu novisti Militem meum herum? Rogare mirum est.**Id. Pj. 1 3 119.**Fateor. nempe conceptis verbis. etiam consultis quoque**Ibid. 4 7 73.**Sequere. quid ais? nempe tu illius servos es planissimo.**Ibid. 92.**Meo peculio empti. nempe quod femina summa sustinent.**Id. Rud. 2 3 13.**Nempe rem divinam fecit hic. Quid somnias, amabo?**Ibid. 2 7 7.**Nempe mea. Nempe nescio isthuc. Qua sunt facie? scitula.**Ibid. 4 4 36.**Nempe tu hanc dici quam esse ajebas dudum popularem meam.**Ibid. 5 3 36.**Bene merenti bene referre gratiam. nempe pro copia.**Id. Trapa. 2 4 7.**Nempe tu eris bodie mecum mea Phronesium.**Pacuv. Hermione.**Naufragio nempe res ista contigit. ergo haud fortuna obtigit.*

Antequam

Pt. Mil. Gl. 531.

Verberon' etiam antequam amittit? miti sum equidem fustibus.

Tute

Plaut. Trin. 2 2 105.

Tute ad eum adeas, tute concilies, tute pofcas; Ecce re.

Id. Mil. Gl. 23 II.

Quod id est facinus? impudicum. tute scis soli te tibi.

Inten'

Ibid. 2319.

Profecto vidi, taten? egomet duobus his oculis meis.

Hæc raptim pronuncianda nonnunquam explicare scribuntur: quemadmodum apud Græcos reperias.

Aristoph. Pluto. Πρεσβὴ μὲν ἔν ἴσως σὺ καὶ τὰ τῷ πτόθῳ.

16. Αναθεῖς γὰρ ὅτι κρημνόν τιν' αὐτὸν, κατὰ λιπών.

Id. Nubib. Κάτ' α κρημαμεναι πλήρ' ὄμβροι δι' αἰάγκην· οἷα βαροῖας.

Nam ut ex κατὰ τὴν κατὰ λιπὼν καλλιπὼν κατακηρύσσουσαι
κατακηρύσσουσαι dicitur; pari ratione ex κατὰ τὴν κατὰ λιπὼν καλλιπὼν
κατὰ κρηρύσσουσαι κατακηρύσσουσαι in versibus supra positis
enunciari oportere mihi facile persuaserim.

Id. Raris. Πῦ μοι ποί; τίς τῷτ' ἔλαβι; q. d. τίς τῷτ' ἔλαβε.

Hifce

Plant. Trucul. 288.

ut ego hīc suffringam talos totis adibus.

Extrema pariter vocali mutantur Forte, Fortasse, Pone,
Hercle.

Forte

Plant. Asinar. 4 I 49.

Forte si tussit, et coepit, ne sic tussiat.

Id. Pen. i 286.

Erit cordolium siquam ornatam melius forte conspexeris.

Fortasse

Ter. Haut. 4 3 37.

Tu fortasse quid me fiat parvi pendis dum illi consulas.

Pone

Id. Ph. 5 6 23.

Pone me apprehendit pallio: resupinat, respicio, rogo.

Leydenfis

Leydenfis omittit me.

Hercle *Pl. Most. 1 1 72.*

Ne tu erges hercle præter hac mihi non facies moram:

Id. Pen. 3 2 11.

De te pendant nos quidem hercle commende, quam quique tamen

Id. Trin. 2 6 54.

Hercle si ingratum est donum, cedo tu mihi istam, puer, perulam.

Exinde, deinde, proinde; exin, dein, proin fieri etiam pueris sub ferula merentibus notum. simplici autem verbo & alii, ejus compositis idem accidere non omnibus item compertum.

Inde, in. Gallice en *Ter. Phorm. 4 3 76.*

Inde sumam. uxori, tibi opus esse, dixero.

Quæ est lectio Cod. Bembini, longeque commodior. Possit, ut fateor, cum superiori verû copulari; sed nihil necesse est eo recurrere.

Plaut. Pen. Prol. 2.

Inde mihi principium capiam ex ea Tragedia.

Ib. 5 3 34. Inde perro ad puteum atque ad robustum codicem.

Ib. 3 2 52. Inde nunc aufugit, quoniam capitur oppidum.

Id. Aul. 2 7 4. Inde costam sursum subducemus corbuli.

Id. Capt. 1 2 25. Inde me continuo recipiam rursus domum.

Plaut. Pen. 4 2 80.

Ibidem gnatus: inde surreptus fere sexennis. postibi

Id. Amph. 1 1 4.

Inde cras è promptuaria cella depromat ad flagrum.

Id. Aul. 4 6 13.

Indeque obsecroabo aurum ubi abstradat senex.

Ibid. 8 7.

Indeque expectabam ubi aurum abstrudebat senex.

Id.

Perinde; perin *Id. Stich. 1 2 43.*

Perinde habetis quasi praesentes sint. Pudicitia est pater.

Proinde; proin *Ter. Phorm. 4 3 63.*

Sexcentas proinde potius scribito mihi jam dicas.

Censor Leydenſis omittit, potius. Eandem imminutionem,

Unde, patitur. *Plant. Pœn. Prol. 109.*

Unde sit? cujatus? captane an surrepta sit?

Id. Persa. 1 3 70.

Qui sibi parentes fuerint, unde surrepta sit.

Id. Most. 1 3 2.

Nec unde me melius, mea Scapha, rear esse defecatam.

Quomodo Taubmannus & vett. Codd. Gronovius, quom,
edidit.

Id. Cistell. 2 3 19. Unde tibi talenta magna viginti pater.

Id. Trin. 1 2 181.

Unde quidque auditum deant, nisi id appareat.

Placeat, per me licebit, Taubmanno illud *quidquid*. in Mss. offenderat. quasi vero librarii, sciola natio, non multa passim peccaverint: aut alibi magis, quam dum Quisquis à Quisq; non satis accurate distinguunt. reperit tamen cur Pareum laceret.

Id. Mil. Gl. 3 1 93.

Quæ mihi nunquam dicat, Eme, mi vir, lanam, unde tibi pallium

Simul. Siml. ut ab infimul Gall. ensemble.

Plant. Aulular. 9 4 32.

Simul radebat pedibus terram, & voce crecibat sua.

Turpil. Philopatro.

Simul circumspēctat. ubi, præter se, neminem.

Afran. Auctione.

Simul limen intrabo; illi extrabunt illico.

Plant.

*Plaut. Mil. Gl. 4 4 1.**Sequimini. simul circumspicite, nequis adsit arbiter.**Ter. Eun. 2 2 10.**Simul consilium cum re amisti? viden' me ex eodem ortum loco?**Id. Heaut. 4 5 55.**Et simul conficiam facilius ego quod volo.**Id. Hec. 4 1 60.**Simul vereor Pamphilum, ne orata nostra nequeat diutius.*

Tibi. ti.

*Ter. Ph. 2 3 92.**Dicam tibi impingam grandem. dixi, Demipho.**Plaut. Bacchid. 2 2 10.**Salutem tibi ab sodali solidam nuncio.*

Môdo; mo

*Ter. And. 2 4 6.**Modo ut possim, Dave. Crede, inquam, hoc mihi, Pamphile.**Plaut. Stich. 4 1 29.**Deos salutatum atque uxorem modo intro devertor domum.**Id. Trin. 2 4 89.**Ego isti non munus mittam? jam modo ex hoc loco.*

V. Quid tibi huc. Quid tibi interpellatio. pag. 21.

Tamen. Tam. idem valent. Tamenetsi. Tametsi. T' etsi

*Plaut. Persa.**Tamenetsi id futurum non est, ubi captum est flagrum.**Ter. Adelph. 1 2 65.**Tamen vix humane patitur. verum si augeam.**Plaut. Rud. 5 2 63.**Tamen fiet, etsi tu fidem servaveris.**Id. Men. 1 7 16.**Nunquam edepol fugiet, tametsi capital fecerit.*

Terent. 5 2 50.

Tamenetsi pater. Quid? ab! volet certe scio.

Afran. Epistola.

*Quanquam isthac malitiosa non tam calleo,
Tamen non fefellit.*

Pacuvius Epitaphio.

Adolescens, tamenetsi properas, to hoc saxum rogat.

Plaut. Cas. 2 6 69.

Intro abi, & quanquam hoc tibi agre est, tamen fac accures. licet

Ita Taubmannus. Gronovius aliter digessit ut voci, tamen, tanquam dissyllabæ locum vacuefaceret, ex conjectura, ut opinor, magis quam libros vetustos secutus.

Id. Capt. 2 2 47.

Quæ tamen scito scire me ex hoc: fecit officium hic suum.

Id. Mit. Gl. 4 8 45.

Quam me. tamen tibi habeo magnam gratiam rerum omnium.

Id. Rud. 4 6 6.

Ubi ubi erit, tamen jam investigabo, & mecum adducam simul.

Id. Stich. 4 3 6.

Inter illud tamen negotium meis curavi amicis.

Id. Trin. 3 2 53.

Facile est inventu: datur ignis, tamen etsi ob inimico petas.

Id. Rud. 5 2 24.

Quid refert, qui perit? tamen si non hoc, aliud fabulemur.

Id. Asinar. 2 4 8.

(me.

Nunc demum tamen nunquam hinc feros argenti nummum nisi

Ter. Heaut. 2 3 21.

(lui.

Quod tamen nunc faciam, tum cum gratum mihi esse poterit, no-

Id.

Id. Eun. 2 3 24.

Tamenetsi bona est natura, reddunt curatura. junctas.

Id. Hec. 5 4 34.

Aut quid isthuc est quod vos agitis? Non licet. Tamen suspicor.

Id. Ph. 5 3 8.

At rebus vilioribus multo, tamen talenta bina. Hui!

Pl. Pæn. 1 2 7.

(*manus.*

Deos quoque edepol & amo & metuo, quibus ego tamen abstinere

Id. Rud. 2 3 53.

Tamen surripiuntur. quippe qui, quem illorum observet, falsus est.

Id. Trin. 1 2 172.

Quæ neque futura, neque facta sunt, tamen illi sciunt.

Lucil. 27.

Si tamen non ad te hoc redibit, hoc carebis commodo.

Lucr. 4 429.

Longe tamen parte ab summa cum tota videtur.

Mariangelo versus à Daëtylo principium capere videtur: sed postulatum de adverbio istius figuræ in ultima syllaba corripiendo audacius est, quam quod concedas, cum aliter numeros secundum receptam consuetudinem integros præstare possis.

Terent. And. 5 3 23.

Attamen Simo audi. Ego audiam? quid ego audiam?

Ita clare legitur in 3. Mss. Codd. probi commatis. At tandem, in 6. aliis quod nostræ lectioni quodammodo favet. nec necessario eo confugiendum, ut princeps syllaba in superiorem versum redundet: quamvis nec ejus subsidii defuit copia. quin potius finalis syllaba subsidat. Censor Leydensis vocem simplicem adhibere minus impeditum censuit.

Plaut. Menæchm. 2 1 8.

Veruntamen nequeo continere, quin loquar.

Id. Mil. Gl. 2 6 120.

Veruntamen de me quicquid est, ibe hinc domum.

Festus: At antiqui *tam* etiam pro *tamen* usi sunt. is Verri-um sequutus, ut eum Paullus Diaconus. Donati scholion est ad Terentium Adelph. 2 4 14. ne *tam* quidem. *Tam* pro tantum an *Tam* pro *tamen*? scribitur plenum; auditur concisum. sequente vero etsi etiam exteritur *m.* cum vocali. nec audio Duzam utrumque, cum Vossio A.G. 2. reponentem in Luciliano Quo me habeam pacto, *tamen* non quæris, docebo. pro *tamen* non, *tamen* et si haut. *Eunius Achille.*

Nam consiliis obvarant quibus tam concedit hic ordo.

Plaut. Men. 2 3 36.

Eamus intro, ut prandeamus. bene vocas: tam gratia est.

Interpretes recte observant formulam hanc esse vocanti ad coenam belle negandi. Sed Lambinus, cum Jam substitueret, parum capiebat, aut certe non advertebat omnino *Tam* apud vetustiores, ut hoc ipso in loco, valere *tamen*.

Enim

Ter. Phorm. 5 7 90.

Enim solus nequeo: accurre huc. una injuria est

Leydenfis Edit. *Etenim solus nequeo* nec in contextu tantum verum etiam in Donati commentariis. ubi intra spatium unius brevis annotatiunculæ ter corrumpit cum voce sententiam. in Donato MS. Coll. Lincoln. Oxoniæ diserte legitur. [*Enim solus nequeo. Enim* pro *at* posuit, ut turbatum ostenderet. sic alibi *Enim non finam.*] innuitur locus Adelph. 2 1 14. ubi eadem editio paulo aliter interpolavit Donati notulam. *At* [*enim non finam. Enim* inceptiva particula apud veteres fuit. sed & convenit perturbationi.] quo ex male intellecta altera, quam superius posui, annotatione interpolatores, *at*, iinfulserunt, quod cum ipsius notæ mente pugnat omnino. MS. vero Liuc. utrobique secum consentit. omittit enim *at* irreptitium.

Plant.

Plaut. Cas. 3 1 11.

Meminero. hom 1 nunc enim te demum nullum scitum scitisst.

Id. Pseud. 1 1 29. Lege, vel tabellas redde. imo enim pellegam.

Enimvero Ibid. 44.

In jus? Enimvero si porro esse odio pergitis.

Versus principalis vox cum superiori connectitur.

Plaut. Amph. 2 1 146.

Enimvero illud, præter alia mira, miror maxime.

Quidem ultima pariter liquecente.

Plaut. Pseud. 1 1 28.

Nam has quidem Gallina scripsit. odiosus mihi es.

Ibid. 23. Has quidem, pol, credo, nisi Sibylla legerit.

Ter. Heaut. 2 4 16.

Nescio alias: me quidem semper scio fecisse sedulo.

Plaut. Rud. 3 1 3. Ne dormientes quidem suunt quiescere,

Et quidem, quod quidem scripta reperiuntur Equidem, quoquidem. siquidem corripit, primam; ut infra patebit.

Sed Ib. 4 1 4. Sed uxor scelerata me omnibus servat modis.

Ib. 13. Sed ad prandium uxor me vocat. redeo domum.

In, i' Plaut. Pen. 4 2 82.

Is in divitias homo adoptavit hunc, cum diem obit suum.

Id. Rud. 4 4 118.

Perge te obsecro continua: placide: aut ite in malam crucem.

Ter. Hec. 5 4 11.

Nam, neque in nuncio, neque in me ipso tibi boni quid sit, scia.

Lucil. 27.

Re in secunda attollere animos, & in mala demittere.

Angli similiter i' the Country, City, &c.

Et pariter ult. abjecta. *Arist. Plut.* 2 § 42.

Οὐτ' ἐν πάγκω το γὰρ ὁφείλει φέρειν, χαίρει γ' ὄντι;

Quin, qui

Plaut. Amph.

Non causam dico: verum quin insimules probri.

Sic Atqui, atquin, Arnobio. πάλιν, πάλιν.

Aristoph. Avib. (Ατὰρ γ' δὴν ἐπ' αὐτοῖς πάλιν φέρειν.)

Infinitivis vocalem aliquando abscindit notandum.

Insanir

Plaut. Men. 5 § 18.

Jam hercle ceceperat insanire primulum. quin tu me interrogas.

7 § 6. Socr & medicus me insanire dicebant. quid sit? mira sunt.

Ir

Ter. Phorm. 5 § 37.

Exequias Chremeti; quibus est commodum, ire jam tempus est.

Abir

Plaut. Pæn. 1 2 160.

Quin abire sinis. quid vis tibi? qui bene volunt, bene vos item?

Imperativis finalem detrahunt, mitto Dic, duo, fac, fer.

Catullus, Inger mi calices amariore.

φίρε, φίρε.

Callimach, Hymn. in Cor. 137.

φίρε βίαν, φίρε μάλα. φίρε τεχνῶν οἷον χειρῶν.

Tanaquillus Faber, Christiani repertum præcipientis legere φίρε μάλα, merito explodit. quod autem ipse remedii loco præscribit, ut penult. in φίρε corripas, licet ille multis exemplis probari posse confidat, nullus obtempero. simplicissima solutio est, ut alt. Imperat. abscindas. mandata præcidere imperiosum est: ut dictum factum intelligas. quod in Latinis dissyllabis hic appositis clare patet.

Ad occurrendum offensionis geminatae syllabæ.

Plaut. Trin. 3 1 16.

O here Charmide, quam absente te, hic tua res distrabitur tibi?

Nihil

Nihil valet nihilum *Plaut. Trin. 4 3 25.*

Nam quic morēs nihil faciunt, quod licet, nisi quod lubet.

Nisi, ni *Pl. Mil. Gl. 2 2 1.*

Nisi hercle defregeritis talos, posthac quemque in tegulis.

Id. Pers. 4 4 11. (servandis parum est.

Hec nisi inde aberunt, centuplex (1. centuplus) murus rebus

Extrema periculo magis obnoxia reperias. novissimum agmen fere carpit hostis à tergo insequens. extimas monetæ oras avaritia, regiæ majestatis violatrix, usitatus attondet & ad limbum usque intimum circumcidit. primores animantium artus, à fonte vitæ longissime distantes, mors sensim obrepens, ut plurimum, invadit. Versuum quoque fines, agrius hærentes, dum hinc illinc describuntur, facilius excidunt. ante annos hæud ita paucos dum *Phædri* fabulæ levi cura distringere *Lib. 2 6 16.* (Schefferi 1673.) *Humum assuantem, come officium jactans.* Quod docti viri ad locum annotarant mihi ne utiquam probarunt. erat à Mss. *jactans officium come.* alii *come* subdiderant: quia syllabæ pene ult. contumaciam viderent. illud quidem *officium come* satis honeste dictum videbatur: sed obstitit eadem syllaba. Quid sit? Schefferus voces imminutas, transpositas, eo usque vexare nunquam destitit, donec in rectos numeros compulisset. Mihi vero magis placent, quæ proxime ab archetypa scriptura absunt. Divinabam igitur postremam versus litterulam excidisse: eoque legendum -- *jactans officium comes.* in sacro comitatu præ cæteris officii jactantior, nec adhuc me pœnitet conjecturæ. Sed, quod iter institeram, exequi pergo. pariter sit in viva voce. Dictionum, quæ longiusculæ sunt, literam aut syllabam finalem, maxime vero gravem, spiritus lassus sæpenumero destituit: ita ut terminationes obscurius audiantur. in Græcis δῶμα δῶ. κεῖν (vel κεῖνον) κεῖ. ἦλ. δάκρυον. δάκρυ. Latinos priscos ex æmulatione par incessit audacia. Charisius 3. Diomedes 2. *endo suam de* fine auctoris nomine citant. quem *Ennium* fuisse docet Ausonius in *Grammaticomastige.* Marius autem Victorinus A. G. 1. *endo sua de:* explanat, in sua domo. apud eundem Ausonium reperias

perias --divum domus altisonum cel. pro, coelum --replet te latificum gau. sc. gaudium. letiferum min. i. e. minium. p. Hebræis est species, quo nomine pigmenta veniunt. Item Victorin. ac famul infimus esset. Nonius Marcell. Enn. 9. Reddidit ex summo regno, ut famul infimus esset. ex famulus. Iterum Victorinus ibid. Præras detondete & despoliate guberna pro gubercula. Nonius itidem Lucil. Sat. lib. 20. attribuit. Ita fit. modo constat de radicalibus: terminatio sine magno significationis dispendio interdum poterit adesse vel abesse: quomodo in compluribus linguis per adjectiones quasdam præfixas vel suffixas eam suppleri contingit: in Latina vero Græcæque propter Euphoniæ Thlipsis, Ethlipsis, & Synaloepha vim Apocopes quodammodo obtinent. Quod autem ad voces, ut supra, mutilatas, abstinnit his portentis verecundior Virgilius: nec emendata purioris seculi consuetudo tantum sibi veniæ indulgere voluit. Porro quædam supersunt literæ tam ancipitis soni, ut in eas inquirere conveniat, cum exinde nonnullæ dictiones diversis modis afficiantur.

C A P. XIV.

Ambiguitas.

Habet in se difficultatem, cum vox una aut plures, plene scriptæ, concise legi aut recitari debeant. Injicit autem hunc scrupulum nonnunquam AMBIGUITAS circa sonum in pronunciando, cum alicujus Literæ una eademque Figura non idem ubique possit. Dantur Literæ, quæ alibi molliuntur in vocales; rursus alibi durescunt in Consonantes. nonnunquam disparent & evanescunt. incerto autem signo nihil fallacius. sciendum igitur imprimis, id quod hodierni Literatores, & Typothetæ inter Orthographiæ principia sibi sumpserunt, ut u. & i. modo consonantes, modo vocales, ut sono inter se discernuntur, sic figura quoque religiose distinguant;

C. 14. *Ambiguitas Veterum Poetarum.* 185

in Mss. paulo vetustioribus minime observari, qui sub una vocalis specie utramque potestatem, sine discrimine, repræsentant. sedulo igitur vitabimus in exemplis inferius proferendis, ne scripturæ novitate veterum Autoritatem convellamus. Verum enim utriusque Literæ sonum quærentibus, id præjudicium ante omnia ab oculis removendum erat. Priscianus l. i. c. 4. Apud Latinos quoque hoc idem v. invenitur pro nihilo, in Metris, & maxime apud vetustissimos Comicorum.

Navis ναῦς νῆς *Plaut. Men. 2 2 69.*

Nunc in isthoc portu stat navis predatoria.

Id. Bacch. 4 6 27.

Bene navis agitur; pulbre hac confertur ratibus.

Meursius probe scriptos libros temere sollicitat.

Lucil. Sat. 15.

Quam malus navis in corbita maximus ulla.

Navem ναῦν *Id. Merc. 1 1 91.*

Cusos. jisce confectis navem solvimus.

Titinius Setina.

Sapientia gubernator navem torquet, haud valentia.

Boves βόες βῶς *Plaut. Pseud. 3 2 23.*

Boves qui canovias faciunt, herbasque oggerunt.

Id. Aulul. 2 2 57, 8.

Asini me mordicibus scindant, boves incurserint cornibus,

Hoc magnum est periculum me ab asinis ad boves transcendere.

Bovicula, Bucula. βόδιον, βόδιον. Bovibus, Bobus, Babus.

Ovis οἷς *Plaut. Truc. 3 1 10.*

Ovis in Crumena hac in arbem detuli.

Ibid. 5. Qui ovīs Tarentinas erat mercatus de patre,

Jovem *Id. Rud. Prot. 23.*

Jovem se placare posse donis, hostiis.

Id. Amph. Prol. 90.

Nunc proferatur Jouem facere histrioniam.

Jovi

Id. Most. 1 3 8.

Edepol si summo Joui vivo argento sacrificasset

Aves

Plaut. Afinar. 1 3 65.

Aves assuescunt. Necesse est facere sumptum, qui querit lucrum

Id. Pseud. 3 4 72.

Aui sinistra, Auspicio liquido, atque ex sententia.

Ennius. Auium prapetibus sese, pulchrisque loci dant.

Civium ciium. Legitur apud Nonium Capite secundo. Dividæ, ut dissensiones.

Attius Phœnissis.

Ne horum dividæ & discordiæ dissupent,

Et disturbent, tantas, & tam opimas civium Divitias.

Ita quidem Mercerus libros secutus. Corrigendum utrobique dividæ. sic fient ex istius seculi licentia Septenarii Trochaici duo tantum; hunc in modum.

Ne horum dividai & discordiai dissupent.

Et disturbent tantas, & tam opimas ciuium diuitias.

Civitas Gall. Cite.

Plaut. Merc. 5 2 5.

Vitam, Amicitiam, Ciuitatem, Latitiam, Ludum, Jecum.

Sic Æuitas concise etas dicitur.

Diues, diuitior, diuitissimus, diuito abeunt in dis, ditior, ditissimus, dito. non igitur video cur Tanaquillus Faber cum hæc agnoscat, pariter se rem non habere contendat in voce Divitiæ, vel cur fugacissimam syllabam retinendi studio, isthic potius synæresin statuatur, quod haud paulo insuavius sonat.

Ter. And. 4 5 2.

Quæ se inhoneste optavit parere hic diuitias.

Id.

Id. Heaut. 3 2 16.

Vicinum hunc noster : at quasi is non diuitius.

Ibid. 1 2 20.

Parentis, Patriam incolumem, genus, cognatos, diuitias.

Plaut. Pen. Prol. 60.

Fuere summo genere, & summis diuitiis.

Id. Capt. 1 2 67.

Pregnatum genere summo, & summis diuitiis.

Pomp. Pinthone Gorgonio.

O hominum beatum, quo illa perveniunt diuitias.

Hinc refingendum illud Distichon male deformatum etiam in optimis Editionibus, tanquam parum esset integrum. non enim satis compertam habuerunt veterum Poetarum Licentiam, unde pro voco substituerunt revoco extra necessitatem, nisi quam sibi ipsi imposuerant.

Plaut. Cist. 2 3 17, 18.

Ego te reduco & voco ad diuitias, ubi

Tu locere in luculentam familiam.

Sanos & bene positos versus, dum male miscent, ipso remedio perdiderunt. dispungendum erat.

Ego te reduco & voco ad diuitias,

Ubi tu locere in luculentam familiam.

Cavitas prioris versus, in causa fuit, cur uterque inter se collideretur. sed huiusmodi Hiatus Plauto non insolentes esse, supra plurius confirmatum dedimus Cap. 4.

Cavillator *Id. Truc. 3 2 15.*

Dicax sum factus, jam sum cavillator probus

Cavillationes *Ibid. 17.*

Cavillationes vis, opinor, dicere.

Id. Stich. 1 3 76. Cavillationes, assentatiunculas.

Obliviscar, obliscar *Attius Nyctegressa. (līm?)*

An ego Ulyxem obliuiscar unquam, aut quenquam praponi ve-

Obliviscendi, obliscendi. *Plaut. Mōl. Gl. 4 8 49.*

Muliebres mores dēscendi, obliuiscendi stratiotici.

Servom, seorm *Id. Epid. 3 4 50.*

Nam seruom mihi, qui sectari solet meum.

Servitute, sertute *Ibid. 2 6 2.*

Plus curat quam si non servitute serviat.

Ib. 3 1 150. Servientes servitute ego servos introduxi mihi.

Id. Aulul. 4 1 6.

Nam qui amanti hero servitutem servit, quasi ego servio.

Id. Trin. 2 2 21.

Tuis servivi servitute imperiis, & praeceptis, pater.

Servat, Sea'rt *Id. Most. 2 2 22.*

Servat, neque qui recludat, neque qui respondeat.

Secundas personas sing. & plur. prae teritorum in avi Synoopen pati notius est, quam ut hic observetur; rarius occurrit eadem affectio in tertiis sing.

Educavit, educat *Ter. Phorm. 5 7 50.*

Suscepit, & eam clam educat. sepultus sum.

In M. S. Laudensi Bibliothecae Bodleianae additur Glossa pro educavit.

Cacilius in Fallacia.

Nam quam duriter vos educavit, atque aspre non negat

Adjuravit, adjurat *Plaut. Cist. 2 3 40.*

Instare usque adeo donec se adjurat anus.

Abalienavit, abalienat *Ter. Heaut. 5 2 26.*

Ita nos ab se alienavit. tibi jam esse ad sororem intellego.

Expo-

Expostulavit, expostulat. *Plaut. Mil. Gl. 3 1 103.*

Sam obstetrix expostulat meum parum missum sibi.

Vocavit, vocat *Id. Men. 5 9 76.*

Hunc censebat te esse, credo, cum vocat te ad prandium,

Multavit, Multat *Id. Pseud. 4 7 130.*

Perdidit me. at me viginti commodis multavit minus,

Inspectavit, inspectat *Id. Mil. Gl. 1 2 18.*

Modo nescio quis inspectavit voftrorum familiarium.

Inhiavit, inhiat *Id. Trinum. 1 2 132.*

Adefuriot magis, & inhiavit acrius.

Inritavit, inritat *Lucr. 1 70.*

Virtutem inritat animi, confringere ut arda.

Fumavit, fumat *Virgilius Men. 3 3.*

Ilium, & omnis humo fumat Neptunia Troia. Servius pro fumavit

Penetravit, penetrat *Id. 7.*

Anton sic Phrygius penetrat Lacedaemona pastor?

Perturbavit, perturbat *Plaut. Mest. 2 1 127.*

Ita mea consilia perturbat penissime.

Illud etiam respicit Antiquitatem quod prima persona tam sing. quam plur. praeteritorum in avi syllabam eandem abjiciat. ut, commentavi commentai. *Plaut. Men. 5 7 30.*

Nimis autem bene ora commentari, atque ex mea sententia.

Dinumeravi, dinumerai *Id. Epid. 3 2 17.*

Manibus his dinumeravi. Pater suam natam quam esse credit.

Enarravimus, enarramus *Ter. Adelp. 3 3 11.*

Quo pacto haberet se, enarramus ordine.

Contingit aliquando Contractio, non tantum in hac litera, cum formativa sit thematis secundi, verum etiam ubi substantiam primi Thematis constituit. ut Lavisti. la'sti.

Plaut. Truc. 2 4 27.

Jam lauiſi? jam pol mihi quidem, atque oculū meū.

Similiter pronunciantur cavi & cave. ut in prima ſyllaba vocis *Cauneas*. quæ vox, Crasso in Parthos proficiſcenti, cum à muliere ficus venditante occentaretur, mali ominis ſpeciem præbuiſſe memoriæ traditur. Cic. de Divin. 2 40.

Cavi, cai

Plaut. Merc. 5 3 2.

Edepol nunquam. caui nequid facerem. vix vivus ſum miſer

Id. Moſt. 3 3 23.

Ego enim caui recte. eam mihi debeo gratiam atq; animo meo

Caviſſe, ca'ſſe

Id. Bacc. 4 9 94.

Prius te cauiſſe ergo quam pudere æquum fuit.

Cavebis, ca'bis

Id. Aſinar. 2 2 106.

Hercle vero tu cavebis ne me attigas, ſi me tagis.

Cave, cau

Id. Caſin. 3 1 16.

Sed tu caue inquisitioni mihi ſis. uſque adero demi.

Ter. Heaut. 5 4 9.

Atego, ſi me metuis, mores caue in te eſſe iſtos ſentiam.

Caveto, cavito, cau'to

Plaut. Capt. 2 3 71.

Atque horum verborum cauſa, caveto mihi iratus ſuas.

Plaut. Aſin. 2 2 105.

Mox cum Sauream imitabor, caveto ne ſuccenſeas.

Pariter ſit præteritis in evi

Flevimus, flemus

Propert. 2 6.

Qua quondam ediſta flemus uterque diu.

Succreverunt, ſuccrerunt *Plaut. Trin. 1 1 9.*

Quaſi herba irrigua ſuccrerunt uberrime.

Virg. Georg. 4.

Implerunt montes, ſterunt Rhodopeiæ arcus.

Val. Flac. Arg. 4.

Flevit Aymone, flerunt Messenides undæ.

Oblevisse, oblesse *Attius Andromeda.*

Quod beneficium haud sterili in segete, Rex, te oblesse intellegis.

Audivi, audii, audi *Plaut. Curc. 5 14.*

Non vidi neque audi, neque pol dici, neque fingi potest.

Sepelivi, sepelii, sepeli *Plaut. Persa. 4 4 74.*

Nimis pavebam, ne peccaret. expedit. si ted emam.

Novi, no *Ter. And. 4 4 50.*

Novi rem omnem. sed est Simo intus? est. ne me attigas.

Plaut. Capt. 3 4 32.

Male mihi loqui audes? non ego te novi? pol planum id quidem est

Novimus, nomus *Ennius Hæd. lustris (ex Diomedis l. 1.)*

Nos quiescere æquom est: nomus ambo Ulysses.

Movistis, mostis *Mart. 2 66.*

Cessastis, pueri, nihilque mostis.

Excivit, exciit, excit. *Plaut. Trin. 5 2 52.*

Quis homo tam tumultuoso sonitu me exciuit subito foras?

Promorat *Phæd. 4 23.*

Unum promorat vix pedem Triclinio.

Summosses *Hor. Sat. 1 9.*

Summosses omnes, non isto vivimus illic.

Adjuvero, adjuro *Ennius.*

O Tite, si quid ego adjuro, curamve levassæ.

Juverim, juerim *Catull. De Coma Berenices.*

Non, ita me divi, vera gemunt, juerint.

Huc potius verba hujusmodi, quæ syncopen patiuntur, re-
jicienda curavi, quam ut in istud caput reponerentur; quia
causam

causam Concisionis indicare malui, quæ fit ad expellendam Literam, quæ Romanis videbatur soni inficetioris.

Junix à juvenis, rustice juvenix: sic vitis, vitex: sentis, sentix, unde senticetum.

Perf. Sat. 2 47.

Tot tibi cum in flammis junicum omenta liquecant

Plaut. Mil. Gl. 2 3 33.

Quam mox horsum ad stabulum junix recipiat se à pabulo

Juvenior, junior; Juventus, juntuus *Plaut. Curc. 1 1 38.*

Juventute & pueris liberis; ama quod lubet.

Id. Most. 1 1 29.

Quo nemo ad æque juventute ex omni Attica.

Id. Amph. 1 1 2

Juventutis mores qui sciam, qui hoc noctis solus ambulem

Novus. nomen per omnes casus contrahitur. Uvidus udus

Novom

Id. Casin. 4 2 3.

Nam nouom maritum, & novam nuptam volo.

Id. Men. 3 3 4.

Jubeasque spinther nouom reconcinnari.

Novo

Id. Epid. 5 2 62.

Nouo liberto opus est, quod pappet. Dabitur. præbebo cibum.

Nova

Id. Most. 1 3 105.

Nova pictura interpolare vis opus te lepidissimum.

Novos

Id. Truc. 3 2 9.

Nouos omnes mores habeo; veteres perdididi.

Ibid. 2 1 33.

Semper datores novos oportet querere.

Sic nō ubique contrahi patitur.

Aristoph. Nubibus.

Εἰς τὸ μάλιστ' αὐτὸς γίγνεται, ἢ τὰς νέας, πὶ παλαιάς.

Novos

Novo-modo, no modo *Ter. Phorm. 5 7 59.*

Quin nouo - modo ei faceres contumeliam.

Pl. Ps. 1 5 156. Novo-modo novom aliquid inventum asferre addecet.

Id. Mil. Gl. 3 1 30.

Novo-modo tu homo amas, siquidem te quicquam, quod faxis, pudet
Volturios, 'ulturios *Id. Curc. 2 3 78.*

Meosne amores? tace parumper. jacet uolturios quatuor.

Id. Most. 3 2 145.

Viden' pictum ubi ludificatur cornix una uolturios duos.

Vobis, 'obis *Id. Rud. 3 4 26.*

Vos adeo, ubi ego innuero uobis, si ne ei caput exoculassitis.

Villam, 'illam *Plaut. Casin. 2 6 68.*

Scin' tu ruri esse ad uillam longe, quo ducat, scio. Intro abi.

Villico, 'illico *Ibid. 8. 22.*

Effodere hercle hic volt, credo, vesicam nillico.

Venusta, 'enusta *Plaut. Pæn. 3 3 153.*

Specie uenusta, ore parvo, atque oculis pernigris.

Venustatis *Ter. Hec. 5 4 8.*

Quis me est fortunatior, uenustatisque adeo plenior?

Vetustate, 'tustate *Plaut. Pæn. 3 3 87.*

Uetustate vino edentulo atatem irrigabo.

Sua vaniloquentia per syllepsin pronomen cum principe
syllaba sequentis vocabuli in unam coalescit. sua 'niloquentia.

Id. Rud. 4 1 14. Jam meas applebit aures sua vaniloquentia.

Quædam admonere conveniet de verbis, volo, video, verto,
venio, veco, vivo, scitu necessaria, quæ aliis quibusdam ejus-
dem rationis lucem forte commodare possint.

Ciceroni observatum in Oratore ad Brutum, sis dici pro si vis.
capis, ubi in uno tria, inquit, verba sunt. malle pro magis
velle, nolle pro non velle. de capis ambigitur à viris litera-

trum valeat cape si vis: an futurum potius antiquum ejus verbi fit. nolo sane ex ne volo fit; quod hodie non vis, non vult, non vultis subrogatur divisim, veteribus nevis, nevolt, nevoltis ex ne privativa Particula compositum proferebatur.

Volo *Plaut. Trin. 4 3 52.* (uolo.

Eo domum; heus tu adsta illico! heus tu! non sto. at ego te stare

Sis, si vis *Plaut. Asinar. 2 2 43.*

Sis amanti subvenire familiari filio.

Tu vis *Id. Most. 1 1 40.*

Canes capro commista. quid tu vis fieri?

Me videre vis, me deris. Id. Truc. 4 4 10.

Me videre vis, & me te amare postulas: puerum petis.

Triplex in hoc versu Aphæresis propter blæsitatem loquelæ multum in se continet blandimenti & illecebræ meretriciæ.

Me vis, me's *Id. Men. 3 3 24.*

Nunquid me vis? hac me curaturum dicito.

Id. Truc. 2 4 78.

Num quippiam me vis aliud? ut quando otium.

Id. Epid. 1 2 40.

Dic mihi unde auferre me vis? à quo Trapezita feram?

Meam vis *Id. Trin. 3 2 55.*

Meam vis sororem tibi dem, suades sine dote; hoc non convenit

Facere vis *Id. Merc. 5 2 43.*

Quo nunc ibas? Exulatum. Quid ibi facere vis? Quod miser.

Mavis *Ter. Eun. 4 7 26.*

Luhuit. Pamphilam ergo hac redde, nisi vi manvis eripi.

Quasi tu pronuncies tu vis tu's, meam vis mea's, facere vis facere 'is, mavis ma's.

Vin, tu illam in t'lam *Plaut. Pan. 1 1 35.*

Jocare. vin tu illam bodie sine damno & dispendio.

C. 14. *Ambiguitas u Veterum Poetarum.*

195

Te volt, t'olt. *Id. Stich. 1 3 39.*

Rogare opinor te volt. mene? ut ab se petam?

Quam volt, qu'olt *Id. Epid. 2 2 60.*

Liberare quam uolt amator. Quisnam is est? inquit altera.

Convenire volt'convenir'olt *Id. Curcul. 4 1 9.*

Qui perjurum convenire uolt hominem, mitto in Comitium.

Nevolt, nolt *Id. Trin. 2 2 85.*

Eo ne - multa quæ nevolt eueniunt, nisi fidor malus fiet.

Noltis, nevoltis *Lucilius.*

Voltis? emptæ est. Noltis? non emptæ est.

Si vultis, sultis *Ennius.*

Pandite, sultis, genas, & corde relinquite somnum.

Plaut. Asinar. Prol. 1. Hoc agite, spectatores, sultis, nunc jam.

Id. Men. 5 9 1.

Si vultis per oculos jurare, nihilo hercle ea causâ magis.

Volunt, 'lunt *Id. Pseud. 4 1 2.*

Tum me & Calidorum servatum esse uolunt & lenonem extinctum.

Volam, 'lam *Id. Asinar. 1 2 26.*

Meo modo loquar quæ volam quoniam, intus non licitum est mihi.

Voles, 'les *Id. Cistell. 1 1 46.*

Neceffe est, quo tu me modo uoles esse, ita esse, mater.

Velim, 'lim *Ibid. 2 1 21.*

De me perdant! quodcunque optes, uelim tibi contingere.

Velis, 'lis *Id. Amph. 2 2 71.*

Non tu scis, Bacchæ bacchanti si uelis aduersari:

Id. Capt. 2 2 73.

Qui tua, quæ tu miseris, mandata, ita ut uelis perferat.

Ter. An. 2 1 6. Velis quod possit. Nihil aliud nisi Philumenam volo

Id. Pen. 3 1 31.

Ubi bibas, edas de aliena, quantum uelis, usque assatim.

Id. Truc. 4 4 7. °

Scio metaster quid uelis & quid postules & quid petas.

Velit, 'lit

Ibid. 2 6 27.

Jam magnus est? jamne elestat Legionem, quam spoliare uelit?

Ibid. 3 1 7 8. -

Quid eam uelit? homo cruminam sibi de collo detrahit.

Observandum, quid eum uelit, in unam contrahi syllabam Cap. superiori diximus quid valere apud priscos que, eum^m diphthongi vicem possidet. uelit capite excidit. summa totius dictionis quasi tu scribas queult, ita constabit senarius, non aliter. præterquam si in clausula monometra, basis iambica inter Senarios circumstantes ponatur.

uellem, 'lem

Ter. Heaut. 5 2 25.

Abiit uab! rogasse uellem. quid? unde mihi peterem cibum.

Plaut. Stich. 4 1 14.

Quando ita rem gessistis, uti vos uellem, amicus atque adderet.

Quam uellem, qua 'llem *Ter. Heaut. 1 2 11. (amplius.*

Quam uellem Menedemum invitatum, ut nobiscum hodie esset
Si velles, si 'lles *Plaut. Trin. 2 4 165.*

Licitum, si uelles; nunc, quoniam nihil est, non licet.

Me velles, me'lles.

Id. Stich. 2 2 4.

Tuos inclama, tui delinquant, ego quid me uelles, uisebam.

Vellet, 'let

Id. Casin. 2 6 3.

Credo ecastor uellet: at pol ego haud credo, sed certo scio.

Voluntatem, 'luntatem *Varro Titbone.*

Quam uoluntatem auitatis, extrema attingit metam auitas.

Voluntate, 'luntate *Plaut. Pseud. 1 5 23.*

Tua uoluntate. Jus bonum erat Pseudolus.

Id. Trin. 5 2 4.

Si id mea voluntate factum est, est, quod mihi succenseas.

Id. Stich. 1 2 2.

Nec voluntate id facere meminit, servos in habitu haud prob' ut.

Id. Mil. Gl. 4 3 31.

Quin si voluntate nolit, vi extrudam foras.

Ter. Adelph. 3 4 44.

Quod vos jus cogit, id voluntate ut impetret.

Id. Phorm. 4 5 13.

Volo ipsius quoque voluntate fieri, ne se ejectam praedicet.

E vultu, 'ltu

Plaut. Aul. 4 9 7.

(gnosce.

Quid ais tu? tibi credere certum est, nam esse bonum e vultu co-

Ad hunc locum pertinere videri possit voluptas, quam supra tamen posuimus pag. 29. 30. quia ab eruditis viris ambigitur, unde fiat, ut in tam breve spatium compingatur.

Vides, 'des

Plaut. Most. 3 2 124.

Te has emisse, non tu uides hunc, vultu ut tristi est senex?

Id. Stich. 4 2 52.

Egone? tune? mihine? tibine? uides ut annona est gravis.

Ib. 53. Vides benignitates hominum ut periere, & prothymia?

Ib. 54. Vides ridiculos nibili fieri, atque ipsos parasitarier.

Attius Scaenici.

Non uides quam turbam, quosve fluctus concites?

Videtque, 'detq; Plaut. Trin. 1 2 72.

Videtque ipse ad paupertatem protrahum esse se.

Vide

Id. Merc. 1 2 57.

Hoc, sis vide, ut palpatur, nullus est, quando occipit, blandior.

Videam, 'deam Id. ut supra pag. 151.

Fugin' hinc ab oculis? abin' hinc. annon? abeo. cave sis te videam.

Vidissent, 'dissent *Lucl. 2.*

Quem illi quom vidissent Hortensius Postumiusque.

Videbatur, 'debatur *Id. Rud. 3 19.*

Videbatur, ad me simia aggredier.

Videndum est, 'dendum est *Id. Epid. 1 135.*

Id modo uidendum est, ut materies suppetat scutori.

Videlicet, 'delicet *Ter. Adelph. 3 44.*

Pol haud paternum isthuc dedisti, uidelicet.

Invidia *Ter. Andr. 1 139.*

Sine invidia laudem invenias, & amicos pares.

Est enim Iambicum Trimetrum quod incipit vel à Tribra-
chy vel à pede Proceleusmatico: disparet autem Vau nec au-
ditur.

Plant. Aulular. 3 58.

Et invidia nos minore utamur, quam utimur.

Ter. Ph. 2 146. Qui sæpe propter invidiam adimant diviti.

Ad hujus figuræ similitudinem conciditur etiam dividia.

Id. Stich. 3 140.

Potius quam in dividiam veniam, est etiam hic osium.

Quamvis locum attentius intuenti vox invidiam argumento
magis congruere, deprehendetur; nisi forte servus honestum
locutionis genus improprio substituto corruperit, quo poeta
ridiculum à subabsurdo captaret, quæ Barbarismi species Acy-
rologia dicitur.

Dividam, didam *Id. Pers. 5 15. (pabo.*

*Nunc ob eam rem inter participes diuidam prædam, & partici-
Avortet, aurtet *Id. Mil. Gl. 2 248.**

*Ecce autem auortit, nifus lava, in femine habet lavam manum
Circumvortant, circu'ortant. *Id. Pseud. 1 5157.**

Qui me argento circumvortant? quis me audacior?

Convortes,

Convortes, cou'rtēs *Id. Rud. 4 3 6.*

Ita hercle opinor, in vidulum piscem te convortes, nisi caves.

Prævortit, præ'ortit *Id. Amph. 5 1 17.*

Herilis prævortit metus. ocyus accurro, ut sciscam quid velit.

Revortar, ru'rtar *Id. Pæn. 3 3 1.*

Jam isthuc ego reuortar: Miles, convivas volo.

Id. Pseud. 4 7 60.

Mane modo isthic. jam ego revortar ad te. quid nunc fiet, Simo?

Plane ut in compositis à versus versum præpositione, reuorsus, reuorsum; rursus, rursum; prouorsus, prouorsum; prorsus, prorsum; retrouorsus, retrouorsum; retroorsus, retroorsum; introuorsus, introvorsum; introrsus, introrsum; altrovorsus, altrouorsum; altrorsus, altrorsum; deuorsum, deorsum; seuorsus, seuorsum; seorsus, seorsum & seorsim; sunorsum, sursum (à sus præpositione inseparabili.) Dextrouorsum, dextrorsum; sinistrouorsum, sinistrorsum; Imo uniuorsum, unorsum; sic enim dispungo interjectionem.

Ter. Eun. 2 1 18.

Hui! uniuorsum triduum! uide, quid agas, stat sententia.

Lucr. 4 262.

Sed magis uniuorsum, ferique perinde videmus.

Venitne, nitne *Plant. Truc. 5 39.*

Venitne in mentem tibi quod verbum in cavea dixit bistrior?

Veniret, niret *Id. Truc. 2 5 28.*

Date aquam manibus, nunc, ecastor, ut ueniret Miles, velim.

Fortassis ad hunc locum pertineant eveniat, perueniat, adveniat; quæ habentur Cap. 9. p. 111.

Vocare, 'care *Id. Most. 4 3 13.*

Ad cenam, ne me tu te vocare censeas.

Evocasti e'casti *Id. Pæn. 1 3 7.*

Dedi dudum, prius quam me evocasti feras.

Hinc

Vidissent, 'dissent *Lucl. 2.*

Quem illi quom vidissent Hortensius Postumiusque.

Videbatur, 'debatur *Id. Rud. 3 19.*

Videbatur ad me simia aggredirier.

Videndum est, 'dendum est *Id. Epid. 1 1 35.*

Id modo uidendum est, ut materies suppetat scutarij.

Videlicet, 'delicet *Ter. Adelph. 3 4 4.*

Pol haud paternum isthuc dedisti, uidelicet.

Invidia *Ter. Andr. 1 1 39.*

Sine invidia laudem invenias, & amicos pares.

Est enim Iambicum Trimetrum quod incipit vel à Tribra-
chy vel à pede Proceleusmatico: disparet autem Van nec au-
ditur.

Plant. Aulular. 3 5 8.

Et invidia nos minore utamur, quam utimur.

Ter. Ph. 2 1 46. Qui saepe propter invidiam adimunt diviti.

Ad hujus figuræ similitudinem conciditur etiam dividia.

Id. Stich. 3 1 40.

Potius quam in dividiam veniam, est etiam hic ostium.

Quamvis locum attentius intuenti vox invidiam argumento
magis congruere, deprehendetur; nisi forte servus honestum
locutionis genus improprio substituto corruperit, quo poeta
ridiculum à subabsurdo captaret, quæ Barbarismi species Acy-
rologia dicitur.

Dividam, didam *Id. Pers. 5 1 5.°*

(pabo.

Nunc ob eam rem inter participes diuidam prædam, & partici-

Avortet, aurtet *Id. Mil. Gl. 2 2 48.*

Ecce autem auortit, nisus lava, in femine habet lavam manum

Circumvortant, circu'ortant. *Id. Pseud. 1 5 157.*

Qui me argento circumvortant? quis me audacior?

Convortes,

Convortes, cou'rtēs *Id. Rud. 4 3 6.*

Ita hercle opinor, in vidulum piscem te convortes, nisi caves.

Prævortit, præ'ortit *Id. Amph. 5 1 17.*

Herilis prævortit metus. ocys accurre, ut sciscam quid velit.

Revortar, ru'rtar *Id. Pæn. 3 3 1.*

Jam isthuc ego reuortar: Miles, convivas volo.

Id. Pseud. 4 7 60.

Mane modo isthic. jam ego revortar ad te. quid nunc fiet, Simo?

Plane ut in compositis à versus versum præpositione, reuorsus, reuorsum; rursus, rursum; prouorsus, prouorsum; prorsus, prorsum; retrouorsus, retrouorsum; retroorsus, retroorsum; introuorsus, introvorsum; introrsus, introrsum; altrovorsus, altrouorsum; altrorsus, altrorsum; deuorsum, deorsum; seuorsus, seuorsum; seorsus, seorsum & seorsim; sunorsum, sursum (à sus præpositione inseparabili.) Dextrouorsum, dextrorsum; sinistrouorsum, sinistrorsum; Imo uniuorsum, unorsum; sic enim dispungo interjectionem.

Ter. Eun. 2 1 18.

Hui! univorsum triduum! uide, quid agas, stat sententia.

Lucr. 4 262.

Sed magis univorsum, ferique perinde videmus.

Venitne, nitne *Plaut. Truc. 5 39.*

Venitne in mentem tibi quod verbum in cavea dixit bistrio?

Veniret, niret *Id. Truc. 2 5 28.*

Date aquam manibus, nunc, ecastor, ut ueniret Miles, velim.

Fortassis ad hunc locum pertineant eveniat, perueniat, adveniat; quæ habentur Cap. 9. p. 111.

Vocare, 'care *Id. Most. 4 3 13.*

Ad cenam, ne me tu te vocare censeas.

Evocasti e'casti *Id. Pæn. 1 3 7.*

Dedi dudum, prius quam me evocasti feras.

Hinc

Hinc additum vitium septenarij perperam digestis.

Id. Trin. 5 2 505.

*Aperite hoc, aperite propere, & Lesbianicum, si domi est, foras
Evocate, ita subitum est, propere quod eum conventum velim.*

Prior versus ultra justam Trochaici Catalecticici spatium ex-
currit; ut in impressis hodie legitur. verum erat numeros sic
dispecuisse.

*Aperite hoc, aperite propere, & Lesbianicum, si domi est,
Foras-evocate, ita subitum est, propere quod eum conventum velim*

Secundus versus est ex eorum numero, qui Græcis vocantur
προνέφαλοι vel *μακρονέφαλοι*, velut capite prægraves; tamen
remedio subvenit duplex syncope. sonant enim principales
voces foras evocate, quasi tu scribas, f ras e cate. Evocati Græco
Charactere *ἐνώνη*; quomodo scripsit Polybius. apud Homerum
autem *ἦ ἐ, ἦ ἐ, ἦ ἐ* sæpe in unam syllabam conglutinantur.

Evocat, e'cat

Id. Bacchidib.

Ecquis evocat cum nassiterna & cum aquo istum impurissimum?

Quod fragmentum habetur in Festo, voce nassiterna. Ec-
quis, ecqui Vide supra cap. 2. pag. 10. Isthuc adde quod idem
Festus ex *Plaut Nervolaria* citat.

Ecquis huc effert nassiternam cum aqua sine suffragio?

Qui versus hodie extat in *Stich. 2 2 28.* ubi ecquis simili-
ter pronunciandum ac ecqui, ut numeri consent. Cum aqua,
co'aqua. vide supra cap. 8. pag. 93.

Vivit, v'it

Plaut. Bacchid. 2 2 14.

Quia si illa inventa est, quam ille amat, vivit recte, & valet.

Id. Trin. 2 2 28.

Sin ipse animum perpulit; dum vivit, victor victorum cluet.

Invitet, in'itet

Id. Trin. 1 1 5.

Invitus ni me id invitat, ut faciam, fides.

Devotabo,

Deutabo, deutabo: *Attius Aeneadis seu Decio.*

Patrio exemplo, & me dicabo, atque animam deutabo hostibus.

Huc retulerim particulas, quæ videntur verum iusto abundantiorẽ reddere.

Vah! ouá. *Ter. Heaut. 4 8 16.*

Daturam. uah! frustra sum igitur gavisus miser.

Plaut. Bacchid. 4 8 35.

Quid fit? ducentis Philippi rem pepigi. uah, salus!

Vel, 'l *Ter. Andr. 4 1 56.*

Vel melius tute aliud reperi: me missum face.

Id. Phorm. 2 1 7.

Postremo, si nullo alio pacto, uel senore.

Attius Deipho.

Vel hic qui in ea parte effrenata impudentia

Plaut. Epid. 3 3 7.

Vel quasi egomet, qui dum filii causa ceperam.

Id. Amph. 3 2 36.

Ridiculi causa, uel hunc rogato. Sofiam.

Id. Capt. 1 1 22.

Vel ire extra portam trigeminam ad saccum licet.

Ibid. 4 1 6.

Nam uel prodesse amico possum, uel inimicum perdere.

Ibid. 2 52.

Prius quam pultando uel assulatim foribus exitium afferam:

Id. Mof. 2 1 62.

Nam cuius homini uel optumo uel pessimo.

Id. Bacchid. 4 8 61.

Abea ad forum igitur, uel hercule in malam crucem.

Id. Pæn. 4 2 5.

Ita me Di ament, uel in lautumiis, uel in pistrino mavelim.

Lucil. 27.

Viginti domi an triginta uel centum cibicidas alas.

Velut, 'lut

Plaut. Curc. 5 3 4.

Velut decem minas dum hic solvit, omnis mensas transit.

Veluti, 'luti

Id. Bacchid. 4 9 145.

Hoc est incepta efficere pulchre veluti mihi.

Satis erit testimoniis his in medium allatis indicasse quod particula, vel, vix justam syllabam absoluat, ne quis hujusmodi versus insultæ vocalæ falso suspectos habeat. Hoc est, quod initio Capitis v, Consonantem Æolici Digamma vicariam esse, cum eruditis contendimus. Illud autem modo crassius sonat, modo aspirat, nonnunquam etiam dissimulatur, nec auditur omnino. durescit ut in sequentibus, &, brevem natura vocalem, positione longam efficit.

Tenuis

Virg. Georg.

Tenuis ubi argilla & dumosis calculus arvis.

Ibid. Velleraque ut foliis depectunt tenuia Seres.

Extenuantur

Lucr. 4 1255.

Atque aliis extenuantur, tabentque vicissim.

Tenuiore

Stat. Syl. l. 1 4.

Sperno cali tenuiore lyra. vaga cingitur astris.

Id. Theb. 12.

Orcus & instantem cornu tenuiore videbat.

Genua labant apud Virg. & Silium Ital.

Sinuatur

Silius: 10.

Sinuatur, coxaque sedet munimen utraque.

Id. 6. Cetera sinuatis glomerat sub pectore Gyris.

Tantum

Tantum est quod hæc de literæ hujus ambigua potestate quærentibus occurrere contigit. Æolicum Digamma Priscianus refert apud antiquissimos Latinorum eandem vim obtinuisse, quam apud Æoles habuit φ. eum autem sonum, quem nunc habet F. μορφήν apud Æschylum primam corripit, locus non est ad manum. ratio videtur quia derivatur à ἦντο φ inserto. Æol. autem Dig. potest citra detrimentum abesse. cuius rei arbitrium penes eruditos esto. novimus insuper Beta Græcorum idem non heri tantum aut nudius tertius sonuisse quod Vida dicimus; præterea Græcos sane veteres litetam vau per & frequenter expressisse nec in Romanis tantum nominibus ut, οὐαλίςⓈ Valerius, οὐάλης Valens: aut Interjectionibus ut, εὐαῖ væ, εὐα vah, sed εὐε Homericum perinde est atque vale Latinum. Certum est veteres Latinos aliquando loco spiritus asperi adhibuisse ut, Veneti. *Εντοι*, alias tenuis ut. *ελία* Velia. quomodo Priscianus ex Æolico quodam Poeta. οἰόμενⓈ *Φελένου* *ελκώπιδά* item *Νίστρα* δὲ *Φῦ* *παυδός* deinde *Αμμης* δὲ *Φορήναι*. addit, vocalium concursui dirimendo quandoque interpositum. Alcmanis esse *καὶ χαῖμα πῶρ τι δ'άειον*. ejusmodi sunt οἷς ovīs boēs boves *ὄον* ovum *Δ'ᾶος*. Davus. *Γυναιῖ*Ⓢ Gnavus. *ταὺς* Pavos. *ταὼν* Pavo. Plura suppetunt ejus generis; quibus congerendis prudens abstineo: quæ literæ tam evanidæ sit potestas, ab initio quærerere instituimus, succurrit igitur linguam vernaculam imprimis consulere, siquid viva popularium vox in hujus rei indagine lucis afferat. Supponamus sonum *Waw* veteribus Latinis ignotum non fuisse ut *Velle* parum discrepet à Saxonico *Willan*. An non aures nostræ in familiari sermone voci tam imminutæ, quam integræ quotidie assuescunt I will, thou wilt, he, we, yee, they will. I'll, thou'lt, he, we, yee, they'll. so I would, i'lld &c. ne-would; n'olde. ne-wote, nat. newist, nist. ne-was, nas. ne-were, nere. Anglo Saxonice. Sin Vau simpliciter possit, is quoque sonus aures nostras facile præterlabitur. Have, ha', you done? give me, gi'me; ever, never, over, even. contrahitur usitate seven-night, so'nnight. Talis igitur ablatio Teutonicas aures novitate sua offendere minime debet. Apud Anglos Occidentalis regio quod f labialem vau permutat, rusticior habetur. Macedones multi sunt in hujus literæ Metalepsi quibus *φίλππ*Ⓢ

ἐλνππ. ἡρ. βίρ. dicitur. quid multa? Javanis posteris, Iavones primo dicti, literam hanc Græcis communicarunt: quam & Æoles retinuerunt. Iones posuerunt. adeo ut Ἰωνίων βαῦ locum adhuc suum inter notas tantum numerales teneatur; perinde atque inter Judæos sextum occupat. hæsit item in vocibus Pamphyliorum sermoni propriis. Additur his in capite ὄγβρίμω de tonitru; unde - ἰεβρίμω ζωός. ὄγβ Vermis ἰλμω nec aliunde βίρμω formicæ. Quid igitur miremur ea demi posse, quæ aliquando addita fuerunt; ut ab ἰδον, vidi & fortassis a λῶ volo? sed lectoris reverentia vetat huic disquisitioni diutius immorari.

Sub ancipiti etiam figura, i vocalis, quæ mollius sonat, jod vel yod duriorem illam, hanc liquidinisculam potestatem abscondit.

Japeton, Yapeton *Stat. Theb. 10 911.*

Japeton, aut viâam supera ad convexa levavi.

Japetide, Yapetide *Ovid. Met. 5.*

Tu quoque Japetide, non hos adhibendus ad usus.

Jazyges, Yazyges *Id. Trist. 2 191.*

Jazyges, & Colchi, Metereaque turba, Getaque.

Videntur hæc antiquis sonum ya potius exhibuisse. fateor Grammaticos ad unum omnes hanc differentiam inter i vocalem & consonantem statuisse, ut quoties in eadem syllaba vocalem alteram præcedit, in consonam dure scat; aliter pro vocali reputetur: quid mihi super hac re videatur colligere est ex supra dictis Cap. 10. præsertim in voce, jam, quæ nisi propius y auribus influeret, non ita facile in duas syllabas diffiliret. Idem licet conficere ex sequentibus: nec enim positione longam faciunt syllabam, quamvis cum altera consonante conjuncta.

Joco, yoco *Plaut. Amph. 3 3 9.*

An id joco dixisti? equidem serio ac vero ratus.

Jam,

Jam, jam Ter. Phorm. 5766.

Neque id jam celare posse te uxorem tuam.

Ita MSS. minimum 8. iique melioris notæ. Censor Leyden-
sis, quod difficultate caruit, id amplexus est. Neque jam id

Plaut. Most. 2131. (ebrium.

Quid ego agam? pater jam hic me offendet miserum adveniens

Imo, quod adhuc insolentius existimari possit, in capite vo-
cis positum, vocalem in præcedentis vocis fine per synalœpham
elidit.

Juncis, juncis Plaut. Rud. 3427.

Quasi murteta juncis, item ego vos virgis circumvinciam.

Quandoque per synecphonesin aut syllepsin præcedenti li-
quidæ adhæret, nec cum sequente vocali diphthongum con-
stituit.

Mulier, dissyllabum. Ennius.

Sic mulier erubuit, seu lacte & purpura mista.

Cave Crafin hic statuas; esset enim finalis longa. Talis e-
tiam syllepsis apud Græcos reperitur.

Sotades in Iliade. Σείων μέλλω Πηλιάδα διζῶν κατ' ὤμων.

Versus est Sotadeus: constat autem duobus Ionicis à majori
cum Trochaico Dimetro, Brachycatalecto, quod carmen ap-
pellatur quoque Priapeium: ubi in Πηλιάδα, duæ syllabæ pri-
mam sequentes per synecphonesin in unam brevem contra-
hantur. Similiter. Odys. γ. Πολλ' ὅτι μὲν ἔθμεν.

Contra in his notis vocibus durius sonare existimatur

Abiete Virg. Æn. 2.

Ædificant, sedæque intexunt. abiete costas.

Id. 9. *Abietibus, juvenes patris & montibus equos.*

Abiegni Id. 4 1.

Laferat abiegni venter apertus equi.

Abiegnæ

Propert. 3 7.

Induit abiegnæ cornua falsa bovis.

Ariete

Virg. 7.

Hæ sacris sedes epulis : hic ariete caso.

Stat. Theb. 2.

Apparet, aut celsum crebris arietibus urbis.

Fateor me numeros in hoc versu commode explicare non posse. temporisenim unius dispendio hexameter extra figuram vitiosus apparet.

Arietat

Virg. 2.

*Arietat in portas, & duros obice postes.*Parietibus Id. 5. *Parietibus textum cæcis iter, ancipitemque.*

u. & i. ante vocales alias per Synæresin, alias per Diæresin enunciantur ; ut supra ostensum Cap. 9, 10.

Restat G, litera quæ palatum ferit non minus quam jod, & aliquid ambiguae potestatis in se continere videtur. Apud Orientales nunc aspera, nunc tenuis habetur. in vernaculo nobis sermone sæpenumero in yod vertitur, modo non dissimili crediderim apud vetustissimos Latinæ linguæ autores aliquando liquefieri.

Magis, teste Menagio, abit in Gallicum mais, de significatione versum illum *Virgilianum* citat.

Non equidem invideo, miror magis.

Conjungitur cum voce sequenti à vocali exorsa, in unam syllabam.

Magis, magi', mage', ma' immortales Plaut. Pen. 1 2 64.

Quid habetis, qui mage immortales vos credam esse, quam egasem?

M'oppletis

Id. Truc. 2 6 42.

Multo acastor magis oppletis opus tritici granariis.

Magis esse, masse Plaut. Curc. 4 1 2.°

Halophantam an Sycophantam hunc magis esse dicam nescio.

Magis

C. 14. *Ambiguitas g Veterum Poetarum.*

207

Magis exigere, ma'xigere. *Id. Trin. 4 3 46.*

Si magis exigere cupias, duarum rerum exoritur optio.

Magistratus, mai'stratus *Id. Pers. 1 2 24.*

Ubi sunt magistratus, quos curare oporteat?

Id. Amphitr Prol. 74.

Quasi magistratum sibi, alterive ambiverit.

Cecilius Plocio. Atque ut magistratus, publice quum auspicant.

Dignum quoque observatu est quod quandoque priorem brevem producat, haud aliter quam si per geminatam i scriberetur.

Plaut. Truc. 4 2 48.

Jam hercle apud omnes magistratus faxo eris nomen tuum.

Ex his supra laudatis versibus colligi potest eam literæ hujus pronunciationem, quæ hodie apud Germanos obtinet, plus affinitatis habere cum genuina veteris Latini sermonis enunciatione, quam is Latinas voces efferendi modus in quo nobis Angli placemus.

Negas, nays *Plaut. Capt. 3 4 39.* (esse aui?

Te, negas, Tyndarum esse? Nego, inquam. tun' te Philocratem

Id. Men. 5 7 39.

Sic sine igitur, si tuum negas me esse, abire liberum.

Negat, nayt. *Ter. Eun. 2 2 21.*

Negat quis? nego. ait? aio. postremo imperavi egomet mihi.

Plane ut Anglice, nay, nay; ay, ay.

Id. Phorm. 2 3 5.

Negat Phanium esse hunc sibi cognatum Demipho?

Negato, nayto *Id. Bacchid. 4 2 10.*

Non it: negato esse ituram, abi & renuntia.

Rogat, roy't *Id. Curc. 2 3 60.*

Prebendit dexteram; seducit; rogat, Quid veniam Cariam?

Rogant

Rogant, royn^t *Id. Curc. 2 3 83.*

Rogant me servi, Quo eam? me dico ire, quo saturi solent.

Rogem, roym *Ter. Phorm. 5 4 9.*

Ut rogem quod tempus conveniendi patris me capere jubeat.

Roges, roys *Plaut. Pseud. 1 3 60.*

Omnes tibi patres sunt? nullus est tibi, quem roges mutuum?

Rogato, royto *Id. Rud. 4 6 8.*

Eum rogato, ut relinquat alias res, & huc veniat. licet.

Ego; ut io Italice, vel yo Hispanice.

Plaut. Stich. 2 3 31.

Ego hinc areneas de foribus deiciam & de pariete

Egon', yon' *Ter. Heaut. 4 5 36.*

Egon', cui daturus uon sum, ut ei despondeam?

Plaut. Mof. 3 1 29.

Quid nunc faciundum censes? egon quid censeam?

Id. Merc. 2 2 46.

Egon' te? nihil est jam quod tu mihi succenseas.

Ib. 51. Hoc facto ducas. Egon te? ah! ne Dii siverint.

Argento, aryento *Id. 1 3 144.*

Sed sine argento frustra est, quod me tui misereri postulas.

Sagitta, Italice Saetta *Plaut. Pers. 1 1 25.*

Sagitta Cupido cor meum transfixit. jam servi hic amant?

Sagittas, faettas *Id. Trin. 3 2 99. (gittas sumpseri*

Egom et autem, quem extemplo arcum mihi & pharetram, & sa-

Frigidus Italice Freddo, Gallice Froid. *Attius.*

----- sit non frigidissimus alous.

Lucil. 8.

Sallere muranas; mercem in frigidaria ferre.

Quem-

Quemadmodum *in* syllabam initialem semper producere notavit Priscianus libro de metris comicis.

Strigilibus *Juv. Sat. 3 263.*

Strigilibus, & pleno componit lintea gutto.

Quibusdam fortassis versus hic à pede Proceliusmatico initium ducere videri possit, sed faciliior solutio est, si syllabam secundam liquefacias. Hoc modo absque Pæone te expadies, si secunda pariter syllaba in hoc voce lique scat.

Degerere, deyrere *Lucr. 4 965.*

Nauta contractum cum ventis degerere bellum.

Palatinæ *x y x.* liquidam *n* sequentes, vocali brevi præcedenti, positionis necessariæ aliquando gratiam faciunt.

Ingenium, inyenium. bonum ingenium: *uq̄ua. Ter. And. 3 16.*

Bonum ingenium narras adolescentis. Optimum.

Versus incipit à Proceleusmatico. lique scit enim *ng* ac si scriberetur *ny*; Tanaquillus Faber aliud remedium affert: statuit enim necessario pronunciandum adolescent' optimum perire vero *s* & fieri Synalœpham. sed. is non erat locus affectus. capite, non ventre, laborat versus: nec ille animum sibi induxerat Syncopen vocis principalis admittere, quam tamen Comicorum diligens lector passim advertere poterit; & nos Cap. 12. pag. 161 extrema, & 162 summa, quod sufficiat, pauca de multis exempla producentes in medium, probatum dedimus. confirmat hanc sententiam, quod consimilem ad modum reliquerat in hoc Trochaico.

Plaut. Pæn. 1 2 83.

Bono ingenio med esse ornatam, quam auro, multo mauolo.

Hinc fit, ut in fine Trochaici Septenarii vox, ingenio, Tribrachym faciat, nec enim ibi locum habere potest spondeus.

Id. Mœllar. 3 2 127.

Et bene monitum duco: atque te existimo humano ingenio.

Ubi tenor si durus fuisset & à vulgari tunc sermonis usu ali-

enior, nullo negotio substitui posset, humani ingeni. Cum insequentis seculi Prosodia, vel Orthoepia emendatior, numeros illos necessario requireret, etiam illam constructionem terret.

Ennius apud Gellium ----- eo ego ingenio. (gero.

Natus sum, amicitiam atque inimicitiam in frontem promptam

Plaut. Trin. 1 2 55.

Sunt quorum ingenia atque animos non possum noscere:

Græci lyzygias has literarum, quæ, à summo Palato facile in imum guttur reperiuntur, nonnunquam liquefaciunt.

Euripides. Τάχ' ἐξ ἀναυδῆς φάεργ' ὠδήν κείαν.

Aristophani γογγυλίζην prima brevi dicitur.

Id. Acharn. Ως χρεῖ Μαχαρίας μῖτ' ἐν γῇ μῖτ' ἐν ἀγοῇ.

Id. in Thesmophoriæzusis.

ἐπ' ἑγκυκλον τυπὶ λάμψαι ἀπὸ τῆς κλινίδ'.

Eidem etiam καγχάζον principalem syllabam corripit. Proverbium. Menander apud Apostolium.

Νόμους ἔπειθ' οἷς ἐγκωμῶν καλόν.

Arist. Pluto. Οὐτ' ἐν πίπτον' τίς γὰρ ἐφαίην θελήσει χρυσὸν ἢ οὐτ'.

Dignum insuper notatu, quod ita liqueſcat, ut præcedentem brevem vocalem nonnunquam producat.

Plaut. Mil. Gl. 2 2 61.

Nisi quidem hic agitari manu variis virgis, vigile.

Id. Pseud. 3 2 31.

Non condimentis condiunt, sed strigibus.

Quod supra in hoc ipso capite innuimus ad vocem magistratus. aut longam rapiat. *Lucil. 30.*

Insperato abiit, quem una angina sustulit hora

Αγχόνη. Jumentum à jungendo veteres dictum putant g. litera in ea attrita. Nonius Cap. 1. Sic ἀγλῆς allium; propter nucleorum involucria. sonabat igitur γλ. aliquando ut Italis Oglio.

Oglio, oleum. Paglie, palea. Miglia, millia. hanc vim si λγ. concesseris, constabit Anapæstus.

Aristoph. Plut.

καὶ τὸ γράμμι καὶ τὸ ἰδίαν πρὸς τῷ μὲν γὰρ πεδαλῶντις.

Poterat irrumpenti in imperium Romanum Barbariæ imputari, quod clarior ejus sonus decoxerit: sic enim Gothi, sic Germani eam proferunt: nisi jam inde ab ultima memoria Romanis ipsis in medio Latio natis liquidius fuisse pronunciatum testimonia superius allata probabiliter evincerent: apud priscos saltem aut in Provinciis & coloniis antiquitus deductis. Nec hoc mirum Anglis videri debet, quibus avorum memoria in literis etiam regiis; ubi Datum, significabatur, ex palatio Yeoven at our Palace. Multa etiam ejusmodi literæ hujus transmutationes in plagis septentrionalibus, adeoque Scotia Australi hodieque vigent. Prolixius hæc fortasse disseruimus. Quotus enim quisque literarum tinnitui explorando vacat? Pars naturam in quæstionem rapere, ut exquisitis tormentis subacta tandem fateatur, ubi sit illud quod avida spe sibi finxerunt, mortalitatis lenimen, illud egestatis humanæ remedium. Alii dialecticis argutiis occupati, dum vocis id quod sonat, cum rebus quæ apparent, committere student, quum utraque inter se pulchre conciliare poterant, memores quo quidque respectu dictum sit & quem in finem; interpretationis ordinem invertunt, & præter sapiunt quam quod rei ratio postulat. Quidam respublicas ordinare privati. hi litibus lites adjungere, illi bella ex bellis serere non desistunt. negotii alicujus majoris strepitu & obtentu plerique mortales, magni & magnifici perhiberi volunt. nimirum non omnes idem nugamur. ne igitur Lectori alio properanti odiosus sim, hac sine dissertationi de quibusdam elementis ambiguarum potestatis modum statuam.

C A P. X V.

Systole.

Imperativis utriusque prioris Conjugationis, in vocalem productam desinentibus, eximunt Artis Metricæ magistri (saltem quotquot domi habentur in manibus) unum tantum verbum Puta. sed SYSTOLE apud veteres Poetas latius regnavit. cur illud exciperent, à Vossio A. G. 2 24. tribuitur ob differentiam Adverb. & Verb. crediderim ult. communem.

Martialis 11 96.

In folio puta te, mergere, Flacce, caput. mordacius

Perfius S. 4 9. juxta Casaub. ex membranis Bongarsii.

Hoc, puta, non rectum est: illud male: rectius illud.

Utrobique vulgatum, puto, præ illo altero, jacet. sic ●

Utputa. in *Priapeis*. Ut *Phæbo puta, filioque Phæbi*.

Didicimus a finita produci, ut Ama. atqui corripitur in hoc Senario. ●

Ama

Plaut. Curc. 1 1 38.

Juventute & pueris liberis, ama quod lubet.

Illis hoc forsitan insolens videri poterit, qui præceptis ad elegantioris poësis leges accommodatis imbuti, prisca sermonis usum & metri nascentis progressum non perinde animadvertunt. Admirationem autem hanc minuet veterum Poetarum autoritas, ex optimis quibusque scriptoribus inter se diligenter collatis, cum fide collecta. Reperiemus nonnullos in utraque classe Imperativos pariter inflexos ab hac Regula manifesto discedere.

Commoda

Catullus in Hendecasyllabo de Var. scorto.

Istos commoda. nam volo ad Scrapim

Plaut.

Plaut. Cistellar. 4. 2. 75.

Commoda loquelam tuam: tibi nunc proderit. constemur.

Da, Ora *Plaut. Cas. 5. 4. 21.*

Sed, uxor, da viro hanc veniam. Murrhina, ora Cleostratam.

Para *Plaut. Merc. 5. 4. 36.*

Hunc senem para me clientem. memorem dices benefici.

Procura *Id. Truc. 4. 4. 25.*

Nunc puero utere, & procura: quia unde procures, habes.

Roga Ter. Eun. 4. 4. 25. Cenfor Leyd. reciderat MSS. o. invitis.

Respondeat. Roga. Venistin bodie ad nos? Negat.

Id. Hec. 4. 1. 43.

Roga, velitne annon uxorem? si est, ut dicat velle se.

Plaut. Ps. 1. 1. 112.

Satis si futurum est. Roga me viginti minas.

Ibid. 4. 6. 8.

Velim quidem hercle. Roga me viginti minas.

Id. Pæn. 5. 2. 48.

Roga, numquid opus sit? Tu qui zonam non habes.

Id. Mostellar.

Roga circumducat. Heus tu! at hic sunt mulieres.

Id. Amph. 2. 2. 117.

Hanc roga. me quidem præsente nunquam factum est, quod sciam

Id. Men. 5. 9. 47.

Ubi lubet roga, respondebo; nil reticebo quod sciam.

Id. Curc. 5. 3. 30.

Quando vir bonus es, responde quod rogo. Roga quod lubet.

Serva *Id. Truc. 5. 45.*

Malam rem his & magnam! magno opere serva tibi viaticum.

Ter. Heaut. 4 8 4.

Serva, quod in te est, & filium, & me, & familiam.

Tempera

Epitaph. Vet.

Tempera jam genitor lachrymas; tuque optima mater.

Vola

Plaut. Pers. 2 2 17.

Vola curriculo. isthuc marinus passer per Circum solet.

Secundas item personas singulares Imperativorum secundæ Conjugationis in Voce Activa semper & universim produci debere iidem nobis Grammatici tradunt: quibus interim in hac parte reclamation assidua priscorum in diversum consuetudo.

Accepimus inter Imperativos huiusmodi Move, mane cave disertim longa terminari. sed nec hoc veteribus observatum.

Move

Plaut. Men. 5 3 12.

Atque eccum incedit. move formicinum gradum. o

Ter. Eun. 5 3 3.

Qui hunc supposuit nobis. move vero acius.

Aut versus ab hiatu incipit; aut suppositivum antique restituendum, quo rhythmus feratur levior.

Mane

Id. Heaut. 3 3 52. ut priv.

Mane, mane: quid est quod tam a nobis graviter crepuerunt fores?

Id. And. 4 4 21.

Mane: cave quoquam ex istoc excessis loco.

Id. Ad. 3 4 21.

Vitiavit. Hem! mane nondum audisti Demea.

Manedum

Id. Hec. 5 4 4.

Manedum fodes: timeo ne aliud credam, atque aliud nuncies.

Plaut. Asin. 5 2 27.

Nihil ecastor est quod facere mavelim. Manedum. quid est?

Cave

Ter. Heaut. 4 6 23.

Sed pater egreditur. cave quicquam admiratus sis.

Id.

Id. Ad. 3 4 12.

Si deferis tu, peritimus. cave dixeris.

Cic. Arateu.

Hec cave te Ponto studeas committere mense.

Hor. S. 2 3.

Me capite in flumen dexter stetit; & Cave faxu.

Tu cave ne minuas; tu, ne majus facias, id

Id. Epist. 1 13.

Vade, vale; cave ne titubes, mandataque frangas.

Prop. 1 10. Tu cave ne tristi cupias pugnare puella

Id. 1 7. Tu cave nostra tuo contemnas carmina fastu.

Ovid. de Ponto. 3 1.

Hunc cave degeneres: ut sint praeconia nostra.

Ov. Trist. 1 1.

Tu cave defendas, quamvis mordebere dictis.

Ter. And. 2 3 29.

Curabitur; sed pater adest. cave te esse tristem sentiat.

Cavesis Pl. ut sup. in Oclis & videam. Caveto. Id. Capt. 2 3 71.

Atque horum verborum causa caveto mihi iratus fuas.

Nec rara provenit hujusmodi exemplorum seges in aliis non paucis ejusdem inflexionis vocibus.

Habe Plaut. Capt. 1 2 49.

Nunc habe bonum animum. Eheu! Huic illud dolet.

64. Habe modo bonum animum nam illum confido domum.

Id. Epid. 5 1 12.

Habe bonum animum. quippe ego, cui libertas in mundo sita est.

Id. Pæn. 4 2 32.

Habe rem pactam. si futurum est, do tibi operam hanc. quomodo?

Jube

Jube :

Attius Nyctegresia.

Jube nunc attentare : jube nunc animo rursari Phrygas.

Ter. Eun. 5 1 20.

Viden ? video. Comprendi jube, quantum potest.

Id. Ad. 5 7 10.

*Atque hanc in horto maceriam jube dirui.*16. *Ego lepidus in eo gratiam. jube nunc iam.*

Id. Ph. 6 7 29.

Argentum rursus jube rescribi, Phormio.

Plaut. Capt. 3 4 75.

Verum, siquid metuis a me, jube me vinciri: volo.

Id. Cistell. 2 3 48.

Vir tuus si veniet, jube domi opperiri.

Id. Stich. 4 2 22.

Mibi modo ausculta: jube domi cenam coqui. Non me quidem.

Jubefis

Id. Afin. 3 3 96.

Nunc isthanc tantisper jubefis petere, atque orare mecum.

Jubedum

Id. Pers. 4 4 55.

Jubedum, ea huc accedat ad me. i sane, ac morem illi gere.

Id. Rud. 3 5 7.

Jubedum recedere istos ambo illuc modo.

Mone

Plaut. Most. 1 3 30.

Non stultam stulte facere. quin mone, quaeso, siquid erro

Pave

Id. Merc. 5 2 44.

Ne pave. restituum jam ego te in gaudia, antequam u. eo.

Responde

Mart. 3 4.

Si, quando veniet ? dicet; responde, Poeta.

Tace tu Gall. Tais-toi *Ter. Eun.* 3 2 36.

Tace tu, quem ego esse infra infimos omnium puto.

Pl. Cure. 5 2 62.

Tace tu. Non taceo, quando res vertit bene.

Id. Rud. 4 4 45.

Cave malo ac tace tu: tu ut occupasti, perge dicere.

Id. Amph. 2 2 111.

Tace tu. tu dic, egone abs te abii hinc hodie cum diluculo?

Plaut. Capt. 3 4 77.

Istic, qui volt vinciatur. tace modo: ego te, Philocrates.

Id. Pseud. 1 1 38.

Tace, dum tabellas pellego. ergo quin legis?

Tene *Plaut. Cistellar.* 4 2 105.

Tibi auscultabo. tene tu cistellam tibi.

Id. Trin. 4 3 84.

Adimat animam mihi agritudo. Stasme, tene me. visne aquam?

Tene sis *Id. Pers.* 3 3 9.

Tene sis argentum: etiam tu argentum tenes?

Vide *Ter. Heaut.* 4 8 30.

Si sapias. Faciam. abi intro; vide, quid postulet.

Id. Ad. 2 2 31.

Labascit. unum hoc vide, si satum placet.

Id. Hec. 3 3 34.

Verum vide ne impulsus, ira prave insistas, Pamphile.

Id. And. 5 1 6.

Vide quam iniquus sis praestudio, dum id efficias, quod cupis.

Vide sis *Pers.* 1 108.

Auriculas? vide sis ne majorum tibi forte.

Ter. Heaut. 2 3 128.

Sed heus, tu ! vide sis nequid imprudens ruas.

Plaut. Pers. 4 4 45.

Vide sis, ego ille doctus tunc pene in foveam decidi.

Id. Amph. 2 2 155.

Certum est aperire, atque inspicere; vide sis, signi quid fēt:

Imperativi nonnulli quartæ Conjugationis ad eundem modum ultimam corripiunt. Camerario non assentior qui b. in abi concidit.

Abi

Plaut. Curs. 2 2 5.

Fateor. abi, deprome. ago, tu interea huic somnium.

Abi de, Spondeum statuit, nos Anapæstum.

Plaut. Capt. 4 2 90.

Nunc tu mihi places. abi stultus. sero post tempus venis.

Ter. Eun. 3 2 32.

Abi, Dorias; cito hunc deduce ad Militem.

Id. 4 6 15. Abi tu Cistellam, Pythias, domo effer cum monumentis.

Id. And. 1 5 20.

Abi domum; id mihi visu'st dicere, abi domum & suspende te

Abidum

Id. Heaut. 2 3 8.

Factum à nobis stulte est. abidum tu, Dromo, illis obviam.

Id. Ad. 4 2 25.

Laudo, Ctesipho, patrifas. abi, virum te iudico.

Redi

Pl. Truc. 1 2 106.

Redi vero actutum. ego interim te apud vos opperiber.

Ter. Heaut. 2 3 108.

Concaluit. quid vis? redi, redi. Adsum. dic, quid est,

Plaut. Cas. 5 4 19.

Redi modo huc intro: monebo, siquidem meministi minus.

Id.

*Id. Men. 1 4 7.**Cocta sunt. jube ira accubitus. redi cito. jam ego hic ero.*

Expedi

*Id. Pers. 4 4 88.**(quid taces?**Sed tamen, Virgo, qua patria est tua? age, mihi adiutum expedi.*

Feri

*Pl. Cas. 2 6 55.**Feri malam tu illi rursum. perii! pugnis cador, Jupiter.*

Hactenus de Verbis, quæ cum contracta videantur, quasi natura longa, tamen veteribus promiscue sunt usitata. Fuit illis omnis in manibus virtus: nulla linguæ ad malas artes instruendæ gloria. ut quibus periculum magis in acie, quam in foro, versabatur. procul absuit literatoria subtilitas. nec ideo ab omni parte defuit illis autoritas. quamobrem verbis supra alatis Adverbia subjungamus, quæ à receptis circa terminationes Regulis aliquantum divaricantur.

Hæc an here utrovis modo scribas, nihil interest quantitatis; cum omnes apud Latinos vocales sint ancipites. usitato corripit ultimam.

Domi nonnunquam per subunionem sequenti Verbo aut Verbali adhæret. *Martial 5 79. Si tristi domicenio laboras.* Quo in Hendecasyllabo satis apparet, quantum spatii occupet. Pariter brevi vocali terminatur sive per Hyphen conjuncta, seu seorsim posita.

Domi ovis

*Plaut. Aulular. 1 1 34.**Quasi claudus sutor domi sedet totos dies.**Ter. Ad. 4 5 38.**Cur duxit alienam? an sedere oportuit**39. Domi virginem tam grandem, dum cognatus hic.**Pl. Capt. Prol. 21.**Hic nunc domi/servit suo patri, nec scit pater.**Id. Pæn. 5 2 6.**Servire ante oculos, domi quæ fuerint libera.*

Id. Mostell. 1 3 124.

Quibus anus domi sunt uxores, quae vos deo meruerunt.

Ter. Eun. 4 4 6.

Domi non offendssem ita jam adornabat fugam.

Plaut. Stich. 4 2 22.

Mibi modo ausculta: jube domi canam coqui. Non me quidem.

Ib. 29. Domi mihi, tibi, tuaque uxori celeriter canam coqui.

Id. Merc. 2 4 30.

Domi maneto me. ergo acutum face cum prada redieris.

Id. Mil. Gl. 2 2 37.

Domi doles, domi delenifica facta, domi fallacias.

Ubi quantitatem habet modo brevem, modo longam. In Genit. singulari productam legas.

Ter. Eun. 4 7 45.

Milites, domi focique fac vicissim meminervi. in adv.

Id. Men. 5 2 92.

Ibo, adducam, qui hunc hinc tollant, & domi devinciant.

Ter. Hec. 2 2 15.

Si metui satis ut mea domi curetur diligenter.

Domi - coenare opponitur Foris - coenare. foras - promittere;

Foras - ambulare Plaut. Epid. 1 2. ult.

Ne hic foras-ambulet, neve usquam veniat obviam seni.

Domo ~~en~~ advverbialiter. Plaut. Gapt. Prol. 18.

Domo quem profugiens Dominum abstulerat, vendidit.

Ter. Ad. 2 1 44.

Domo me eripuit: verberavit: me invito abduxit meam.

Pl. Epid. 4 2 12.

Atque argentum egurgitem domo prorsum: quid tu, quae patrem.

Titinius

Titinius Prilia.

Quam ego hodie extorrem hac domo faciam, pilatricem pallii.

Itidem ult. syllabam habet ancipitem Id. Men. 4 2 76.

Palla mihi est domo surrepta. palla surrepta est tibi?

82. Palla est mihi domo surrepta. palla surrepta est tibi?

Ibid. 5 1 4. Domo suppilas uxori tua, & tua.

Canis, kwi ut Dativ. sing. 5. simpl. apud Gr. Id. Epid. 2 2 50.

Canis quoque etiam adeptum est nomen. Quid vocant Laconicum.

Esuriendo Dativ. (nec refer per 2 an 3 vocal. scribas) ut πῦρ.

Lucil. 7. Esuriendo leoni ex ore exsculpere pradam.

Uti. Secus atque V. Cl. in A. G. sentit com. est. Turpil. Philop.

Ecce autem tuo more, uti soles, irascere.

Ter. Eun. 5 1 11.

Quid facerem? ita, uti tu iusti, soli credita est. Engraphli est uti.

Lucil. 13. Et non pauper, uti Samio curtoque catino.

Sicuti

Lucilius 5.

Sicuti, cum primus ficos propola recentis.

Lucret. 3 818.

Sicuti summarum summa est aeterna, neque extra.

Frustra videri possit ultimam breviare Pl. Men. 4 3 18.

Tu hic, post hunc diem, pedem intro non feres, ne frustra sis.

Sed potius concidatur feres, ut supra; compleatur vero fies; quam ut hinc tacearis illud Avieni in Arateis; frustra frequenter.

Meritissimo

Cecilius Asoto.

Meritissimo me hic eiecit ex hac decurio.

Siquidem

Ter. Eun. 1 1 5.

Siquidem, hercle, possis nihil prius, neque fortius.

Id. 2 102. Saltem ut concedas solum. siquidem biduum.

Plaut. Pan. Prol. 52.

Siquidem licebit per illos, quibus est in manu.

Id. Aul. 4 7 7.

Et causa justa est, siquidem ita est, ut predicas.

Id. Trin. 2 4 157.

Siquidem reperire posset, cujus os sublinat.

Id. Curc. 5 3 25.

Siquidem vultis, quod decreto, facere. Tibi permittimus.

Id. Most. 5 1 27.

Siquidem, pol, me quæris, assum præsens præsentî tibi.

Ter. Heaut. 2 3 83, 90.

Siquidem id sapere est, velle te id quod non potest contingere.

Quid aliud tibi vî? Siquidem, hoc fit. Siquidem! experiundo scies

Sed

Plaut. Amph. 2 2 182.

Hæret hac res, siquidem hac jam mulier facta est ex viro.

Ovid. Met. 9 730.

Spem Veneris, siquidem patriam, invisosque penates.

Juv. 6 620.

Boletus. siquidem unius præcordia pressit.

Id. 12 107.

Privato. siquidem Tyrio parere solebant.

Modo & quodammodo semper corripî traditum accepimus. Adde Quomodo, postmodo, eodem modo, novomodo. fimodo primam corripit.

Quomodo

Plaut. Most. 2 2 31.

Quomodo pultare potui, si non tangerem?

Postmodo.

Ter. Hec. 2 1 11. juxta Cod. Bemb.

Meque abs te immerito esse accusatam postmodo rescisces. Scio.

Eodem-

Eodemmodo

*Plaut. Aulular. 4 1 11.**Eodemmodo servum ratum esse amanti hero equum censeo.*

Novomodo

*Ter. Ph. 5 7 79.**Quin novomodo ei faceres contumeliam.**Plaut. Ps. 1 5 156.**Novomodo novum aliquod inventum afferre addebet.**Id. Mil. Gl.**Novomodo, tu homo, amas, quidem te quicquam, quod faxis, pudet.*

Simodo

*Ter. Adelph. 2 1 48.**Age jam cupio; simodo argentum reddat; sed ego hoc variolor.*

Propudi

*Pl. Mil. Gl. 2 4 11.**Ubi iste bonus servus qui propudi me maxime innocentem.**Protinam. prima correpta; quamvis Virgilius contra facit in Protinus.**Plaut. Atraba.**Dare pedibus protinam sese ab his regionibus.**Id. Pers. 4 5 8.**At ne cum argento protinam permutes domum.**Id. Curc. 2 3 84.**Offium, ubi conspexi, exinde me illico protinam dedi.**Id. Bacch. 3 1 7.**Quæ ut aspexi, me continuo contuli protinam in pedes.**Navius Colace.**Ubi vidi, exanimabiliter timidis pedibus protinam me dedi.**Ibidem non soli Juven. aut Mam. med. cor. Pl. Merc. 2 3 99.**Hercle illunc dii infelicient, quisquis est ibidem mihi.**Id. Mœst. 2 2 51.**Eumque hic defodit hospitem ibidem in edibus.**Id.*

Id. Trin. 1 2 166.

Atque egomet me adeo cum illis una ibidem traho.

Id. Captiv. 4 2 94.

Vidi in publica celeste, ibidemque illum adolescentulum.

Id. Bacch. 2 3 79. Ibidem publicitus servant. occidisti me.

Id. Stich. 2 3 12. Sine advocatis ibidem in cercuro in flagro.

Notandum Ubique & ubique, quod literis inter se consentiant, nec rebus ipsis multum diffideant

Ubique media brevi *Plant. Bacchid. 5 1 1.*

Quicumque ubique sunt, qui fuere, quique futuri sunt posthac.

Id. Cas. 2 3 38.

Vestimentis, ubique educat pueros, quos pariat potius.

Totum discrimen in hoc verti videtur quod ubi, cum definit in ancipitem, quoties adjicitur particula copulativa, ultimam corripiat, quoties expletiva, producat: apud recentiores quidem, discretionis causa. non item apud vetustissimos.

Parum attinet manere quod satis pervolgatum est, penultimam tertia pluralis Præteritorum in activa voce priscis quibusque semper brevem, tractu temporis tenorem mutasse. Fa-

teor *Ovidium de Ponto 1 3. reliquisse*

Quod tua texuerunt scripta, retexit opus.

Sed productior sonus prævaluit, utpote grandior & clausulis aptior. Vehementer advertant suadeo, miram vim esse posituræ ante pausam: syllabas natura longas ea communes reddit.

Plant. Curr. 1 3 33.

Etiam dispertimini. Nulli est homini perpetuum bonum.

Quid quod eandem indifferentiam impertit positione productis, ut, *sunt* ante colon in hoc Senario.

Id. Bacchid. 4 9 118.

Due conditiones sunt; utram tu accipias, vide.

Imo cum sequatur comma, ut in illo similiter Senario.

*Id. Trin. 1 2 172.**Quæ neque futura, neque facta sunt, tamen illi sciunt.**Ibid. 2 2 28.**Sin ipse animum perpulit, dum vivit, victor victorum cluet.**In bifegmento Octonarii Ter. Andr. 3 4 7. (sem.**Nam propemodum habeo tibi jam fidem. Tandem cognosti qui*

Paucis ostendi quid occurreret, quod prisca præter solitum corripere. De Imperativis nihil adeo mirum, quod enim jubes, moram non patitur. præterea Conjugationum apices rustici minime observant. Colonis manus magis callent, quam præcordia. Diu latuit Romanos literatoria subtilitas. quod autem Adverbia; à Nominibus unde orta sunt, discreverint, factum judicio videtur. etiam si in his, aliisque nonnullis, dubia quædam reperiatur quantitas, quam in hanc partem alia, in illam alia ætas magis usurparit. Erit igitur operæ videre quid in his cæteris præter morem productum se nobis offerre contigerit.

Diastole.

C A P. XVI.

Veteribus nunc libera optio, ut in syllabis natura incertis; alias consuetudo seculi per Epenthesein; nonnunquam necessitas carminis vocales produxit. quam licentiam quia sequens ætas eas in diversam tantum partem, ut plurimum accepit **DIASTOLEN** vocabimus.

Modo semper corripere docent apud nos recepti Prosodiæ Canones. Cur autem hoc in dubium veniat, facit

*Plaut. Asin. Prol. 5.**Age nunc reside: cave modo ne gratis.*

Id. Most. 4 3 2.

Non equidem in Ægyptum hinc modo vedus fui.

Id. Capt. 2 3 48.

Ad fratrem. modo captivus alias invito meos

Id. Merc. 5 1 34.

Huc secundus ventus nunc est: cape modo vorseriam.

Lucil. 27.

Modo sursum, modo deorsum, tanquam collus cernui.

Cic. in Arat.

Huic non una modo caput ornans stella reluet.

Dummodo

Plaut. Aul. 2 2 62.

Dummodo morata recte veniat, datata est satū.

Es quoque a sum una cum compositis corripit tradunt:
Refragatur autem veteram autotitas & origo, ut enim ū ab
ἀπὸ, sic es a sum.

Plaut. Amph. 2 2 206.

Mulier es: audacter juras. quæ non deliquit, decet.

Id. Afnar. 1 1 42. Tun' es adjutor nunc amanti filio?

Ib. 3 1 8. Satis dicacula es amatrix. Mater, u' questus mibi.

Id. Capt. 1 2 70.

Vocatus ad cenam, nusquam quod sciam. Explica, Vocatus es.

Id. Cistellar. 2 3 2.

Mei Lampadis servi. non surda es, Hera.

Lambinus edidit, est. errorem peperit ignorantia vett. usus.

Ibid. 4 1 44.

Sanan' es? hæc sunt profecto. pergin' hæc sunt. si mihi.

Id. Menachm. 5 5 48.

Et, postquam es emissus, casum virgii sub furca. Scio.

Id. Mero. 3 4 44.

De ista re argutus es, ut par pari respondeas.

Id. Mil. Gl. 3 1 31.

Nihil amas: umbra es amantum, magis quam amator, Pleusides.

Id. Pseud. 2 4 61.

Sed, quid es acturus? dicam: ubi hominem exornavero.

Id. Rud. 1 2 54. Fortasse tu huc vocatus es ad prandium.

Id. Truc. 2 4 17. Idem es ecastor, qui soles. sed dic mihi.

Ib. 4 4 55. Ut tute es, item omnis esse censes, perjurii caput.

Cito vix legi productum affirmant.

Plaut. Bacch. 2 2 24.

Scis tu ut confringi vas cito Samium solet?

Ter. Heaut. 2 3 134.

Sed quam cito sunt consecuta mulieres.

Id. And. 3 1 16.

Mui! tam cito! ridiculum. postquam ante ostium.

P. Syrus.

Pars beneficii est, quod petitur si cito neges. (Macrob. 2. 7.)

Ut & Ambo. sed ambo ut Græc. ἄμφω.

Virg.-Ecl. 7. Ambo florentes ætatibus, Arcades ambo.

Id. Æn. 9 446. Fortunati ambo, siquid mea carmina possunt.

Duo. fortassis vix reperitur longum. Græce δὺ. supra tamen probavimus Cap. 9. pag. 100, 101, 102. per syllepsin efferrī solere. quod idem cenſeo in causa fuisse cur δὺ & δὺ scriptura differant propter ejusdem vocis diversam alio atque alio tempore & loco pronunciationem.

Ego quia liqueſcit g Pl. Mil. Glor. 4 5 8.

Idem ego te liberabo: nam, si poſſet ullo modo.

Plaut. Cistellar. 2 1 47.

Faxint, ne ego dem vivos ſavium Silenio.

Homo

Ter. Heaut. 1 1 25.

Homo ſum : humani nihil a me alienum puto.

Ennius. Unus homo nobis cunctando reſtituit rem.

Id. Homo, qui erranti comiter monſtrat viam.

Excipitur longis in 2 deſinentibus, Quia. Gerardus Voſſ. A.
G. 2. cum adduxiſſet illud

Auſon. de Burdigal. Prof. Carm. 8.

Sed quia noſtro docuere in aeo.

Tribuit ult. productionem Cæſuræ. veruntamen

Phædrus 1 5. Ego primam tollo : nominor quia Leo.

Dubitet aliquis potius ne in eorum Poetarum testimoniis, qui extremam ejus vocalem corripere videntur, aliqua ſubſit Contractio. Terentianus enim Maurus, autor in ſcientia rei metricæ non ſane rudis, nec indiligens, ſæculi vero a primis 12. Cæſaribus proximi, ejus quidem in deterius ruentis ſtator animoſus, ſuſpicionem hanc vehementer adjuvat, cum vocem illam vix unquam aliter poſuerit quam unius ſyllabæ.

Quia longam ſequitur brevis.

Et Maro dat tales. ſed, quia diſtinctio verba.

Quia mutas ita conjungi natura recuſat.

Quia variis pedibus loquimur, ſermone ſoluta.

Nec modo quia verbo finem facit unde putato.

Conſona quia vis eſt illi nunc libera, namque

Quia ſermo ipſe manet, nulloque eſt ſine recuſus.

Quia nec producta eſt; geminat nec conſona vires.

Quidam quia gemino conſtat de commate verſus.

Quia non ejusdem generis deprenſus in imo eſt.

Quod

Quod extremam nihilominus corripiat, probatur compluribus ævi classici scriptorum testimoniis, adversus quæ ne Synæresin obtendas, depelleris ex eodem Carmine versu alio, qui cum Sapphicus sit, undecim syllabarum esse debet. *Obstitit nostra quia credo menti.* quemadmodum Vossio in Arte sua observatum.

Heia

Phadr. 5 6 3.

Heia! inquit, Commune quodcunque est lucri.

Nisi ultimam corripere magistri, legum videlicet publicarum ex præscripto, in ludo literario pueris præcipimus. Vossius Sidonium aliter ea voce usum monet. præierat ei certe.

Plant. Pan. 2 2 112.

Obsecro, hercle, ut malsa loquitur! nihil, nisi laterculos.

Id. Merc. 2 3 62.

Nihil opus nobis ancilla nisi qua texat, qua molat.

Stat. Silv. 4. His parvus (Lechia nisi vetarent)

Quasi Enn. ---stat quasi ferrum aut lapis.

V. Cl. adducit Lucretium plus semel, & Avienum eo similiter usos. Prologus apud Terentium ubique sequitur morem Latinum; primam enim productam habet. Profecto secernitur ab iis quæ à longa ordiuntur.

Plant. Mil. Gl. 2 3 19.

Profecto vidi. Tuten? Egomet duobus his oculis meis.

Protervo

Pacuvius Duloresse.

Amplus, rubicunda colore, spectu protervo, ferox.

Proterve

Amph. 2 2 207.

Audacem esse, confidenter pro se & proterve loqui.

Propero

Id. Men. 5 2 2.

Gradum proferam progredi properabo.

Propola

Lucil. 5.

Sicuti, cum primum ficos propola recentis.

Præpositiones re & in, si per positionem licet, in compositione corripitur vulgo receptum est. quod an perpetuum sit videamus.

Reduco

Plant. Cistellar. 2 3 36.

Atque ad parentes reduco Silenium.

Horat. Sat. 2 3.

DI tibi dant capta classem reducere Troja.

Lucret. 1 228. Reducit Venus, aut reductum dædala tellus.

Id. 4 990. Mittunt & crebras reducunt naribus auras.

Id. 5 1338. Nec poterant ullam partem reducere eorum.

Ter. Heg. 4 4 43.

Remissan' opus sit vobis, reducan' domum?

In vexatissimo hoc loco non hodie tantum, verum etiam ante Donati tempora variarunt MSS. Lectio hæc est à MS. Johanneſi. apud nos Coll. probæ monetæ. Disjunctio habet stomachum: & Latina admodum est locutio.

Recidat

Phædr. 3 18.

Delusa ne spes ad querelam recidat.

Juv. 12 54. Recidit ut ferrum malo summitteret, ac se.

Lucret. 1 1057.

Recidere inferiora magis quam corpora vestra.

Ib. 854. At neque recidere ad nihilum res posse, neque autem.

Id. 5 281. Recidere. assidue quoniam fluere omnia constat.

Ovid. Ep. 14. Ter male sublato recidit ense manus.

Reficere

Propert. 2.

Noctibus his vacui reficiamus iter.

Lucret. 1 34. Reficit aeterno devinctus vulnere amoris.

Refugere *Id. 3 69. Refugisse volunt longe, longeque remasse.*

Relatum

Lucret. 2 1000.

Id rursum celi relatum templum receptant.

Reliquit

Reliquit

*Pl. Aut. Prol. 21.**Is ex se hunc reliquit, qui hic habitat filium.*

Ita *Nonius* in *Pariter*. *Vulg.* qui hic nunc, contra versum. ita *Laud. 3* & *Donat Lincoln*. *Reliquus, Reliquix & Religio* pariter se habent.

Relinquor

*Ter. Pb. 1 2 24.**Memini me relinqui Deo irato meo.*

Remotus

*Ter. Hec. Prol. 14.**Prope jam remmotum injuria adversarium.*

Ubi *Donatus*; *Geminavit* in secundum antiquos, qui omnes in verbis liquidas duplicabant.

*Lucret. 4 270. Percipe, nam certe penitus remmota videtur.**288. Distare a speculo tantum remmota videtur.**Id. 5 579. Nam prius omnia quæ longe remmota tuemur.*

Repentino

*Attius Alcmaone.**Ut me depositum immerentem repentino nuncio.*

Repperit

*Ov. Met. 2 337.**Repperit ossa tamen peregrina condita ripa.*

Reppulit

*Virg. Æn. 4.**Reppulit; ac Dominum Ænean in regna recepit;*

Resiste

*Plaut. Truc. 4 2 4.**Dicam adesse nî accupata est, Resiste hem! frustra es. redin?**Rettudi Phædrus. 4 1. Satis profecto rettudi superbiam*

Rettulit

*Phædr. 3 19.**Hoc si molestus ille ad animum rettulit.**Ov. Met. 2 303.**Rettulit os in se, propioraque manibus antra.**Phædrus 4 22. Simonides idem ille, de quo rettuli.**Pomponius*

Pomponius Proftibulo.

Numquis hic refiftit, qui nondum labias liravit mihi? Numqui.

Retines

Laberius Carcere.

Homo frugi, quod tibi relictum eft, miferimonium retines,

In antiquis indu & endo dicebatur : in compositione vero sæpe longam syllabam constituit, quasi per tacitam quandam Epenthesin.

Inaudire

Pl. Most. 3 1 11.

Metuo ne de hac re quippiam inaudiverit.

Id. Mil. Gl. 2 2 56.

• *Nam es columnatum Poeta esse inaudivi Barbaro.*

Ibid. 5 32.

Hic sororem esse inaudivi : eam veni quaesitum. mala es.

Id. Stich 1 2 19.

(rim.

Quasi nunquam quicquam in eas smulem ; quasi nihil inaudive-

Id. Aul. 2 2 88.

Credo ego illum jam inaudisse, mihi esse thesaurum demi.

Inique

Id. Merc. 5 2 63.

Egom et vidi, quis eum adduxit ad vos ? inique rogas.

Inorabili

Attius Arm. iudicio.

Sed pervico Ajax animo atque inorabili.

Nec hoc adeo mirum cuiquam videri convenit, cum simplex præpositio in, tenorem longum induere debeat in hoc Trochaico.

Plant. Stich. 4 1 13.

In hunc diem. sed satini ego tecum pacificatus sum, Antipho ?

Id. Amph. Prol. 125.

Qui cum Amphitruone abiit hinc in exercitum.

C. 16. *Diastole* *Veterum Poetarum.* 233

Dedi syllabam principem extendere apud veteres Poetas
reperitur. *Plaut. Epid. 5 2 38.*

Dedin' tibi minas triginta ob filiam? fateor datas.

Id. Men. 4 3 15.

Tute ultro ad me detulisti: dedisti eam dono mihi.

Id. Truc. 2 2 36.

Gratulor, cum mihi, tibiue magnum dedisti decus.

Id. Curc. 2 3 66.

Dedisti tu argentum? inquam. imo apud Trapezitam situm est.

Id. Capt. 2 3 4.

Nam ego te aestimatum huic dedi viginti minis.

Amatoribus *Plaut. Pseud. 1 5 1.*

Si de damnosis, aut de amatoribus.

Id. Epid. 2 2 30.

Obuiam ornatae occurrebant, suis quaque amatoribus.

Astrologos *Ennius, Telamone.*

Non haruspices vicanos, non de Circo Astrologos.

Cicatrices *Plaut. Asinar. 3 2 7.*

Qui saepe ante in nostras scapulas cicatrices inderunt.

Columbari *Pl. Rud. 3 6 50.*

Nam in columbari collum haud multo post erit.

Coturnices *Plaut. Capt. 5 4 6.*

Aut anates, aut coturnices dantur, quicum lusitent.

Id. Asinar. 3 3 76.

Dic igitur me tuum passerulum, gallinam, coturnicem.

Cremari *Ennius Menalippa.*

Mihi ausculta, nate; pueros cremari jube.

Cremare. Hispan. quemar. per hyperthesin seu postpositio-

nem liquidæ, principem syllabam producit. Græcis καρδία. καρδία. καρτ. καρτ. quomodo etiam in voce sequenti.

Crocotarii

Pl. Aul. 3 5 47.

Cum incedunt infectores crocotarii.

Aristoph. Ecclesiastusis τὸ καρκώλον ἀμπαχόμενον ἐνδύεται.

Prov. Γραῦς ἀνακροτήσας πολὺ κωιωρετὴν ἐγγείη.

Καρτίν. καρτίν. Hefychio & καρτ. κρότων.

Aristoph. Ranis. Ταῦτα πηγάς. ζὺ δὲ τὸ θρόνον.

Hinc θρόναξ, θροπάδων. nomina in αζ sunt Diminutiva. imum subsellium, le tabouret.

Cupit

Plaut. Captiv. 3 1 3.

Ille miserrimus est qui, cum esse cupit; quod edit, non habet.

Cuppedinis e. plus semel apud Lucretium; ut & cuppes in ipso Plauto.

Patellarii

Id. Cist. 2 1 46.

Dixi me omnes magni, minutique, & patellarii.

Manicas

Plaut. Capt. 3 5 1.

Injicite huic manicas mastigia.

Huc vocem conjeci, quia Grammatici fere omnes cum vincula manuum significet, originem ejus ad Manus referunt. Sed communis statui possit syllaba. quoties Virgil. manuleas tunicarum demissicias, seu vincula brachiis indita denotat primam corripit. pariter.

Lucilius apud Nonium.

Sic laqueis, manicis, pedicis, mens irretita est.

Plautus varius est nam Asinar. 2 2 38.

Ubi manus manicae complexae sunt, atque adductae ad trabem

Eodem videtur respicere, sed hic loci diversam innuit originem: principalem igitur syllabam producit ac si à *μανία* descenderet, quæ est armilla: quales Galli, præsertim melioris condi-

conditionis, etiam in bello gestare soliti. notum vocabulum ex Polybio maxima; item Polluce, aliis. Gloss. Philox. *Μανία* Tortus. Circulus. Torquis. *Ψάλλιον*, sive *Πετραχάριον*, esset; seu *Πεικάρτιον*, *Πειβεραχόνιον*, *Πειχίριον*, certe *Πειδιεραιον* à *Μάνη* vel *μαίη* indifferentem quod penacut. idem valet. *Injicite* Hiatus ante aspirationem. V. sup. Cap. 4. Pag. 33. summa. *Huic* Cap. 11. Pag. 139. pariter prima.

Podagrosis *Id. Merc. 3 4 8.*

Sed tandem. si podagrosis pedibus esset Eutychus.

Polentarium *Id. Curcul. 2 3 36.*

Ex unoquoque eorum exciam crepitum polentarium.

Pudicitiam *Plaut. Amph. 3 2 49.*

Ibo egomet. comitem Pudicitiam duxero.

Schema *Pl. Amph. Pr. 117.*

Quod ego huc processi, sic, cum servili schema.

Tabernaculo *Id. Trin. 3 2 100.*

Cassidem in caput, dormibb placide in tabernaculo.

Trapezitam *Id. Cure. 2 3 62.*

Ecquem in Epidauro Lyconem trapezitam noverim?

Ibid. 5 3 34.

Meipso presente, & Lycone trapezita. non taces?

In Ablativis tertiæ declinationis per e vel i, finalis syllaba communis esse videtur, adeo ut fortasse melius ex prisorum licentia digeri debuerint Laberiani versus, quos tamen aliter disposuimus Cap. 9. Pag. 118.

Sic ego fulgentis splendore pecunia.

Volo elucificare exitum atatis meæ.

Plaut. parasito pigro. Domum ire cæpi tramite recta via.

Nomina in itius producunt antepenultimum.

Cæsitium *Pl. Epid. 2 2 46.*

Tunicam rallam, tunicam spissam, linteum cæsitium.

Subdititium

Plaut. Ps. 2 4 62.

Subdititium fieri ego illum Militis servum volo.

Conductitiam

Epid. Arg.

Persuasus servi, aliam qui conductitiam.

Ib. Plaut. 2 3 8:

*Quam ostendam fidicinam aliqua conductitiam.**Id. 5 2 4. Quomodo me ludifecisti de illa conductitia.**Porcius. Eorum ille opera ne domum quidem habuit conductitiam.*

Projectitius

Id. Cist. Arg.

*Amore capto illius projectitia.**Pl. Ib. 1 3 23. Is amore projectitiam illam deperit.*

Translatitius

Phædrus 5 7.

*DI sunt loquuti more translatitio.**Emissitius Pl. Aul. 1 1 2. Circumspectatrix cum oculis emissitiis,*

Demissitius

Plaut. Pen. 5 5 24.

Sane genus hoc muliebrosum est tunicis demissitiis.

Novitius

Id. Capt. 3 5 60.

*Recens captum hominem nuporum & novitium**Id. Most. 3 2 92.**Novitium mihi questum institui non malum.*

Adoptatitius

Id. Pen. 5 2 85.

*Siquidem Antidamarchi queris adoptatitium.**100. Demarcho item ipse fuit adoptatitius.*

Exposititius

Id. Cas. Prol. 79.

Revertor ad illam puellam exposititiam.

Supposititius

Id. Ps. 4 7 71.

Exploraterem hunc, faciamus ludos, supposititium.

Surreptitius

Id. Men. Prol. 68.

Is illic habitat geminus surreptitius.

Id. Capt. 3 5 32.

Qui per virtutem perbitit, non interit. Male Scal. perbitat.

Id. Rud. 2 6 11.

Malo cruciatu in Siciliam perbiteres.

Præterbitere Id. Epid. 3 4 1.

Cave præterbitas ullas ades quin roges.

Id. Pæn. 5 3 44.

Præterbitamus, metuo. magne Jupiter!

Rebitere Id. Capt. 2 3 20.

Si non rebitas huc, ut viginti minas.

49. Et mea opera, si huc rebito, faciam ut fatiat facilius.

Refer hæc ad syllabæ quantitatem. negotium enim legentibus facefferem, si voces exoletas converrerem. sunt etiam in Comœdia multijungi pedes, & ad tibiam funduntur per multa diversi generis carmina. sed ad indicem paginam oculos subinde revoco.

Postremo detur venia monenti. priscis autoribus corrumpendis occasionem non raro præbuit antiqua loquendi ratio minus intellecta. huic malo remedium, in cæteris scriptoribus sola sententia porrigit; at in Poetis, cum sententiæ nihil in utramque partem interfit, versus sæpius locum affectum velut digito demonstrat, quo fiat ut Censor judicii aliquantulum subacti vitium facilius tollat. verbi gratia:

Plaut. Trin. 2 2 58, 59.

De mendico male meretur, qui ei dat, quod edit, aut quod bibit;

Nam & illud, quod dat, perdit, & illi producit vitam ad miseriam

Primo, edit Subjunctivi modi producit ultimam. edim, is, it. Græce *Edoim, ois, oi.* cum igitur septenarii bisegmentum minus sit *dat quod edit aut quod bibit*; relinquitur ut in altero bisegmento legatur pro meretur, meret. *Αρχαῖος* sic de me ut meruisti. *Id. Capt. 3 5 87.* quomodo legendum arbitror. in secundo versu prima postremis respondent, nisi quod in medio

perdit

perdit conciditur ut Gallicum, *perit.* & unius est syllabæ. V. supra Cap. 12. 157. 158. *Ib.* 69, 70.

Minus, Pater, sed, Civi immunifico, scis, quid cantari solet;

Quod habes, ne habeas; & illud, quod nunc non habes, habeas malum.

Civi immunifico. *Cii immunifico* v. sup. cap. 14 186. 187. *Ne habeas*, non est prohibentis, cum conjunctione: sed imprecantis cum privativa particula à verbo, *Nehabeo*, Anglo. Saxones *Ichæbbe*, *Ic næbbe*. habeo, nehabeo, n'habeo. v. supra cap. 12. 164. Dabo aliud exemplum.

Aristophan. Pluto. 2558.

Μαλάχης πύρεθς ἀντὶ δὲ μάζης φύλλ' ἰσχυῶν ραφανίδων.

Prius segmentum Dimetrum procedit inoffensum. in capite sequentis inest debilitas. Audacter lege φύλλ' ἰσχυῶν ραφανίδων

V. *Acharnens.* 2463.

Ἐς τὸ σπυρίδων ἰσχυρά μοι φύλλα δέσ.

φύλλων est foliorum silvula quæ se aperit in summis raphanis, naps, & id genus radicibus, quæ vescendo sunt. Ubi Scholiastes locum affert, perinde atque hodie legitur in Pluto syllaba defectus, ut vitium versui jampridem inolitum facile agnoscas. Quanto certe metri leges melius teneas, tanto minor erit in censura librorum erratio.

Veteres, quod constat, Oratores puritatem orationis & nitorem se non aliunde melius haurire posse existimabant quam ex Poetarum lectione. Cicero argute, ut hominis decus ingenium, sic ingenii ipsius lumen, est eloquentia. multum valet in civilibus negotiis: Cethegus hinc Ennio *flos populi* dictus, & *Suade medulla*. Subjungit ibid. Cic in Bruto. Quam deam in Pericli labris scripsit Eupolis sessitavisse, hujus medullam Ennius Cethegum fuisse dixit. testimonium hoc illustre ex Scholiaste ad Aristophanis Acharnenses eo libentius apponam, quod mendo pariter insignis sit locus, quem ego velut purpureum pannum turpi macula perpurgare conabor.

Εὐπολις, Δήμοις.

Κεράτις Ⓞ ἔτ Ⓞ ἐγένετ' ἀνθρώπων λέγων
 Ὅπτε παρέλθοι, ὥσπερ αἱ ῥαβδαίδρομεις
 Ἐκαδέκα † ποδῶν ἤρ' λέγων, τὰς ῥήτορας
 Ταχὺς λέγει μὲν πρὸς δὲ γ' αὐτὰ τῷ τάχει
 Πηθῶ τις ἐπεκάθισεν ὅτι ῥίς χέλειται.
 Οὕτως ἐκλήθη, καὶ μόν Ⓞ ῥήτορων
 Τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις.

† Ποδῶν πελίστων, τὴν causam erroris; varia præpositionis scriptura, verbi insolentia, & hyperbaton constructionis; nam τὰς ῥήτορας pendet à παρέλθοι.

Tertium sane quam festivissimæ indolis versum foeda depascitur lues, cui nec Bisetus, nec Æmilius Portus manum attulerunt auxiliarem. scripserat Eupolis πελίστων dicendo superans ποδῶν. mensura quantitatis Dativo magis competit. Persistit in eadem metaphora ab aurigis in hippodromo certatim decurrentibus, qui adversarium cum semel præterierint, magno demum intervallo post se relinquunt. ita Periclem cæteris sui seculi Oratoribus celeritate, copia, vehementia dicendi, & omni suasionis illecebra longe superiorem facit. Non est cur multis contendam, quantum disertæ prudentia valeat in civilibus negotiis: sacras institutiones sua quoque commendat & propagat facundia. nec à Poetis legendis penitus abhorruerunt purissimæ Ecclesiæ S. S. Patres. Poteest fieri, ut aliter senserit ætas religionibus addictior, humanitate alienior. Quantum est hodie politioris literaturæ fastum deposuit, non nisi facris ancillari superbum. Quid autem ad altiora studia conferant hæc disertim rudimenta Quintilianus testis audiatur idoneus quod *Antiqua illa Comædia, tum sinceram illam sermonis Attici gratiam prope sola retineat: tum fecundissimæ libertatis. etsi est in insectandis vitiis præcipua, plurimum tamen virium etiam in cæteris partibus habere dicit, nam & grandis, & elegans, & venusta, & nescio, inquit, an ulla (semper excipit Homerum) aut similior sit Orationibus, aut ad Oratores faciendos aptior.*

Ad summam, tot dictionis Comicæ sunt viæ, tot inter viam offensiones & moræ, quot vulgaris loquendi consuetudo præit. Imprimis omnia in scena fortuita videri debent: ut maxime

de

de constituto agantur. Congressus præter opinionem. Alloquium, quale inter vicinos incidere amat, officii, puta, quotidiani: quod tamen evadat in negotium. Jam patitur disponi: jam deliberationem capeffit. interim in re focci sermo purus & perspicuus magis requiritur, quam ornatus & copiosus. Verba nasci debent in ore, & ex rebus ipsis efflorescere. Figuræ quas supra declaravimus, quasi velamina, Poematis celant artificium. Quantum elegantiae addideris, tantum detrahis fidei. Res simulari, non agi videbitur. nec animum auditoris in eos affectus impellet, unde maxima spectaculi voluptas oritur. Quicquid enim exquisitum & elaboratum sentitur, in suspicionem venit: ut testis disertus & vehemens apud iudices levior est. Cur igitur omnino cantant Comici, si tantam veritatis speciem præ se ferre videri volunt? cur ad tibiam saltant? cur denique histrionio vocis & gesticulationis lenocinio populi confidentis auribus & oculis insidiantur? Respondeo, veritatem per se verecundam non adduci posse, ut in proscenio compareat nisi personata. Stultitiam tamen hominibus insitam, illic traduci, juvenes pariter ac senes vilius cernant, quam in vita experiantur. Quod si Comoediæ versus, aut versibus modulationem auferre postules, eadem opera unguentis suaveolentiam, melli dulcedinem eripias. Fateor nulli Poetarum generi plus veniæ indultum. Quine versuum spatia laxent, vel constringant, vocalibus modo contractis, modo divisis; his productis, illis correptis, hic absorptis, vel commixtis, alibi in concursu pro libitu relictis integris? Qui consonantes proprio arbitratu rescent vel conservent; qui denique literas asperitate, duritie, vastitie, insuaves missas faciant, vel, ubi volent, retineant; quorum iudicio Syllabarum contumacia fracta cedat; hi ut ullis legibus teneri se putent, aut Artis Regulis subjici patiantur? imo vero sui quamvis juris, Artis tamen Legibus subjacent inter se quidem communibus; utcunque multum iis aures posteræ ætatis derogarunt. Parum superstitiosi fortassis in expendendis syllabis, ita tamen, ut siquid in blandimentis aurium desideretur, id omne styli salubritas abunde compenset.

Haftenus figuras dictionis, qua res tulit, brevitate, recen-

fuimus; nec admodum indiligenter tamen, modo ut fidem assertionibus nostris astrueremus: Multum facit ad puritatem orationis, scire quomodo voces in ore populi ferantur; communis Græcorum dialectus dictionibus figuratis magis gaudet, quam rectis. putidum esset verba vel nomina incontracta potius in sermone vulgari proferre, quam ea, quæ synæresis usitatio per ora civium traduxit. Ratio loquendi literatoribus relinquatur. multum conducit ad Grammaticas vel Lexica conscribenda, ut vocum origines ex alto repetas. Consuetudo emendate loquentium lectis verbis oratorem magis instruit. Beda non absurde tradidit, Autoritate contemni regulas Grammaticorum. tanti fuit in causas & affectiones vocabulorum inquirere, ut ingenia literatorum non de plebe exercuerit. *Tryphon* ὁ Ἰνδὸς cognominatus, Alexandrinus Grammaticus, Augustæ ævi suppar, materiam dignam judicavit, in qua sedulam operam collocaret. Idem *Apollonius*, pariter Alexandrino, non incelebri ejusdem artis professori, visum est. *Hephæstion* comicorum dubiorum solutiones post se reliquit, item resolutiones Tragicas, nec non *ἡ δὲ τῶν ἐν ταῖς ποιήμασι λέξεων*, de offensionibus inter poemata repertis. eleganti Metaphora qua innuuntur pavores equis currentibus incussi inter certamina, unde etiam ara in Hippodromo erecta fuit, Taraxippo cuidam numini, ubi aurigæ ad ejusmodi formidines advertendas vota faciebant. Plurimum autem confert cognitio figurarum ad omissa Prosodiæ supplenda. Latinum vetus nihilo magis severas Musas coluit quam Græcia. Syllabæ, passim multimodis communes: dictio nunc hiulea, alias in se compressa, nihil admodum auribus lenocinari delicias requiruntibus. erat enim illorum oratio quam vita, minus composita: currebat seculum tunc moribus incorruptissimum, dum stabat Carthago. Placet interim pastoritia simplicitas, vernæ sales, & rus quod adhuc olet fugientis ab orbe Romano Astrææ vestigia. Erunt in honore Plautus & Terentius, dum pretium manebit Latinis literis. per inquisitiones, qua licebat, numerorum rationes lucem foenerare conati sumus, iis autoribus accuratius tenendis, quos ab ultima Latinitatis infantia, perpetuus seculorum decursus, communibus suffragiis, tanquam

probatissimos, postea tradidit. Terentium *Erasmus* dum illustrat, omittere non potuit quin versuum quoque rationem strictim attingeret. Brevis illa præceptio, quam Commentariis præmisit, tantum ingenii, eruditionis, iudicii, jam tum in re metrica, specimen exhibet, ut nihil admodum tanti viri existimatione indignum in se contineat. *Goveanum*, *Glareanum*, *Scaligerum* patrem, magnos pariter viros, ætate sibi superiores, ejusdem seculi lumina, æmulatione studiorum, nomini iniquiores habuit. Ipse apud posteros, id est minores, famæ certus, & invidia major. *Goveanum* quidem transversum egit Regularum novæ Poësis, quas in Schola puer imbiberat, observatio religiosa. Nihil igitur mirum si prava ratione usus, quæ omnem veteribus monumentis auctoritatem abrogat, optimum scriptorem infinitis prope locis castigando corrumpit. Si quid in suspensionem falso venerat, iisdem sæpe vocibus, udo digito, hinc illinc translatis, pro sententia genuina & ab se primum emendata, nobis supposuit.

Bonam agnosco voluntatem, sed ubi fides? sancti juris antistes inprimis cavere debuit, nequid adversus legem Corneliam, quæ est de falso, committeret. *Glareanus* & ipse paulo angustius omnia Terentiana in Iambicum & Trochaicum genus concludit. *Julius Caesar Scaliger* libris de Arte Poetica non ineruditis laciniam de versibus Comicis attexit: ibi pro jure suo sibi sumere non veretur, quæ viri docti cunctantius ipsi concedent. Amica figurarum auxilia potius quam recipiat, Creticos, Bacchios, Antibacchios, refragantibus, quantum est veterum Grammaticorum, Iambico generi infundit. Erat ille subtilis admodum philosophus, & in humanioribus literis, pro captu seculi, quod agebatur, non infeliciter versatus. plurimum laboris, acuminis, quod satis erat. Idem tamen serus studiorum, gloriæ supra modum appetens, eoque alienæ laudis minime fautor. Ille quidem inter renaissance literaturæ principes cum primis numerandus, tamen dum nihil nescire sustinet, dum Erasmus æmulatione tanti viri gloriæ acrius insectatur, in hoc genere doctrinæ, quod tum rude fuit, non raro turpiter impingit. Erasmo, fateor, nocuit laboris extenuatio quædam jactantior, in sinistram par-

tem accepta cum sub initium commentarii dicit se *quatri-
duanam opellam* sumpſiſſe, ut adoleſcentulis aliquam circa di-
menſionem verſuum difficultatis partem adimeret. hac anſa
arrepta, Glareanus ei feſtinationis crimen ſubinde impingit,
& faſtidii; qui quatriduanam hanc opellam pueris vendicaret.
videtur enim de tali autore minus honorifice, quam par erat,
ſenſiſſe, quem tam perfunctorie tranſcurreret. Scaliger au-
tem, poſtquam Eraſmum magnum virum feciſſet, ut adver-
ſarium non uſquequaque ſe indignum ſubornaret, & inſtrue-
ret; ſenſim eundem demolitus erroris, ignorantiae, impuden-
tiae, non graviffimis ſane, nec ſemper juſtis de cauſis, inſimu-
lat: Batavis omnibus, univerſo ejus populo, inclementer loqui-
tur. Denique nec hanc vanitatem indictam prætermiſit; ait
enim, *hac magna ingenia, plus uſurpare nominis, quam ponant
opera.* Quid in cauſa fuiſſe putemus, cur homo liberaliter edu-
catus, eo intemperantiae ſit prolapſus, ut virum de literis
optime meritum, tam illiberaliter tractarit? iratum exiſtimas:
imo vero tantum nominis ſplendorem graviter ferebat & in-
vitis reſpiciebat oculis. Hoc nimirum eſt adverſarium non
curſu ſuperare, ſed vi impellere. nec palmam auferre me-
rentur certamina non legitime obita. *P. Antefignanus* eti-
am notis ad oram libri poſitis, quos voluit, ſingulis verſi-
bus, tanquam proprios attribuit pedes. operæ largus ſed con-
ſilii ſemper incertus inter *Eraſmum & Scaligerum* ultro citro-
que fluctuat atque jaçtatur. *Gaspar Scioppius* aliquid huic diſ-
quiſitioni de ſuo contulit, cui ingenium ſagax & judicium
ſtabile detrahi non debent, quæ eſt humanitatis pars altera.
Guietus elegantis literaturæ & novæ Poëſis laude florentiſ-
ſimus Terentium ſiquis alium, (dicetur enim) indignis modis
tractavit. *Tanaquillus Faber*, ſemper feſtivus, aliquando ſelix
plura de eodem argumento adjunxiſſet, ſi Salmurium ſuum, ad
injuriam temporis reſarciendam, & bonos autores à ſemido-
ctis librariis vindicandos majoribus ſubſidiis inſtructum fuiſſet.
Aubertus Giſanus rei antiquariæ peritia ultra ætatem emi-
nuit. *Joachimus* vero *Camerarius* verecundiae, neſcias, an ſci-
entiae laude præſtantior, non magna profeſſus, plurimum in
metri Comici examine præſtitit: licet acervatim poſita minus
feriant

feriant oculos. Horum vestigiis insistentes, siquid ulterius indagare volumus, non ingratum fore confido viris humanioris literaturæ non fastidiosis. Viam nobis quadamtenus munivit doctorum virorum cura in castigandis optimis linguæ Latinæ autoribus, maxime vero poetarum vetustissimis. Hinc passionem versus haud ignobilis aperire fiduciam cepi, quo modulus & pes verus (ut in Nuncupatoria supra dixi) statuatur ad quem reliqua vetusta Poesis exigi possit. Id eo libentius facere conatus sum quod hæc Profodiæ pars desiderata, nec in nostra domi Grammatica, nec in ullis fere exterarum gentium Artibus pro rei dignitate habetur. Obsistit enim alta vetustatis caligo: nec ad minutias sonorum supputandas homines in studiis quibusque majoribus occupati rationem demittunt. Fuerat operæ fortasse pretium numeris animum diligenter advertisse, ut loca falso suspecta culpa eximerentur, corruptis medicina fieret, sua vetustissimis Poetarum constaret integritas. nec indigni videntur, quibus id operæ demus etiam ut ex ipsis reliquias reliquiarum colligamus, quamvis humiles & obsoleti appareant. Rudimenta Poesios Latinæ à Punico bello primo, jam inde ad Augustæum ævum, ducentos paulo minus annos, plus castimoniarum quam cultus habuerunt. Oratio pura, morata, nec salibus caruit nec spiritu. Numeri duntaxat paulo solutiores. veteres enim honestate verborum delectati salebras in versu superare maluerunt, quam ut de recto compositionis tramite deflecterent. Cum autem eorum sermo multum ab urbanitate seculorum insequentium variet, literis nunc oppressis, nunc expressis; revera plus illis licuit, quam posteris sibi sumere deberent. Quousque vero hæc audacia se extendit, quod ex ipsis qui supersunt, autoribus inter se collatis erui poterat, in medium proferre sedulo laboravi. quid præstiterim, aliorum esto iudicium: certe voluntatem æqui iudices boni consulent. Quicquid erit; hæc ut probe teneas præclarum esse non pugno; sin omnia vetera subductis superciliis etiam oblata repudies & abs te rejicias, vereor ut apud omnes ignaviæ suspicionem effugias, & ne quibusdam indoctior habearis.

Luctus & Laudatio.

Cum Senarii sub prælo gementis curriculum a meta jam propius abesset, ecce! repentinus nuncius ad aures nostras, attulit, optimæ spei juvenem (unde huic, quali quali opusculo lumen eram mutuatus) procul in urbe variolis extinctum. Increbrescente rumore, notos pariter & ignotos, tota passim Academia, tacita quædam subiit miserratio, pater nam domum modo florentem, uno ictu, gravi quidem & insperato afflictam, tantum non concidisse. Versabatur ob oculos, repetita masculi sexus orbitas: in cubiculis modo frequentibus (habuit enim adolescens humanissimus suos quoque cultores) ingens solitudo, & silentium; nec æquales solum, studiorum æmulos, jactura perculit; Venerabiles doctrina simul & dignitate senes officia consueta, observantiæ plena, desiderant: omnem denique juventutem mors propius admota terruit. Mihi cum illo parva, fateor, intercesserat, nec pænitenda familiaritas. Dolebat igitur non magis meam, quam patriæ, vicem. Sentiebam præsidio nudatus: superesse bene multos, qui de re metrica judicarent; vix alium, qui cognosceret. omnes enim rerum suarum magnarum satagere, alieni circa materiam tenuem laboris parum æquos æstimatores. Sed quo sortem nostram expostulare? Exemplum modestiæ, & laboris improbi, sibi ereptum queritur juvenus Oxoniensis. Habuit vitæ suæ modum fortis adversus Voluptates; etiam sermonis, risusque continens. Talis in forum propulsus non sibi in jurgiis quotidianis esse laborandum statuit: vocem ad quæstum exercere, aut latera firmare: nedum vero colores inducere, quo causa deterior, melior fieret. Jura divina,

vina, humana; domestica, externa; vetera, nova excutere decrevit, ut ex iis omnibus inter se collatis (quod Apelles in Venere Coa fecisse dicitur) eximiam illam honestatis formam, rectæ rationis imaginem exprimeret, quæ oculis civium subiecta, omnium animos & obsequia in se raperet. His studiis subinde lassum refecit aliquid ex veteri Historia Græca, aut moderna Philosophia. Vicesimum primum ætatis annum jam compleverat. In spem opimam ipse natus, & is à quo his artibus innutrito, tali ingenio, atque animo, tantis subsidiis innixo, nihil non utile atque eximium patria sibi promittere potuit; cum altero post mense, febricula correptus, papulis toto corpore efflorescentibus, decimo circiter, quam decubuerat, die (qui morbi fere in utramque partem decretorius) decessit. Recenti documento, nihil valere quod homo speret, aut promittat, aut consulat, nisi ratum habeat supremus rerum arbiter. Nitidas & pubentes segetes contemplatur futuro, quem animo jam præcipit, proventu latus agricola. nequicquam. Sidus enim malignum subito exortum agros afflavit, & spem totius anni interceptit. quid ille lætitia temere concepta dejectus faciat, nisi ut pace superum victimis impetrata, quod reliquum, est gratus colligat? Tu vero, adolescens post nullos memorande, neque fefellisti, neque omnino falsus es. Hereditate non cares: cui fors melior obtigit. nec enim egestas sola male suada; multos cælestis originis immemores, opes in terram vivos defoderunt. Tu vero, incertis futuri subductus, in tuto sedens, tam de secundis rerum, quam adversis triumphas. Manet pios, apud clementissimum Dominum, etiam recte propositi merces: Bene cæpta

pro

*pro factis reputat, quorum cursus non nostra culpa abrum-
pitur, sed ipsius bene placito, ubicunque metam defixerit,
absolvitur. Nec eo nomine Deo minus carus censeretur de-
bet castus, & verecundus, & rerum humanarum contem-
ptor, quia moritur juvenis. Parentibus autem, ausim di-
cere, in summo mœrore plus gaudii reliquit. Denique
huic Academiæ, in qua genitus est, & institutus, rectæ
disciplinæ & morum informationis decus; uberrimum labo-
ris pretium.*

*P.ÆON, sive Pæonici generis versuum in Creticis,
Bacchiis & Antibacchiis Leges & licentia, ex Plauto ma-
xime probata, sub prælum succedere festinat: (Deo volente)
cis alterum tertiumve mensem in publicum proditurus.*

F I N I S.

INDEX

*Quorundam Memorabilium, partim Addenda
continens.*

A.

- A** Blativus tertiæ Declinationis extendi patitur XVI. 235
Adverbia in o desinentia finalem habent ancipitem
XV. 221, 222, 223. XVI. 225, 226, 227.
æ in ai dissolvitur X. 130. cum e tenui confunditur III. 27
Ait; unius; *aiebas*, *aiebat* duarum syllabarum IX. 3
Alteri, *altri*. alterum, *altrum*. alteris, *altris* XII. 155
Altertus penultima veterib. com. ut Gen. in ius simplex XI. 140
Amatoribus prima prod. XVI. 233 notus ille Petronii Scazon.
Artis se vera si quis amat effectus. ubi Joseph. Scalig. edidit.
hamat. Vernilitas ea neque Plautini seculi sales dedecuit.
erit igitur in satyrographo ex honeste & nove veterum di-
ctis.
as. patitur Ecthl. V. 69. Angina ut ἀγχών med. corr. XII. 210
Antesignani iudicium de Met. Com. parum stabile XVI. 244
Annuit. *Annuvit* propter augmentum Præteriti XI. 143
Aque trisyllabum X. 136. *Arduum*, aridum XII. 156
Argentum, *aryentum* XIV. 208
Aristophanes bis tentatus II. 14. eidem vox restituta & eadem
macula Scholiis Acharmens. adempta XVI. 239
as, *es*, *is*, *os*, terminationes longas seq. vocali absorberi II. 7, 8.
ante esse per Aphæresin coalescere II. 8, 9.
Asperis, *aspris*; *aspros*; *aspre*; *aspriter* XII. 155
Astrologos secunda producta XVI. 133
Attius Phænissis; restitutus & digestus XIV. 186

INDEX.

B.

BETO cum compositis; *Abito, adbito, ebito, imbito, perbito, praterbito, rebito, sed foras-beto*; valent eo cum iisdem comp. XVI. 237, 238

Biclus, vitlus, vitulus marinus XII. 152

Boni, *bni*; Bono, *bno*; bonum, *bnum*; bonam, *bnam*; bonas, *bnas*. bene, *bne*. XII. 161, 162. Scaurus ait *b.* præjacere *n.*

Breves vocales inter mutam & liquidam aut adeo semivocalem inreceptæ sæpe excluduntur XII. a 158. ad 162. in Nominibus Diminutivis ut *aliquantulum, auricla, circulus, mundlus, specula* (à spes) *ventlus*. in Nom. Diminutivæ formæ. *Oculus, poculum, manipulus, populus, tabula, vidulum, ungula*. Adverb. *Singulariter*. Verb. *vaplo, postlo*. Particip. *congratians, coplatus*. in Præterit. a tuli compos. *Attli, detli, extli, intli, obtli*. XII. 151, 152, 153

C.

C Ante m. non semper valet ad positionem III. 24. ne in diversis quidem dictionib. III. 24, 25. V. 64

cn, chn, gn. communem vocalem præcedentem relinquunt III. 25, 26. c. sequente dictione ab *n.* incipiente idem facit.

Ibid. item ab r. auspicata V. 64

& ut *q.* quantum ad Positionem debilitari contingit III. 29 *Jochimi Camerarii* laus. XVI. 244, 245

Caput, *caupt*. Monosyllabum XII. 164

Cato à qua voce Origg. libros auspicatus est III. 21. in Orationib. *die' hanc pro diem hanc* scriptum reliquit ut Quintilian Inst. Or. IX. 4. testatur VIII. 91

Cedite *cette* XII. 153

Cicatrices prima producta XVI. 233

Civi, *cii*. XVI. 239. Civium, *ciium*. Civitas *ciitas* XIV. 186

Columbari prima propter liquidam producta XVI. 233

Comicorum lectio Oratoribus utilis. XVI. 240

Communis syllaba IV. 51, 52, 53. propter mutam ante liquidam

I N D E X.

dam etiam in *diversis* dictionibus III. 24, 25, 26. V. 64. propter *Vocalem*, ante vocalem in diversis vocib. IV. 38, 39, 42, 46, 48. in eadem XI. 141. Eustathius in Iliad. 1. adhuc verba *Εως δ' ταῦθ' ὄρμεν*. notat. articulum ibi communem fieri syllabam propter *Aspirationem*, accentum *acutum*, *tenuem* sequentem, vel quia *pars est orationis*. hoc nomine δὲ extenditur V. 51. eodem & *aspirationis* sequentis nomine καὶ μὲν αἱ Λύκοι. propter accentum *acutum* ante que, *gemmeaeque ephippia*. quam doctrinam latenter innuit Virgil. in *Aeneid. turbataque arripe castra*.
Concubinam. pr. corr. XII. 157. *Coturnicem*; *es*. pr. I. XVI. 233.
Cui prima producta. XI. 139. *Cujus* monosyllabum IX. 104.
Cupit. prima producta *Cuppit*. Nonio *Cuppedia*, cupiditas. Cic. Tusc. I. 4. (lect. 11.) *Ambitio*, mulierositas, pervicacia, ligurritio, vinulencia, *cuppedia*. quam scripturam Gruterus nihilo magis in textum recipere est ausus. Festus à cupiditate vocem deducit. mihi eam vocabuli originem esse pro compertissimo non habetur. Helychio κοπία· μολίππια. Plautus ut & Festus *cupedia*; Gellius *Cupedias* appellat, lautitias ciborum. *Cupedinis* forum, ab equite nescio quo, qui ibi habitasse dicitur, Varroni denominatum. *Cuppedine* Lucretius quinquies. Poterant istud forum insedis, cum cetariis, pistores dulciarii. *Cuppes*. fastidiosus. Isidorus. *Cupedi*us, κνιπῶ Taubmannus in Stichum 54. 31. Gallice *Friand*. XVI. 234. Nihil addo.

D.

D Epentheticum ex *proderit* excluditur & *antideo* XI. 142
ex *Reddo* III. 21.
d. subintelligitur, ubi productum legimus in, *inaudio*, *inique*,
inorabilis XVI. 232
d. Paragogicum omittitur in *quod* XIII. 166, 167. in *apud*
XIII. 168. in *sed* XIII. 181. attract. in *Me*, *te*, *se*. IV. 50. VII. 72
d. ante *m.* non semper positura longum, ne in diversis quidem
dictionib. III. 26. nec ante *n.* III. 28, 29. V. 64

I N D E X.

Dativi tertiæ Declinationis in Vocale definunt communem

- Cani xuv*. Esuriente leoni per e. verbi. XV. 221
Davi Dai, Δάψ Δάψ XII. 155. refer ad XIV. 189
Deam, um, os, contrahi ut *Jeoi, Jeov, Jeois, Jús.* IX. 107
Deca, decem; ut *ixxa, ixuv.* voce Coaccedunt. IX. 124
Dedi pr. longa XI. 142. Degetere, *deyrere* XIV. 209
Deorsum, deosum. Ital. *Giuse, giu. seorsus, um.* IX. 108, 109
Dies, em, e unius syllabæ. *Die septimi, diu, diutius, diutinus* IX. 115, 116. Diphthongus ante vocalem in eadem dictione corripitur XI. 141, 142.
Dolet, il deult. XII. 157
Domi ult. comm. XV. 219, 220. *Domo* ult. com. XV. 220, 221
Due, duas, duorum, duum, duobus, duos, duas, duasque, duelli, duellatores, duellitus, perduelles, per syllepsin contrahuntur IX. 101, 102

E.

- E**GO, *yo. egon' yon'* XIV. 108. ult. communi XVI. 227, 228
Ei contrahitur in un. syll. IX. 105. resolvitur in. Spondeum XI. 137, 138
Ejus monosyll. IX. 103, 104, 105. ejusmodi Ib. trisyll.
Enim finali extrita. *enim* inceptiva particula XIII. 180. 181
Erasmus Scaligerum patrem minus æquum expertus sibi invidiam creat, affectata proprii laboris elevatione XVI. 243
Eripio, Eripio XII. 154
Es, longa syll. XVI. 226, 227. *Esse* pr. corr. III. 17, 18
Est cum compol. *adest, inest, potest* corr. II. 11, 12.
Eum, eam; eo, ea; eorum, eos, eas, contrahi IX. 105, 106, 107.
Eunt, eas, eat, eamus, transeuntem, contrahi IX. 108
Eupolis turpi mendo liberatus XVI. 240

F.

- F**anaq. Faber judicium salibus intinxit XVI. 244. falso suspicatur Ducentos, trecentos med. cor. v. Philippus.
Facit Fecisti, fecisti XII. 158
Fenestra

I N D E X.

Fenestra med. cor. II. 15, 16. Festo dicitur *Festra*.
ἐπέστει *Φέστος*. XIII. 182. *Μαδὲ μὲδ* ante cons. XIII. 172
Fero, cum compos. *Aufero*, *differo*, *effero*, *Ferentani*, *Ferentarium* e tenue excludunt. XII. 159, XV. 221
Fide unius syll. XII. 164
Fierem, *feri*, *confieri*, *interferi*, naturam verbi, *fio*, sequuntur XI. 140, 141. *Fiet* IX. 119. *Fiant* unius syllabæ IX. 114.
Fluvidum, *fluvida* prim. prod. XI. 143. refer. ad XIV.
Foras, *fras* XII. 160. *Foras-evocate*, *Fras-ecate* XIV. 200
Fores-fres XII. 160. *Forte*, *fort* XIII. 174. *Forum*, *frum*. XII. 161
Frigidus, *freddo* *frigidaria*, *freddaria* XIV. 208
Fui, *fuimus*, *fuierim*, *fuierint*, tanquam *v.* inserto XI. 142
Fuisti, *fuissent*, *fuisse* diphthongescunt IX. 126
Furium dissyll. Porcio. Dum ad *Furium* se coenitare & *Lælium*, pulchrum putat.
φυλλῆα, resegmina arida naporum vel raphanorum; item thyrsi lactucæ XVI. 239

G.

G Interdum potest *y*. XIV. 206, 207, 208, 209.
g. cum *l.* per hyperthesin sonat XIV. 211, *g.* præcedente *n.* mere gutturalis est XIV. 209, 210
Geminatio præteritis quandoque detrahitur XII. 151
Geminæ literæ non semper valent ad Positionem III. a 17. ad 22. facile conciduntur ut *Indidem*, *indem* XII. 156. Præteritis *vin xi, psi*, & *si* quoties *f.* insequitur XII. a 143. ad 150. etiam syllabæ vocibus inter se confusis II. 16. XIII. 182
Geminatio consonantium, ex vulgi illiterati consuetudine, Poeticæ licentiæ originem præbuisse videtur p. in *Trapezita*; b. in *Tabernaculo* c. in *Cicatrices*, t. in *Patellarii*, *Coturnices*; sic apud Græcos, *ὄλκ' ὀπλ.* ὄ, *λ' ὀ*, *πλ.* d. in *Podagrosfis*, *Pudicitiam*. Græcis *ἰδδφον*. *ἀδδφον*. l. in *Astrologos*, *Potentarius*. Græcis *ἐλόμεν*, *ἐλλόμεν*, *πλὸς* a *πλὺς*. *manicas* a *μάνη*. cupit, *cuppit*. quæ singula, suis quæque locis, requirantur.
Genitivus & *Dativus* Quintæ Declinationis natura longi, licentia in quibusdam vocabulis corripuntur XI. 140. alibi contrahuntur IX. 110

I N D E X.

- ῥίπον, ῥέον. ῥαγια, ῥαϊα XII. 161
 Aub. Gifanius antiquæ literaturæ vindex acerrimus XVI. 244
Gloriam, gloriose vacales continentes conflant
 H. Glareanus Erasmo iniquior XVI. 243
 Ant. Goveanus Jurisconf. politissimus circa numeros Terenti-
 anos idem semper hallucinatur XVI. 243
 Quietus, præceps & ferox Gallus, rigidam & atrocem in Te-
 rentium censuram exercuit. VII. 88. XVI. 244

H.

- H.** Veteribus Grammaticis modo spiritus asper, modo
 consonans dicitur, synalœpham impedit, *mi homo* III.
 26. idem facit IV. plusquam tricies. deinde quia Positionem
 adjuvat. V. quindecies & alibi denique quod Echthlipsis pro-
 hibet VI. passim. h Velio duplex litera dicitur.
 Ab Hephæstione discessum super penult. in *δυσάριστος* II. 14. quod
 Positionem in *consonis diversas voces sortientib.* non posse
 debilitari colligat, quia alibi non infirmentur III. 25
 Hercle, *hercl.* XIII. 175
 Hiatus brevem producit IV. 33, 38, 39, 42, 45. XVI. 234. item
 longam corripit IV. 48
 Hiscæ *his* XIII. 174. *Huic* priore longa XI. 139. XVI. 234
Huic cave degeneres. Lector humanus in Nuncupatoria corri-
 gat. *Hujus* monosyll. IX. 103, 104. *Dores*, teste Prisciano
 Genitivis Pronominum addunt s. in fine ut *ἐμὸς*. *Hujus* esse,
hui'esse II. 9.

I.

- I.** Sequenti vocali in eadem syllaba, consonans esse tradi-
 tur; sed est sub eadem figura potestatis ambiguae XIV.
 204. Positionem non imperat XIV. 204, 205. synalœpham
 præcedenti vocali illidit XIV. 205. adhærescit sequenti vo-
 cali per syllepsin, ut *mulier*, Pyrrhich. juxta illud Homericum
μυῖς ἔμεν Ibid. ia, ie, io, iu. IX. a 111. ad 124
Iam. dissyllab. nunc iam X. 132, 133 *Iam* posit. deb. XIV. 205
Ibidem, ut ibi; med. com. XV. 223, 224. Lucretio semper pro-
 ducitur.

I N D E X.

ducitur. fortasse propter acutum accentum ante adjectionem.

<i>Ierant</i> prima producta, ut <i>iverant</i>	XI. 140
<i>Ille</i> priori brevi	III. 18, 19
Imperativi 1, 2, 4. Conjugat. in a, e, i. corr. XV. a 212, ad 217	
<i>In</i> liquida extrita, XIII. 181. producitur	XVI. 232
Inde, <i>in</i> ; cum comp. perinde <i>perin</i> proinde <i>proin</i>	XIII. 176
Infinitivis extremam vocalem præcidi	XIII. 182
Ingenium <i>inyenio</i> XIV. 209, 210. Interibi <i>intribi</i>	XII. 156.
<i>Jocum</i> , trisyllabum i & o resolutis	X. 134
<i>Joco</i> , <i>Toco</i> ; dissyll. Positionis invalidæ	XIV. 204
<i>Ipse</i> primi. corr.	III. 31
<i>Iste</i> pr. brevi	II. 12, 13
<i>Juncus</i> præcedentis finalem elidit	XIV. 205
<i>Junix</i> , <i>Juvenix</i> Rustice XIV. 192. <i>Juventus</i> <i>juntus</i>	XIV. 192

K.

K ἀκκρημονάμεναι καὶ εἴτε κρημονάμεναι. καλλυπών, καὶ εἴτε λιπών. καὶ εἴων καὶ εἴτε ῥ	XIII. 174
---	-----------

L.

L Geminum raptæ syllabæ non obstare	III. ab 18, ad 20.
<i>Larua</i> , <i>laruatus</i> , <i>larualis</i> , u. dissolvunt	X. 135
Liberis, <i>librû</i> ; liberalis <i>libralis</i> ; liberet, <i>libret</i> ; liberare, <i>librare</i> . Liberius, <i>librius</i>	XII. 154, 155
<i>Lien</i> , <i>lienofus</i> concretis vocalib.	IX. 116

M.

M Agis <i>mais</i> , <i>mai</i> ; magis immortales <i>ma'immortales</i> magis esse, <i>ma'isse</i> ; magis exigere, <i>ma'xigere</i> magis oppletis, <i>ma'uppletis</i> ut magis velle, <i>malle</i>	XIV. 206, 207
Magistratus, <i>maistratus</i> , <i>maistratus</i>	XIV. 207
Major, <i>maur</i> IX. 129. <i>Malum</i> un. syll.	XII. 162
<i>Manicas</i> pr. com. XVI. 234. <i>Manus</i> un. syll.	XII. 161
Martialis autoritas in dubium vocata	IV. 53, 54
Materialia	

I N D E X.

Materialia in <i>ens</i> contrahuatus	IX. 99
<i>Merere</i> de aliquo	VII. 86. XVI. 238
<i>Mi</i> homines; <i>mi</i> hospites; <i>mi</i> spectatores. <i>miis</i> nuptiis	IX. 122
<i>Milvus</i> , <i>miluina</i> , resolvunt u.	X. 135
<i>Modo</i> cum compos. <i>Quomodo</i> , <i>postmodo</i> , <i>codemmodo</i> , <i>novo-modo</i> ult.	
com. XV. 222, 223, 225, 226. <i>Modo</i> , <i>mo</i>	XIII. 177
<i>Mulier</i> , <i>pyrrhichium</i>	XIV. 205

N.

N <i>Egas</i> , at, ato; <i>nays</i> , <i>nayt</i> , <i>nayto</i>	XIV. 207
<i>Nehabeo</i> , <i>n'habeo</i> XVI. 239. <i>Nempe</i> , <i>nemp</i>	XIII. 172, 173
<i>Ne volo</i> , nolo: <i>newill</i> , nill.	XIV. 203.
<i>Neutiquam</i> , <i>n'utiquam</i>	XII. 164, 165
<i>Nisi</i> ult. com. XVI. 229. <i>Novus</i> per o. casus contrahitur	XIV. 192

O.

O <i>Mnis</i> pr. com. III. 26, 27. <i>Opera</i> , <i>opra</i>	XII. 152
---	----------

P.

P Articulae per Cramin praefiguntur vocalibus	VII. 70
<i>Patellaris</i> pt. prod. XVI. 234. <i>Pater</i> <i>Pere</i>	XII. 163
<i>Pausa</i> propter absolutam dictionem juxta leges Musicorum, & Rhythmicorum	
<i>Ectasin</i> inter Metricos fecit. V. 54, 55, 56. praefertim in Cæsuris per omnem semipedem eam peperit. V. 57, ad 60. imo systolen interdum creat, ubi sequitur major, minorve distinctio; si cola raptim aut vehementer efferruntur. XVI. 224, 225. <i>Pedes</i> <i>pieds</i>	XII. 164
Παλλάσιο· Πηλλάσιο. Πλευλόπη· Πηλλόπη	XII. 163, 164
<i>Penum</i> , <i>pnum</i> XII. 16. n. subjacere potest p. teste Scauro.	
<i>Perdit</i> <i>pert</i> <i>Periculum</i> <i>perii</i> , <i>disperii</i> , <i>perire</i> , <i>imperitum</i> , <i>experriri</i> , <i>opperiri</i> e tenue abjiciunt ut <i>priculum</i> , <i>prii</i> , <i>dispruii</i> , <i>prire</i> , <i>imprutum</i> , <i>expriri</i> , <i>oppriri</i>	XII. 158, 159
<i>Plautus</i> emendatus VII. 85, 86. XVI. 238. aliter digestus II. 16. VI. 66, 67, 68. VII. 82, VIII. 93, IX. 112. XIV. 200	
	pu.

I N D E X.

pn. Positionem debilitat propter syllabæ præcedentis Diafta-
fin III. 30
Phædrus Augusti libertus, sub Caligula jam senex. III. 32
Philippus med. corr. III. 22, 23. Tanaqu. Faber Nott. ad Phæ-
drum supponit ducentos aut trecentos med. corripere;
quem loca isthic juxta se posita manifesto redarguunt.
Podagrosus, polentarius prima producta. XVI. 235.
Polyigma vitium II. 16. *Pone, pon'* XIII. 174
Porrigo, *porgo, porgunt, porgebat, porxit, porge, porgite, porgi;*
exporge. XII. 153. *Possēt* prima brevi V. 64
Præpositiones in Appositione pariter Euphoniæ inserviunt, at-
que in Compositione. VIII. 91. II. 13
Prairet prima communi XI. 142. *Prior* monosyll. XI. 123
Prisciani lib. de Metro Comico, qualis sit, expenditur I. 3, 4.
Properas, *Propras*, XII. 155. *Propola* prima longa. XVI. 229
Propudi pr. brevi XV. 223. *Prutervus, ve* pr. longa XVI. 229
Protinam pr. brevi XV. 223. *Pudicitiam* pr. prod. XVI. 235
Puer, puella, duas syllabas in unam conflant • IX. 103

Q.

Quasi ultima communi XVI. 229. *Quatuor* dissyll. IX. 103
Qua via. Spondeus. IX. 119
Que, ne, ve, decurtari *Quodque, quocq.* un. syll. unum quod-
que, *unum quocq.* Atque, *ac.* Perque *porq.* *Mulieremq; fortu-*
nasq; guttarq; suxumq; ferorq; sic *Idn', quodn', licetn'* etiam
ante consonantem. Item *Juben', habon', datin', satin', itan',*
modon'; imo *Dixtin', dedistin', vidistin', audistin'* penult. quo-
que vocalem absorbeat. Sive *seu, nive* (ut neve) *neq;* Quive
quem ultimam vocalem abiciunt XIII. a 169, ad 172
Qui pro Quis interrogativ. *Esqui, Nisi qui, Namqui* II. 10
Quia monosyllab. ultima communi XVI. 228
Quidem extrema imminuta XIII. 181 *Quiesce* dissyll. IX. 114
Quippe quip. XIII. 172. *Quis* prod. q. diphth. IX. 127, 128

INDEX.

R.

R. crassum & asperum sonat, adeoque precedentem brevem extendit. ut, Per hanc tibi cœnam. Propter hujusce hospitai. Uxor! heus, uxor! V. 55. Aristoph. Ἀλλ' ἤνπερ ὁ γλυκύθυμος ἔρως V. 16. etiam sequente tenui; Nuper ejus frater. I stultior es. Ibid. Homer. Iliad 6.

Ἀίσημα παρ' ἑαυτῶν. ὅδ' ἀπὸ ἑνὸς ὡσαύτῃ χεῖρ.

r. geminum aliquando Positionem non facit longam III. 24

Re geminat liquidam aut semivoc. seq. XVI. 230, 231, 232

Reado d. insultum ejicit III. 21

Reliquus, quadrisyll. X. 135, 136. Res est. *re'st.* II. 9, 10

Rogat, ant, em, es, ato. *Royt, roynt, roym, roys, royto* XIV. 207, 8

S.

S. anguis, quam humano sono propior II. 16, 17, eliditur. Diomedes 2. Cap. de comm. syll. Hom. Iliad. 2. 798.

Ἡ μὲν δὲ μάλα, πλάσ μάχας εἰσέλυσεν αἰδρωῶν.

hodie impressi exhibent πλά pro πλάκας.

Sæpe sæp. XIII. 172 Sagitta Saetta XIV. 208

Sanguis ult. com. etiam Virgilio cui *sanguis ait*, si per duplicem diphthongum explicetur, latentem vetustæ licentiæ notam in se involvit. *sanguis hebet*, vulgati moris. IX. 127

Sapientiz, quatuor syllabarum IX. 120

Jul. Cæsar Scaliger, Vir in omni fere doctrina illustris, paullo tamen ambitiosior XVI. 243, 244

Schema pr. brevi XIV. 235. referendum erat ad systolen. Multa Græcorum verba inflectuntur per α. & per η. Σχῆμα. formatur à σχῆμα sed & σχῆμα.

Scio, sciunt, sciebam, scies, sciam, scias, sciens nescius per Syllepsi efferre solebant antiqui IX. 112, 113, 114

Galpar Scioppius qualis in Mariangeli Arg. 9. XVI. 244

Senex snex, snem, sneatus, sneata XII. 161

Servat, servom, servitus Digamma ejiciunt XIV. 188

Simodo, siquidem prima communi XV. 221, 222, 223

Simul siml. XIII. 176. Smaragdus med. cor. III. 29

Soror

I N D E X.

- Soror, soor, soeur.* litera canina de medio sublata XII. 163
Spondei graves, Tuscus Poësis modus, ad exemplar Dorici. I. 4
Camerarius Poetas Latinos veteres tam magna licentia usos existimat, non tam fuga laboris aut cupiditate sua edendi, quod Horatius illis objicit, quam necessitate; nec sine iudicio. custodiebant enim, ut erant domesticis institutis additissimi, ne aures civium, Atellanis & id genus Latinis Poëmatibus assuetæ, peregrinitate offenderentur.
ſt. supprimi in totum, vel sibilum abjicere solere quemadmodum apud Græcos fit in *ς* vel *σθ*. II. ab 11 ad 16
Stellio diffyllabum IX. 122
Strigibus stryibus XIV. 210. *Strigilibus, stryilibus* XIV. 209
Studet, ſtut; student, stunt. XIII. 157
Surripere, ſurpere; ſurpuit, ſurpuerat, ſurpite. XII. 154

T.

- T.** Ante *l.* Positionem infirmat; in eadem voce III. 28
 in diversis III. 28. V. 64. ante *n.* III. 29
Tabernaculo prima producta XVI. 235
Tamen, tam; tamenetſi, tametſi, t'etſi XIII. 177, 178, 179
Terentius caſtigatus VII. 86. vid. XVI. 210. interjectione a fine verſus ad principium ſeq. traducta II. 16
Tibi, ti XIII. 177
Trapezſta prima producta XVI. 235
Turpilius Philopatro emendatus VII. 86
Tympanum, τὸμπανον prima corr. III. 28

V.

- U.** Litera ambiguae poteſtatis XIV. 184. in *Aves* lb. 186
Boves, Jovem, Navis, Ovis, ſilet. 185. cum avunculo co'unculo VIII. 93. ſua vaniloquentia. ſua 'niloquentia vobis *oubis,* XV. 193
Vab! Ecſthlipſi aut Synalœpha præcedentis finalem afficit; perinde ac ſi à vocali ordiretur XV. 201

I N D E X.

Varronis fragmentum, ex Servio de 8. part. orat. MS. V. 62.
Vel arte sedet in versu XIV. 201, 202
Venio, verto, cum compos. avorto, circumvorto, convorto, prae-
vorto, revertor. video capite mutantur XIV. 197, 198, 199
Venustus, venustas; vetustas truncantur XIV. 193
Vereor, verebamini, veretur, verecunde, verecunditer. vero, ve-
rum, viros, vocalem primam excludere XII. 159, 160
Virgilius antiquitatis, quamvis eam bene dissimulet, retinen-
tissimus. II, 8. IX. 112, 113, 119. XIV. 189. v. sup. Sanguis
Vivit monosyll. XIV. 200. Unde Apocopat XIII. 177.
Voco, evoco principalis syllabæ jacturam facit XVI. 199, 200
Volq, vis, vin, manū, volt, nevolt, nevoltis, si voltis, volunt, volam,
voles, velim, velis, velit, uellem, velles, vellet, voluntatem, vo-
luntate, vultu Digamma abjiciunt XIV. 194, 195, 196, 197
Voluptas, ti, tem, te, tes. Voluptarii capitis minora. III. 29, 30
Voltarius aulturius XIV. 193. Uti, sicuti ult. com. XV. 221

X.

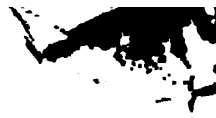
P Raterita in *xi, psi, si* sequente *f.* brevem vocalem interi-
 munt XII. ab 143. ad 150. similiter existumo, *extumo* II. 9
 Cornix est, *cornix't.* II. 11

Y.

P Orestas Y. latet sub figura *J. Yapeton, Japeton; Yapetide,*
Japetide; Yazyges, Jazyges; XVI. 204
Yam, Jam. Neque id iam. Anapæstus, XIV. 205
Yoco. Joco. An id joco dixisti? incipit à Tribrachy, XIV. 204
Yuncis, Juncis. Quasi murtetā juncis. Quasi murtet' Yencis.
 per Synalæpham. XIV. 205

F I N I S.

11

